

ព្រះ

ក្រែតបិដកច្បាប់

និង

សេចក្តីប្រយោគាសាខ្មែរ

អនាមិយបិដក

បញ្ជាក់ សក្តិបកាត

១០០

ផ្សព្វផ្សាយដោយសម្តេចព្រះអភិសិរីសុកត្តាមហាសង្ឃរាជាធិបតី ប្តូរ ក្រី
សម្តេចព្រះមហាសង្ឃរាជនៃកណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព. ស. ២៥៥៣

ABHIDHAMMAPIṬAKA

PAṬṬHĀNA

SATTAMABHĀGA

100

សម្តេចព្រះអភិសិរីសុគន្ធាមហាសឡរាជាធិបតី ចូរ ត្រី
សម្តេចព្រះមហាសឡរាជ នៃគណៈបច្ចុប្បន្នកិច្ចការ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និយមវចនៈ

ព្រះត្រៃបិដកត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រមាណ៥០០ឆ្នាំម្ល៉ោះ ក្រោយអំពីការរំលត់ព្រះខន្ធ ចូលកាន់ ព្រះបរមនិព្វានរបស់សម្តេចព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះបរមគ្រូជាអម្ចាស់នៃយើងគ្រប់គ្នា ។ គ្រប់ប្រទេស អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា និងប្រទេសខ្លះមួយចំនួនមិនមែនអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា គ្រប់អង្គការ ពុទ្ធិកសមាគម និងតាមបណ្ណាល័យជាតិធំ ៗ តែងតែបានទទួលយកមកតម្កល់ ទុកធ្វើជាគ្រឹះ ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវសិក្សាស្វែងយល់ តាមអ្វីដែលហៅថាព្រះពុទ្ធវាចា (ពុទ្ធជម៌) ។ កាលដើមឡើយគេនាំគ្នា កត់ត្រាលើស្លឹករឹត ព្រមទាំងសរសេរចារឹកលើផែនថ្ម និងលើផែនលោហៈ ក៏មាន លុះចំណេរតមក ក៏បាននាំគ្នាបោះពុម្ពលើក្រដាសចងក្រងជាសៀវភៅ (គម្ពីរ) រហូតបច្ចុប្បន្ន នេះ បច្ចេកវិជ្ជាកាន់តែ ចម្រើនឡើង គេបានវាយបញ្ចូលក្នុងកុំព្យូទ័រ តែទោះបីជាបច្ចេកទេស ម៉ាស៊ីនចម្រើនឡើងយ៉ាងណា ក៏នៅមិនអាចបោះបង់សៀវភៅចោលបានឡើយ ដូច្នេះហើយទើប យើងខ្ញុំបានខិតខំធ្វើឲ្យកើតមាន ឡើងនូវក្រុមអក្សរព្រះត្រៃបិដក ដើម្បីជួយធ្វើឲ្យអក្ខរៈខ្លះដែលរលុប មិនអាចអានច្បាស់បាន ឲ្យមាន ការច្បាស់តាមតួអក្ខរៈឡើងវិញ ។

ដោយសទ្ធាជ្រះថ្លាដ៏មុតមាំដែលមានចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយក៏ជាកាតព្វកិច្ចមួយដ៏ធំ ក្នុងតួនាទីជាពុទ្ធបរិស័ទ ដែលបានប្រគល់កាយថ្វាយជីវិត អ្នកធ្វើដំណើរតាមស្នាមព្រះបាទសម្តេច ព្រះពុទ្ធអង្គ រួមកម្លាំងទ្រទ្រង់ បានធ្វើការលះបង់កម្លាំងកាយ វាចា ចិត្ត ទ្រព្យធនផ្ទាល់ ព្រមទាំងបបួល ពុទ្ធបរិស័ទ ញាតិមិត្តជិតឆ្ងាយ ក្នុងនិងក្រៅប្រទេសធ្វើឡើង ដើម្បីជាពុទ្ធបូជា ធម្មបូជា សង្ឃបូជា ។

សូមសេចក្តីឧស្សាហ៍ក្នុងការជាកុសលនេះ សម្រេចប្រយោជន៍ជូនដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាជូនដល់ ពុទ្ធបរិស័ទ សូមបានប្រកបតែនឹងសេចក្តីសុខចម្រើនរុងរឿង ក្នុងលោកនេះផង និងលោកដទៃខាងមុខ ទៀតផង ជាភិយោរាភាពតរៀងទៅ ។

រត្តបទុមធម៌ ថ្ងៃទី ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

→ ប្តូរ-ត្រី

Printed for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website: <http://www.budaedu.org>
Mobile Web: m.budaedu.org
This book is strictly for free distribution, it is not to be sold.
សម្រាប់ចែកដោយឥតគិតថ្លៃ

សេចក្តីណែនាំក្នុងការអាន

១) ប្រសិនបើលោកអ្នកអាន បានឃើញពាក្យទាំងឡាយណា ដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ហើយបន្ទាប់មកបានឃើញព្យញ្ជនៈមួយតួទៀតនៅខាងចុងពាក្យនោះ សូមមេត្តាកត់សម្គាល់ថា ព្យញ្ជនៈដែលនៅខាងចុងនោះ គឺជាដើមរបស់ព្យញ្ជនៈដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ដោយកំហុសបច្ចេកទេសកុំព្យូទ័រ ។

ឧទាហរណ៍

-ពាក្យខ្មែរ: សមុល ក្នុងពាក្យនេះ ព្យញ្ជនៈ ល គឺជាដើមរបស់ព្យញ្ជនៈ ម ដូច្នេះពាក្យនេះគឺ សម្ម ។

-ពាក្យបាលី: តសុស គឺ តស្ស ។

២) ចំពោះពាក្យខ្មែរ យើងសម្រេចយកតាមវចនានុក្រមខ្មែរ របស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជជាតិញ្ញាណោ (ជួន-ណាត) ជាគោល ។ ប៉ុន្តែបើពាក្យទាំងឡាយណា ដែលអាចសរសេរតាមបែបបុរាណក៏ត្រឹមត្រូវដែរនោះ យើងខ្ញុំសូមរក្សានូវពាក្យទាំងនោះទុកដដែល ។

៣) ចំពោះ សន្ធិកម្រាបពាក្យខុស-ត្រូវ ដែលមាននៅផ្នែកខាងចុងនៃព្រះត្រៃបិដកច្បាប់ដើម ក្រុមយើងខ្ញុំសូមមិនដាក់ទៀតទេ ព្រោះក្រុមការងារយើងបានកែតម្រូវតាមនោះរួចរាល់ហើយ ។

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន សត្តមភាគ

១០០

ព. ស. ២៥១០

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានំ សត្តមោ ភាគោ

អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋានំ បុរិមំ

នមោ តស្ស ភកវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

ហេតុទុក្ខំ

បដិច្ចវារោ

[១] ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា អលោកំ បដិច្ច អនោសោ អមោហោ
 អនោសំ បដិច្ច អលោកោ អមោហោ អមោហំ បដិច្ច
 អលោកោ អនោសោ លោកំ បដិច្ច មោហោ មោហំ
 បដិច្ច លោកោ នោសំ បដិច្ច មោហោ មោហំ បដិច្ច
 នោសោ បដិសន្ធិក្ខណោ ។ យេ ។ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច
 នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ ធម្មំ
 បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ ។ យេ ។ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ច
 នហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អលោកំ
 បដិច្ច អនោសោ អមោហោ សម្បយុត្តកា ច
 ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ^(១) ។

១ ម. អយំ បាហោ នត្តិ ។ ឯវំ សព្វត្ត ។

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន សត្តមភាគ

អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន ខាងដើម

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

ហេតុទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១] ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្នយ គឺ អទោសៈ អមោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោកៈ អលោកៈ អមោហៈ អាស្រ័យ នូវអទោសៈ អលោកៈ អទោសៈ អាស្រ័យ នូវអមោហៈ មោហៈ អាស្រ័យ នូវលោកៈ លោកៈ អាស្រ័យ នូវមោហៈ មោហៈ អាស្រ័យ នូវទោសៈ ទោសៈ អាស្រ័យ នូវមោហៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនជា ហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្នយ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្នយ គឺ អទោសៈក្តី អមោហៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋាន- រូបក្តី អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

លោកំ បដិច្ច មោហោ សម្បយុត្តកា ច ខន្ធ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានញ រូបំ ។ បេ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។ ន-
 ហោតំ ធម្មំ បដិច្ច នហោតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ច-
 យា នហោតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានញ រូបំ ។ បេ ។ ទ្វេ ខន្ធ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធ
 ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធ បដិច្ច វត្ថុ
 វត្ថុ បដិច្ច ខន្ធ ឯកំ មហាក្ខតំ ។ បេ ។ នហោតំ
 ធម្មំ បដិច្ច ហោតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា
 នហោតុ ខន្ធ បដិច្ច ហោតុ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ បដិច្ច
 ហោតុ ។ នហោតំ ធម្មំ បដិច្ច ហោតុ ច នហោតុ ច
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា នហោតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
 តយោ ខន្ធ ហោតុ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ។ បេ ។
 ទ្វេ ខន្ធ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធ ហោតុ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ
 រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ បដិច្ច ហោតុ សម្បយុត្តកា ច
 ខន្ធ ។ ហោតុញ នហោតុញ ធម្មំ បដិច្ច ហោតុ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា អលោកញ សម្បយុត្តកេ ច
 ខន្ធ បដិច្ច អនោសោ អមោហោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

មោហៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវ
លោកៈ ។ បេ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែន
ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-
តុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ មិនមែន
ជាហេតុ ។ បេ ។ ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ក្នុង
ខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ
មហាកូត ១ ។ បេ ។ ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជា
ហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ អាស្រ័យ នូវពួក
ខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកហេតុ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។
ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិន
មែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ហេតុ
ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុ ។ បេ ។
ខន្ធ ២ ក្តី ហេតុក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ក្នុងខណៈ
នៃបដិសន្ធិ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។ ធម៌
ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ អទោសៈក្តី អមោហៈក្តី អាស្រ័យ
នូវអលោកៈផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្ខុៈចុះ ។

ហេតុទុកេ បដិច្ចវារោ

លោកញូ សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ បដិច្ច មោហោ
 ទោសញូ សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ បដិច្ច មោហោ
 បដិសន្ធិក្ខណោ អលោកញូ វត្តញូ បដិច្ច អនោ-
 សោ អមោហោ ។ បេ ។ ហេតុញូ នហេតុញូ
 ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
 នហេតុំ ឯកំ ខន្ធឯញូ ហេតុញូ បដិច្ច តយោ ខន្ធឯ
 ចិត្តសមុដ្ឋានញូ រូបំ ។ បេ ។ ទ្វេ ខន្ធ ច ហេតុញូ
 បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធឯ ចិត្តសមុដ្ឋានញូ រូបំ បដិសន្ធិក្ខ-
 ណោ វត្តញូ ហេតុញូ បដិច្ច សម្បយុត្តកោ ខន្ធឯ ។
 ហេតុញូ នហេតុញូ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ច នហេតុ
 ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ ឯកំ ខន្ធឯញូ
 អលោកញូ បដិច្ច តយោ ខន្ធឯ អនោសោ អមោហោ
 ចិត្តសមុដ្ឋានញូ រូបំ ។ បេ ។ ទ្វេ ខន្ធ ច អលោកញូ
 បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធឯ អនោសោ អមោហោ ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នញូ រូបំ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ នហេតុំ ឯកំ ខន្ធឯញូ
 លោកញូ បដិច្ច តយោ ខន្ធឯ មោហោ ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានញូ រូបំ ។ បេ ។ ទ្វេ ខន្ធ ។ បេ ។
 បដិសន្ធិក្ខណោ វត្តញូ អលោកញូ បដិច្ច អនោ-
 សោ អមោហោ សម្បយុត្តកោ ច ខន្ធឯ ។ បេ ។

ហេតុទុក្ខៈ បដិច្ចវារៈ

មោហៈ អាស្រ័យ នូវលោភៈផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង មោហៈ
អាស្រ័យ នូវទោសៈផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
អទោសៈក្តី អមោហៈក្តី អាស្រ័យ នូវអលោភៈផង វត្ថុផង ។ បេ ។ ធម៌
មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី
អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុផង ជាហេតុផង ។ បេ ។ ខន្ធ ២
ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ផង ហេតុផង ក្នុងខណៈ
នៃបដិសន្ធិ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុផង ហេតុផង ។ ពួកធម៌
ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង
ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ
ខន្ធ ៣ ក្តី អទោសៈក្តី អមោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១
មិនមែនជាហេតុផង អលោភៈផង ។ បេ ។ ខន្ធ ២ ក្តី អទោសៈក្តី
អមោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ផង អលោភៈផង ។
បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី
អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុផង លោភៈផង ។ បេ ។ ខន្ធ ២
។ បេ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ អទោសៈក្តី អមោហៈក្តី ពួកសម្បយុត្ត-
កក្ខន្ធក្តី អាស្រ័យ នូវវត្ថុផង អលោភៈផង ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[២] ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 អារម្មណប្បច្ចយា រូបំ ធម្មត្វា អរូបេយេវ នវ បញ្ញា ។
 អធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ បរិបុណ្ណំ ឯកំ មហា-
 ភូតំ បដិច្ច ។ បេ ។ មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ ឧបាទារូបំ ឥទំ ធានំ ។ អនន្តរប្បច្ចយា សម-
 នន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា សព្វេ មហាភូតា
 យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្ប-
 ច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេ-
 វនប្បច្ចយា ទ្ធិសុបិ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ កម្មប្បច្ចយា
 វិចាកប្បច្ចយា ។ សន្ធិត្តំ ។ អវិកតប្បច្ចយា ។

[៣] ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ សព្វត្ថ នវ
 អវិកតេ នវ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៤] នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នហេតុំ ឯកំ ខន្ធិ បដិច្ច
 តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានព្វា រូបំ ។ បេ ។ ទ្វេ
 ខន្ធធ្វេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[២] ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ លើកតែរូបភពចេញ និយាយតែប្រស្នា ៩ ក្នុងអរូបភពតែម្យ៉ាង ។ ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ មិនមានទេ (ការណ៍នេះ) គ្រប់គ្រាន់ហើយ អាស្រ័យ នូវមហាកូត ១ ។ បេ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត នេះ ជាសេចក្តី ផ្សេង ។ គ្នា ។ ព្រោះអនន្តប្បច្ច័យ សមនន្តប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកមហាកូតទាំងអស់ ដរាបដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ ព្រោះ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ ឯបដិសន្ធិ មិនមានក្នុងបច្ច័យទាំង ២ ទេ ។ ព្រោះ កម្មប្បច្ច័យ និងវិបាកប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៤] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈផង មិនមែនហេតុផង ។ បេ ។ នូវខន្ធ ២ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ

ហេតុទុកេ បដិច្ចវារោ

រត្តំ បដិច្ច ខន្ធ ឯកំ មហាក្ខតំ ។ បេ ។ ពាហិរំ
 . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧត្តសមុដ្ឋានំ . . .
 អសញ្ញាសត្តានំ ។ បេ ។ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហគតេ
 ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ធ បដិច្ច វិចិត្តិក្ខាសហគតោ
 ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ ។

[៥] ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 នអារម្មណាប្បច្ចយា ហេតុំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
 បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា នហេតុ ខន្ធ
 បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ សព្វ
 មហាក្ខតា ។ ហេតុញ្ច នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា ហេតុញ្ច
 នហេតុ ច ខន្ធ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។ នអធិបតិប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។
 នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច-
 យា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា ។

ហេតុទុក្ខៈ បដិច្ចវារៈ

ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាក្ខត ១ ។ បេ ។ ពាហិរ . . .
 អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧត្តសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ បេ ។
 ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៥] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើប
 កើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ
 នូវហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ
 នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
 មហាក្ខតទាំងអស់ (ក៏អាស្រ័យ នូវពួកនហេតុក្នុង) ។ ធម៌ មិនមែន
 ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង
 ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ
 នូវហេតុផង ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។
 ព្រោះនអធិបតិប្បដ្ឋយ គឺ បរិបូណ៌ ។ ព្រោះនអនន្តរប្បដ្ឋយ នសម-
 នន្តរប្បដ្ឋយ នអញ្ញមញ្ញប្បដ្ឋយ និងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋយ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៦] ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អលោកំ បដិច្ច អនោសោ
 អមោហោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោកំ បដិច្ច មោហោ
 មោហំ បដិច្ច លោកោ ។ បេ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ
 ។ បេ ។ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ ហេតុំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា
 ខន្ធា ហេតុំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ
 ។ បេ ។ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ច នហេតុ ច
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អលោកំ
 បដិច្ច អនោសោ អមោហោ សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា ។
 ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោកំ បដិច្ច មោហោ សម្បយុត្ត-
 កា ច ខន្ធា ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ
 ។ បេ ។ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ នហេតុំ ឯកំ ខន្ធា បដិច្ច
 តយោ ខន្ធា ។ បេ ។ ទ្វេ ខន្ធា បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា
 នហេតុ ខន្ធា បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ
 ។ បេ ។ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៦] ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អទោសៈ អមោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ក្នុងអរូប ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ មោហៈ អាស្រ័យ នូវលោកៈ លោកៈ អាស្រ័យ នូវមោហៈ ។ បេ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះ នបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវហេតុ ក្នុងអរូប ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជា ហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អទោសៈក្តី អមោហៈ ក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ក្នុងអរូប ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ មោហៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី អាស្រ័យ នូវ លោកៈ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ មិន មែនជាហេតុ ក្នុងអរូប ។ បេ ។ ខន្ធ ២ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ចិត្ត- សមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង

ហេតុទុកេ បដិច្ចវារោ

នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ នហេតុ ខន្ធ បដិច្ច ហេតុ
 បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ
 ច នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នបុរេជាតប្បច្ចយា
 អរូបេ នហេតុំ ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច តយោ ខន្ធ
 ហេតុ ច ។ បេ ។ ទ្វេ ខន្ធ ។ បេ ។ បដិសន្ធិ-
 ក្ខណោ ។ បេ ។ ហេតុញ្ច នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 ហេតុ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ
 អលោកញ្ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ បដិច្ច អនោសោ
 អមោហោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ អរូបេ លោកញ្ច
 សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ បដិច្ច មោហោ ។ ចក្កំ
 ពន្ធិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។ ហេតុញ្ច នហេ-
 តុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជា-
 តប្បច្ចយា អរូបេ នហេតុំ ឯកំ ខន្ធឯ ហេតុញ្ច
 បដិច្ច តយោ ខន្ធ ។ បេ ។ ទ្វេ ខន្ធ . . . នហេតុ
 ខន្ធ ច ហេតុញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខ-
 ណោ ។ បេ ។ ហេតុញ្ច នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នបុរេជាតប្បច្ចយា
 អរូបេ នហេតុំ ឯកំ ខន្ធឯ អលោកញ្ច បដិច្ច
 តយោ ខន្ធ អនោសោ អមោហោ ច ។ បេ ។

ហេតុទុក្ខៈ បដិច្ចវារៈ

ព្រោះនបុរេជាតប្បដ្ឋ័យ គឺ ពួកហេតុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ មិនមែនជា
ហេតុ ក្នុងអរូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី
ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ពួកហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវ
ខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុ ក្នុងអរូប ។ បេ ។ នូវខន្ធ ២ ។ បេ ។ ក្នុងខណៈ
នៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង
ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បដ្ឋ័យ គឺ
អទោសៈ អមោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោកៈផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
ផង ក្នុងអរូប ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ មោហៈ អាស្រ័យ
នូវលោកៈផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ក្នុងអរូប ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់
ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ
អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង
ព្រោះនបុរេជាតប្បដ្ឋ័យ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុផង
ហេតុផង ក្នុងអរូប ។ បេ ។ នូវខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ
នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុផង ហេតុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។
ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌
ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះន-
បុរេជាតប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី អទោសៈក្តី អមោហៈក្តី អាស្រ័យ
នូវខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុផង អលោកៈផង ក្នុងអរូប ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទ្វេ ខន្ទេ . . . ។ ចក្កំ ពន្លិតព្វំ ។ នហេតុំ ឯកំ
ខន្ទេព្វំ លោកព្វំ បដិច្ច តយោ ខន្ទា មោហោ ច ។
ចក្កំ ពន្លិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។

[៧] ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ។ . . . នអាសេវនប្បច្ចយា ។

[៨] ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
នកម្មប្បច្ចយា ហេតុំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។
នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្ម-
ប្បច្ចយា នហេតុ ខន្ទេ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា
ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . ។

ហេតុព្វំ នហេតុព្វំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ហេតុព្វំ សម្បយុត្តកោ ច
ខន្ទេ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

[៩] ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
នវិចាកប្បច្ចយា នវ ។

[១០] នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

នូវខន្ធ ២ . . . ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្ខុៈចុះ ។ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុផង លោកៈផង ។ បណ្ឌិត គប្បី ចង់ជាចក្ខុៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។

[៧] ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៨] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវហេតុ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . ។ នហេតុធម៌ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ និងនហេតុធម៌ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវហេតុផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។

[៩] ធម៌ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[១០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរ . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . .

ហេតុទុកេ បដិច្ចវារោ

អសញ្ញាសត្តានំ ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច តយោ មហាក្ខតា
។ បេ ។ មហាក្ខតេ បដិច្ច កេដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

[១១] . . . នត្ថិយប្បច្ចយា ពាហិរំ . . .

អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ ឯកំ មហាក្ខតំ
។ បេ ។ មហាក្ខតេ បដិច្ច ឧបាទារូបំ អសញ្ញាសត្តានំ
មហាក្ខតេ បដិច្ច រូបដីវិតិទ្ធិយំ ។

[១២] . . . នឈានប្បច្ចយា បញ្ជវិញ្ញាណសហ-
កតំ ឯកំ ខន្ធំ ។ បេ ។ ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ
. . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញាសត្តានំ ។ បេ ។

[១៣] . . . នមត្តប្បច្ចយា អហោតុកំ នហោតុំ ឯកំ
ខន្ធំ បដិច្ច ។ បេ ។ អហោតុកប្បដិសន្ធិក្ខណោ . . .
ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . .
អសញ្ញាសត្តានំ ។ បេ ។ នសម្បយុត្តប្បច្ចយា ន វិប្ប-
យុត្តប្បច្ចយា នបុរេជាតសទិសំ អរូបបញ្ញាយេវ ។
នោនត្តិប្បច្ចយា នោវិតតប្បច្ចយា ។

[១៤] នហោតុយា ទ្វេ នអារម្មណោ តីណិ នអ-
ធិបតិយា នវ នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេ តីណិ

ហេតុទុក្ខៈ បដិច្ចវារៈ

មហាក្ខត ៣ អាស្រ័យ នូវមហាក្ខត ១ របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ បេ ។
កងត្តារូប ឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។

[១១] . . . ព្រោះនតន្ត្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរ . . .
អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន មហាក្ខត ១ ។ បេ ។ ឧបា-
ទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត រូបដីវិតិទ្រិយ អាស្រ័យ នូវពួក
មហាក្ខត របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។

[១២] . . . ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយ
បញ្ជាវិញ្ញាណ ។ បេ ។ ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . .
ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ បេ ។

[១៣] . . . ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជា
អហេតុកៈ និងជានហេតុ ។ បេ ។ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ
. . . ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . .
របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ បេ ។ ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្ប-
យុត្តប្បច្ច័យ គឺ អរូបបញ្ញានុ៎ះឯង ប្រហែលគ្នានឹងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ។
ព្រោះនោនត្តិប្បច្ច័យ និងនោវិតតប្បច្ច័យ ។

[១៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអារម្មណា-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុង
នអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ
 នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ តីណិ
 នវិចារកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នសច្ចិយេ ឯកំ
 នឈានេ ឯកំ នមក្កេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ តីណិ
 នវិប្បយុត្តេ នវ នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។
 ឯវំ កលោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៥] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ . . .
 នអធិបតិយា នវ នអនន្តរេ តីណិ ។ សង្ខតំ ។ . . .
 នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ នវ នអាសេវនេ
 នវ នកម្មេ តីណិ នវិចារកេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ
 នវិប្បយុត្តេ នវ នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
នតន្រ្ទិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
នមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[១៥] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ
៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ... ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១៦] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ...

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

អនន្តរេ ទ្វេ ។ សង្ខតំ ។ . . . កម្មេ ទ្វេ វិចារកេ
 ឯកំ អាហារេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ លារេ ទ្វេ
 មត្តេ ឯកំ សម្បយុត្តេ ទ្វេ ។ សង្ខតំ ។ . . .
 អវិតតេ ទ្វេ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារោមិ បដិច្ចវារសទិសោ ។ បច្ចយ-
 វារោមិ និស្សយវារោមិ បដិច្ចវារសទិសាយេវ បញ្ញា
 មហាក្ខតេសុ និដ្ឋិតេសុ វត្ថុំ បច្ចយាតិ កាតព្វា
 បញ្ញាយតនាទិ អនុលោមេមិ បច្ចនីយេមិ យថា
 លត្តន្តិ តថា កាតព្វា ។ សំសដ្ឋវារោមិ សម្បយុត្ត-
 វារោមិ បរិបុណ្ណា រូបំ នត្តិ អរូបមេវ ។

បញ្ញាវារោ

[១៧] ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អលោកោ អនោសស្ស អមោហស្ស
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . . ក្នុង
 កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារ-
 រប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . . ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។
 ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ឯសហជាតវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ បច្ចយវារៈ និង
 និស្សយវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ កាលពួកមហាក្ខត សម្រេច
 ហើយ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើបញ្ជាថា (ពួកខន្ធ) ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ឯអាយតនៈ ៥
 បានក្នុងអនុលោម និងបច្ចនីយៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ (បញ្ជា)
 យ៉ាងនោះដែរ ។ សំសដ្ឋវារៈ និងសម្បយុត្តវារៈ ចប់ បរិបូណ៌ហើយ
 រូបមិនមានទេ មានតែអរូបម្យ៉ាង ។

បញ្ញាវារៈ

[១៧] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
 ហេតុប្បច្ច័យ គឺ អលោកៈ ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ និង
 អមោហៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

លោកោ មោហស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោសោ
 មោហស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ
 ។ បេ ។ ហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។ ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច
 នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អលោកោ អទោសស្ស អមោហស្ស សម្បយុត្តកា-
 នញ្ច ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោកោ មោហស្ស
 ។ បេ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។

[១៨] ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុំ អារព្ព ហេតុ ឧប្បជ្ជន្តិ ។
 ហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ហេតុំ អារព្ព នហេតុ ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។
 ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុំ អារព្ព ហេតុ ច
 សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ នហេតុ ធម្មោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

លោកៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ទោសៈ ជាបច្ច័យ
 នៃមោហៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌
 ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ
 ហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង
 ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។ ធម៌ ជាហេតុ
 ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយ
 ហេតុប្បច្ច័យ គឺ អលោកៈ ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈផង អមោហៈផង
 ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។
 បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ លោកៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមោហៈ ។ បេ ។
 ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។

[១៨] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ប្រារព្ធ នូវហេតុ ទើបកើតឡើង ។ ធម៌
 ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
 គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ប្រារព្ធ នូវហេតុ ទើបកើតឡើង ។
 ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជា
 ហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្ត-
 កក្ខន្ធក្តី ប្រារព្ធ នូវហេតុ ទើបកើតឡើង ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ

ហេតុទុកេ បញ្ហាវារោ

នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧទោសថកម្មំ កត្វា
 តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា
 វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ
 បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ . . . និព្វានំ . . . និព្វានំ កោត្រ-
 ភុស្ស វោទានស្ស មក្កស្ស ផលស្ស អារដ្ឋនាយ អា-
 រម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា នហេតុ បហីនេ
 កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ពិតេ កិលេសេ . . . បុព្វេ
 សមុទាចិណ្ណោ កិលេសេ ជាទន្តិ ចក្កំ . . . ។ បេ ។
 វត្ថុំ . . . នហេតុ ខន្ធភ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ
 វិបស្សន្តិ ។ បេ ។ នោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា
 រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ
 ចេតោបរិយញ្ញាណោន នហេតុចិត្តសមដ្ឋីស្ស ចិត្តំ
 ជានាតិ អាកាសានញ្ញាយតនកិរិយំ វិញ្ញាណញ្ញាយ-
 តនកិរិយស្ស អាកិញ្ញញ្ញាយតនកិរិយំ នេវសញ្ញា-
 នាសញ្ញាយតនកិរិយស្ស រូបាយតនំ ចក្កុវិញ្ញា-
 ណស្ស ។ បេ ។ ដោជ្ជញ្ញាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុ ខន្ធភ

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យ
 ទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិ-
 ចារណា នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលសន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញ
 អំពីឈាន ពិចារណានូវឈាន ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណា
 នូវមគ្គនិងផល . . . នូវនិព្វាន . . . និព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា
 នូវគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គនិងផល ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ
 ពិចារណា នូវពួកហេតុ គឺ កិលេស ដែលលះបង់ហើយ ពួកកិលេស
 ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ . . . ដឹង នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំ
 ហើយ ក្នុងកាលមុន នូវចក្ខុ . . . ។ បេ ។ នូវវត្ថុ . . . ឃើញច្បាស់
 នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខន្ធ ។ បេ ។
 ទោមនស្ស កើតឡើង ឃើញរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮសំឡេង ដោយ
 ទិព្វសោតធាតុ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយនហេតុចិត្ត
 (ចិត្តមិនមែនជាហេតុ) ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតន-
 កិរិយា (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញាយតនកិរិយា អាកិញ្ញញ្ញាយតន-
 កិរិយា (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយា រូបាយតនៈ
 (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ បេ ។ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ
 នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ឥទ្ធិវិធម្មណាស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណាស្ស បុព្វ-
 និវាសានុស្សតិញ្ញាណាស្ស យថាកម្មបកញ្ញាណាស្ស
 អនាគតំសញ្ញាណាស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្មណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ នាទំ ទត្វា . . . បឋមកមនំយេវ
 អារដ្ឋនា នត្តិ រូបាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណាស្ស ។ មេ ។
 ដោដ្ឋញាយតនំ កាយវិញ្ញាណាស្សតិ ឥទំ នត្តិ ។
 នហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ នាទំ ទត្វា សីលំ . . .
 ឧចោសថកម្មំ . . . តំ បច្ចវេក្ខតិ តំ អារព្ព ហេតុ ច
 សម្បយុត្តកា ច ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ តត្ថ តត្ថ បិភេន
 ឥមំ កាតព្វំ ទុតិយកមនសទិសំ ។ ហេតុ ច នហេតុ
 ច ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ហេតុញ្ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ អារព្ព ហេតុ
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា នហេតុស្ស
 ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុញ្ច
 សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ អារព្ព នហេតុ ខន្ធ
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា ហេតុស្ស ច
 នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធីញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន . . . ការពិចារណា គឺ ដំណើរទី ១ មិនមានទេ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ បេ ។ ដោយរូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ពាក្យដូច្នោះនេះ មិនមានទេ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . . ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ប្រារព្ធ នូវអំពើនោះ ទើបកើតឡើង ។ បុគ្គល អ្នកបិតនៅ ក្នុងកុសលកម្មនោះ ។ គប្បីធ្វើធម៌នេះ ឲ្យដូចគ្នានឹងដំណើរទី ២ ដែរ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ប្រារព្ធ នូវហេតុផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ទើបកើតឡើង ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ប្រារព្ធ នូវហេតុផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ទើបកើតឡើង ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

ហេតុញ សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ អារព្ព ហេតុ ច
សម្បយុត្តកា ច ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៩] ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិប-
តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតា-
ធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ហេតុំ ករុំ កត្វា ហេតុ
ឧប្បជ្ជន្តិ ។ សហជាតាធិបតិ ហេតុ អធិបតិ សម្ប-
យុត្តកានំ ហេតុនំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
ហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន
បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្ម-
ណាធិបតិ ហេតុំ ករុំ កត្វា នហេតុ ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។
សហជាតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធនំ ចិត្តសមុដ្ឋា-
នានញ រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ
ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អធិប-
តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិ-
បតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ហេតុំ ករុំ កត្វា ហេតុ ច
សម្បយុត្តកា ច ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ សហជាតាធិ-
បតិ ហេតុ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធនំ ហេតុនញ
ចិត្តសមុដ្ឋានានញ រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ប្រារព្ធ នូវហេតុផង នូវពួក
សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ទើបកើតឡើង ។

[១៧] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
អធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អា-
រម្មណាធិបតិ គឺ ពួកហេតុ ធ្វើ នូវហេតុ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើត
ឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួក
សម្បយុត្តកហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណា-
ធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកនហេតុក្ខន្ធ
ធ្វើ នូវហេតុ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ ជា
បច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិប-
តិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិន
មែនជាហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និង
សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្ត-
កក្ខន្ធក្តី ធ្វើ នូវហេតុ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ។ ឯសហជា-
តាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
ផង ពួកហេតុផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។
 អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វាតិ វិត្តារេតព្វំ យាវ
 នហេតុ ខន្ធា ។ សហជាតាធិបតិ នហេតុ អធិបតិ
 សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋាណព្វ រូបានំ
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មោ
 ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្ម-
 ណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ
 ទត្វា . . . សន្និក្កំ យាវ វត្ថុ នហេតុ ច ខន្ធា តាវ
 កាតព្វំ ។ សហជាតាធិបតិ នហេតុ អធិបតិ សម្ប-
 យុត្តកានំ ហេតុនំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហ-
 ជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ . . .
 ឧចោសថកម្មំ . . . តំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ តំ ករុំ
 កត្វា នហេតុ ខន្ធា ច ហេតុ ច ឧប្បជ្ជន្តិ បុព្វេ
 សុចិណ្ណានិ យាវ វត្ថុ នហេតុ ខន្ធា ច តាវ កាតព្វំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអធិ-
 បតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្ម-
 ណាធិបតិ គឺ ពាក្យថា ឲ្យទាន បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដរាបដល់
 ពួកនហេតុកក្ខន្ធ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ មិនមែនជាហេតុ
 ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយ
 អធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ
 ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។
 អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន . . . វត្ថុក្តី ពួកខន្ធ មិនមែនជា
 ហេតុក្តី មានត្រឹមណា សេចក្តីបំប្រួញ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ត្រឹមនោះចុះ ។
 សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្ប-
 យុត្តកហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
 បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ
 បុគ្គល ឲ្យទាន សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . . ធ្វើ នូវកុសលនោះ
 ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុក្តី ពួកហេតុ
 ក្តី ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង (ពិចារណា) នូវ
 កុសលទាំងឡាយ ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន វត្ថុក្តី ពួកខន្ធ
 មិនមែនជាហេតុក្តី មានត្រឹមណា បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ត្រឹមនោះចុះ ។

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

សហជាតាធិបតិ នហេតុ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ ហេតុនព្វា ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វា រូចានំ អធិប-
 តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា
 ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្ម-
 ណាធិបតិ ហេតុព្វា សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធករំ កត្វា
 ហេតុ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា នហេ-
 តុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្ម-
 ណាធិបតិ ហេតុព្វា សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធករំ កត្វា
 នហេតុ ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា
 ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ហេតុព្វា សម្បយុត្តកេ ច
 ខន្ធករំ កត្វា ហេតុ ច សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[២០] ហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្ត-
 រយ្យច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ បច្ឆិមានំ
 បច្ឆិមានំ ហេតុនំ អនន្តរយ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។
 ហេតុ ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរយ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ
 នហេតុនំ ខន្ធានំ អនន្តរយ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកហេតុផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិប-
 តិប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ
 ពួកហេតុ ធ្វើ នូវហេតុ និងពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើត
 ឡើង ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណា-
 ធិបតិ គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ធ្វើ នូវហេតុ និងពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
 ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែន
 ជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង
 ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ធ្វើ នូវហេតុ និងពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព
 ទើបកើតឡើង ។

[២០] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
 អនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ
 ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 មិនមែនជាហេតុ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ មុន ។ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ បច្ឆិ-
 មាណំ បច្ឆិមាណំ ហេតុណំ សម្មយុត្តកានញ ខន្ធាណំ
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មោ នហេ-
 តុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា
 បុរិមា នហេតុ ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ នហេតុណំ
 ខន្ធាណំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រ-
 ភុស្ស ។ សង្ខតំ ។ នេវសញ្ញាណសញ្ញាយតណំ ផល-
 សមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ
 ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច
 ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុមូលកំ
 តីណិមិ ឯកសទិសំ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច
 ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរិមា បុរិមា ហេតុ ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា បច្ឆិ-
 មាណំ បច្ឆិមាណំ ហេតុណំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុ
 ផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃ
 ពួកហេតុផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្ប-
 ច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ
 ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ មុន ។ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម
 (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយ-
 តនៈ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិន
 មែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ធម៌
 មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុ
 ផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ នហេតុមូលកៈក្តី វារៈ ៣ ក្តី ដូចគ្នានឹង
 វារៈ ១ ដែរ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្ត-
 កក្ខន្ធក្តី មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ ច
 សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ នហេតុនំ
 ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុ ច នហេតុ
 ច ធម្មា ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អនន្ត-
 រប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ ច សម្ម-
 យុត្តកា ច ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ ហេតុនំ សម្ម-
 យុត្តកានញ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១] ហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស សមនន្ត-
 រប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។ . . . សហ-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឥមេ ទ្វេបិ បទិច្ចវារសទិសា ។ . . . និស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បច្ចយវារេ និស្សយសទិសោ ។

[២២] ហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្ស-
 យប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្ត្រប-
 និស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្ស-
 យោ ហេតុ ហេតុនំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 មិនមែនជាហេតុ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្ត-
 កក្ខន្ធក្តី មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ក្រោយ ។
 ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជា
 ហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង
 ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី មុន ។
 ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ក្រោយ ។ ដោយ
 អនន្តរប្បច្ច័យ ។

[២១] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
 សមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។ . . . ជា
 បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ
 ឯបច្ច័យទាំង ២ នេះ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ . . . ជាបច្ច័យ
 ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ដូចនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងបច្ច័យវារៈដែរ ។

[២២] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ
 និងបកត្យុបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្យុបនិស្ស័យ គឺ ពួក
 ហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អារម្មណ្ហូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្ស-
 យោ បកត្តូបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តូបនិស្សយោ
 ហេតុ នហេតុនំ ខន្ធានំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស
 ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ហូ-
 បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្តូបនិស្សយោ
 ។ បេ ។ បកត្តូបនិស្សយោ ហេតុ ហេតុនំ សម្បយុត្ត-
 កានញ ខន្ធានំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អារម្មណ្ហូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្ស-
 យោ បកត្តូបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តូបនិស្សយោ
 សន្នំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ សមាបត្តិ
 ឧប្បាទេតិ មាណំ ជយ្យតិ ទិដ្ឋិ កណ្ណាតិ សីលំ
 . . . ។ បេ ។ សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ
 ។ បេ ។ សន្នំ ភិទ្ធពតិ សន្ធា ។ បេ ។ សេនាសនំ
 សន្ធាយ ។ បេ ។ បត្តនាយ មក្កស្ស ផល-
 សមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង ដំឡើងមានៈ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ សីល . . . ។ បេ ។ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃសទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃសទ្ធា ។ បេ ។ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

ហេតុទុកេ បញ្ហាវារោ

នហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ អនន្ត្រូបនិស្ស-
 យោ បកត្ថូបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្ថូបនិស្សយោ
 សន្នំ ។ បេ ។ សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ
 ។ បេ ។ សន្នំ ភិទ្ធពតិ សន្នា ។ បេ ។ សេនាសនំ
 សន្នាយ ។ បេ ។ បត្តនាយ មក្កស្ស ផលសមាបត្តិយា
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មា
 ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ អនន្ត្រូបនិស្ស-
 យោ បកត្ថូបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្ថូបនិស្សយោ
 ទុតិយឧបនិស្សយសទិសំ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច
 ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ អនន្ត្រូបនិស្សយោ បកត្ថូប-
 និស្សយោ ។ បេ ។ បកត្ថូបនិស្សយោ ហេតុ ច សម្ម-
 យុត្តកា ច ខន្ធា ហេតុនំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ ហេតុ ច ន ហេតុ ច ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ
 អនន្ត្រូបនិស្សយោ បកត្ថូបនិស្សយោ ។ បេ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ នូវសទ្ធា ។ បេ ។ បុគ្គលអាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃសទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃសទ្ធា ។ បេ ។ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ (មានសេចក្តី) ប្រហែលគ្នានឹងឧបនិស្សយប្បច្ច័យទី ២ ដែរ ។ ពួកធម៌ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យនៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បកត្ថបនិស្សយោ ហេតុ ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ទា
 នហេតុនំ ខន្ទានំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស
 ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ហា-
 បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្ថបនិស្សយោ
 ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្សយោ ហេតុ ច សម្ម-
 យុត្តកា ច ខន្ទា ហេតុនំ សម្មយុត្តកានញ្ច ខន្ទានំ
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣] នហេតុ ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស បុរេជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។
 អារម្មណាបុរេជាតំ ចក្កំ ។ បេ ។ វត្ថុ អនិច្ចតោ ទុក្ខ-
 តោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ។ បេ ។ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតទាតុយា
 សទ្ធិំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណាស្ស ។ បេ ។
 ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណាស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្កាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណាស្ស
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ កាយាយ-
 តនំ កាយវិញ្ញាណាស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
 ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជា
 ហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង
 ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្ម-
 ណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បក-
 ត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួក
 ហេតុផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២៣] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជា
 ហេតុ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេ-
 ជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ ។ បេ ។ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវ
 វត្ថុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ។ បេ ។ ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង
 បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឬ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោត-
 ធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ
 ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ
 ចក្ខុយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ បេ ។
 កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

វត្ថុ នហេតុនំ ខន្ធនំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អារម្មណាបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។
 អារម្មណាបុរេជាតំ ចក្កំ ។ បេ ។ វត្ថុ អនិច្ចតោ
 ។ បេ ។ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ
 បស្សតិ ទិញាយ សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ ។
 វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ហេតុនំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាបុរេជាតំ វត្ថុ-
 បុរេជាតំ ។ អារម្មណាបុរេជាតំ ចក្កំ ។ បេ ។ វត្ថុ
 អនិច្ចតោ ។ បេ ។ ទោមនស្សំ . . . ទិព្វេន ។ បេ ។
 វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ហេតុនំ សម្បយុត្តកានញា ខន្ធនំ
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៤] ហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ហេតុ បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា នហេតុ ខន្ធនំ បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។
 ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយបុរេជា-
 តប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្ម-
 ណបុរេជាត គឺ នូវចក្ក ។ បេ ។ នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ។ បេ ។
 ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ក ឮ
 នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកហេតុ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជា
 បច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយបុរេ-
 ជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្ម-
 ណបុរេជាត គឺ នូវចក្ក ។ បេ ។ នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ។ បេ ។ ទោម-
 នស្ស... ដោយទិព្វ(ចក្ក) ។ បេ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកហេតុផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[២២] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ
 ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលកើតក្រោយ ជាបច្ច័យ
 នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌
 មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយ
 បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ដែលកើតក្រោយ
 ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុ ច នហេតុ ច ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស
បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ហេតុ ច
សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កា-
យស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៥] ហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស អាសេ-
វនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។

[២៦] នហេតុ ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស កម្ម-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា ធានាខណិកា ។
សហជាតា នហេតុ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
ធានាខណិកា នហេតុ ចេតនា វិចាកានំ ខន្ធានំ
កដត្តា ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ
ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតា ធានាខណិកា ។ សហជាតា នហេតុ
ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ហេតុនំ កម្មប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ ធានាខណិកា នហេតុ ចេតនា
វិចាកានំ ហេតុនំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌
មិនមែនជាហេតុ ដោយបច្ច័យជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្ប-
យុត្តកក្ខន្ធក្តី ដែលកើតក្រោយ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន
ដោយបច្ច័យជាតប្បច្ច័យ ។

[២៥] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
អាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។

[២៦] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជា
ហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។
សហជាត គឺ ចេតនា មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្ប-
យុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានា-
ខណិកៈ គឺ ចេតនា មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង
ពួកកងត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និង នានា-
ខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃ
ពួកសម្បយុត្តកហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេត-
នា មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ធម្មស្ស
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នាណខណិកា ។
 សហជាតា នហេតុ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
 ហេតុនំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នាណខណិកា នហេតុ ចេតនា វិចា-
 កានំ ខន្ធានំ ហេតុនំ កដត្តា ច រូចានំ កម្មប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។

[២៧] ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស វិចាក-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចាកោ អលោកោ អនោសស្ស
 អមោហស្ស វិចាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បដិច្ចវា-
 សទិសា វិចាកវិភង្កេ នវ បញ្ញា ។

[២៨] នហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស អាហារ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុ អាហារា សម្បយុត្ត-
 កានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ អាហារប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ កតត្ថិកាពោ អាហារ-
 ពោ ឥមស្ស កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ នហេតុ អាហារា សម្បយុត្តកានំ ហេតុនំ
 អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកហេតុផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង ពួកហេតុផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[២៧] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ អលោកៈ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ និងអមោហៈ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។ ប្រស្នា ៩ ក្នុងការចែក នូវវិបាកប្បច្ច័យ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[២៨] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កពឡិដ្ឋារាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកហេតុ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុ អាហារា សម្ម-
យុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុនំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ
អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ ។ បេ ។

[២៩] ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុមូលកេ តីណិ ។ នហេតុ
ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ នហេតុ ឥន្ទ្រិយា សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ
ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ បដិសន្ធិក្ខណោ រូបដីវិតិទ្ធិយំ កដត្តារូចានំ
ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឯវំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយោ
វិត្តារេតព្វោ ។ នវ ។

[៣០] នហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស
ណានប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[៣១] ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស មក្កប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ . . . សម្មយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ
ឥមេសុ ទ្ធិសុ នវ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែន
ជាហេតុផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ មិនមែនជាហេតុ
ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកហេតុផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប
ផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បេ ។

[២៧] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងហេតុមូលកៈ មានវារៈតែ ៣ ។ ធម៌ មិន
មែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ
គឺ ពួកឥន្ទ្រិយ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង
ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
រូបដីវិតិឥន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។
ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។ មានតែ
វារៈ ៧ ។

[៣០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជា
ហេតុ ដោយឈានប្បច្ច័យ គឺ មានតែវារៈ ៣ ។

[៣១] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
មគ្គប្បច្ច័យ . . . ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងបច្ច័យ
ទាំង ២ នេះ មានតែវារៈ ៧ ។

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

[៣២] ហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស វិប្ប-
 យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។
 សហជាតា ហេតុ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូចានំ វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ ហេតុ កដត្តា-
 រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុ វត្ថុស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ហេតុ
 បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ
 បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា នហេតុ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ
 នហេតុ ខន្ធា កដត្តារូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយា-
 យតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នហេតុនំ ខន្ធានំ
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នហេតុ
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

[៣២] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។

សហជាត គឺ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួក កដត្តារូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជា បច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់ សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ មិន មែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តា- រូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហជាតំ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ ហេតុនំ វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ វត្ថុ ហេតុនំ វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច
 នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ស-
 ហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតំ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ
 ហេតុនំ សម្បយុត្តកានញ្ច ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ វត្ថុ ហេតុនំ សម្បយុត្តកានញ្ច
 ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ច
 នហេតុ ច ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា
 ហេតុ ច សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
 រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ
 ហេតុ ច សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា កដត្តារូចានំ វិប្ប-
 យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ហេតុ ច
 សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កា-
 យស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៣] ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ អលោកោ អនោសស្ស អមោ-
 ហស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

សហជាត គឺ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ
 ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ
 ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បាន
 ដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ក្នុងខណៈនៃបដិ-
 សន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយ
 វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុផង
 ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី
 ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយ
 វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ចាជាត ។ សហជាត
 គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសម្បជានរូប
 ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្ប-
 យុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។
 ឯបច្ចាជាត គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ
 នេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៣៣] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ គឺ អលោកៈ ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ និង
 អមោហៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

លោកោ មោហស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ
 ពន្ធិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ ។ មេ ។ ហេតុ ធម្មា
 នហេតុស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា ហេតុ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ ។ មេ ។ បច្ឆាជាតា ហេតុ បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ
 ធម្មា ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អត្តិប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ អលោកោ អនោសស្ស អមោហស្ស
 សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោកោ
 មោហស្ស សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ
 រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។
 បដិសន្ធិក្ខណោ ។ មេ ។ នហេតុ ធម្មា នហេតុស្ស
 ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ
 បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ នហេតុ
 ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ មេ ។ ទ្វេ ខន្ធា ។ មេ ។
 បដិសន្ធិក្ខណោ នហេតុ ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

លោកៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់
 ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ លេ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និង
 បច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្ត-
 កក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិ-
 សន្ធិ ។ លេ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ
 ដែលកើតមុន ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ គឺ អលោកៈ
 ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ អមោហៈ និងពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។
 លោកៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ និងពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។
 ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ លេ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត
 បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងត្រ្យ័យ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១
 មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋាន-
 រូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ លេ ។ ខន្ធ ២ ។ លេ ។ ក្នុងខណៈ
 នៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

កេតត្តា ច រូចានំ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ ខន្ទា វត្ថុស្ស
អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ទានំ អត្តិប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ឯកំ មហាក្ខតំ ។ បេ ។ ពាហិរំ . . . អា-
ហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញាសត្តានំ
។ បេ ។ បុរេជាតំ ចក្កំ ។ បេ ។ វត្ថុំ ។ បេ ។ ទិព្វេន
ចក្កុណា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុយា សទ្ធិ
សុណាតិ រូចាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយ-
វិញ្ញាណស្ស ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ
កាយវិញ្ញាណស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ន-
ហេតូនំ ខន្ទានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆា-
ជាតា នហេតុ ខន្ទា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កា-
យស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កេតទ្ធិកាហោ អា-
ហារោ ឥមស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
រូបដីវិតិទ្ធិយំ កេតត្តារូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
នហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន
បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតា នហេតុ
ខន្ទា សម្បយុត្តកានំ ហេតូនំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ ហេតូនំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
បុរេជាតំ ចក្កំ ។ បេ ។ វត្ថុំ អនិច្ចតោ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពួកកងត្តារូបផង ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ពួកខន្ធ ជា
 បច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ មហាកូត ១ ។ បេ ។ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន
 . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ បេ ។ បុរេជាត
 គឺ នូវចក្ក ។ បេ ។ នូវវត្ថុ ។ បេ ។ បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ក
 ពន្ធវិសំឡេង ដោយទិព្វសោតជាតុ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ ផោដ្ឋពាយតនៈ
 (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ
 ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 មិនមែនជាហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ មិន
 មែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ
 កពឡឺង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ រូបដីវិ-
 ត្រិន្ទិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកងត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិន
 មែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់
 សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជា
 ហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុង
 ខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។
 ឯបុរេជាត គឺ នូវចក្ក ។ បេ ។ នូវវត្ថុ ថាមិនឡើង ។ បេ ។

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ
 ទិព្វាយ សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ វត្ថុ ហេតុនំ
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មោ ហេ-
 តុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ
 នហេតុ ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណានុំ ខន្ធានំ ហេតុនំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ ហេតុនំ សម្បយុត្តកានព្វ
 ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្កុ
 ។ បេ ។ វត្ថុ អនិច្ចតោ ។ បេ ។ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុយា
 សទ្ធិំ សុណាតិ វត្ថុ ហេតុនំ សម្បយុត្តកានព្វ
 ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ច នហេតុ
 ច ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ អលោកោ
 ច សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា អទោសស្ស អមោហស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោកោ ច

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ
 នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង
 ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និង
 បុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃ
 ខន្ធ ៣ ផង ពួកហេតុផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ក្នុង
 ខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង
 ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ ។ បេ ។ នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង
 ។ បេ ។ ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វ-
 ចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ
 ផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុ
 ក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ
 អលោកៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ និងអមោហៈ
 ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្ខុៈចុះ ។ លោកៈក្តី

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សម្បយុត្តកា ច ខន្ធោ មោហាស្ស អត្តិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ អ-
 លោកោ ច វត្ថុ ច អនោសស្ស អមោហាស្ស អត្តិ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ ហេតុ ច
 នហេតុ ច ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។
 សហជាតោ នហេតុ ឯកោ ខន្ធោ ច ហេតុ ច
 តិណ្ណាន្តំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋាណនព្វ រូចានំ អត្តិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ មេ ។ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិ-
 ក្ខណោ ហេតុ ច វត្ថុ ច នហេតុនំ ខន្ធានំ អត្តិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ សហជាតា ហេតុ ច មហាក្ខតា
 ច ចិត្តសមុដ្ឋាណនំ រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បច្ឆាជាតា ហេតុ ច កតពន្ធិកាពោ អាហារោ
 ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បច្ឆាជាតា ហេតុ ច រូបដីវិតិទ្ធរិយព្វ កដត្តារូចានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ច នហេតុ
 ច ធម្មា ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។
 សហជាតោ នហេតុ ឯកោ ខន្ធា ច

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហាៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។
 បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ អលោកៈក្តី
 វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ និងអមោហាៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។
 បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែន
 ជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ
 បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងត្រ័យ ។ សហ-
 ជាត គឺ ខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុក្តី ហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣
 ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ខន្ធ ២
 . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ហេតុក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 មិនមែនជាហេតុ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ សហជាត គឺ ពួកហេតុក្តី
 ពួកមហាកូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។
 ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកហេតុក្តី កពឡឺង្ការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ
 នេះ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកហេតុក្តី រូបដីវិ-
 ត្រ័យក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌
 ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ
 ផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហ-
 ជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុក្តី

ហេតុទុកេ បញ្ហាវារោ

អលោកោ ច តិណ្ណាដ្ឋំ ខន្ធានំ អនោសស្ស អមោហស្ស
 ចិត្តសមុដ្ឋាធានញ្ច រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ នហេតុ ឯកោ ខន្ធា ច លោកោ
 ច តិណ្ណាដ្ឋំ ខន្ធានំ មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋាធានញ្ច
 រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។
 បដិសន្ធិក្ខណោ នហេតុ ឯកោ ខន្ធា ច អលោកោ
 ច . . . ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ អលោកោ
 ច វត្ថុ ច អនោសស្ស អមោហស្ស សម្បយុត្ត-
 កានញ្ច ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ លោកោ
 ច វត្ថុ ច មោហស្ស សម្បយុត្តកានញ្ច ខន្ធានំ
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ . . . នត្ថិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ វិតតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិតតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។

[៣៤] ហេតុយា តីណិ អារម្មណោ នវ អនិ-
 បតិយា នវ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ
 នវ អញ្ញមញ្ញេ នវ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ នវ
 បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ នវ
 កម្មេ តីណិ វិចាកេ នវ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ នវ

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

អលោកៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង អទោសៈផង អមោហៈផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈ ចុះ ។ ខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុក្តី លោកៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង មោហៈផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុ ក្តី អលោកៈក្តី . . . ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃ បដិសន្ធិ អលោកៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈផង អមោហៈផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ លោកៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ . . . ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

- [៣២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
- មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ
- មានវារៈ ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ
- មានវារៈ ៤ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ
- មានវារៈ ៤ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ
- មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ
- មានវារៈ ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ណានេ តីណិ មក្កេ នវ សម្មយុត្តេ នវ វិប្បយុត្តេ
បញ្ច អត្ថិយា នវ នត្ថិយា នវ វិតតេ នវ អវិតតេ
នវ ។ ឯវំ អនុមជ្ឈន្តេន កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៥] ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-
ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ធម្មោ
នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ច ន-
ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មោ នហេតុស្ស ធម្មស្ស
អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជា-
តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្ប-
យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត កាលយល់តាម គប្បីរាប់
យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣៥] ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយ
អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជា
ហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជា
បច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌
មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណ-
ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្ស-
យប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជា-
តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ

ហេតុទុកេ បញ្ញាវារោ

ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស
 ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេ-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កេម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
 អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ កេម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ
 ច នហេតុ ច ធម្មា ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប-
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ច នហេតុ ច
 ធម្មា នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បច្ចុប្បត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ច
 នហេតុ ច ធម្មា ហេតុស្ស ច នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស
 អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ ដោយស្រ្តីយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជា-
តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេ-
ជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ
ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអា-
រម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
កម្មប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជា-
តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជាហេតុក្តី
ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ដោយ
អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ច័យជាតប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ជា
ហេតុក្តី ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង
ធម៌ មិនមែនជាហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៣៦] នហោតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។
សង្ខតំ ។ នោអវិកតេ នវ ។ វរំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៧] ហោតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ . . .
នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេ
តីណិ នអញ្ញមញ្ញេ វកំ នឧបនិស្សយេ តីណិ ។
សង្ខតំ ។ . . . នមក្កេ តីណិ នសម្បយុត្តេ វកំ
នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា តីណិ នោវិកតេ
តីណិ ។ វរំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៨] នហោតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ . . .
អធិបតិយា នវ អនន្តវេ នវ សមនន្តវេ នវ
សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ
តីណិ ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៣៦] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនោវគ្គិយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៣៧] ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ១ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . . ក្នុងនមគ្គប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោត្តិប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវគ្គិយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បដ្ឋាននីយៈ ។

[៣៨] ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋាយ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសមនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសហជាតប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣

សហោតុកុកេ បដិច្ចវារោ

បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ វិចារកេ
 តីណិ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ
 មត្តេ តីណិ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ តីណិ
 អត្តិយា តីណិ នត្តិយា នវ វិកតេ នវ អវិកតេ
 តីណិ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

ហោតុកុកំ និដ្ឋិតំ ។

សហោតុកុកំ

បដិច្ចវារោ

[៣៩] សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា សហោតុកំ ឯកំ
 ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធោ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា
 បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អ-
 ហោតុកោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា សហោតុ-
 កោ ខន្ធោ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ
 . . . ។ សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ
 ច អហោតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហោតុប្បច្ចយា

សហោតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងបច្ចាជាតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈាន-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
អវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ ហោតុកទុកៈ ។

សហោតុកទុកៈ
បដិច្ចវារៈ

[៣៧] សហោតុកធម៌ (ធម៌ប្រកបដោយហោតុ) អាស្រ័យ នូវ
សហោតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហោតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ
នូវសហោតុកក្ខន្ធទ ខន្ធ ២ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ... ។
អហោតុកធម៌ (ធម៌ មិនមានហោតុ) អាស្រ័យ នូវសហោតុកធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះហោតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួក
សហោតុកក្ខន្ធក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហោតុកធម៌ក្តី អហោ-
តុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសហោតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហោតុប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
 អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ មោហំ
 បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច
 តយោ មហាក្ខតា មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
 កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ ។ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
 សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខា-
 សហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្ត-
 កា ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បដិច្ច សហេតុកា
 ខន្ធា ។ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ច
 អហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខា-
 សហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា
 ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បដិច្ច
 សហេតុកា ខន្ធា មហាក្ខតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។
 សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហាគតំ ឧទ្ធច្ច-
 សហាគតំ ឯកំ ខន្ធឯញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២
 . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេ-
 តុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
 មហាក្ខត ៣ អាស្រ័យ នូវមហាក្ខត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប
 ឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។ សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ
 នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្ត-
 កក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។
 សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី
 អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុង
 បដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ កដត្តារូប អាស្រ័យ
 នូវពួកមហាក្ខត ។ សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ និង
 អហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ
 នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ

សហោតុកទុកេ បដិច្ចវារោ

ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ សហោតុកំ ឯកំ
 ខន្ធិញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធ . . . ។
 សហោតុកញ្ច អហោតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ឈតិ ហោតុប្បច្ចយា សហោតុកេ ខន្ធ ច
 មហាក្កតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិត្តិក្ខាសហា-
 កតេ ឧទ្ធចូសហាកតេ ខន្ធ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សហោតុកញ្ច អហោតុកញ្ច ធម្មំ
 បដិច្ច សហោតុកោ ច អហោតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ឈន្តិ
 ហោតុប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហាកតំ ឧទ្ធចូសហាកតំ ឯកំ
 ខន្ធិញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច
 រូបំ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ សហោតុកំ ឯកំ
 ខន្ធិញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធ . . . ស-
 ហោតុកេ ខន្ធ ច មហាក្កតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

[៤០] សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ឈតិ អារម្មណាប្បច្ចយា សហោតុកំ
 ឯកំ ខន្ធិ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធ . . .
 បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
 អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ឈតិ អារម្មណាប្បច្ចយា

សហេតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេតុ-
 កក្ខន្ធ ១ និងវត្ថុ នូវខន្ធ ២ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវ
 សហេតុកធម៌ និងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ
 គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ និងពួកមហាក្ខត
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី
 អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ និងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 ហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១
 ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ នូវខន្ធ ២ . . .
 ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ និងវត្ថុ
 នូវខន្ធ ២ . . . កដត្តារូប អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ និងពួក
 មហាក្ខត ។

[៤០] សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេតុ-
 កក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌
 អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បដ្ឋ័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ធ បដិច្ច
 វិចិត្តិក្ខាសហគតោ ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ ។
 សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ច អហេតុកោ
 ច ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហគតំ
 ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច តយោ ខន្ធ មោហោ
 ច ទ្វេ ខន្ធ . . . ។ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហេតុកោ
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អហេតុកំ ឯកំ
 ខន្ធ បដិច្ច តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខុ-
 លោ វត្ថុំ បដិច្ច អហេតុកា ខន្ធ ។ អហេតុកំ ធម្មំ
 បដិច្ច សហេតុកោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា
 វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្ប-
 យុត្តកា ខន្ធ បដិសន្ធិក្ខុលោ វត្ថុំ បដិច្ច សហេតុកា
 ខន្ធ ។ សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 សហេតុកោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា
 វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ ខន្ធិញ្ច
 មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិ-
 សន្ធិក្ខុលោ សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធិញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច
 តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវ
 ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សហេតុកធម៌
 ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែល
 ច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ នូវខន្ធ ២ . . . ។ អហេតុកធម៌
 អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ
 ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ
 ពួកអហេតុកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។ សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវ
 អហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្ត-
 កក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។
 សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ និងអហេតុកធម៌ ទើប
 កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១
 ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ នូវខន្ធ ២ . . .
 ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ និងវត្ថុ
 នូវខន្ធ ២ . . . ។

សហោតុកទុកេ បដិច្ចវារោ

[៤០] សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា សហោតុកំ ឯកំ
 ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។ សហោ-
 តុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិប-
 តិប្បច្ចយា សហោតុកេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ ។ សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ច
 អហោតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ អធិបតិប្បច្ចយា
 សហោតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។ អហោតុកំ ធម្មំ
 បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា
 ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ ឧចានរូបំ ។ សហោតុកញ្ច អហោតុកញ្ច ធម្មំ
 បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា
 សហោតុកេ ខន្ធធ្វេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤២] សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ អនន្តរាប្បច្ចយា ។ . . . សមនន្តរាប្បច្ចយា ។

សហេតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

[៤១] សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១
 នូវខន្ធ ២ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួក
 សហេតុកក្ខន្ធ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវ
 សហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ។
 អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិ-
 បតិប្បច្ច័យ គឺ មហាក្ខត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អា-
 ស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌
 និងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋាន-
 រូប អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ និងពួកមហាក្ខត ។

[៤២] អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ ។ . . . ព្រោះសមនន្តរប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៤៣] . . . សហជាតប្បច្ចយា សហេតុកំ ឯកំ
 ខន្ធំ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហេតុកំ ធម្មំ
 បដិច្ច អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ច-
 យា សហេតុកេ ខន្ធ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
 វិចិត្តិកិច្ចាសហកតេ ឧទ្ធចូសហកតេ ខន្ធ បដិច្ច វិចិ-
 កិច្ចាសហកតោ ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានញ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហេតុកំ
 ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជន្តិ សហជាតប្បច្ចយា សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធ
 . . . វិចិត្តិកិច្ចាសហកតំ ឧទ្ធចូសហកតំ ឯកំ ខន្ធំ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ
 ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អហេតុកំ
 ធម្មំ បដិច្ច អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជា-
 តប្បច្ចយា អហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា
 ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធ . . . វិចិត្តិកិច្ចាសហកតំ
 ឧទ្ធចូសហកតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ ខន្ធ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ
 មហាក្ខតំ ។ បេ ។ ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៤៣] . . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ សហេតុកក្ខន្ធ ១
 . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេ-
 តុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រ-
 ឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ
 ដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហេ-
 តុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ
 នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋាន-
 រូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
 នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ
 នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ចិត្តស-
 មុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ
 នូវវត្ថុ មហាក្ខត ១ ។ បេ ។ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . .

សហោតុកទុកេ បដិច្ចវារោ

ឧតុសមុជ្ជានំ អសញ្ញាសត្តានំ ឯកំ មហាក្ខតំ
។ បេ ។ អហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា តមេ បញ្ច បញ្ញា
ហោតុសទិសា និជ្ជានំ ។

[៤៤] សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា សហោតុកំ ឯកំ
ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហាភតេ ឧទ្ធច្ចសហាភតេ
ខន្ធធ បដិច្ច វិចិត្តិក្ខាសហាភតោ ឧទ្ធច្ចសហាភតោ
មោហោ បដិសន្ធិក្ខណោ សហោតុកេ ខន្ធធ បដិច្ច
វត្ថុ ។ សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ច
អហោតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា
វិចិត្តិក្ខាសហាភតំ ឧទ្ធច្ចសហាភតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធធ . . . បដិសន្ធិ-
ក្ខណោ សហោតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា
វត្ថុ ច ទ្វេ ខន្ធធ . . . ។ អហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា

សហេតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ឧតុសមុជ្ជាន . . . មហាកូត ១ របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ បេ ។
សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
សហជាតប្បប្បូយ គឺ ប្រស្នា ៥ នេះ ដូចគ្នានឹងហេតុប្បប្បូយដែរ មិន
ផ្សេងគ្នាទេ ។

[៤៤] សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បប្បូយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១
ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុក-
ធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បប្បូយ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំ
ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ
ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ អាស្រ័យ
នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ
នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បប្បូយ គឺ ខន្ធ ៣
ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្ចៈ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ខន្ធ ៣ ក្តី វត្ថុក្តី
អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ។ អហេតុកធម៌
អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បប្បូយ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ
 . . . បដិសន្ធិក្ខណោ អហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
 តយោ ខន្ធោ វត្ថុ ច ទ្វេ ខន្ធោ បដិច្ច . . . សន្ធិត្តំ
 យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
 សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា វិចិ-
 កិច្ចាសហាគតំ ឧទ្ធចូសហាគតំ មោហំ បដិច្ច សម្ម-
 យុត្តកា ខន្ធោ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ បដិច្ច សហេ-
 តុកា ខន្ធោ ។ សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា
 វិចិកិច្ចាសហាគតំ ឧទ្ធចូសហាគតំ ឯកំ ខន្ធកញ្ច
 មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . .
 បដិសន្ធិក្ខណោ សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធកញ្ច វត្ថុញ្ច
 បដិច្ច តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . ។

[៤៥] សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ និស្សយប្បច្ចយា ។ . . . ឧបនិស្ស-
 យប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្ម-
 ប្បច្ចយា វិចាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្ប-
 ច្ចយា ណានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា ។ ណានម្បិ
 មគ្គម្បិ សហាជាតប្បច្ចយសទិសា ពាហិរា មហាក្ខតា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ ខន្ធ ពា អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ
 ខន្ធ ពា ក្តី វត្ថុក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២
 . . . សេចក្តីបំប្រួញ ដរាបដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ សហេតុកធម៌ អា-
 ស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បជ្ជ័យ គឺ ពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវ
 វត្ថុ ។ សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ និងអហេតុកធម៌
 ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បជ្ជ័យ គឺ ខន្ធ ពា អាស្រ័យ នូវ
 ខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ នូវខន្ធ ២
 . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ខន្ធ ពា អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១
 និងវត្ថុ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[២៥] សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះនិស្សយប្បជ្ជ័យ ។ . . . ព្រោះឧបនិស្សយប្បជ្ជ័យ បុរេជាតប្បជ្ជ័យ
 អាសេវនប្បជ្ជ័យ កម្មប្បជ្ជ័យ វិបាកប្បជ្ជ័យ អាហារប្បជ្ជ័យ តន្ត្រិ-
 យប្បជ្ជ័យ ឈានប្បជ្ជ័យ និងមគ្គប្បជ្ជ័យ ។ ឈានប្បជ្ជ័យក្តី មគ្គ-
 ប្បជ្ជ័យក្តី ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បជ្ជ័យដែរ ពួកមហាក្ខត ជាខាងក្រៅ

សហោតុកទុកេ បដិច្ចវារោ

នត្តិ ។ . . . សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្តិ-
ប្បច្ចយា នត្តិប្បច្ចយា វិតតប្បច្ចយា អវិតតប្បច្ចយា ។

[៤៦] ហោតុយា នវ អារម្មណោ ន អធិបតិយា
បញ្ច អនន្តវេ ន សមនន្តវេ ន សហជាតេ នវ អញ្ញ-
មញ្ញោ ន និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ ន បុរេជាតេ ន
អាសេវនេ ន កម្មេ នវ វិចាកេ នវ អាហារេ នវ
ឥន្ទ្រិយេ នវ ណានេ នវ មក្កេ នវ សម្បយុត្តេ ន
វិប្បយុត្តេ នវ អត្តិយា នវ នត្តិយា នវ វិតតេ ន
អវិតតេ នវ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៤៧] សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហោតុប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហកតេ
ឧទ្ធច្ចសហកតេ ខន្ទេ បដិច្ច វិចិត្តិក្ខាសហ-
កតោ ឧទ្ធច្ចសហកតោ មោហោ ។ អហោតុកំ
ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

សហេតុកុកុកៈ បដិច្ចវារៈ

មិនមានទេ ។ . . . ព្រោះសម្បយុត្តប្បដ្ឋយ វិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ
អត្តិប្បដ្ឋយ នត្តិប្បដ្ឋយ វិគតប្បដ្ឋយ និងអវិគតប្បដ្ឋយ ។

[៤៦] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋយ មាន
វារៈ ៦ ក្នុងអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងអនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦
ក្នុងសមនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុង
អញ្ញាមញ្ញប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុង
ឧបនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងបុរេជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុង
អាសេវនប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបា-
កប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាហារប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងត្រ្រិយប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧
ក្នុងសម្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុង
អត្តិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនត្តិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិគតប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់
យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៤៧] អហេតុកុកុកុ អាស្រ័យ នូវសហេតុកុកុ ទើបកើតឡើង
ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
ឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
ឧទ្ធច្ចៈ ។ អហេតុកុកុ អាស្រ័យ នូវអហេតុកុកុ ទើបកើតឡើង

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ
ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ
សព្វំ យាវ អសញ្ញាសត្តា តាវ កាតព្វំ ។

[៤៨] សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហេតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា សហេតុកេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អហេតុកំ
ធម្មំ បដិច្ច អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្ម-
ណាប្បច្ចយា អហេតុកេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
រូបំ វិចិត្តិក្ខាសហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ មោហំ បដិច្ច
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ
ឯកំ មហាក្ខតំ . . . ។ សន្ធិត្តំ ។ អសញ្ញាសត្តានំ ឯកំ
. . . ។ សហេតុកញា អហេតុកញា ធម្មំ បដិច្ច
អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា
សហេតុកេ ខន្ធធ្វេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច ចិត្តស-
មុដ្ឋានំ រូបំ វិចិត្តិក្ខាសហាគតេ ឧទ្ធច្ចសហាគតេ ខន្ធធ្វេ
ច មោហញា បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤៩] សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អនុលោមេ
សហជាតសទិសា ។ . . . នអនន្តរាប្បច្ចយា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកអសញ្ញាសត្វ មាន ដរាបណា បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ នូវធម៌ទាំងអស់ ដរាបនោះដែរ ។

[២៨] អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវ អហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកអហេតុកក្ខន្ធ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ មហាក្ខត ១ . . . ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (មហាក្ខត) ១ របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ និងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ និងពួក មហាក្ខត ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយ វិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ។

[២៩] សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ (បច្ច័យទាំងឡាយ) ដូចគ្នានឹង សហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងអនុលោមដែរ ។ . . . ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ

សហោតុកុកេ បដិច្ចវារោ

នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្ស-
យប្បច្ចយា ។

[៥០] សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ
ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ សហោតុកំ
ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណោ សហោតុ-
កំ . . . ។ សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មា
ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហាភតេ
ឧទ្ធចូសហាភតេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហាភតោ
ឧទ្ធចូសហាភតោ មោហោ សហោតុកេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហោតុកំ
ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ច អហោតុកោ ច ធម្មា
ឧប្បជ្ជន្តិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហាភតំ
ឧទ្ធចូសហាភតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ
ច ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អហោតុកំ
ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាត-
ប្បច្ចយា អរូបេ អហោតុកំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ទ្វេ ខន្ធធ្វេ
. . . អហោតុកេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិ-
កិច្ឆាសហាភតំ ឧទ្ធចូសហាភតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្ត-
សមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . យាវ អសញ្ញសត្តា

សហេតុកទុក្ខៈ បដិច្ចវារៈ

នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៥០] សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ នូវសហេតុកក្ខន្ធ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូបខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ . . . នូវខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកអហេតុកក្ខន្ធ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ពួកអសញ្ញាសត្វ មានដរាបណា

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

តាវ វិត្តាហោ ។ អហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ចា-
 សហាតតំ ឧទ្ធច្ចសហាតតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្ត-
 កា ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បដិច្ច សហោតុកា
 ខន្ធា ។ អហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ច
 អហោតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នបុរេជាតប្បច្ចយា
 បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បដិច្ច សហោតុកា ខន្ធា មហា-
 ភូតេ បដិច្ច កេដត្តារូបំ ។ សហោតុកញ្ច អហោតុកញ្ច
 ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាត-
 ប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ចាសហាតតំ ឧទ្ធច្ចសហាតតំ ឯកំ
 ខន្ធាញ្ច មោហាញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . .
 បដិសន្ធិក្ខណោ សហោតុកំ ឯកំ ខន្ធាញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច
 តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . ។ សហោតុកញ្ច អហោតុ-
 កញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេ-
 ជាតប្បច្ចយា សហោតុកោ ខន្ធា ច មហាភូតេ ច បដិច្ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ចាសហាតតេ ឧទ្ធច្ចសហាតតេ
 ខន្ធា ច មោហាញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សហោ-
 តុកញ្ច អហោតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ច
 អហោតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នបុរេជាតប្បច្ចយា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

សេចក្តីពិស្តារ ក៏មានដរាបនោះដែរ ។ សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវ
អហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បថ្មយ គឺ ក្នុងអរូប
ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវមោហាៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា
ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ អាស្រ័យ
នូវវត្ថុ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌
ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បថ្មយ គឺ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួក
សហេតុកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ កដត្តារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហា-
ភូត ។ សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ និងអហេតុកធម៌
ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បថ្មយ គឺ ក្នុងអរូប ខន្ធ ៣ អា-
ស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និង
មោហាៈ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេ-
តុកក្ខន្ធ ១ និងវត្ថុ នូវខន្ធ ២ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេ-
តុកធម៌ និងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បថ្មយ គឺ ចិត្ត-
សមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ និងពួកមហាភូត ចិត្តស-
មុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
ឧទ្ធច្ចៈ និងមោហាៈ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវ
សហេតុកធម៌ និងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បថ្មយ

សហោតុកទុកេ បដិច្ចវារោ

បដិសន្ធិក្កុណោ សហោតុកំ ឯកំ ខន្ធិញ្ច វត្តញ្ច
បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . សហោតុកេ ខន្ធធ្វេ
ច មហាក្កតេ ច បដិច្ច កេដត្តារូបំ ។

[៥០] សហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ។ . . . នអាសេវ-
នប្បច្ចយា ។

[៥២] . . . នកម្មប្បច្ចយា សហោតុកេ ខន្ធធ្វេ
បដិច្ច សហោតុកោ ចេតនា ។ អហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា អហោតុ-
កេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច អហោតុកោ ចេតនា ពាហិរំ . . . អា-
ហារសមុជ្ជានំ . . . ឧតុសមុជ្ជានំ . . . ។ អហោតុកំ
ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្ប-
ច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ មោហំ បដិច្ច
សម្បយុត្តកា ចេតនា ។ សហោតុកញ្ច អហោតុ-
កញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
នកម្មប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហាគតេ ឧទ្ធច្ចសហាគតេ
ខន្ធធ្វេ ច មោហញ្ច បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

[៥៣] . . . នវិចាកប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្តិ ។

សហេតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

គឺ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ និងវត្ថុ
នូវខន្ធ ២ . . . កដត្តារូប អាស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ និងពួក
មហាក្ខត ។

[៥១] សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៥២] . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សហេតុកចេតនា អា-
ស្រ័យ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេតុក-
ធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ អហេតុកចេតនា អា-
ស្រ័យ នូវពួកអហេតុកក្ខន្ធ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . .
ឧតុសមុដ្ឋាន . . . ។ សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌
ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ
នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សហេតុ-
កធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ និងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង
ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ
ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ។

[៥៣] . . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៥៤] អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហេតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នអាហារប្បច្ចយា ។ . . . នសង្ខារប្បច្ចយា
នណាមប្បច្ចយា នមត្តប្បច្ចយា នសម្បយុត្តប្បច្ចយា ។

[៥៥] សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ សហេតុកំ ឯកំ
ខន្ធ . . . ។ បេ ។ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិត្តិក្ខា-
សហាគតេ ឧទ្ធច្ចសហាគតេ ខន្ធបដិច្ច វិចិត្តិក្ខា-
សហាគតោ ឧទ្ធច្ចសហាគតោ មោហោ ។ សហេ-
តុកំ ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិត្តិក្ខា-
សហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច តយោ
ខន្ធមោហោ ច ទ្វេ ខន្ធ . . . ។ អហេតុកំ
ធម្មំ បដិច្ច អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្ប-
យុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អហេតុកំ ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច
តយោ ខន្ធទ្វេ ខន្ធ . . . ។ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា
អរូបេ វិចិត្តិក្ខាសហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ មោហំ
បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធមោហោ ។ សហេតុកកញ្ច

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៥៤] អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ ។ . . . ព្រោះនតន្ត្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៥៥] សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប នូវសហេតុកក្ខន្ធ ១ . . . ។ បេ ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប មោហាៈ ដែលច្រឡំដោយ វិចិក្ខុ ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយ វិចិក្ខុ ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប ខន្ធ ៣ ក្តី មោហាៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយ វិចិក្ខុ ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ នូវខន្ធ ២ . . . ។ អហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ។ សហេតុកធម៌ អាស្រ័យ នូវអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវមោហាៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខុ ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សហេតុកធម៌

សហោតុកទុកេ បដិច្ចវារោ

អហោតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិត្តិក្ខាសហាគតំ ឧទ្ធច្ចស-
ហាគតំ ឯកំ ខន្ធចញ្ច មោហាញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ
ខន្ធធ្វេ . . . ។ . . . នោនត្តិប្បច្ចយា នោវិកតប្បច្ចយា ។

[៥៦] នហោតុយា ទ្វេ នអារម្មណោ តីណិ នអ-
ធិបតិយា នវ នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេ តីណិ
នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ
នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ចត្តាវ
នវិចារកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ
នណារេ ឯកំ នមត្តេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ តីណិ
នវិប្បយុត្តេ ឆ នោនត្តិយា តីណិ នោវិកតេ
តីណិ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៥៧] ហោតុប្បច្ចយា នអារម្មណោ តីណិ
. . . នអធិបតិយា នវ នអនន្តវេ តីណិ

សហោតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

អាស្រ័យ នូវសហោតុកធម៌ និងអហោតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
នវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ គឺ ក្នុងអរូប ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែល
ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហាៈ នូវខន្ធ ២ . . . ។
. . . ព្រោះនោនត្ថិប្បដ្ឋយ និងនោវិតតប្បដ្ឋយ ។

[៥៦] ក្នុងនហោតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋយ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអាសេវនប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បដ្ឋយ មាន
វារៈ ៧ ក្នុងនអាហារប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនតន្រ្ទិយប្បដ្ឋយ មាន
វារៈ ១ ក្នុងនណានប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦
ក្នុងនោនត្ថិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៥៧] ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ព្រោះហោតុប្បដ្ឋយ
. . . ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នសមនន្តរេ តីណិ នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ
 តីណិ នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ
 នវ នកម្មេ តីណិ នវិចារកេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ
 នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្តិយា តីណិ នោវិកតេ
 តីណិ ។ ឯវំ កលោតត្ថំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៥៨] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ . . . អ-
 នន្តរេ ទ្វេ សមនន្តរេ ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ វិចារកេ ឯកំ
 អាហារេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ លាទេ ទ្វេ មក្កេ ឯកំ
 សម្បយុត្តេ ទ្វេ អវិកតេ ទ្វេ ។ ឯវំ កលោតត្ថំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៥៨] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ...
ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង
បច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងត្រ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង
ឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្ត-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បី
រាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សហជាតវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារោ

[៥៩] សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា សហេតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកម្មលកំ
 បដិច្ចសទិសំ ។ អហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា អហេតុ-
 កោ . . . បដិច្ចសទិសំយេវ ។ អហេតុកំ ធម្មំ បច្ច-
 យា សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុ
 បច្ចយា សហេតុកា ខន្ធវា វិចិកិច្ឆាសហាគតំ ឧទ្ធច្ច-
 សហាគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធវា បដិ-
 សន្និក្ខុណោ វត្ថុ បច្ចយា សហេតុកា ខន្ធវា ។ អហេ-
 តុកំ ធម្មំ បច្ចយា សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុ បច្ចយា សហេតុកា
 ខន្ធវា មហាក្ខតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆា-
 សហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្ត-
 កា ខន្ធវា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ បដិសន្និក្ខុណោ វត្ថុ
 . . . ។ សហេតុកញ អហេតុកញ ធម្មំ បច្ចយា
 សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកំ
 ឯកំ ខន្ធសុ វត្ថុញ បច្ចយា តយោ ខន្ធវា ទ្វេ ខន្ធវេ ...

សហេតុកទុក្ខៈ បច្ចយវារៈ

បច្ចយវារៈ

[៥៧] សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ មូល នៃសហេតុកៈ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកធម៌ . . . គឺ (មូលនៃអហេតុកៈ) ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាក្ខត ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ នឹងវត្ថុ . . . ។ សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ ខន្ធិញ្ច
 មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .
 បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច
 ធម្មំ បច្ចយា អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ច-
 យា សហេតុកេ ខន្ធធ្វេ ច មហាក្វតេ ច បច្ចយា
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ
 ខន្ធធ្វេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច ធម្មំ
 បច្ចយា សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្ប-
 ជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធិញ្ច វត្តញ្ច
 បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . សហេតុកេ ខន្ធធ្វេ
 ច មហាក្វតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិត្តិក្ខា-
 សហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ ខន្ធិញ្ច មោហញ្ច
 បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ
 . . . បដិសន្ធិក្ខណោ សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធិញ្ច វត្តញ្ច
 បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . សហេតុកេ
 ខន្ធធ្វេ ច មហាក្វតេ ច បច្ចយា កដត្តារូបំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហៈផង នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។
 អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង ទើប
 កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកស-
 ហេតុកក្ខន្ធផង នឹងពួកមហាក្ខតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ
 ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហៈផង ក្នុងបដិ-
 សន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងស-
 ហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ
 ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកសហេតុកក្ខន្ធផង នឹងពួកមហាក្ខតផង ខន្ធ
 ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា
 ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហៈផង នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ
 ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . .
 កដត្តារូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកសហេតុកក្ខន្ធផង នឹងពួកមហាក្ខតផង ។

សហេតុកទុកេ បច្ចយវាពោ

[៦០] សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា សហេតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា សហេតុកំ ឯកំ
 ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
 សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 អារម្មណាប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតោ ឧទ្ធចូសហាគតោ
 ខន្ធធ្វេ បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតោ ឧទ្ធចូសហាគតោ
 មោហោ ។ សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា សហេតុកោ
 ច អហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណាប្បច្ចយា
 វិចិត្តិច្ឆាសហាគតំ ឧទ្ធចូសហាគតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា
 តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។ អហេតុកំ
 ធម្មំ បច្ចយា អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណា-
 ប្បច្ចយា អហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ . . . ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ចក្កាយតនំ បច្ចយា
 ចក្កវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ
 វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកោ ខន្ធា ។ អហេតុកំ ធម្មំ បច្ច-
 យា សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា
 វត្ថុំ បច្ចយា សហេតុកោ ខន្ធា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតំ
 ឧទ្ធចូសហាគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា

សហេតុកទុកៈ បច្ចយវារៈ

[៦០] សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកក្ខន្ធ ១
 ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុ-
 កធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំ
 ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ
 ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌
 ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ
 គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយ
 វិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ នឹងខន្ធ ២ . . . ។ អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក
 នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ នឹងអហេតុ-
 កក្ខន្ធ ១ . . . នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹង
 វត្ថុ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក
 នឹងកាយាយតនៈ ពួកអហេតុកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ សហេតុ-
 កធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណ-
 ប្បច្ច័យ គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
 ពឹងផ្អែក នឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អហោតុកំ ធម្មំ បច្ចយា
 សហោតុកោ ច អហោតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
 អារម្មណាប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហាគតា
 ឧទ្ធច្ចសហាគតា ខន្ធា មោហោ ច ។ សហោតុកញ្ច
 អហោតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សហោតុកោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា សហោតុកំ ឯកំ ខន្ធា
 វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហាគតំ ខន្ធច្ច-
 សហាគតំ ឯកំ ខន្ធាញ្ច មោហាញ្ច បច្ចយា តយោ
 ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហោតុ-
 កញ្ច អហោតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អហោតុកោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហាគតេ ឧទ្ធច្ច-
 សហាគតេ ខន្ធា ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហាគតោ
 ឧទ្ធច្ចសហាគតោ មោហោ ។ សហោតុកញ្ច អហោតុ-
 កញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សហោតុកោ ច អហោតុកោ ច
 ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណាប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហាគតំ
 ឧទ្ធច្ចសហាគតំ ឯកំ ខន្ធាញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ
 ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធា បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា
 មោហោ ច ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក
នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ
ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹង
វត្ថុ ។ សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង
ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងស-
ហេតុកក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំ
ដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហៈផង នឹងខន្ធ ២ . . .
ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុក-
ធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ
មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹង
ពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង ។
សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេ-
តុកធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈ
ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
ផង នឹងវត្ថុផង ខន្ធ ២ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ២ ។

សហេតុកុកុកេ បច្ចយវារោ

[៦១] សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា សហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អធិបតិយា នវ
បញ្ញា បវត្តេយេវ ។

[៦២] សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា សហេតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ អនន្តរ្យច្ចយា ។ . . . សមនន្តរ្យច្ចយា ។

[៦៣] . . . សហជាតប្បច្ចយា តីណិ បដិច្ចវា-
សទិសា ។ អហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា អហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា អហេតុកំ ឯកំ
ខន្ធិ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ
ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិ យាវ អសញ្ញសត្តា ចក្កាយតនំ
បច្ចយា ចក្កវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយ-
វិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា ខន្ធា ។ អហេតុកំ
ធម្មំ បច្ចយា សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហ-
ជាតប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សហេតុកា ខន្ធា វិចិត្តិច្ឆា-
សហកតំ ឧទ្ធច្ចសហកតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្ត-
កា ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អហេតុកំ ធម្មំ
បច្ចយា សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច ធម្មោ
ឧប្បជ្ជន្តិ សហជាតប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សហេតុ-
កា ខន្ធា មហាក្ខតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ

សហេតុកទុក្ខៈ បច្ចយវារៈ

[៦១] សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ ប្រស្នាទាំង ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ តែង
ប្រព្រឹត្តទៅដដែល ។

[៦២] សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះអនន្តរឫប្បច្ច័យ ។ ... ព្រោះសមនន្តរឫប្បច្ច័យ ។

[៦៣] . . . ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ប្រហែល
គ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី
ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកក្ខន្ធទ ១ នឹងខន្ធទ ២ . . . តាំងពីបដិសន្ធិ ដរាបដល់
ពួកអសញ្ញាសត្វ ចក្កវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ
ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ពួកអហេតុកក្ខន្ធទ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។
សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហ-
ជាតប្បច្ច័យ ពួកសហេតុកក្ខន្ធទ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធទ
ពឹងផ្អែក នឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុង
បដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹង
អហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសហេតុ-
កក្ខន្ធទ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាក្ខត

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ មោហំ បច្ចុយា
 សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ បដិសន្ធិក្ខុ-
 លោ វត្ថុំ . . . ។ សហេតុកញ អហេតុកញ ធម្មំ
 បច្ចុយា សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចុ-
 យា សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធា វត្ថុញ បច្ចុយា តយោ
 ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសហ-
 គតំ ឯកំ ខន្ធា មោហញ បច្ចុយា តយោ ខន្ធា
 ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខុលោ . . . ។ សហេតុកញ
 អហេតុកញ ធម្មំ បច្ចុយា អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 សហជាតប្បច្ចុយា សហេតុកោ ខន្ធា ច មហាក្ខតេ
 ច បច្ចុយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ
 ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ធា ច មោហញ បច្ចុយា ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ
 ខន្ធា ច វត្ថុញ បច្ចុយា វិចិត្តិក្ខាសហគតោ ឧទ្ធចូ-
 សហគតោ មោហោ ។ សហេតុកញ អហេតុកញ
 ធម្មំ បច្ចុយា សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចុយា សហេតុកំ ឯកំ
 ខន្ធា វត្ថុញ បច្ចុយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងមោហាៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ នឹងវត្ថុ . . . ។

សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហាៈផង នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។

អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកសហេតុកក្ខន្ធផង នឹងពួកមហាកូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហាៈផង មោហាៈដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ ដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង ។

សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . .

សហេតុកទុកេ បច្ចយវាពោ

សហេតុកេ ខន្ទេ ច មហាក្សតេ ច បច្ចយា ចិត្តស-
 មុដ្ឋានំ រូបំ វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ
 ខន្ធពុ វត្ថុពុ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធទ . . .
 សហេតុកេ ខន្ទេ ច មហាក្សតេ ច បច្ចយា ចិត្តស-
 មុដ្ឋានំ រូបំ វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ
 ខន្ធពុ មោហាពុ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នពុ រូបំ ទ្វេ ខន្ធទ . . . វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធច្ច-
 សហគតំ ឯកំ ខន្ធពុ វត្ថុពុ បច្ចយា តយោ ខន្ធា
 មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធទ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ សហេតុកំ
 ឯកំ ខន្ធពុ វត្ថុពុ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធទ
 . . . សហេតុកេ ខន្ទេ ច មហាក្សតេ ច បច្ចយា
 កដត្តារូបំ ។

[៦៤] សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា សហេតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា ។ សន្និទ្ធីតំ ។ . . .
 អវិកតប្បច្ចយា ។

[៦៥] ហេតុយា នវ អារម្មណោ នវ អធិបតិយា
 នវ សព្វត្ថ នវ អវិកតេ នវ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហេតុកទុក្ខៈ បច្ចយវារៈ

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកសហេតុកក្នុងផង នឹងពួកមហាកូតផង
 ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួក
 សហេតុកក្នុងផង នឹងពួកមហាកូតផង ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹង
 ផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹង
 មោហៈផង នឹងខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១
 ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២
 ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកក្នុង ១ ផង
 នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... កដត្តារូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកសហេតុកក្នុង
 ផង នឹងពួកមហាកូតផង ។

[៦២] សហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . . ព្រោះអវិគ-
 តប្បច្ច័យ ។

[៦៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធ
 តែមានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់
 យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៦៦] សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា អហេតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហគតេ
 ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ទេ បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហគតោ
 ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ អហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា
 អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុ-
 កំ ឯកំ ខន្ទំ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . យាវ អសញ្ញា-
 សត្តា ចក្កាយតនំ បច្ចយា ចក្កុវិញ្ញាណំ កាយាយ-
 តនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា
 ខន្ទា មោហោ ច ។ សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច
 ធម្មំ បច្ចយា អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុ-
 ប្បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ទេ ច
 វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ
 មោហោ ។ សន្ធិត្ថំ ។

[៦៧] នហេតុយា តីណិ នអារម្មណោ តីណិ នអ-
 ធិបតិយា នវ នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេ តីណិ
 នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ ននិស្សយេ តីណិ នឧបនិស្សយេ
 តីណិ នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ
 នវ នកម្មេ ចត្តារិ នវិចាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៦៦] អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ ឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ ឧទ្ធច្ចៈ ។ អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ នហេតុប្បដ្ឋាយ នឹងអហេតុកក្ខន្ធទ ១ ... ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ... ដរាបដល់ ពួកអសញ្ញាសត្វ ចក្កវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ពួកអហេតុកក្ខន្ធក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ អហេតុកធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុក- ធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំ ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង ។ សេចក្តីបំប្រញា ។

[៦៧] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋាយ មាន វារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បដ្ឋាយ មាន វារៈ ៣ ក្នុងននិស្សយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអាសេវនប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បដ្ឋាយ មាន វារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអាហារប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ១

សហោតុកទុកេ បច្ចយវារោ

នស្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមត្តេ ឯកំ
នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ន នោនត្តិយា
តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៦៨] ហោតុប្បច្ចយា នអារម្មណោ តីណិ . . .
នអធិបតិយា នវ នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេ តីណិ
នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេ-
ជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ
តីណិ នវិចាកេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ
តីណិ នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។ ឯវំ
កណោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៦៩] នហោតុប្បច្ចយា អារម្មណោ តីណិ
. . . អនន្តវេ តីណិ ។ សង្ខតំ ។ . . .

សហោតុកទុកៈ បច្ចយវារៈ

ក្នុងនត្រ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៦៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៦៩] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

មក្កេ តីណិ សម្បយុត្តេ តីណិ អវិកតេ តីណិ ។
ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋារោ

[៧០] សហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ
សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ
. . . ។ អហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សហេតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហកតំ ឧទ្ធច្ចុ-
សហកតំ មោហំ សំសដ្ឋា វិចិកិច្ឆាសហកតា ឧទ្ធច្ចុ-
សហកតា ខន្ធោ ។ សហេតុកញ្ច អហេតុកញ្ច ធម្មំ
សំសដ្ឋោ សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
វិចិកិច្ឆាសហកតំ ឧទ្ធច្ចុសហកតំ ឯកំ ខន្ធពញ្ច
មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . ។

[៧១] សហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សហេតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំ-
សដ្ឋា តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
អវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

និស្សយវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[៧០] សហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងសហេតុកធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡកច្រឡំ នឹង
សហេតុកក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។
សហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
ច្រឡកច្រឡំ នឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
ឧទ្ធច្ចៈ ។ សហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងសហេតុកធម៌ផង និង
អហេតុកធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រ-
ឡកច្រឡំ នឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង
និងមោហៈផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។

[៧១] សហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងសហេតុកធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡកច្រឡំ នឹង
សហេតុកក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។

សហោតុកទុកេ សំសដ្ឋារោ

សហោតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋា អហោតុកោ ធម្មា
 ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតេ
 ឧទ្ធច្ចសហាគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតោ
 ឧទ្ធច្ចសហាគតោ មោហោ ។ សហោតុកំ ធម្មំ សំ-
 សដ្ឋា សហោតុកោ ច អហោតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
 អារម្មណាប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ
 ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ
 ខន្ធេ . . . ។ អហោតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋា អហោតុកោ
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា អហោតុកំ ឯកំ
 ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខុ-
 ណោ . . . ។ អហោតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋា សហោតុកោ
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតំ
 ឧទ្ធច្ចសហាគតំ មោហំ សំសដ្ឋា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតា
 ឧទ្ធច្ចសហាគតា ខន្ធា ។ សហោតុកញ្ច អហោតុកញ្ច
 ធម្មំ សំសដ្ឋា សហោតុកោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតំ ឧទ្ធច្ចសហាគតំ ឯកំ
 ខន្ធា មោហាញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ
 ខន្ធេ . . . ។

សហេតុកទុក្ខៈ សំសដ្ឋវារៈ

អហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខុច្ចា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ ច្រឡកច្រឡំ នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខុច្ចា
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ច្រឡក
 ច្រឡំ នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ
 ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ច្រឡកច្រឡំ នឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយ
 វិចិក្ខុច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ នឹងខន្ធ ២ . . . ។ អហេតុកធម៌ ច្រ-
 ឡកច្រឡំ នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ
 គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡកច្រឡំ នឹងអហេតុកក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ . . .
 ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹង
 អហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខុច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ច្រឡកច្រឡំ នឹងមោ-
 ហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខុច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សហេតុកធម៌
 ច្រឡកច្រឡំ នឹងសហេតុកធម៌ផង នឹងអហេតុកធម៌ផង ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡកច្រឡំ នឹងខន្ធ ១
 ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខុច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហៈផង
 នឹងខន្ធ ២ . . . ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៧២] សហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា សហេតុកំ ឯកំ
ខន្ធិំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។

[៧៣] សហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អនន្តរាប្បច្ចយា ។ . . . សមនន្តរាប្បច្ច-
យា សហជាតាប្បច្ចយា ។ សន្និទ្ធិត្ថំ ។

[៧៤] . . . វិចាកាប្បច្ចយា វិចាកំ សហេតុកំ
ឯកំ ខន្ធិំ . . . ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
អហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អហេតុកោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ វិចាកាប្បច្ចយា វិចាកំ អហេតុកំ ឯកំ ខន្ធិំ
សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខ-
ណោ . . . ។ . . . ណានប្បច្ចយា ។ សន្និទ្ធិត្ថំ ។ . . .
អវិតតាប្បច្ចយា ។

[៧៥] ហេតុយា តីណិ អាម្ពុណោ ឆ អធិប-
តិយា ឯកំ អនន្តរេ ឆ សមនន្តរេ ឆ សហជាតេ
ឆ អញ្ញមញ្ញោ ឆ និស្សយេ ឆ ឧបនិស្សយេ ឆ
បុរេជាតេ ឆ ។ សន្និទ្ធិត្ថំ ។ វិចាកេ ទ្វេ អាហារេ ឆ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៧២] សហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡកច្រឡំ នឹង សហេតុកក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ ... ។

[៧៣] សហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងសហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ ។ . . . ព្រោះសមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៧៤] . . . ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ គឺ នឹងសហេតុកក្ខន្ធ ១ ជាវិបាក . . . នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងអហេតុកធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡកច្រឡំ នឹងអហេតុកក្ខន្ធ ១ ជាវិបាក នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ . . . ព្រោះឈានប្បច្ច័យ ។ សេចក្តី បំប្រួញ ។ . . . ព្រោះអវិតតប្បច្ច័យ ។

[៧៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុង អញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងឧប- និស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ សេចក្តី បំប្រួញ ។ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦

សហេតុកទុកេ សំសដ្ឋារោ

ឥន្ទ្រិយេ ន ឈានេ ន មក្កេ បញ្ច អវិតតេ ន ។
ឯវំ កលោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៧៦] សហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហាគតេ
ឧទ្ធច្ចសហាគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិត្តិច្ឆាសហាគតោ
ឧទ្ធច្ចសហាគតោ មោហោ ។ អហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ
អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេ-
តុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ
... បដិសន្ធិក្ខណោ ... ។ សន្ធិត្តំ ។

[៧៧] នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា ន នបុរេ-
ជាតេ ន នបច្ឆាជាតេ ន នអាសេវនេ ន នកម្ម
ចត្តារិ នវិចារកេ ន នឈានេ ឯកំ នមក្កេ ឯកំ
នវិប្បយុត្តេ ន ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

សហោតុកទុកៈ សំសដ្ឋវារៈ

ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុង
មគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បណ្ឌិត
គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៧៦] អហោតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងសហោតុកធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះនហោតុប្បច្ច័យ គឺ មោហាៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា
ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ច្រឡកច្រឡំ នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា
ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ អហោតុកធម៌ ច្រឡកច្រឡំ នឹងអហោតុ-
កធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហោតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡក
ច្រឡំ នឹងអហោតុកក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ... ។
សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៧៧] ក្នុងនហោតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៦ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៦ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៧៨] ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ . . .
នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេ-
វនេ តីណិ នកម្មេ តីណិ នវិចារកេ តីណិ
នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៧៩] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ . . .
អនន្តរេ ទ្វេ ។ សន្និក្កំ ។ . . . កម្មេ ទ្វេ វិចារកេ
ឯកំ អាហារេ ទ្វេ មក្កេ ឯកំ អវិកតេ ទ្វេ ។
ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

បញ្ញាវារោ

[៨០] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស
ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហេតុកោ ហេតុ
សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហេតុកោ ធម្មោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៧៨] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . .
ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ចាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៧៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . .
ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សម្បយុត្តវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងសំសង្ខវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

[៨០] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយហេ-
តុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសហេតុកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហេតុកធម៌

សហោតុកទុកេ បញ្ហាវារោ

អហោតុកស្ស ធម្មស្ស ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហោតុកា ហោតុ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូទានំ ហោតុប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហោតុកោ
 ធម្មោ សហោតុកស្ស ច អហោតុកស្ស ច ធម្មស្ស
 ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហោតុកា ហោតុ សម្ម-
 យុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូទានំ ហោតុប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អហោតុកោ
 ធម្មោ អហោតុកស្ស ធម្មស្ស ហោតុប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ វិចិត្តិក្ខាសហាគតោ ឧទ្ធច្ចសហាគតោ មោហោ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូទានំ ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អហោតុកោ ធម្មោ សហោតុកស្ស ធម្មស្ស ហោតុប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ វិចិត្តិក្ខាសហាគតោ ឧទ្ធច្ចសហាគតោ
 មោហោ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហោតុប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អហោតុកោ ធម្មោ សហោតុកស្ស ច
 អហោតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 វិចិត្តិក្ខាសហាគតោ ឧទ្ធច្ចសហាគតោ មោហោ
 សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូទានំ
 ហោតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សហេតុកទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសហេតុក-
ហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងបដិ-
សន្ធិក្ខណៈ . . . ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង
នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសហេតុកហេតុ ជាបច្ច័យ
នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ
ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌
ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។
អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ
មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃ
ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ
នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ
ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្ប-
យុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៨១] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ . . .
 ឧបោសថកម្មំ . . . តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ
 បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ
 អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ បច្ចវេក្ខតិ ផលំ បច្ចវេក្ខតិ
 បហីនេ កិលេសេ . . . វិក្ខម្ហិតេ កិលេសេ . . . បុព្វេ
 . . . សហេតុកេ ខន្ទេ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ
 ឧប្បជ្ជតិ កុសលាកុសលេ និរុទ្ទេ សហេតុកោ វិចា-
 កោ តទារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញ្ញាលោន
 សហេតុកចិត្តសមន្តិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ អាកាសានញ្ញា-
 យតនំ វិញ្ញាលាញ្ញាយតនស្ស អាកិញ្ញាយតនំ នេវ-
 សញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស សហេតុកា ខន្ទា ឥទ្ធិវិ-
 ធម្មណាស្ស ចេតោបរិយញ្ញាលាស្ស បុព្វេនិវាសា-
 នុស្សតិញ្ញាលាស្ស យថាកម្មបកញ្ញាលាស្ស អនាគតំ-
 សញ្ញាលាស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហេ-
 តុកេ ខន្ទេ អារព្ព សហេតុកា ខន្ទា ឧប្បជ្ជន្តិ ។
 សហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហេតុកេ ខន្ទេ អនិច្ចតោ
 . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ កុសលាកុសលេ និរុទ្ទេ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៨១] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . . ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈាន ពិចារណា នូវឈាន ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល នូវពួកកិលេស ដែលលះបង់ហើយ . . . នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ . . . ក្នុងកាលមុន . . . នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ សហេតុកវិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះជាអារម្មណ៍ ពួកព្រះអរិយៈ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយសហេតុកចិត្ត ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញាយតនៈ អាកិញ្ញញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធិញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតិញ្ញាណ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ប្រារព្ធនូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ ទើបកើតឡើង ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ គឺ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ

សហេតុកទុកេ បញ្ញាវារោ

អហេតុកោ វិចារកោ តណារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ សហេ-
 តុកេ ខន្ធ អារព្ព អហេតុកា ខន្ធ ច មោហោ ច
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។ សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ច
 អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហេតុកេ ខន្ធ អារព្ព វិចិត្តិញ្ញាសហាតតា ឧទ្ធច្ច-
 សហាតតា ខន្ធ ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អហេតុ-
 កោ ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ និព្វានំ អារជ្ជនាយ អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . អហេតុកេ ខន្ធ
 ច មោហាញ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ អហេតុកោ វិចារកោ
 តណារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ រូចាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស
 ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អហេតុកេ ខន្ធ
 ច មោហាញ អារព្ព អហេតុកា ខន្ធ ច មោហោ
 ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា
 និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ កោត្រិតុស្ស វោទានស្ស
 មត្តស្ស ផលស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

សហេតុកទុក្ខៈ បញ្ហាវារៈ

អហេតុកវិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះជាអារម្មណ៍
 ពួកអហេតុកក្នុងក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវពួកសហេតុកក្នុង ទើបកើតឡើង ។
 សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
 ក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវពួកសហេតុកក្នុង ទើបកើតឡើង ។ អហេ-
 តុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ និព្វាន
 ជាបច្ច័យ នៃអារជ្ជនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នូវចក្ក... នូវវត្ថុ ...
 នូវពួកអហេតុកក្នុងផង នូវមោហៈផង ថាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើត
 ឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ អហេតុកវិបាក ក៏កើត
 ឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះជាអារម្មណ៍ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ)
 នៃចក្កវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ពួកអហេ-
 តុកក្នុងក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវពួកអហេតុកក្នុងផង នូវមោហៈផង ទើប
 កើតឡើង ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយអា-
 រម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន ព្រះនិព្វាន
 ជាបច្ច័យ នៃគោត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អរិយា អហេតុកេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ
 បុព្វេ . . . ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . អហេតុកេ ខន្ទេ
 ច មោហំ ច អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ សហេតុកោ វិចាកោ
 តទារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កេន រូបំ បស្សន្តិ
 ទិព្វាយ សោតណតុយា សទ្ធិំ សុណាន្តិ ចេតោបរិ-
 យញ្ញាលោន អហេតុកចិត្តសមន្តិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ
 អហេតុកា ខន្ទា ឥទ្ធិវិញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញា-
 ណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មប-
 កញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អហេតុកេ ខន្ទេ ច មោហញ អារព្ព
 សហេតុកា ខន្ទា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អហេតុកោ ធម្មា
 សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កំ អារព្ព វិចិកិច្ឆាសហាគតា
 ឧទ្ធច្ចសហាគតា ខន្ទា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ សោតំ
 . . . វត្ថុំ . . . អហេតុកេ ខន្ទេ ច មោហញ អារព្ព
 វិចិកិច្ឆាសហាគតា ឧទ្ធច្ចសហាគតា ខន្ទា ច មោហោ
 ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច ធម្មា
 សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកអហេតុកក្កិលេស ដែលលះបង់ហើយ
ក្នុងកាលមុន . . . នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ . . . នូវពួកអហេតុកក្ខន្ធផង
នូវមោហៈផង ថាមិនឡើង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង កាល
កុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ សហេតុកវិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះ
កុសលនិងអកុសលនោះ ជាអារម្មណ៍ ពួកព្រះអរិយៈ ឃើញ នូវរូប
ដោយទិព្វចក្ក ឬ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ដឹង នូវចិត្ត
របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយអហេតុកចិត្ត ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ
ពួកអហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធានញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ
បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ
ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ប្រារព្ធ នូវពួកអហេតុកក្ខន្ធ
ផង នូវមោហៈផង ទើបកើតឡើង ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃ
សហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួក
ខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ
នូវចក្ក ទើបកើតឡើង នូវសោត . . . នូវវត្ថុ . . . ពួកខន្ធ ដែល
ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវពួក
អហេតុកក្ខន្ធផង នូវមោហៈផង ទើបកើតឡើង ។ សហេតុកធម៌ក្តី
អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

សហេតុកទុកេ បញ្ហាវារោ

វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ទេ ច មោហញ្ច
 អារព្ព សហេតុកា ខន្ទា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ សហេតុកោ
 ច អហេតុកោ ច ធម្មា អហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ
 ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ទេ ច មោហញ្ច អារព្ព អហេតុកា
 ខន្ទា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ សហេតុកោ ច
 អហេតុកោ ច ធម្មា សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស
 ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិត្តិក្ខាស-
 ហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ទេ ច មោហញ្ច អារព្ព
 វិចិត្តិក្ខាសហគតា ឧទ្ធចូសហគតា ខន្ទា ច មោហោ
 ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[៨២] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ
 សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា
 សីលំ . . . ឧចោសថកម្មំ . . . តំ ករុំ កត្វា បច្ច-
 វេក្ខតិ លាណ . . . អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ ករុំ
 កត្វា . . . ផលំ . . . សហេតុកេ ខន្ទេ ករុំ កត្វា
 អស្សាទេតិ អភិទន្ធាតិ តំ ករុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ

សហេតុកទុក្ខៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ទើបកើតឡើង ។ សហេតុកធម៌
 ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
 គឺ ពួកអហេតុកក្ខន្ធក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ
 ដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ទើបកើតឡើង ។
 សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃ
 អហេតុកធម៌ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយ
 វិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ
 ដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

[៨២] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយ
 អធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អា-
 រម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សីល . . . ឧបោសថកម្ម
 . . . ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា អំពីឈាន
 . . . ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព . . .
 នូវផល . . . ធ្វើ នូវពួកសហេតុកក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ
 រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ សហេតុកា
 អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា-
 ធិបតិ សហេតុកា អធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ធម្មោ
 សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អធិប-
 តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ សហេតុកា
 អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច
 រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អហេតុកោ
 ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អរិយា និព្វានំ ករុ
 កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ កោត្រិកុស្ស វោទានស្ស
 មក្ខស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កុ
 . . . វត្ថុ . . . អហេតុកោ ខន្ធា ករុ កត្វា អស្សា-
 ទេតិ អភិទន្ធាតិ តំ ករុ កត្វា វាកោ ឧប្បជ្ជតិ
 ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ សហេតុកាធិបតិ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ
 នៃអហេតុកធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ
 សហេតុកាធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្ប-
 ច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង
 ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ សហេតុកាធិបតិ
 ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិ-
 បតិប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយអធិប-
 តិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ធ្វើ នូវព្រះ
 និព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃ
 គោត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នូវចក្ក ... នូវ
 វត្ថុ ... បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកអហេតុកក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ
 រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង
 ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

សហេតុកទុកេ បញ្ញាវារោ

[៨៣] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា សហេតុកា
ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ សហេតុកាណំ ខន្ធាណំ
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រភុស្ស
អនុលោមំ វោទានស្ស កោត្រភុ មក្កស្ស វោទានំ
មក្កស្ស មក្កោ ផលស្ស ផលំ ផលស្ស អនុលោមំ
ផលសមាបត្តិយា និរោទា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញាណា-
សញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ សហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិត្តិក្ខា-
សហាគតា ឧទ្ធចូសហាគតា ខន្ធា បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស
វិចិត្តិក្ខាសហាគតស្ស ឧទ្ធចូសហាគតស្ស មោហាស្ស
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហេតុកំ ចុតិចិត្តំ
អហេតុកស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន
បច្ចយោ សហេតុកំ កវដ្ឋំ អារដ្ឋនាយ អនន្តរប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ សហេតុកំ កវដ្ឋំ អហេតុកស្ស
កវដ្ឋស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហេតុកា ខន្ធា
អហេតុកស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សហេតុកទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

[៨៣] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយអនន្ត-
 រហ័ស គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ
 ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរហ័ស អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ
 អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោ-
 ទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ផល (ជាបច្ច័យ)
 នៃផល អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នៅសញ្ញានាសញ្ញា-
 យតនៈ របស់បុគ្គល កាលចេញអំពីនិរោធិ ជាបច្ច័យ នៃផលសមា-
 បត្តិ ដោយអនន្តរហ័ស ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌
 ដោយអនន្តរហ័ស គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយ ។ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរហ័ស ចុតិចិត្ត ដែលប្រកបដោយហេតុ
 ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្ត-
 រហ័ស សហេតុកកវដ្ត ជាបច្ច័យ នៃអាវជ្ជនៈ ដោយអនន្តរហ័ស
 សហេតុកកវដ្ត ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកកវដ្ត ដោយអនន្តរហ័ស ពួក
 សហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកវដ្តនៈ ដោយអនន្តរហ័ស ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ច អហេតុ-
កស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បុរិមា បុរិមា វិចិត្តិកិច្ចាសហាគតា ឧទ្ធច្ចសហាគតា
ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ វិចិត្តិកិច្ចាសហាគតាណំ ឧទ្ធច្ច-
សហាគតាណំ ខន្ធាណំ មោហាស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ អហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស
ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា
វិចិត្តិកិច្ចាសហាគតោ ឧទ្ធច្ចសហាគតោ មោហោ បច្ឆិ-
មស្ស បច្ឆិមស្ស វិចិត្តិកិច្ចាសហាគតស្ស ឧទ្ធច្ចសហា-
គតស្ស មោហាស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា
បុរិមា អហេតុកោ ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ អហេតុ-
កោណំ ខន្ធាណំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារជ្ជនា
បញ្ចន្នំ វិញ្ញាណាណំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អ-
ហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិត្តិកិច្ចាសហាគតោ
ឧទ្ធច្ចសហាគតោ មោហោ បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ វិចិ-
កិច្ចាសហាគតាណំ ឧទ្ធច្ចសហាគតាណំ ខន្ធាណំ អនន្ត-
រប្បច្ចយេន បច្ចយោ អហេតុកំ ចុតិចិត្តំ សហេ-
តុកស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយ
អនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលច្រឡំដោយ
វិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។
អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ
មោហៈ មុន។ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ
នៃមោហៈ ក្រោយ ។ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួកអហេតុកក្ខន្ធ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកអ-
ហេតុកក្ខន្ធ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃ
បញ្ចវិញ្ញាណ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃ
សហេតុកធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ មុន ។ ដែលច្រឡំ
ដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។
ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អ-
ហេតុកចុតិចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកឧបបត្តិចិត្ត ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ

សហេតុកុកេ បញ្ញាវារោ

អហេតុកំ កវដ្តំ សហេតុកស្ស កវដ្តស្ស អនន្តរឃ្ម-
 ច្ចយេន បច្ចយោ អហេតុកា ខន្ធា សហេតុកស្ស
 វុដ្ឋានស្ស អនន្តរឃ្មច្ចយេន បច្ចយោ អារដ្ឋេនា ស-
 ហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរឃ្មច្ចយេន បច្ចយោ ។ អ-
 ហេតុកោ ធម្មា សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច
 ធម្មស្ស អនន្តរឃ្មច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមោ បុរិមោ វិចិ-
 កិច្ចាសហកតោ ឧទ្ធច្ចសហកតោ មោហោ បច្ឆិមានំ
 បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ចាសហកតានំ ឧទ្ធច្ចសហកតានំ ខន្ធានំ
 មោហស្ស ច អនន្តរឃ្មច្ចយេន បច្ចយោ អារដ្ឋេនា
 វិចិកិច្ចាសហកតានំ ឧទ្ធច្ចសហកតានំ ខន្ធានំ មោ-
 ហស្ស ច អនន្តរឃ្មច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុ-
 កោ ច អហេតុកោ ច ធម្មា សហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 អនន្តរឃ្មច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមោ បុរិមោ វិចិកិច្ចា-
 សហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា ខន្ធា ច មោហោ
 ច បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ចាសហកតានំ ឧទ្ធច្ច-
 សហកតានំ ខន្ធានំ អនន្តរឃ្មច្ចយេន បច្ចយោ ។

សហេតុកទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

អហេតុកកវ៌្គ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកកវ៌្គ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួក
អហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកវ៌្គ្មានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អា-
វជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ អហេតុក-
ធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយអនន្តរ-
ប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ មុន ។ ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
ឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួក
ខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង
ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
សហេតុកធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលច្រឡំដោយ
វិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។
ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច ធម្មា អហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា
 វិចិត្តិក្ខាសហាតតា ឧទ្ធច្ចសហាតតា ខន្ធា ច មោហោ
 ច បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស វិចិត្តិក្ខាសហាតតស្ស ឧទ្ធច្ច-
 សហាតតស្ស មោហាស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ
 វិចិត្តិក្ខាសហាតតា ឧទ្ធច្ចសហាតតា ខន្ធា ច មោ-
 ហោ ច អហេតុកស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច ធម្មា
 សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អនន្ត-
 រវ្យច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិត្តិក្ខាសហាតតា
 ឧទ្ធច្ចសហាតតា ខន្ធា ច មោហោ ច បច្ឆិមាធំ បច្ឆិ-
 មាធំ វិចិត្តិក្ខាសហាតតាធំ ឧទ្ធច្ចសហាតតាធំ ធម្មាធំ
 មោហាស្ស ច អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៨៤] សហេតុកោ ធម្មា សហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស សហាជាតវ្យច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារ
 សហាជាតសទិសំ ឥហ យដនា នត្តិ ។ . . .
 អញ្ញមញ្ញវ្យច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារសទិសំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយ
អនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយ ។ ដែល
ច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ
ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ
នៃអហេតុកុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុ-
កធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយ
អនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកធម៌ ក្រោយ ។ ដែល
ច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយ
អនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៨៤] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយ
សហជាតប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ច-
វារៈដែរ តំណ មិនមាន ក្នុងទីនេះទេ ។ . . . ជាបច្ច័យ
ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

សមោគ្គកទុកេ បញ្ញាវារោ

. . . និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារេ និស្ស-
យប្បច្ចយសទិសំ ឥហា យជនា នត្តិ ។

[៨៥] . . . ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អា-
រម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្តបនិស្ស-
យោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សមោគ្គកា ខន្ធា
សមោគ្គកានំ ខន្ធានំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
សមោគ្គកោ ធម្មោ អមោគ្គកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្ស-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្តប-
និស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សមោគ្គកា
ខន្ធា អមោគ្គកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សមោគ្គកោ ធម្មោ សមោគ្គ-
កស្ស ច អមោគ្គកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ
។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សមោគ្គកា ខន្ធា វិចិកិច្ចា-
សហគតានំ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច
ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អមោគ្គកោ ធម្មោ
អមោគ្គកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។

សហោតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

. . . ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងនិស្ស-
យប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ឯតំណ មិនមាន ក្នុងទីនេះទេ ។

[៨៥] . . . ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់
អារម្មណ្តូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។
បកតូបនិស្ស័យ គឺ ពួកសហោតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកសហោតុកក្ខន្ធ
ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហោតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហោតុកធម៌
ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ
។ បេ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ពួកសហោតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួក
អហោតុកក្ខន្ធផង្គ នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហោតុ-
កធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហោតុកធម៌ផង នៃអហោតុកធម៌ផង ដោយឧប-
និស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។
បកតូបនិស្ស័យ គឺ ពួកសហោតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលច្រ-
ឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្ស-
យប្បច្ច័យ ។ អហោតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហោតុកធម៌ ដោយឧប-
និស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បកត្តបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ កាយិកស្ស សុ-
 ខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស មោហស្ស ច ឧបនិស្ស-
 យប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាយិកំ ទុក្ខំ . . . ឧតុ . . .
 កោជនំ . . . សេនាសនំ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិ-
 កស្ស ទុក្ខស្ស មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ មោហោ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស
 ទុក្ខស្ស មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ឧតុ កោជនំ សេនា-
 សនំ មោហោ ច កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស
 ទុក្ខស្ស មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្ស-
 យប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្តប-
 និស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្ស-
 យោ កាយិកំ សុខំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។
 សង្ឃំ ភិទ្ធពតិ កាយិកំ ទុក្ខំ . . . ឧតុ កោជនំ សេនា-
 សនំ . . . មោហំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។
 សង្ឃំ ភិទ្ធពតិ កាយិកំ សុខំ ។ បេ ។ មោហោ ច សទ្ធាយ
 ។ បេ ។ បញ្ញាយ រាគស្ស ។ បេ ។ បត្តនាយ មគ្គស្ស
 ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ កាយិកសុខ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ និងកាយិក-
 ទុក្ខផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ កាយិកទុក្ខ... រដូវ...
 ភោជន... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខផង នៃ
 មោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មោហៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ
 និងកាយិកទុក្ខផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ កាយិកសុខ
 ក្តី កាយិកទុក្ខក្តី រដូវក្តី ភោជនក្តី សេនាសនៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃកាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយឧបនិស្ស-
 យប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថប-
 និស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវ
 កាយិកសុខ ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃ កាយិកទុក្ខ...
 រដូវ ភោជន សេនាសនៈ... អាស្រ័យ នូវមោហៈ ហើយ
 ឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃ កាយិកសុខក្តី ។ បេ ។ មោហៈ
 ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ បេ ។ នៃបញ្ញា និងវាគៈ ។ បេ ។
 នៃសេចក្តីប្រាថ្នា មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

សហោតុកុកេ បញ្ញាវារោ

អហោតុកោ ធម្មា សហោតុកស្ស ច អហោតុកស្ស
 ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្ត្រប-
 និស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្ស-
 យោ កាយិកំ សុខំ មោហោ ច វិចិត្តិកិច្ចាសហាតតានំ
 ឧទ្ធច្ចសហាតតានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច ឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហោតុកោ ច អហោតុកោ
 ច ធម្មា សហោតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អនន្ត្របនិស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ
 ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ វិចិត្តិកិច្ចាសហាតតា
 ឧទ្ធច្ចសហាតតា ខន្ធា ច មោហោ ច សហោតុកោនំ
 ខន្ធានំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហោតុ-
 កោ ច អហោតុកោ ច ធម្មា អហោតុកស្ស ធម្មស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្ត្របនិស្សយោ
 បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ
 វិចិត្តិកិច្ចាសហាតតា ឧទ្ធច្ចសហាតតា ខន្ធា ច មោហោ
 ច អហោតុកោនំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច ឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហោតុកោ ច អហោតុកោ
 ច ធម្មា សហោតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អនន្ត្របនិស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ

សហេតុកទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ
 ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ កាយិកសុខក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈ
 ផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្ត-
 រូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ
 ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈ
 ក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។
 សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ
 ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយ
 វិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកអហេ-
 តុកក្ខន្ធផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហេតុ-
 កធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

។ បេ ។ បកត្ថបនិស្សយោ វិចិត្តិក្ខាសហគតា ឧទ្ធច្ចុ-
សហគតា ខន្ធា ច មោហាស្ស ច វិចិត្តិក្ខាសហគតានំ
ឧទ្ធច្ចុសហគតានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច ឧបនិស្សយ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៨៦] អហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស
បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុ-
បុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ
. . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ
អហេតុកោ វិចារកោ តទារម្មណតា ឧប្បជ្ជតិ រូចា-
យតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញា-
ណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ
ចក្កាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយ-
វិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ អហេ-
តុកានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច បុរេជាតប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ អហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស
បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុ-
បុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុំ អនិច្ច-
តោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ កុសលាកុសលេ
និរុទ្ធេ សហេតុកោ វិចារកោ តទារម្មណតា ឧប្បជ្ជតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

។ បេ ។ បកត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រឡំ ដោយវិចិកិច្ចា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្ស័យ ប្បច្ច័យ ។

[៨៦] អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយបុរេជាត ប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត (គឺ បុគ្គល) នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ អហេតុកវិបាក ក៏ កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះជាអារម្មណ៍ រូបាយតនៈ (ជា បច្ច័យ) នៃចក្កវិញ្ញាណ ផោដ្ឋញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃ ចក្កវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេ ជាតប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអហេតុកក្ខន្ធផង នៃមោហៈផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត (គឺ បុគ្គល) នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ សហេតុកវិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះជាអារម្មណ៍

សហេតុកុកេ បញ្ញាវារោ

ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុយា
 សទ្ធិំ សុណាតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ សហេតុកាណំ ខន្ធានំ
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អហេតុកោ ធម្មោ ស-
 ហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស បុរេជាត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។
 អារម្មណាបុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុំ អារព្ព វិចិកិច្ឆាសហ-
 កតា ឧទ្ធចូសហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។
 វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ វិចិកិច្ឆាសហកតាណំ ឧទ្ធចូសហកតាណំ
 ខន្ធានំ មោហាស្ស ច បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៨៧] សហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា សហេតុកា
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អ-
 ហេតុកា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុ-
 កោ ច អហេតុកោ ច ធម្មា អហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ឆា-
 សហកតា ឧទ្ធចូសហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច

សហេតុកទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វ-
 សោតធាតុ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ
 ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង
 នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត
 និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត (គឺ បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . .
 ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី
 ប្រារព្ធ នូវវត្ថុ ទើបកើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈ
 ផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៨៧] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយ
 បច្ចាជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដែលកើតក្រោយ ជាបច្ច័យ
 នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកអហេតុកក្ខន្ធ
 ដែលកើតក្រោយក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន
 ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃអហេតុកធម៌ ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ
 ដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដែលកើតក្រោយក្តី មោហៈក្តី

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

[៨៨] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស
ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តវស-
ទិសំ ។ អារជ្ជនម្បិ កវដ្តម្បិ នត្តិ អាសេវនប្បច្ចយេ
វដ្ឋេតព្វា នវបិ ។

[៨៩] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នាណខណិកា ។
សហជាតា សហេតុកោ ចេតនា សម្មយុត្តកានំ
ខន្ទានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នាណខណិកា
សហេតុកោ ចេតនា វិចារកានំ សហេតុកានំ
ខន្ទានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ធម្មោ
អហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ស-
ហជាតា នាណខណិកា ។ សហជាតា សហេតុកោ
ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ នាណខណិកា សហេតុកោ ចេតនា វិចារកានំ
អហេតុកានំ ខន្ទានំ កដត្តា ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ច
អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

[៨៨] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយ
អាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។ អាវជ្ជនៈក្តី
ភវង្គៈក្តី មិនមានទេ ឯវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បី
រៀរចេញចុះ ។

[៨៩] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយកម្ម-
ប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺសហេតុ-
កចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានា-
ខណិកៈ គឺ សហេតុកចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដែលជា
វិបាក ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌
ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត
គឺ សហេតុកចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
ឯនានាខណិកៈ គឺ សហេតុកចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកអហេតុកក្ខន្ធ
ជាវិបាកផង នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌
ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ

សហេតុកទុកេ បញ្ហាវារោ

សហជាតា នាណខណិកា ។ សហជាតា សហេតុកា
 ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច
 រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នាណខណិកា
 សហេតុកា ចេតនា វិចារកានំ សហេតុកានំ ខន្ធានំ-
 កដត្តា ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អហេ-
 តុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៩០] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 វិចារកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចារកោ សហេតុកោ
 ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណាន្នំ ខន្ធានំ . . . ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិ-
 សន្និក្ខុលោ . . . ។ សហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស វិចារកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចារកា សហេ-
 តុកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិចារកប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បដិសន្និក្ខុលោ . . . ។ សហេតុកោ ធម្មោ
 សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស វិចា-
 កប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចារកោ សហេតុកោ ឯកោ
 ខន្ធា តិណ្ណាន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ . . .

សហេតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

បានដល់សហជាតិ និងនានាខណិកៈ ។ សហជាតិ គឺ សហេតុកចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ សហេតុកចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដែលជាវិបាកផង នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ អហេតុកចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៩០] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ សហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលជាវិបាក (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដែលជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ សហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលជាវិបាក (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អហេតុកោ
ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិចាកប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ វិចាកោ អហេតុកោ ឯកោ ខន្ធ តិណ្ណន្តំ
ខន្ធនំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណព្វ រូចានំ . . . ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិ-
សន្ធិក្ខណោ ខន្ធ វត្ថុស្ស វិចាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៩០] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស
អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អហេតុកោ
ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន
បច្ចយោ អហេតុកោ អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធនំ
ចិត្តសមុដ្ឋានាណព្វ រូចានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិក្ខណោ កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥមស្ស
កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៩២] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស
ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អហេតុកោ
ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ អហេតុកោ ឥន្ទ្រិយា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធនំ
ចិត្តសមុដ្ឋានាណព្វ រូចានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ចក្កុន្ទ្រិយំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ
នៃអហេតុកធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ អហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលជាវិបាក
(ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង . . . ខន្ធ ២ . . .
ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។

[៩១] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយអា-
ហារប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុ-
កធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ ជាអហេតុកៈ ជាបច្ច័យ
នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហា-
រប្បច្ច័យ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ កពឡីកាវហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ
ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

[៩២] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយឥន្ទ្រិ-
យប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុក-
ធម៌ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពួកឥន្ទ្រិយ ជាអហេតុកៈ ជាបច្ច័យ
នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ
ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ចក្ខុន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ

កាយិន្ទ្រិយំ កាយវិញ្ញាណស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ រូបដីវិតិធិន្ទ្រិយំ កេតត្តារូចានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។

[៩៣] សហោតុកោ ធម្មោ សហោតុកស្ស ធម្មស្ស
 ណានប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អហោតុកោ
 ធម្មោ អហោតុកស្ស ធម្មស្ស ណានប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អហោតុកានិ ណានដ្ឋានិ សម្មយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វា រូចានំ ណានប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។

[៩៤] សហោតុកោ ធម្មោ សហោតុកស្ស
 ធម្មស្ស មក្កប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[៩៥] សហោតុកោ ធម្មោ សហោតុកស្ស
 ធម្មស្ស សម្មយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារោ
 សម្មយុត្តសទិសា ឆ បញ្ញា ។

[៩៦] សហោតុកោ ធម្មោ អហោតុកស្ស
 ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហាជាតំ
 បច្ចាជាតំ ។ សហាជាតា សហោតុកា ខន្ធា ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ

សហេតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

កាយិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ រូប-
ដីវិតិឥន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

[៩៣] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយ
ឈានប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុ-
កធម៌ ដោយឈានប្បច្ច័យ គឺ ពួកអង្គឈាន ជាអហេតុកៈ ជាបច្ច័យ
នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធវដង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយឈានប្បច្ច័យ
ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ... ។

[៩៤] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយមគ្គ-
ប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

[៩៥] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយ
សម្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ មានបញ្ហា ៦ ប្រហែលគ្នានឹងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ
ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៩៦] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយវិប្ប-
យុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតនិងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួក
សហេតុកក្ខន្ធវ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បដិសន្ធិក្ខណោ សហេតុកា ខន្ធោ កេដត្តារូចានំ វិប្ប-
 យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា សហេតុកា
 ខន្ធោ បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេ-
 ជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អហេតុកា ខន្ធោ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ អហេតុកា ខន្ធោ កេដត្តារូចានំ វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធោ វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ
 កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អហេតុកានំ ខន្ធានំ មោ-
 ហស្ស ច វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា
 អហេតុកា ខន្ធោ ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អហេតុ-
 កោ ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហ-
 ជាតំ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ សហេតុកានំ ខន្ធានំ
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ វត្ថុ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប
 ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ
 នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត
 បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកអហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួក
 អហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួក
 ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 ខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ)
 នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជា
 បច្ច័យ នៃពួកអហេតុកក្ខន្ធផង្គ នៃមោហៈផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។
 ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអហេតុកក្ខន្ធក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ
 នេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជា
 បច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត
 និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ វត្ថុ

សហេតុកទុកេ បញ្ហាវារោ

សហេតុកានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស
 ច ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ
 វត្ថុ វិចិកិច្ឆាសហកតានំ ឧទ្ធចូសហកតានំ ខន្ធានំ
 មោហស្ស ច វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច ធម្មា អហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហកតា ឧទ្ធចូស-
 ហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបានំ
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ឆា-
 សហកតា ឧទ្ធចូសហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច
 បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។

[៩៧] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហេតុកោ
 ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ . . . ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិ-
 សន្និក្ខុណោ . . . ។ សហេតុកោ ធម្មោ អហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។

សហេតុកទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ
 បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយ
 វិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈផង នៃមោហៈផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។
 សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយ
 វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត
 គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត
 គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៩៧] សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ គឺ សហេតុកក្ខន្ធ ១ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣... ខន្ធ ២
 ... ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ... ។ សហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃ
 អហេតុកធម៌ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហជាតា សហេតុកា ខន្ធ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ
អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិត្តិកិច្ចាសហាតតា ឧទ្ធច្ចស-
ហាតតា ខន្ធ មោហាស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ
អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
បច្ឆាជាតា សហេតុកា ខន្ធ បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ
ធម្មោ សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស
អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហេតុកោ ឯកោ ខន្ធ
តិណ្ណាន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អត្តិប្ប-
យេន បច្ចយោ វិចិត្តិកិច្ចាសហាតតោ ឧទ្ធច្ចសហាតតោ
ឯកោ ខន្ធ តិណ្ណាន្នំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច ចិត្តស-
មុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធ
. . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អហេតុកោ ធម្មោ អហេ-
តុកស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហាជា-
តំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហាជា-
តោ អហេតុកោ ឯកោ ខន្ធ តិណ្ណាន្នំ ខន្ធានំ ចិត្ត-
សមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធ
. . . វិចិត្តិកិច្ចាសហាតតោ ឧទ្ធច្ចសហាតតោ មោហោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

សហជាត គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
 ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ
 ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ... ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ
 នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ ជា
 បច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ គឺ
 សហេតុកក្ខន្ធ ១ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជា
 បច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ . . . ។ អហេតុកធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេ-
 ជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ អហេតុកក្ខន្ធ ១
 ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ
 ខន្ធ ២ ... មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ

សហេតុកទុកេ បញ្ញាវារោ

ចិត្តសមុដ្ឋានោ រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បដិសន្ធិ ។ យាវ អសញ្ញសត្តា កាតព្វំ ។ បុរេជាតំ
 ចក្កំ វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ កុស-
 លាកុសលេ និរុទ្ធេ អហេតុកោ វិចាកោ តទារម្ម-
 ណាតា ឧប្បជ្ជតិ រូចាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋ-
 ព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្កាយតនំ ចក្កវិញ្ញា-
 ណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ វត្ថុ អហេតុកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស
 ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អហេតុកា
 ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កតទ្ធិកាវោ អាហារោ
 ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដីវិ-
 តិទ្ធិយំ កដត្តារូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អហេ-
 តុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ វិចិ-
 កិច្ចាសហាគតោ ឧទ្ធចូសហាគតោ មោហោ សម្បយុត្ត-
 កានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិកូលោ
 វត្ថុ សហេតុកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សហេតុកុកុកៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មានទាំងបដិសន្ធិ
 ផង ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ដរាបដល់ពួកអសញ្ញាសត្វចុះ ។ បុរេជាត
 (គឺ បុគ្គល) នូវចក្ខុ នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើត
 ឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ អហេតុកវិបាក ក៏កើត
 ឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះជាអារម្មណ៍ រូបាយតនៈ (ជា
 បច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ
 ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃ
 កាយវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអហេតុកក្ខន្ធផង
 នៃមោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអហេតុកក្ខន្ធក្តី
 មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ
 កតឡើយការហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ រូបដីវិតិទ្រ្ទិយ
 ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ
 នៃសហេតុកធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។
 សហជាត គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងបដិ-
 សន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ
 ឧប្បជ្ជតិ កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ សហេតុកោ
 វិចារកោ តទារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ
 បស្សតិ ទិព្វាយ សោតជាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ វត្ថុ
 សហេតុកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អ-
 ហេតុកោ ធម្មា សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច
 ធម្មស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហាជាតំ បុរេ-
 ជាតំ ។ សហាជាតោ វិចិកិច្ឆាសហាតតោ ឧទ្ធច្ចសហា-
 តតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នានញ្ច រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ
 ចក្កំ . . . វត្ថុ អារព្ព វិចិកិច្ឆាសហាតតា ឧទ្ធច្ចសហាតតា
 ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ វត្ថុ វិចិកិច្ឆាសហាត-
 តានំ ឧទ្ធច្ចសហាតតានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច អត្ថិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច
 ធម្មា សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហាជាតំ បុរេជាតំ ។ សហាជាតោ វិចិកិច្ឆាសហា-
 តតោ ឧទ្ធច្ចសហាតតោ ឯកោ ខន្ធា ច មោហោ ច
 តិណ្ណន្តំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ...

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បុរេជាត (គឺ បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនឡើង . . .
 ទោមនស្ស កើតឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ
 សហេតុកវិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះជាអារម្មណ៍
 បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វ-
 សោតធាតុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសហេតុកក្ខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។
 អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ មោហៈ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្ប-
 យុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត
 គឺ នូវចក្ខុ . . . ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី
 មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវវត្ថុ ទើបកើតឡើង វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃស-
 ហេតុកធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។
 សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
 ក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . .

សហេតុកុកេ បញ្ញាវារោ

បដិសន្ធិក្ខណោ សហេតុកោ ឯកោ ខន្ធភ ច
 វត្ថុ ច តិណ្ណាន្នំ ខន្ធនំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ
 ខន្ធភ . . . ។ សហជាតោ សហេតុកោ ឯកោ
 ខន្ធភ ច វត្ថុ ច តិណ្ណាន្នំ ខន្ធនំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ទ្វេ ខន្ធភ . . . ។ សហេតុកោ ច អហេតុកោ ច
 ធម្មា អហេតុកិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។
 សហជាតា សហេតុកា ខន្ធភ ច មហាក្ខតា ច ចិត្ត-
 សមុដ្ឋាណំ រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិ-
 កិច្ចាសហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា ខន្ធភ ច មោហោ ច
 ចិត្តសមុដ្ឋាណំ រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ សហេតុកោ ខន្ធភ ច មហាក្ខតា ច កដត្តា-
 រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតា វិចិកិច្ចា-
 សហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា ខន្ធភ ច វត្ថុ ច មោហស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ចាស-
 ហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា ខន្ធភ ច មោហោ ច បុរេជា-
 តស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បច្ឆាជាតា សហេតុកោ ខន្ធភ ច កតជ្ឈីកាហោ អាហា-
 ហោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

សហេតុកក្កន្ធៈ បញ្ញាវារៈ

ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ សហេតុកក្កន្ធ ១ ក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣
 ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។ សហជាត គឺ សហេតុកក្កន្ធ ១
 ក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។
 សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអហេតុកធម៌ ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ច័យជាត អាហារ
 និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកសហេតុកក្កន្ធក្តី ពួកមហាក្ខតក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែល
 ច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួក
 សហេតុកក្កន្ធក្តី ពួកមហាក្ខតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយ
 វិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ ។ បច្ច័យជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែល
 កើតមុន ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ បច្ច័យជាត គឺ ពួកសហេតុកក្កន្ធក្តី
 កតឡើការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បច្ឆាជាតា សហេតុកា ខន្ធោ ច រូបដីវិតិទ្ធិយញ្ច
 កដត្តារូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ
 ច អហេតុកោ ច ធម្មា សហេតុកស្ស ច អហេតុ-
 កស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
 ជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ វិចិកិច្ឆាសហកតោ
 ឧទ្ធច្ចសហកតោ ឯកោ ខន្ធោ ច មោហោ ច តិណ្ណន្នំ
 ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ សហជាតោ វិចិកិច្ឆាសហកតោ ឧទ្ធច្ច-
 សហកតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ
 មោហាស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៧៨] ហេតុយា ន អារម្មណោ នវ អធិបតិយា
 ចត្តារិ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ
 នវ អញ្ញមញ្ញេ ន ទិស្សយេ នវ ឧបទិស្សយេ
 នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេ-
 វនេ នវ កម្មេ ចត្តារិ វិចាកេ ចត្តារិ អាហារេ
 ចត្តារិ ឥទ្ធិយេ ចត្តារិ ឈានេ ចត្តារិ មក្កេ តីណិ
 សម្បយុត្តេ ន វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា នវ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បច្ឆាជាត គឺ ពួកសហេតុកក្ខន្ធក្តី រូបជីវិត្រ្យិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
 ពួកកដត្តារូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ
 បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១
 ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ សហជាត
 គឺ ខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃខន្ធ ៣ ផង មោហៈផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២...។

[៩៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
 បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារ-
 ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្រ្ទិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឈាន-
 ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៦ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

សហេតុកទុកេ បញ្ហាវារោ

នត្តិយា នវ វិតតេ នវ អវិតតេ នវ ។ ឯវំ
កណោតតំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៩៩] សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស
ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្ប-
ច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ធម្មោ
អហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ធម្មោ សហេតុកស្ស ច អ-
ហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អហេតុកោ
ធម្មោ អហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន
បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្ស-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

សហេតុកុកុកៈ បញ្ញាវារៈ

ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគ-
តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៩៩] សហេតុកុកុកុកៈ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកុកុកុកៈ ដោយអា-
រម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ សហេតុកុកុកុកៈ ជា
បច្ច័យ នៃអហេតុកុកុកុកៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយស-
ហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
បច្ច័យ ជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ សហេតុកុកុកុកៈ ជា
បច្ច័យ នៃសហេតុកុកុកុកៈផង នៃអហេតុកុកុកុកៈផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ អហេតុកុកុកុកៈ ជាបច្ច័យ នៃអហេតុ-
កុកុកុកៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជា
បច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អហេតុកោ
 ធម្មា សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អហេតុកោ ធម្មា សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស
 ច ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ច
 អហេតុកោ ច ធម្មា សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាម្ព-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ
 ច អហេតុកោ ច ធម្មា អហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ច អហេតុកោ
 ច ធម្មា សហេតុកស្ស ច អហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស
 អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃស-
 ហេតុកធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។
 អហេតុកធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃអហេតុកធម៌ផង ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ សហេតុ-
 កធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ ដោយអារម្មណ-
 ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្ស-
 យប្បច្ច័យ ។ សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអហេតុ-
 កធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជា
 បច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។
 សហេតុកធម៌ក្តី អហេតុកធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសហេតុកធម៌ផង នៃ
 អហេតុកធម៌ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជា-
 តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

សហោតុកុកុកេ បញ្ញាវារោ

[១០០] នហោតុយា នវ ។ សង្ខតំ ។ សព្វត្ថ
នវ នោអវិតតេ នវ ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១០១] ហោតុប្បច្ចយា នអារម្មណោ ឆ . . . នអធិ-
បតិយា ឆ នអនន្តវេ ឆ នសមនន្តវេ ឆ នអញ្ញមញ្ញោ
ទ្វេ នឧបនិស្សយេ ឆ ។ សង្ខតំ ។ . . . នមក្កេ ឆ
នសម្បយុត្តេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា ឆ
នោវិតតេ ឆ ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១០២] នហោតុប្បច្ចយា អារម្មណោ នវ . . . អធិ-
បតិយា ចត្តារិ អនន្តវេ នវ សមនន្តវេ នវ សហ-
ជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញោ ឆ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ
នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ នវ

សហោតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

[១០០] ក្នុងនហោតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។
ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[១០១] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ព្រោះហោតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦
ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . .
ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង
នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុង
នោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១០២] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហោតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

កម្មេ ចត្តារិ វិចារកេ ចត្តារិ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ
ចត្តារិ ឈានេ ចត្តារិ មក្កេ តីណិ សម្បយុត្តេ ឆ
វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា នវ នត្ថិយា នវ វិភតេ នវ
អវិភតេ នវ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហោតុកទុកំ និដ្ឋិតំ ។

ហោតុសម្បយុត្តិទុកំ

បដិច្ចវារោ

[១០៣] ហោតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ហោតុសម្ប-
យុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា ហោតុសម្ប-
យុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .
បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ ហោតុសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច
ហោតុវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា
ហោតុសម្បយុត្តេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងតន្ត្រីប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឈា-
នប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្ត-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ សហេតុកុកៈ ។

ហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១០៣] ហេតុសម្បយុត្តធម៌ (ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ)
អាស្រ័យ នូវហេតុសម្បយុត្តធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ
ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាហេតុសម្បយុត្ត នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈ
នៃបដិសន្ធិ . . . ។ ហេតុវិប្បយុត្តធម៌ (ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយហេតុ)
អាស្រ័យ នូវហេតុសម្បយុត្តធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាហេតុសម្បយុត្ត

ហេតុសហេតុកទុកេ បដិច្ចវារោ

បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ ឥមិនា ការណោន វិត្តាវេតព្វំ ។

យថា សហេតុកទុកំ និដ្ឋានាករណំ ។

ហេតុសម្បយុត្តទុកំ និដ្ឋិតំ ។

ហេតុសហេតុកទុកំ

បដិច្ចវារោ

[១០៤] ហេតុញ្ជៅ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
 ប្បច្ចយា អលោកំ បដិច្ច អនោសោ អមោហោ ។
 ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោកំ បដិច្ច មោហោ ។ ចក្កំ
 ពន្ធិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ អលោកំ បដិច្ច អនោ-
 សោ អមោហោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ ហេតុញ្ជៅ
 សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ចេវ ន ច
 ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហេតុំ បដិច្ច
 សម្បយុត្តកា ខន្ធ បដិសន្ធិក្ខណោ ... ។

ហេតុសហេតុកុក្កៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ... ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យពិស្តារ តាមដំណើរ
នេះចុះ ។ ដូចសហេតុកុក្កៈដែរ មិនមានការធ្វើឲ្យផ្សេងគ្នាឡើយ ។

ចប់ ហេតុសម្បយុត្តកុក្កៈ ។

ហេតុសហេតុកុក្កៈ

បដិច្ចវារៈ

[១០៤] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី អាស្រ័យ
នូវធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ អទោសៈ និងអមោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ។
បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ មោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ។
បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ អទោសៈ និងអមោហៈ អាស្រ័យ
នូវអលោកៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។
ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌
ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ
គឺ ពួកសម្បយុត្តកុក្កៈ អាស្រ័យ នូវហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ...

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ចេវ សហេ-
 តុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា អលោកំ បដិច្ច អនោសោ អមោហោ
 សម្បយុត្តកា ច ខន្ធ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោកំ បដិច្ច
 មោហោ សម្បយុត្តកា ច ខន្ធ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។
 បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុ
 ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកញ្ច ន ច ហេតុ ឯកំ ខន្ធ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
 សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ចេវ សហេ-
 តុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកេ
 ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ធ បដិច្ច ហេតុ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
 សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ចេវ
 សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ច ធម្មា
 ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុ
 ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច តយោ ខន្ធ ហេតុ ច ទ្វេ ខន្ធ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែ
មិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយ
ហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ អទោសៈ និង
អមោហៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ។ បណ្ឌិត
គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ មោហៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី អាស្រ័យ
នូវលោកៈ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
... ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ
នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយ
ហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
... ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌
ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ហេតុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយហេតុ
តែមិនមែនជាហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ជាហេតុ
ក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ
ក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ហេតុក្តី អាស្រ័យ
នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ នូវខន្ធ ២ ...

ហេតុសហេតុកុកុកេ បដិច្ចវារោ

បដិសន្ធិក្ខណោ ។ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច
សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ហេតុ ចេវ
សហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អលោ-
ភញ្ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ បដិច្ច អនោសោ អមោ-
ហោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោភញ្ច សម្បយុត្តកេ
ច ខន្ធ បដិច្ច មោហោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ បដិ-
សន្ធិក្ខណោ ។ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច សហេតុ-
កញ្ចេវ ន ច ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ចេវ ន
ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកញ្ចេវ
ន ច ហេតុំ ឯកំ ខន្ធឯញ្ច ហេតុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា
ទ្វេ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណោ ។ ហេតុញ្ចេវ ស-
ហេតុកញ្ច សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច
ហេតុ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សហេតុកញ្ចេវ
ន ច ហេតុំ ឯកំ ខន្ធឯញ្ច អលោភញ្ច បដិច្ច តយោ
ខន្ធា អនោសោ អមោហោ ច ទ្វេ ខន្ធា
បដិសន្ធិក្ខណោ ។ សន្ធិត្តំ ។ ឯវំ វិត្តារតព្វំ ។

ហេតុសហេតុកទុក្ខៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ដែលប្រកប
 ដោយហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុ
 ផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង
 ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ អទោសៈ និងអមោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោ-
 ភៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។
 មោហៈ អាស្រ័យ នូវលោភៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។
 បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុ
 ផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ
 ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវ
 ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផង នូវហេតុផង នូវ
 ខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកប
 ដោយហេតុក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី អាស្រ័យ
 នូវធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែ
 មិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី
 អទោសៈ និងអមោហៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយហេតុ
 តែមិនមែនជាហេតុផង នូវអលោភៈផង នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិ-
 សន្ធិ . . . ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[១០៥] ហេតុយា នវ អារម្មណោ នវ អធិប-
តិយា នវ អនន្តរេ នវ ។ សង្ខតំ ។ សព្វត្ថ នវ
អវិតតេ នវ ។ វរំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១០៦] ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិប-
តិប្បច្ចយា អលោកំ បដិច្ច អនោសោ អមោហោ ។
ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ បរិបុណ្ណំ
នវ ។ នបុរេជាតប្បច្ចយា នវ ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា
នវ ។ នអាសេវនប្បច្ចយា នវ ។

[១០៧] ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្ម-
ប្បច្ចយា ហេតុំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។
សហេតុកញ្ចេវ ន ច ហេតុំ បដិច្ច សហេតុកោ
ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[១០៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១០៦] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អទោសៈ និងអមោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ វារៈ ៩ ចប់ បរិបូណ៌ ។ ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[១០៧] ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវហេតុ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ

ហេតុសហេតុកុកេ បដិច្ចវារោ

សហេតុកេ ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ទេ បដិច្ច សម្បយុត្តកា
 ចេតនា ។ ហេតុញ្ចេវ សហេតុកញ្ច សហេតុកញ្ចេវ
 ន ច ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សហេតុកោ ចេវ ន ច
 ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ហេតុញ្ច សម្ប-
 យុត្តកេ ច ខន្ទេ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។
 នវិចាកប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

[១០៨] នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ
 នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ តីណិ ន-
 វិចាកេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១០៩] ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា នវ . . .
 នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ
 នកម្មេ តីណិ នវិចាកេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ ។
 ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

ហេតុសហេតុកុក្កៈ បដិច្ចវារៈ

គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជា ហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំង ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ នកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវហេតុផង នូវពួក សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[១០៨] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចុនីយៈ ។

[១០៩] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនបុរេជាតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង នវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[១១០] នអធិបតិប្បច្ចយា ហេតុយា នវ
អារម្មណេ នវ អនន្តវេ នវ ។ សន្និទ្ធីតំ ។ . . .
អវិតតេ នវ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារោមិ បច្ចយវារោមិ និស្សយវារោមិ សំ-
សដ្ឋវារោមិ សម្បយុត្តវារោមិ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បញ្ហាវារោ

[១១១] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ
ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ អលោកោ អនោសស្ស អមោហស្ស
ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ យថា បដិច្ចវារសទិសំ ។
ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ សហេតុកស្ស ចេវ
ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេ-
តុ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច
ធម្មោ ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស
ចេវ ន ច ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[១១០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ . . . ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . . ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី
សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

[១១១] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ អលោកៈ ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ និងអមោហៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយ ហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ

ហេតុសហេតុកុកេ បញ្ញាវារោ

អលោកោ អនោសស្ស អមោហាស្ស សម្បយុត្តកា-
នញ្ច ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិត្តាវេតព្វំ ។

[១១២] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ ហេ-
តុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ហេតុំ អារព្ព ហេតុ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ ហេតុ
ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ សហេតុកស្ស ចេវ ន ច
ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុំ
អារព្ព សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។
ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ ហេតុស្ស ចេវ ស-
ហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ច
ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុំ អារព្ព
ហេតុ ច សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ ស-
ហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ សហេតុកស្ស ចេវ
ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
នានំ ទត្តា សីលំ . . . ឧចោសថកម្មំ . . . តំ
បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ លាមា
វុដ្ឋហិត្វា លាមំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា
មក្កំ បច្ចវេក្ខតិ ផលំ បច្ចវេក្ខតិ បហីនេ កិ-
លេសេ បច្ចវេក្ខតិ វិក្ខម្ហិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខតិ

ហេតុសហេតុកុកុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ អលោកៈ ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ និងអមោហៈផង នៃពួកសម្បយុត្ត-
កក្ខន្ធផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[១១២] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ
ពួកហេតុ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវហេតុ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី
ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែ
មិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយ
ហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវហេតុ ។
ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ
ផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជា
ហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី
កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវហេតុ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ
តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិន
មែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សីល . . .
ឧបោសថកម្ម . . . ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវ
ពួកកុសល ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈាន
ពិចារណា នូវឈាន ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណា
នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែល
លះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បុព្វេ សមុទាចិណ្ណោ កិលេសេ ជាទន្តិ សហេតុកោ ចេវ
 ន ច ហេតុ ខន្ធ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេ-
 តោបរិយញ្ញាលោន សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុចិត្តស-
 មដ្ឋិស្ស ចិត្តំ ជាតតិ អាកាសានព្វាយតនំ វិញ្ញាលា-
 ព្វាយតនស្ស អាកិញ្ញញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញា-
 យតនស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហេតុកា
 ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ធ ឥទ្ធិវិញ្ញាលាស្ស ចេតោបរិយ-
 ញ្ញាលាស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាលាស្ស យថាកម្ម-
 បកញ្ញាលាស្ស អនាគតំសញ្ញាលាស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មា
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា . . . បឋមកមនំ និដ្ឋានំ ។
 សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ចេវ ស-
 ហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ច
 ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា . . .
 យថា បឋមកមនំ ឯវំ និដ្ឋានំ ។ ហេតុ ចេវ សហេតុកោ
 ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ច ធម្មា ហេតុស្ស ចេវ
 សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ដឹង នូវពួកកិលេស ដែលសន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន នូវពួកខន្ធ ដែល
 ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស
 កើតឡើង បុគ្គល ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកព្រមព្រៀងដោយ
 ចិត្ត ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយចេតោបរិ-
 យញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញាយតនៈ
 អាកិញ្ញាញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្ម-
 ណាប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជា
 បច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធាញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ
 យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតិសញ្ញាណ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ ។
 ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃ
 ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ គឺ
 បុគ្គល ឲ្យទាន . . . ដំណើរទី ១ មិនមានផ្សេងគ្នាទេ ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែ
 មិនមែនជាហេតុផង ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន
 . . . ដំណើរទី ១ យ៉ាងណា (ដំណើរទី ២) ក៏មិនផ្សេង
 គ្នា យ៉ាងនោះដែរ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី
 ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
 ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ

ហេតុសហេតុកទុកេ បញ្ហាវារោ

ហេតុញ្ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ អារព្ព ហេតុ ឧប្បជ្ជន្តិ ។
 ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេ-
 តុ ច ធម្មា សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុញ្ច សម្បយុត្តកេ
 ច ខន្ធ អារព្ព សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ធ ឧប្ប-
 ជ្ជន្តិ ។ ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន
 ច ហេតុ ច ធម្មា ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ស-
 ហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ហេតុញ្ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ
 អារព្ព ហេតុ ច សម្បយុត្តកោ ច ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១១៣] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មា ហេតុស្ស
 ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណា-
 ធិបតិ ហេតុំ ករុំ កត្វា ហេតុ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ សហជា-
 តាធិបតិ ហេតុ ចេវ សហេតុកាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ
 ហេតុនំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ចេវ ស-
 ហេតុកោ ច ធម្មា សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស
 ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ

ហេតុសហេតុកុកុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ ពួកហេតុ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវហេតុផង នូវពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំង
 ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ
 ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ កើតឡើង
 ព្រោះប្រារព្ធ នូវហេតុផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ ធម៌ ជា
 ហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជា
 ហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំង
 ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
 គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវ
 ហេតុផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។

[១១៣] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
 ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បាន
 ដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួក
 ហេតុ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវហេតុ ឲ្យជាទីគោរព ។ ឯសហជា-
 តាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃពួកសម្បយុត្តកហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ
 ក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ
 តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ហេតុំ ករុំ កត្វា
សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។
សហជាតាធិបតិ ហេតុ ចេវ សហេតុកាធិបតិ សម្ម-
យុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ ហេតុស្ស ចេវ
សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស
ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណា-
ធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ហេតុំ
ករុំ កត្វា ហេតុ ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។
សហជាតាធិបតិ ហេតុ ចេវ សហេតុកាធិបតិ សម្ម-
យុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុនព្វា អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ សហេ-
តុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។
អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ . . . ឧចោសថ-
កម្មំ កត្វា តំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ . . . ឈាន
វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មក្កា
វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ ករុំ កត្វា . . . ផលំ ករុំ កត្វា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកប
ដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវហេតុ
ឲ្យជាទីគោរព ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ជាហេតុក្តី
ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិប-
តិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែ
មិនមែនជាហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និង
សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្ត-
កក្ខន្ធក្តី កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវហេតុ ឲ្យជាទីគោរព ។ ឯសហជា-
តាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ
នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។
ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ
បុគ្គល ឲ្យទាន សីល . . . ធ្វើឧបោសថកម្ម ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យ
ជាទីគោរព ហើយពិចារណា ក្នុងកាលមុន . . . ចេញអំពីឈាន ធ្វើ
នូវឈាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពី
មគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព . . . ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព

ហេតុសហេតុកុកេ បញ្ញាវារា

បច្ចុវេក្ខន្តិ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ធកំ
 កត្វា អស្សាទេតិ អភិទន្ធតិ តំ កំ កត្វា វាកោ
 ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ សហេតុ-
 កោ ចេវ ន ច ហេតុ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធកំ
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច
 ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជា-
 តាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា . . . បឋមក-
 មនំយេវ ។ សហជាតាធិបតិ សហេតុកោ ចេវ ន ច
 ហេតុ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ហេតុនំ អធិបតិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ
 ន ច ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ
 ទានំ ទត្វា . . . បឋមកមនំយេវ ។ សហជាតាធិបតិ
 សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ
 ខន្ធកំ ហេតុនញ្ច អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុសហេតុកុកុកៈ បញ្ញាវារៈ

ហើយពិចារណា បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់ អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន . . . ដូចដំណើរទី ១ ដែរ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន . . . ដូចដំណើរទី ១ ដែរ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេ-
 តុ ច ធម្មា ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ហេតុញ្ច
 សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ កុំ កត្វា ហេតុ ឧប្បជ្ជន្តិ ។
 ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច
 ហេតុ ច ធម្មា សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស
 ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ
 ហេតុញ្ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ កុំ កត្វា សហេតុ-
 កោ ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ ហេតុ ចេវ ស-
 ហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ច ធម្មា
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ
 ន ច ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណាធិបតិ ហេតុញ្ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធ កុំ
 កត្វា ហេតុ ច សម្បយុត្តកោ ច ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១១៤] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មា
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អនន្ត-
 រយ្យច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ បច្ឆិមា
 បច្ឆិមា ហេតុនំ អនន្តរយ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ
តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកប
ដោយហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ
ពួកហេតុ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវហេតុផង នូវពួកសម្បយុត្ត-
កក្ខន្ធផង ឲ្យជាទីគោរព ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុ
ក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិន
មែនជាហេតុ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវហេតុផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
ផង ឲ្យជាទីគោរព ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី
ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជា
ហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន
ជាហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ
ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវហេតុផង
នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ឲ្យជាទីគោរព ។

[១១២] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួក
ហេតុ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

ហេតុសហេតុកុកេ បញ្ញាវារោ

ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ សហេតុកស្ស
 ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ច-
 យោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ បច្ឆិមា បច្ឆិមា សហេតុ-
 កានព្វេវ ន ច ហេតុនំ ខន្ធនំ អនន្តរវ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស
 ចេវ ន ច ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ បច្ឆិមា បច្ឆិមា
 ហេតុនំ សម្បយុត្តកានព្វ ខន្ធនំ អនន្តរវ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ
 សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្ត-
 រវ្យច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា សហេតុកោ ចេវ
 ន ច ហេតុ ខន្ធនំ បច្ឆិមា បច្ឆិមា សហេតុកា-
 នព្វេវ ន ច ហេតុនំ ខន្ធនំ អនន្តរវ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រកុស្ស អនុលោមំ វោទា-
 នស្ស ។ សង្ខតំ ។ និរោទា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញា-
 នាសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរវ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ

ហេតុសហេតុកុក្កៈ បញ្ហាវារៈ

ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអនន្តរហ្មធានី គឺ ពួកហេតុ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអនន្តរហ្មធានី ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផង ដោយអនន្តរហ្មធានី គឺ ពួកហេតុ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ក្រោយ ។ ផងនៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអនន្តរហ្មធានី ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអនន្តរហ្មធានី គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអនន្តរហ្មធានី អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រក្ខ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គល កាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរហ្មធានី ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា សហេតុកា ចេវ ន ច
 ហេតុ ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ ហេតុណំ អនន្តរប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រភុស្ស ។ សន្និវត្តំ ។
 សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មា ហេតុស្ស ចេវ
 សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស
 ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា
 សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ
 ហេតុណំ សម្បយុត្តកានព្វ ខន្ធាណំ អនន្តរប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រភុស្ស ។ សហេតុកា ចេវ
 ន ច ហេតុមូលកំ តីណិបិ ឯកសទិសា ។ ហេតុ
 ចេវ សហេតុកា ច សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ច
 ធម្មា ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អនន្ត-
 រប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ ច សម្ប-
 យុត្តកា ច ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ ហេតុណំ អនន្ត-
 រប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ចេវ សហេតុកា ច
 សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ច ធម្មា សហេតុកស្ស
 ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ដោយអនន្ត-
 រហូច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន
 ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរហូច្ច័យ
 អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ
 ផល ប្រកបដោយហេតុផល ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជា
 ហេតុផល ដោយអនន្តរហូច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលប្រកបដោយ
 ហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ក្រោយ ។ ផល
 នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផល ដោយអនន្តរហូច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ)
 នៃគោត្រភូ ។ មូលកធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ
 ក្តី វារៈ ៣ ក្តី ដូចគ្នានឹងវារៈ ១ ដែរ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយ
 ហេតុក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
 ធម៌ ជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ដោយអនន្តរហូច្ច័យ គឺ ពួក
 ហេតុ មុន ។ ក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ក្រោយ ។
 ដោយអនន្តរហូច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុ
 ក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអនន្តរហូច្ច័យ

ហេតុសហេតុកុកេ បញ្ញាវារោ

បុរិមា បុរិមា ហេតុ ច សម្បយុត្តកា ច ខន្ទា បច្ឆិមា
 បច្ឆិមា សហេតុកានញោវ ន ច ហេតុនំ ខន្ទានំ
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ចេវ សហេតុ-
 កោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ច ធម្មា
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស
 ចេវ ន ច ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ហេតុ ច សម្បយុត្តកា ច
 ខន្ទា បច្ឆិមា បច្ឆិមា ហេតុនំ សម្បយុត្តកានញោ
 ខន្ទានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១១៥] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មា
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស សហជាត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ . . . អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិបិ បច្ចយោ បដិច្ច-
 វារេ ហេតុសទិសា ។

[១១៦] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មា ហេ-
 តុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្តបនិស្ស-
 យោ បកត្តបនិស្សយោ ។ មេ ។ បកត្តបនិស្សយោ
 ហេតុ ហេតុនំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុសហេតុកុក្កៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ ពួកហេតុ មុន ។ ក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
ក្រោយ ។ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអនន្ត-
រឿងច្រើន ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំង
ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ
ផង ដែលប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិន
មែនជាហេតុផង ដោយអនន្តរឿងច្រើន គឺ ពួកហេតុ មុន ។ ក្តី ពួក
សម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ក្រោយ ។ ផង នៃពួក
សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអនន្តរឿងច្រើន ។

[១១៥] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយសហជាតិប្បច្ច័យ . . .
ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ
វារៈ ៣ ក្តី ពួកបច្ច័យក្តី ដូចហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[១១៦] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជា
ហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អា-
រម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ ឯបកត្ថប-
និស្ស័យ គឺ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុ សហេតុកាណព្វេវ ន ច ហេតុនំ ខន្ធានំ ឧប-
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ហេតុនំ
 សម្បយុត្តកាណព្វា ខន្ធានំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ ឥមេសំ ទ្ធិន្ទម្បិ បញ្ញានំ មូលានិ
 បុច្ឆិតព្វានិ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ
 ធម្មា សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ
 អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្តូបនិស្សយោ ។ បេ ។ បក-
 ត្តូបនិស្សយោ សទ្ធិំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។
 សមាបត្តិំ ឧប្បាទេតិ មាទំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋិំ កណ្ណាតិ
 សីលំ . . . ។ បេ ។ បត្តនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ
 ។ បេ ។ សង្ឃំ ភិទ្ធីតិ សទ្ធា ។ បេ ។ បត្តនា សទ្ធាយ
 ។ បេ ។ បត្តនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុមូលកេ ឥមិនា ការ-
 ណោន វិត្តាវេតព្វា អវសេសា ទ្វេ បញ្ញា ។ ហេតុ ចេវ
 សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ច
 ធម្មា ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧប-
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ
 អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្តូបនិស្សយោ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន
 ជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ពួកហេតុ ជាបច្ច័យ នៃ
 ពួកហេតុផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។
 ពួកមូល នៃពួកប្រស្នាទាំងពីរនេះ បណ្ឌិត គប្បីសួរចុះ ។ ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
 បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ
 ។ បេ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ហើយ
 ឲ្យទាន ។ បេ ។ ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង ដំឡើងមានៈ ប្រកាន់
 នូវទិដ្ឋិ នូវសីល . . . ។ បេ ។ អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយ
 ឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ។ បេ ។ សេចក្តីប្រាថ្នា ជា
 បច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ បេ ។ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្ស-
 យប្បច្ច័យ ។ ប្រស្នាទាំងពីរ ដ៏សេស បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ
 តាមហេតុនេះ ក្នុងមូលកៈ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន
 ជាហេតុចុះ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំងប្រកប
 ដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុ
 ផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់
 អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។

បកត្ថបដិស្សយោ ហេតុ ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធ
 ហេតុនំ ឧបដិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ មូលានិ
 បុច្ឆិតញានិ ។ ហេតុ ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធ
 សហេតុកានញោវ ន ច ហេតុនំ ខន្ធនំ ឧបដិស្ស-
 យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ មូលំ បុច្ឆិតពុំ ។ ហេតុ ច
 សម្មយុត្តកា ច ខន្ធ ហេតុនំ សម្មយុត្តកានញោ
 ខន្ធនំ ឧបដិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១១៧] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អាសេ-
 វនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។

[១១៨] សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ
 សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស កម្ម-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា ធានាខណិកា ។
 សហជាតា សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ចេតនា
 សម្មយុត្តកានំ ខន្ធនំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 ធានាខណិកា សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ចេតនា
 វិចារកានំ សហេតុកានញោវ ន ច ហេតុនំ ខន្ធនំ
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច
 ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស

ហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ឯបកត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃ ពួកហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មូលទាំង ២ បណ្ឌិត គប្បីស្តរចុះ ។ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែល ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីស្តរ នូវមូលផងចុះ ។ ពួកហេតុក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកហេតុផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយឧប- និស្សយប្បច្ច័យ ។

[១១៧] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ដូចជាអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។

[១១៨] ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជា បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយ កម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា ឆានាខណិកា ។
 សហជាតា សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ចេតនា
 សម្បយុត្តកានំ ហេតុនំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 ឆានាខណិកា សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ចេ-
 តនា វិចារកានំ ហេតុនំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ ហេតុស្ស
 ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ ន ច
 ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ស-
 ហជាតា ឆានាខណិកា ។ សហជាតា សហេតុកា
 ចេវ ន ច ហេតុ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ទានំ
 ហេតុនព្វ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឆានាខណិកា
 សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ចេតនា វិចារកានំ
 ខន្ទានំ ហេតុនព្វ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១១៩] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ ហេ-
 តុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស វិចារកប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ វិចារកោ អលោកោ អនោសស្ស
 អមោហស្ស វិចារកប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខ-
 ណោ អលោកោ . . . ។ យថា ហេតុប្បច្ចយោ ឯវ
 វិត្តាវេតព្វំ ។ នវបិ វិចារកន្តិ និយាមេតព្វំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត
និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយហេតុ
តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកហេតុ ដោយកម្មប្ប-
ច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិន
មែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌
ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជា
ហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជា
ហេតុផល ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។
សហជាត គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ
ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផល នៃពួកហេតុផល ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជា
ហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផល នៃពួកហេតុផល ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១១៧] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ
អលោកៈ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃអទោសៈ និងអមោហៈ ដោយវិបា-
កប្បច្ច័យ អលោកៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។ បណ្ឌិត គប្បីកំណត់
ថាវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

ហេតុសហេតុកទុកេ បញ្ញាវារោ

[១២០] សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ
សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស អាហារ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[១២១] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ
ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិ-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយន្តិ និយាមេតព្វំ នវបិ
បរិបុណ្ណំ ។

[១២២] សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ
សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស
ណានប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[១២៣] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ
ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស មក្កប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អត្តិ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ នត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិក-
តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិកតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១២៤] ហេតុយា តីណិ អារម្មណោ នវ
អធិបតិយា នវ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ
សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ នវ និស្សយេ នវ

ហេតុសហេតុកុក្កៈ បញ្ហាវារៈ

[១២០] ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជា បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយ អាហារប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

[១២១] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយតន្ត្រីយប្បច្ច័យ គឺ បណ្ឌិត គប្បីកំណត់ ថាតន្ត្រីយប្បច្ច័យផងចុះ ឯវារៈ មាន ៩ (ចប់) គ្រប់គ្រាន់ហើយ ។

[១២២] ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជា បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយ ឈានប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

[១២៣] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ នត្តិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិតតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិត- តប្បច្ច័យ ។

[១២៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ វិចារកេ
នវ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ នវ ឈានេ តីណិ
មត្តេ នវ សម្បយុត្តេ នវ អត្តិយា នវ នត្តិយា នវ
វិតតេ នវ អវិតតេ នវ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៥] ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ
ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណា-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ចេវ ស-
ហេតុកោ ច ធម្មោ សហេតុកស្ស ចេវ ន ច
ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច ធម្មោ ហេតុស្ស
ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ ន ច
ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 អាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងតន្ត្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 ឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្ប-
 យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៩ ក្នុងវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។
 បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១២៥] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌
 ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 ហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុ
 ក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផល ប្រកបដោយ
 ហេតុផល ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផល ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ

ហេតុសហេតុកុកេ បញ្ញាវារោ

សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មា
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ធម្មា ហេ-
 តុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុកស្ស ចេវ ន
 ច ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ចេវ
 សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ច ធម្មា
 ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ចេវ សហេ-
 តុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ ច ធម្មា
 សហេតុកស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

ហេតុសហេតុកុកុកៈ បញ្ហាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ដោយ
 អារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកប
 ដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រ-
 កបដោយហេតុផង ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជា-
 តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្ម-
 ប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ
 តែមិនមែនជាហេតុផង ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហ-
 ជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 កម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំងប្រកប
 ដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាហេតុផង
 ប្រកបដោយហេតុផង ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌
 ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន
 ជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន
 ជាហេតុ ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ហេតុ ចេវ
សហេតុកោ ច សហេតុកោ ចេវ ន ច ហេតុ
ច ធម្មា ហេតុស្ស ចេវ សហេតុកស្ស ច សហេតុ-
កស្ស ចេវ ន ច ហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១២៦] នហេតុយា នវ ។ សង្ខតំ ។ សព្វត្ត
នវ ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៧] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណោ តីណិ . . .
នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ តីណិ នសមនន្តរេ
តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ ។ សង្ខតំ ។ . . . សព្វត្ត
តីណិ នមក្កេ តីណិ នោនត្តិយា តីណិ នោវិកតេ
តីណិ ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៨] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណោ នវ . . . អធិ-
បតិយា នវ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ តីណិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយ
ហេតុក្តី ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទាំងប្រកបដោយហេតុ តែ
មិនមែនជាហេតុផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហ-
ជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១២៦] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុង
បច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[១២៧] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។
សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . . ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៣ ក្នុង
នមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោ-
វិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១២៨] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកេ បដិច្ចវារោ

អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ
 នវ អាសវនេ នវ កម្មេ តីណិ វិចារកេ តីណិ
 អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ
 មត្តេ តីណិ សម្បយុត្តេ តីណិ អត្តិយា តីណិ នត្តិយា
 នវ វិភតេ នវ អវិភតេ តីណិ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

ហេតុសហេតុកទុកំ និដ្ឋិតំ ។

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកំ

[១២៩] ហេតុញ្ញេវ ហេតុសម្បយុត្តញ្ញេ ធម្មំ
 បដិច្ចេ ហេតុ ចេវ ហេតុសម្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា អលោកំ បដិច្ចេ អនោសោ អមោ-
 ហោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោកំ បដិច្ចេ មោ-
 ហោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណោ ... ។

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង
កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងតន្ត្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈាន-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧
ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត
គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ ហេតុសហេតុកទុកៈ ។

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ

[១២៧] ធម៌ ជាហេតុក្តី ប្រកបដោយហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវ
ធម៌ ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ គឺ អទោសៈ និងអមោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ។
បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ មោហៈ អាស្រ័យ នូវអលោកៈ ។
បណ្ឌិត គប្បីចង់ជាចក្កៈចុះ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

យថា ហេតុ ចេវ សហេតុកកុកំ ឯវំ វិត្តាវេតព្វំ
និដ្ឋានាករណំ ។

ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកំ និដ្ឋិតំ ។

នហេតុសហេតុកកុកំ

[១៣០] នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ
 សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ
 សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ
 . . . បដិសន្ធិក្ខណោ នហេតុំ សហេតុកំ . . . ។

នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ អហេតុកោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុ សហេតុកេ
 ខន្ធធ្វេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។

នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ សហេតុ-
 កោ ច នហេតុ អហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
 តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ហេតុចេវសហេតុកទុកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាង
នោះចុះ មិនមានការធ្វើផ្សេង ។ គ្នាឡើយ ។

ចប់ ហេតុហេតុសម្បយុត្តទុកៈ ។

នហេតុសហេតុកទុកៈ

[១៣០] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ
នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ
តែប្រកបដោយហេតុ នូវខន្ធ ២ . . . ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
ដោយហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ
ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រ-
កបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋាន-
រូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយ
ហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រ-
កបដោយហេតុក្តី ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុក្តី
អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ
នូវខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ នូវខន្ធ ២ . . .

នហោតុសហោតុកុកេ បដិច្ចវារោ

បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ នហោតុំ អហោតុកំ ធម្មំ
 បដិច្ច នហោតុ អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហោ-
 តុប្បច្ចយា ។ បេ ។ ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច តយោ
 មហាក្ខតា មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
 កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ នហោតុំ អហោតុកំ ធម្មំ
 បដិច្ច នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហោតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បដិច្ច នហោតុ
 សហោតុកា ខន្ធា ។ នហោតុំ អហោតុកំ ធម្មំ
 បដិច្ច នហោតុ សហោតុកោ ច នហោតុ អហោ-
 តុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហោតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិ-
 ក្ខណោ វត្ថុំ បដិច្ច នហោតុ សហោតុកា ខន្ធា មហា-
 ក្ខតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ នហោតុំ
 សហោតុកំ ច នហោតុំ អហោតុកំ ច ធម្មំ បដិច្ច
 នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា
 បដិសន្ធិក្ខណោ នហោតុំ សហោតុកំ ឯកំ ខន្ធា
 វត្ថុញ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា ... ។

នហេតុសហេតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន
 ប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន
 ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ ។ បេ ។ គឺ
 មហាក្ខត ៣ អាស្រ័យ នូវមហាក្ខត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប
 និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ
 តែប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន
 ប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ពួកខន្ធ
 មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃ
 បដិសន្ធិ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី ធម៌ មិន
 មែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែន
 ជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ
 គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ
 ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួក
 មហាក្ខត ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ
 នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង មិនមែនជាហេតុ
 ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ
 គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
 ដោយហេតុផង នូវវត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នហេតុំ សហេតុកញ្ច នហេតុំ អហេតុកញ្ច ធម្មំ
 បដិច្ច នហេតុ អហេតុកោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-
 ច្ចយា នហេតុ សហេតុកេ ខន្ធ ច មហាក្ខតេ ច
 បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។

នហេតុំ សហេតុកញ្ច នហេតុំ អហេតុកញ្ច ធម្មំ
 បដិច្ច នហេតុ សហេតុកោ ច នហេតុ អហេតុកោ
 ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណោ
 នហេតុំ សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធិញ្ច វត្តញ្ច បដិច្ច
 តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . នហេតុ សហេតុកេ ខន្ធា
 ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច កេដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

[១៣១] នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ
 សហេតុកោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា នហេតុំ
 សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធិ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា
 . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ នហេតុំ អហេតុកំ
 ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ អហេតុកោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង នូវពួកមហាក្ខតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ...។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង នូវវត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង នូវពួកមហាក្ខតផង ។

[១៣១] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង

នហោតុសហោតុកុកេ បដិច្ចវារោ

អារម្មណាប្បច្ចយា នហោតុំ អហោតុកំ ឯកំ ខន្ធំ
 បដិសន្ធិក្ខណោ ។ នហោតុំ អហោតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
 នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ច-
 យា បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បដិច្ច នហោតុ សហោតុកោ
 ខន្ធា ។ នហោតុំ សហោតុកញ្ច នហោតុំ អហោតុកញ្ច
 ធម្មំ បដិច្ច នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 អារម្មណាប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណោ នហោតុំ សហោតុកំ
 ឯកំ ខន្ធា វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា
 ។ សន្ធិត្ថំ ។ ឯវំ វិភជិតពំ ។

[១៣២] ហោតុយា នវ អារម្មណោ ចត្តារិ អធិ-
 បតិយា បញ្ច អនន្តវេ ចត្តារិ សមនន្តវេ ចត្តារិ សហ-
 ជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ ន និស្សយេ នវ ឧបនិស្ស-
 យេ ចត្តារិ បុរេជាតេ ទ្វេ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ
 នវ វិចារកេ នវ អាហារេ នវ ។ សន្ធិត្ថំ ។ សព្វត្ថ នវ

នហោតុសហោតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហោតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហោតុ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ មិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហោតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហោតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ អាស្រ័យ នូវវត្ថុក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ មិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុផង មិនមែនជាហោតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហោតុផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុផង នូវវត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ បណ្ឌិត គប្បីចែក យ៉ាងនេះចុះ ។

[១៣២] ក្នុងហោតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៧

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សម្បយុត្តេ ចត្តារិ វិប្បយុត្តេ នវ អត្តិយា នវ
នត្តិយា ចត្តារិ វិភតេ ចត្តារិ អវិភតេ នវ ។
ឯវំ កលោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១៣៣] នហេតុំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ
អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ
អហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្ត-
សមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។ បដិសន្ធិ យាវ
អសញ្ញាសត្តា មោហោ នត្តិ ។

[១៣៤] នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេ-
តុ អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា
នហេតុ សហេតុកោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។
នហេតុំ អហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ អហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា នហេតុ អហេតុកោ
ខន្ធធ្វេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
អត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់
យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១៣៣] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ អា-
ស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ
នូវខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ នូវខន្ធ ២ ...។
បដិសន្ធិ មានរហូតដល់ពួកអសញ្ញសត្វ ឯមោហៈ មិនមានទេ ។

[១៣៤] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួក
ខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ។ ធម៌ មិនមែន
ជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែន
ជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្ម-
ណប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនមែន
ជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . .

នហេតុសហេតុកុកេ បដិច្ចវាណ

យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ នហេតុំ សហេតុកញ្ច នហេតុំ
 អហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នហេតុ អហេតុកោ
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា នហេតុ សហេ-
 តុកេ ខន្ទេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ សន្ធិត្ថំ ។

[១៣៥] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណោ តីណិ
 នអធិបតិយា នវ នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេ
 តីណិ នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ
 នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ
 នកម្មេ ទ្វេ នវិចារកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ
 នសង្ខិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមក្កេ ឯកំ
 នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា
 តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

នហេតុសហេតុកទុកៈ បដិច្ចវារៈ

រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកប
ដោយហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយ
ហេតុផង មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើត
ឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួក
ខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង នូវពួកមហាក្ខតផង
ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ សេចក្តីបំប្លែង ។

[១៣៥] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[១៣៦] ហេតុប្បច្ចយា នអាម្មណោ តីណិ
 . . . នអធិបតីយា នវ នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នវ
 នអញ្ញមញ្ញេ នវ នឧបទិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ
 នវ នបន្ទាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ឯកំ
 នវិចារកេ បញ្ច នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ
 ឯកំ នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។ ឯវំ
 កណោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៣៧] នហេតុប្បច្ចយា អាម្មណោ ឯកំ
 សង្ខត្តំ . . . អាហារេ ឯកំ ឈានេ ឯកំ មត្តេ ឯកំ
 សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ ឯកំ វិតតេ ឯកំ
 អវិតតេ ឯកំ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារេបិ ឯវំ កណោតព្វំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[១៣៦] ក្នុងនិទានអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនិទានអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិទានអនន្តរាប្បច្ច័យ និងនិទានអនន្តរាប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិទានអញ្ញាមញ្ញាប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិទានឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិទានបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិទានបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិទានអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិទានកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិទានវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនិទានសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិទានវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិទាននត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិទានវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១៣៧] ក្នុងនិទានអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនិទានហេតុប្បច្ច័យ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនិទានអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិទានឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិទានមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិទានសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិទានវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិទានវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិទានអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ឯក្នុងនិទានសហជាតវារៈ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះដែរ ។

បច្ចុយវារោ

[១៣៨] នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ បច្ចុយា នហេតុ
សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចុយា តីណិ ។
នហេតុំ អហេតុកំ ធម្មំ បច្ចុយា នហេតុ អហេតុកោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចុយា ឯកំ មហាក្ខតំ បច្ចុយា
តយោ មហាក្ខតា មហាក្ខតេ បច្ចុយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ
រូបំ កេដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ នហេតុំ អហេតុកំ
ធម្មំ បច្ចុយា នហេតុ អហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចុយា វត្ថុំ បច្ចុយា នហេតុ សហេតុកោ
ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ នហេតុំ អហេតុកំ
ធម្មំ បច្ចុយា នហេតុ សហេតុកោ ច នហេតុ
អហេតុកោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចុយា វត្ថុំ
បច្ចុយា នហេតុ សហេតុកោ ខន្ធា មហាក្ខតេ
បច្ចុយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
នហេតុំ សហេតុកញ្ច នហេតុំ អហេតុកញ្ច ធម្មំ
បច្ចុយា នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

បច្ច័យវារៈ

[១៣៨] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ពីងផ្អែក
នឹងធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន
ប្រកបដោយហេតុ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកប
ដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ មហាក្ខត ៣ ពីង
ផ្អែក នឹងមហាក្ខត ១ ចិត្តសមុជ្ជានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ពីងផ្អែក
នឹងពួកមហាក្ខត ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
ពីងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
ដោយហេតុ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។
ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី ធម៌ មិនមែនជាហេតុ
ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុក្តី ពីងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមែនជាហេតុ
ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ
ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ពីងផ្អែក នឹង
វត្ថុ ចិត្តសមុជ្ជានរូប ពីងផ្អែក នឹងពួកមហាក្ខត ក្នុងខណៈ
នៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយ
ហេតុ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ
ផង មិនមែនជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុផង ទើបកើតឡើង

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុប្បច្ចយា យជនា តីណិ បវត្តិប្បដិសន្ធិ បរិ-
បុណ្ណំ ។ សន្និដ្ឋំ ។

[១៣៩] ហេតុយា នវ អារម្មណោ ចត្តារិ អវិកតេ
នវ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១៤០] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណោ តីណិ ។
សន្និដ្ឋំ ។ នោវិកតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

[១៤១] នហេតុំ សហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នហេ-
តុ សហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នហេតុំ
សហេតុកំ ឯកំ ខន្ធុ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។

[១៤២] ហេតុយា ឯកំ អារម្មណោ ទ្វេ អធិបតិ-
យា ឯកំ អនន្តរេ ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ មក្កេ ឯកំ អវិ-
កតេ ទ្វេ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ តំណ មានវារៈ ៣ បវត្តិប្បដិសន្ធិ (ចប់)
បរិបូណ៌ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[១៣៩] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋយ មាន
វារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១៤០] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនោវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

និស្សយវារៈ ដូចគ្នានឹងបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[១៤១] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ច្រឡំ
នឹងធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ
. . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[១៤២] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងអនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២
ក្នុងបច្ចយទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១
ក្នុងអវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ។

ចប់ អនុលោម ។

និហោតុសហោតុកទុកេ បញ្ញាវារោ

[១៤៣] នហោតុំ អហោតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ
 នហោតុ អហោតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហោតុប្បច្ចយា
 នហោតុំ អហោតុកំ ឯកំ ខន្ធំ . . . នហោតុ អហោតុ-
 កោ ខន្ធោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។

[១៤៤] នហោតុយា ឯកំ នអធិបតិយា ទ្វេ
 នបុរេជាតេ ទ្វេ នបច្ឆាជាតេ ទ្វេ នអាសេវនេ ទ្វេ
 នកម្មេ ទ្វេ នវិចារកេ ទ្វេ នឈានេ ឯកំ នមក្កេ
 ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

ឯវំ អវសេសាមិ ទ្វេ កណាណា កណោតព្វា ។
 សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវាវសទិសោ ។

បញ្ញាវារោ

[១៤៥] នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ នហោតុ-
 សហោតុកិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ទានំ . . . សីលំ . . . ឧទោសថកម្មំ . . .

នហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ញាវារៈ

[១៤៣] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ច្រឡំ នឹងធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ នឹងខន្ធ ១ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន ប្រកបដោយហេតុ . . . ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកប ដោយហេតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[១៤៤] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនបុរេជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនអាសេវនប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនកម្មប្បដ្ឋយ មាន វារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនឈានប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

ការរាប់ ២ យ៉ាង ដ៏សេស បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

សម្បយុត្តវារៈ ដូចគ្នានឹងសំសង្ការៈដែរ ។

បញ្ញាវារៈ

[១៤៥] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជា បដ្ឋយ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអា- រម្មណប្បដ្ឋយ គឺ នូវទាន . . . នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

តំ បច្ចុវេក្ខន្តិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចុវេក្ខន្តិ ឈានំ
. . . អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មត្តំ បច្ចុវេក្ខន្តិ ផលំ
បច្ចុវេក្ខន្តិ បហីនេ កិលេសេ . . . វិក្ខម្ហិតេ កិលេ-
សេ . . . បុព្វេ . . . នហេតុ សហេតុកេ ខន្ទេ
អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ កុសលាកុស-
លេ និរុទ្ទេ នហេតុ សហេតុកោ វិចារកោ តទារម្ម-
ណាតា ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញ្ញាណោ នហេតុក-
ចិត្តសមន្តិស្ស ចិត្តំ ជាតតិ អាកាសានញ្ញាយតនំ
វិញ្ញាណញ្ញាយតនស្ស អាកិញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញា-
នាសញ្ញាយតនស្ស នហេតុ សហេតុកា ខន្ទា ឥទ្ធិវិជ-
ញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្ស-
តិញ្ញាណស្ស យថាកម្មបកញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញា-
ណស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចុយោ នហេតុ សហេ-
តុកេ ខន្ទេ អារត្ត នហេតុ សហេតុកា ខន្ទា ឧប្ប-
ជ្ជន្តិ ។ នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុអហេតុ-
កស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចុយោ នហេតុ
សហេតុកេ ខន្ទេ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវពួកកុសល ដែលធ្លាប់សន្សំ
 ហើយ ក្នុងកាលមុន នូវឈាន . . . ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ
 ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល នូវពួកកិលេស ដែល
 លះបង់ហើយ . . . នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ . . . ក្នុង
 កាលមុន . . . នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ថា
 មិនទៀង . . . ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង កាលកុសលនិងអកុសល
 រលត់ហើយ វិបាក ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ក៏
 កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះ ជាអារម្មណ៍ បុគ្គល ដឹង
 នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយនហេតុកចិត្ត ដោយចេតោបរិ-
 យញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញាយតនៈ
 អាកិញ្ញញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពួកខន្ធ
 មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធាញ្ញាណ
 ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ
 និងអនាគតិសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ
 តែប្រកបដោយហេតុ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ មិនមែនជា
 ហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
 ដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកប
 ដោយហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ
 តែប្រកបដោយហេតុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង

និហោតុសហោតុកុកេ បញ្ញាវារោ

កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ នហោតុ អហោតុកោ វិចាកោ
 តទារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ នហោតុ សហោតុកេ ខន្ធ
 អារព្ព នហោតុ អហោតុកា ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ នហោតុ
 អហោតុកោ ធម្មោ នហោតុអហោតុកស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ អារជ្ជនាយ អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . នហោតុ
 អហោតុកេ ខន្ធ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ នហោតុ អហោតុកោ វិចាកោ
 តទារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ រូចាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស
 ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ នហោតុ អហោតុកេ ខន្ធ អារព្ព នហោតុ
 អហោតុកា ខន្ធ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ នហោតុ អហោតុកោ
 ធម្មោ នហោតុសហោតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អរិយា និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ
 កោត្រិកុស្ស វោទានស្ស មក្កស្ស ផលស្ស អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . .

នហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ញាវារៈ

កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ វិបាក មិនមែនជាហេតុ ទាំង
 មិនប្រកបដោយហេតុ ក៏កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះ ជា
 អារម្មណ៍ ពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ កើត
 ឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយ
 ហេតុ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអារម្មណ៍-
 ប្បច្ច័យ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយអារម្មណ៍-
 ប្បច្ច័យ នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ . . . នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន
 ប្រកបដោយហេតុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង កាល
 កុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ វិបាក មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន
 ប្រកបដោយហេតុ ក៏កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះជាអា-
 រម្មណ៍ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្កវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជា
 បច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ មិនមែនជា
 ហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ
 មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ។ ធម៌ មិនមែនជា
 ហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ
 តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ពិ-
 ចារណា នូវព្រះនិព្វាន ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រកូ វោទានៈ
 មគ្គ និងផល ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នហេតុ អហេតុកេ ខន្ទេ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ
 ឧប្បជ្ជតិ កុសលាកុសលេ និរុទ្ទេ នហេតុ សហេ-
 តុកោ វិចារកោ តទារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន
 ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតទាតុយា សទ្ធិំ
 សុណាតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន នហេតុអហេតុក-
 ចិត្តសមន្តិស្ស ចិត្តំ ជាតាតិ នហេតុ អហេតុកា
 ខន្ទា ឥទ្ធិវិធម្មណាស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណាស្ស បុព្វេ-
 និវាសានុស្សតិញ្ញាណាស្ស អនាគតំសញ្ញាណាស្ស អា-
 រម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុ អហេតុកេ ខន្ទេ
 អារព្ព នហេតុ សហេតុកា ខន្ទា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១៤៦] នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុ
 សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិ-
 បតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា តំ ករុំ
 កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ
 ឈានា រុដ្ឋហិត្វា ឈានំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

នូវពួកខន្ធ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ថាមិនទៀង
 . . . ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ
 វិបាក មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ក៏កើតឡើង ព្រោះ
 កុសលនិងអកុសលនោះ ជាអារម្មណ៍ បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយ
 ទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល
 អ្នកប្រកបដោយនហេតុអហេតុកចិត្ត ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ
 ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិ-
 វិធីញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនា-
 គតិសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ
 តែប្រកបដោយហេតុ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលមិន
 មែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ។

[១២៦] ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
 បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ
 បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព
 ហើយពិចារណា ពិចារណា នូវពួកកុសល ដែលសន្សំហើយ ក្នុង
 កាលមុន ចេញអំពីឈាន ធ្វើ នូវឈាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា

និហោតុសហោតុកុកេ បញ្ញាវារោ

អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ ករុំ កត្វា បច្ចុវេក្ខន្តិ
ដលំ ករុំ កត្វា បច្ចុវេក្ខន្តិ និហោតុ សហោតុកេ
ខន្ទេ ករុំ កត្វា អស្សុទេតិ អភិនន្ទតិ តំ ករុំ
កត្វា វារោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតា-
ធិបតិ និហោតុ សហោតុកាធិបតិ សម្មយុត្តកាណំ
ខន្ទាណំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចុយោ ។ និហោតុ-
សហោតុកោ ធម្មោ និហោតុអហោតុកស្ស ធម្មស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចុយោ សហជាតាធិបតិ និហោតុ-
សហោតុកាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋាណាណំ រូចាណំ អធិបតិ-
ប្បច្ចយេន បច្ចុយោ ។ និហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ
និហោតុសហោតុកស្ស ច និហោតុអហោតុកស្ស ច
ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចុយោ សហជាតា-
ធិបតិ និហោតុ សហោតុកាធិបតិ សម្មយុត្តកាណំ
ខន្ទាណំ ចិត្តសមុដ្ឋាណាណញ្ច រូចាណំ អធិបតិប្បច្ចយេន
បច្ចុយោ ។ និហោតុ អហោតុកោ ធម្មោ និហោតុ-
អហោតុកស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចុយោ

នហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវពួកខន្ធដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អារម្មណាធិបតិ អរិយា និព្វានំ ករុំ កត្វា បច្ចុវេក្ខន្តិ
 និព្វានំ កោត្រភុស្ស វោទានស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចុយោ ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . នហេតុ
 អហេតុកេ ខន្ទេ ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ
 តំ ករុំ កត្វា វាកោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

[១៤៧] នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុ-
 សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចុយោ
 បុរិមា បុរិមា នហេតុ សហេតុកា ខន្ទា បច្ឆិមា
 បច្ឆិមា នហេតុសហេតុកានំ ខន្ទានំ អនន្តរប្បច្ចុ-
 យេន បច្ចុយោ អនុលោមំ កោត្រភុស្ស សង្ខត្តំ នេវ-
 សញ្ញាណសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចុ-
 យេន បច្ចុយោ ។ នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេ-
 តុអហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចុយេន បច្ចុយោ
 នហេតុ សហេតុកំ ចុតិចិត្តំ នហេតុអហេតុកស្ស
 ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចុយេន បច្ចុយោ នហេតុស-
 ហេតុកំ កវដ្ឋំ អារដ្ឋនាយ នហេតុ សហេតុកំ កវដ្ឋំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន ឲ្យ
ជាទីគោរព ហើយពិចារណា ឯព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រកូ
វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ . . .
បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ
នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

[១២៧] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ
ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយ
អនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
ដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលមិនមែនជាហេតុ
តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃ
គោត្រកូ សេចក្តីបំប្រួញ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ
នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជា
ហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជា
ហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត
ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត
ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ
កវដ្តៈ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃ
ការពិចារណា កវដ្តៈ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ

និហោតុសិហោតុកុកេ បញ្ញាវារោ

និហោតុអិហោតុកិស្ស ភវន្តិស្ស និហោតុសិហោតុកា
 ខន្ទា និហោតុអិហោតុកិស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរយ្យច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ និហោតុ អិហោតុកោ ធម្មោ និហោ-
 តុអិហោតុកិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរយ្យច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរិមា បុរិមា និហោតុ អិហោតុកា ខន្ទា បច្ឆិមាធំ បច្ឆិ-
 មាធំ និហោតុអិហោតុកាធំ ខន្ទាធំ អនន្តរយ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ អារដ្ឋនា បញ្ចន្តំ វិញ្ញាណាធំ អនន្តរយ្យ-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ។ និហោតុ អិហោតុកោ ធម្មោ
 និហោតុសិហោតុកិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរយ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ និហោតុ អិហោតុកំ ចុតិចិត្តំ និហោតុសិហោ-
 តុកិស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរយ្យច្ចយេន បច្ចយោ
 អារដ្ឋនា និហោតុសិហោតុកាធំ ខន្ទាធំ អនន្តរយ្យច្ច-
 យេន បច្ចយោ និហោតុ អិហោតុកា ខន្ទា និហោតុ-
 សិហោតុកិស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរយ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។

នហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ញាវារៈ

(ជាបច្ច័យ) នៃភវង្គៈ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃ វុដ្ឋានៈ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្ត- រហូច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្តរហូច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំង មិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលមិនមែន ជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្តរហូច្ច័យ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃពួកបញ្ញាវិញ្ញាណ ដោយអនន្តរហូច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្តរហូច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយ អនន្តរហូច្ច័យ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជា ហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្តរហូច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមិន មែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែល មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអនន្តរហូច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[១៤៨] នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុ
 សហេតុកស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិហា យដនា
 នត្ថិ សត្ត បញ្ញា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឆ
 បញ្ញា ។ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បវត្តិប្បដិសន្ធិ
 សត្ត បញ្ញា មិហា យដនា នត្ថិ ។

[១៤៩] នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុស-
 ហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្ត្របនិស្សយោ បកត្តប-
 និស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សន្ធិ ឧប-
 និស្សាយ ទានំ ទេតិ សន្ធិត្ថំ មាណំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋិ
 កណ្ណាតិ សីលំ . . . ។ បេ ។ បត្តនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ
 ទេតិ ។ បេ ។ សន្ធិំ ភិទ្ធិតិ សន្ធា ។ បេ ។ បត្តនា
 សន្ធាយ ។ បេ ។ បត្តនាយ មក្កស្ស ផលសមា-
 បត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ
 សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុសហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្ត្របនិស្សយោ
 បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សន្ធា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[១៤៨] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជា
 បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយ
 សមនន្តរប្បច្ច័យ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ តំណ មិន
 មាន ក្នុងទីនេះទេ មានតែប្រស្នា ៧ ប្រការ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញ-
 មញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មានប្រស្នា ៦ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ
 គឺ មានតែបវត្តិប្បដិសន្ធិ និងប្រស្នា ៧ តំណ មិនមាន ក្នុងទីនេះទេ ។

[១៤៩] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជា
 បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និង
 បកត្តបនិស្ស័យ ។ លេ ។ ឯបកត្តបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ
 នូវសទ្ធា ហើយឲ្យទាន សេចក្តីបំប្រួញ ដំឡើងមានៈ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ
 នូវសីល . . . ។ លេ ។ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា
 ហើយឲ្យទាន ។ លេ ។ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ។ លេ ។ សេចក្តីប្រាថ្នា
 ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ លេ ។ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា មគ្គ និងផលសមា-
 បត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែ
 ប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំង
 មិនប្រកបដោយហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូប-
 និស្ស័យ និងបកត្តបនិស្ស័យ ។ លេ ។ ឯបកត្តបនិស្ស័យ គឺ សទ្ធា

និហោតុសនិហោតុកុកេ បញ្ញាវារោ

កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧប-
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សីលំ ។ បេ ។ បត្តនា
 កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧប-
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សទ្ធា ។ បេ ។ បត្តនា
 កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧប-
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ និហោតុ អនិហោតុកោ
 ធម្មោ និហោតុអនិហោតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តបនិស្សយោ បកត្តបនិស្ស-
 យោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ កា-
 យិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្ស-
 យប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាយិកំ ទុក្ខំ . . . ឧត្ត . . .
 កោដនំ . . . សេនាសនំ កាយិកស្ស សុខស្ស កា-
 យិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ឧត្ត កោដនំ សេនា-
 សនំ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ និហោតុ អនិហោតុកោ
 ធម្មោ និហោតុសនិហោតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្តបនិស្ស-
 យោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ

នហេតុសហេតុកទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
 សីល ។ បេ ។ សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ និងកាយិ-
 កទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ សទ្ធា ។ បេ ។ សេចក្តីប្រាថ្នា
 ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។
 ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្តបនិស្ស័យ
 ។ បេ ។ ឯបកត្តបនិស្ស័យ គឺ កាយិកសុខ ជាបច្ច័យ នៃកាយិក-
 សុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ កាយិកទុក្ខ . . .
 រដូវ . . . ភោជន . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ
 កាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ រដូវ
 ភោជន សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកប
 ដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
 ដោយហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្តបនិស្ស័យ
 អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្តបនិស្ស័យ ។ បេ ។ ឯបកត្តបនិស្ស័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

កាយិកំ សុខំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។
 សង្ឃំ ភិណ្ឌតិ កាយិកំ ទុក្ខំ . . . ឧត្តំ . . . ភោជនំ . . .
 សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ សង្ឃំ
 ភិណ្ឌតិ កាយិកំ សុខំ ។ បេ ។ សេនាសនំ សន្ទាយ
 ។ បេ ។ បត្តនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៥០] នហេតុ អហេតុកោ ធម្មោ នហេតុ-
 អហេតុកស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ
 ចក្កំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ នហេតុ អហេតុកោ វិចា-
 កោ តទារម្មណតា ឧប្បជ្ជតិ រូបាយតនំ ចក្កវិញ្ញា-
 ណស្ស ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្កាយតនំ
 ចក្កវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 វត្ថុ នហេតុអហេតុកានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នហេតុ អហេតុកោ ធម្មោ នហេតុ-
 សហេតុកស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។
បំបែកសង្ឃ កាយិកទុក្ខ . . . រដូវ . . . ភោជន . . . បុគ្គល
អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃ
កាយិកសុខ ។ បេ ។ សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ បេ ។
នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៥០] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។
អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ទោមនស្ស
កើតឡើង កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ វិបាក ដែលមិន
មែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ក៏កើតឡើង ព្រោះកុសល
និងអកុសលនោះ ជាអារម្មណ៍ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ
ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។
ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ
(ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមិនមែន
ជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌
ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ
បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត

និហោតុសិហោតុកុកុកេ បញ្ញាវារោ

ចក្កំ . . . វត្ថុ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ និហោតុ សិហោតុកោ
 វិចារកោ តទារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុណ
 រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតជាតុយា សង្ខំ សុណាតិ ។
 វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ និហោតុសិហោតុកានំ ខន្ធានំ បុរេ-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៥១] និហោតុ សិហោតុកោ ធម្មោ និហោតុ-
 អិហោតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 និហោតុ សិហោតុកោ ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ និហោតុ
 អិហោតុកោ ធម្មោ និហោតុអិហោតុកស្ស ធម្មស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ និហោតុ អិហោតុកោ
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៥២] និហោតុ សិហោតុកោ ធម្មោ និហោតុ
 សិហោតុកស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ បុរិមា បុរិមា និហោតុ សិហោតុកោ ខន្ធា

នហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង
កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ វិបាក ដែលមិនមែនជាហេតុ
តែប្រកបដោយហេតុ ក៏កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះ ជា
អារម្មណ៍ បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង
ដោយទិព្វសោតធាតុ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[១៥១] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជា
បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយ
បច្ច័យនៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយ
ហេតុ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ច័យនៃ
បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
ដោយបច្ច័យនៃធម៌ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន
ប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ច័យ
នៃធម៌ ។

[១៥២] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជា
បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអាសេ-
វនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ នហោតុសហោតុកាណំ ខន្ធាណំ អា-
 សេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រភុស្ស
 អនុលោមំ វោទានស្ស កោត្រភុ មត្តស្ស វោទានំ
 មត្តស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហោតុ
 អហោតុកោ ធម្មោ នហោតុអហោតុកស្ស ធម្មស្ស
 អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នហោតុ
 អហោតុកា ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ នហោតុអហោ-
 តុកាណំ ខន្ធាណំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៥៣] នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ នហោតុ-
 សហោតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ស-
 ហាជាតា នាណាខណិកា ។ សហាជាតា នហោតុ ស-
 ហោតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ កម្មប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ នាណាខណិកា នហោតុ សហោតុ-
 កា ចេតនា វិចារកាណំ នហោតុសហោតុកាណំ ខន្ធាណំ
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ
 នហោតុអហោតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
 ដោយហេតុ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រកូ
 អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រកូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោ-
 ទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិន
 មែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិន
 មែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ
 ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជា
 បច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកប
 ដោយហេតុ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[១៥៣] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ
 ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយ
 កម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ
 ចេតនា ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា
 ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបា-
 កក្ខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
 ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ

និហោតុសហោតុកទុកេ បញ្ញាវារោ

សហជាតា ធានាខណ៌ិកា ។ សហជាតា និហោតុ
 សហោតុកា ចេតនា ចិត្តសមុជ្ជាណំ រូបាណំ កម្មប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ។ ធានាខណ៌ិកា និហោតុ សហោ-
 តុកា ចេតនា វិចារកាណំ និហោតុអហោតុកាណំ ខន្ធាណំ
 កដត្តា ច រូបាណំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ និហោតុ
 សហោតុកា ធម្មោ និហោតុសហោតុកិស្ស ច និហោ-
 តុអហោតុកិស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតា ធានាខណ៌ិកា ។ សហជាតា និហោតុ ស-
 ហោតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ ចិត្តសមុជ្ជា-
 នានញ្ច រូបាណំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ធានាខណ៌ិ-
 កា និហោតុ សហោតុកា ចេតនា វិចារកាណំ និហោតុស-
 ហោតុកាណំ ខន្ធាណំ កដត្តា ច រូបាណំ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ និហោតុ អហោតុកា ធម្មោ និហោតុអហោ-
 តុកិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា
 និហោតុ អហោតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ

នហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុផង នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូបាណំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិក្ខណោ នហេតុ អហេតុកា ចេតនា សម្ម-
យុត្តកាណំ ខន្ធាណំ កដត្តា ច រូបាណំ កម្មប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

[១៥៤] នហេតុ អហេតុកោ ធម្មោ នហេតុ-
សហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិចាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ
តីណិ ។ នហេតុ អហេតុកោ ធម្មោ នហេតុអហេ-
តុកស្ស ធម្មស្ស វិចាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ ។

[១៥៥] នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុ-
សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ
តីណិ ។ នហេតុ អហេតុកោ ធម្មោ នហេតុអហេ-
តុកស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ នហេតុ
អហេតុកា អាហារា សម្មយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ ចិត្ត-
សមុដ្ឋានាណញ្ច រូបាណំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិក្ខណោ កតន្នីកាហោ អាហារា ឥមស្ស
កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចេ-
តនា ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ
នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[១៥៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយ
ហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ
ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ
ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ
ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ១ ។

[១៥៥] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជា
បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយ
អាហារប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំង
មិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំង
មិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ ដែល
មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្ប-
យុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈ
នៃបដិសន្ធិ កតទ្ធិកាអាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអាហា-
រប្បច្ច័យ ។

និហោតុសហោតុកុកេ បញ្ញាវារោ

[១៥៦] និហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ និហោតុ-
 សហោតុកស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 តីណិ ។ និហោតុ អហោតុកោ ធម្មោ និហោតុអហោ-
 តុកស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ និហោតុ
 អហោតុកា ឥន្ទ្រិយា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បដិសន្ធិក្ខណោ រូបដីវិតិទ្ធិយំ កេត្តារូចានំ ឥន្ទ្រិ-
 យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៥៧] និហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ និហោតុ-
 សហោតុកស្ស ធម្មស្ស ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ចត្តារិបិ កាតព្វានិ ។ មត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[១៥៨] និហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ និហោតុ-
 សហោតុកស្ស ធម្មស្ស សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 និហោតុ សហោតុកោ ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណាន្នំ . . . បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ . . . ។ និហោតុ អហោតុកោ ធម្មោ និហោតុ-
 អហោតុកស្ស ធម្មស្ស សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ

នហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ហាវារៈ

[១៥៦] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពួកឥន្ទ្រិយ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង់ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ រូបជីវិតិឥន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូប ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

[១៥៧] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយឈានប្បច្ច័យ គឺ បទទាំង ៤ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។ ជាបច្ច័យដោយមគ្គប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

[១៥៨] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នហេតុ អហេតុកោ ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណានំ . . .
បដិសន្ធិ ។

[១៥៧] នហេតុ សហេតុកោ ធម្មោ នហេតុ-
អហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា នហេតុ សហេតុ-
កោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ បច្ឆាជាតា នហេតុ
សហេតុកោ ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នហេតុ អហេតុកោ
ធម្មោ នហេតុអហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា
នហេតុ អហេតុកោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិប្ប-
យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធា វត្ថុស្ស
វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញា-
ណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នហេតុ-
អហេតុកានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ (ជាបច្ច័យ)
នៃខន្ធ ៣ ... បដិសន្ធិ ។

[១៥៧] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជា
បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយ
វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួក
ខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តស-
មុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ឯបច្ឆា-
ជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ
នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែន
ជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមិនមែនជា
ហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់
សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែល
មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្ត-
សមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ជា
បច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយ
វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ
កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

បច្ឆាជាតា នហោតុ អហោតុកា ខន្ទា បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នហោតុ អហោតុកោ ធម្មោ នហោតុសហោតុកស្ស
 ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បុរេជាតំ ។ សហជាតំ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ នហោតុ-
 សហោតុកានំ ខន្ទានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បុរេជាតំ វត្ថុ នហោតុសហោតុកានំ ខន្ទានំ វិប្ប-
 យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦០] នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ នហោតុ-
 សហោតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន-
 ហោតុ សហោតុកោ ឯកោ ខន្ទា តិណ្ណន្នំ . . . បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ . . . ។ នហោតុ សហោតុកោ ធម្មោ ន-
 ហោតុអហោតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ មេយ្យាសំ ។ នហោតុ សហោ-
 តុកោ ធម្មោ នហោតុសហោតុកស្ស ច នហោតុ-
 អហោតុកស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 នហោតុ សហោតុកោ ឯកោ ខន្ទា តិណ្ណន្នំ ខន្ទានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

នហោតុសហោតុកទុកៈ បញ្ញាវារៈ

ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហោតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហោតុ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហោតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហោតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយ ហោតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[១៦០] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ ជា បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ ដោយ អត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមិន មែនជាហោតុ តែប្រកបដោយហោតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជា ហោតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហោតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ បេយ្យាលៈ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែ ប្រកបដោយហោតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកប ដោយហោតុផង ដែលមិនមែនជាហោតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហោតុផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហោតុ តែប្រកបដោយ ហោតុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ៣ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ នហេតុ អហេតុកោ ធម្មោ
 នហេតុអហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ ស-
 ហជាតោ នហេតុ អហេតុកោ ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណន្នំ
 ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋាណាណញ្ច រូបាណំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ បុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុ
 អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ រូបាយតនំ ចក្ក-
 វិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្កា-
 យតនំ . . . កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ
 នហេតុអហេតុកាណំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បច្ឆាជាតា នហេតុ អហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស កតព្យិកាហោ អាហារោ ឥមស្ស
 កាយស្ស រូបដីវិតិទ្ធរិយំ កេត្តារូបាណំ អត្ថិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នហេតុ អហេតុកោ ធម្មោ នហេតុស-
 ហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
 ជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតំ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ ន-
 ហេតុសហេតុកាណំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិន
 ប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំង
 មិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតិ បុរេជាតិ
 បច្ច្រាជាតិ អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាតិ គឺ ខន្ធ ១ ដែល
 មិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង
 នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ
 (ក៏ដូចគ្នាដែរ) ។ បុរេជាតិ គឺ នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង
 . . . ទោមនស្ស កើតឡើង រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្កវិញ្ញាណ
 ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ . . .
 កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។
 ឯបច្ច្រាជាតិ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយ
 ហេតុ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន កពឡើការាហារ
 (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ រូបដីវិតិទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប
 ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកប
 ដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
 ដោយហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតិ និងបុរេជាតិ ។
 សហជាតិ គឺ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

និហោតុសហោតុកុកេ បញ្ញាវារោ

បុរេជាតំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ
 ឧប្បជ្ជតិ កុសលាកុសលេ និរុទ្ធេ នហេតុ សហេតុ-
 កោ វិចារកោ តទារម្មណាតា ឧប្បជ្ជតិ ។ នហេតុ
 សហេតុកោ ច នហេតុ អហេតុកោ ច ធម្មា នហេតុ-
 សហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ស-
 ហាជាតំ បុរេជាតំ ។ សហាជាតោ នហេតុ សហេតុ-
 កោ ឯកោ ខន្ធា ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ . . .
 បដិសន្ធិក្ខណោ នហេតុ សហេតុកោ ឯកោ ខន្ធា
 ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ . . . ។ នហេតុ សហេតុកោ ច
 នហេតុ អហេតុកោ ច ធម្មា នហេតុអហេតុកស្ស
 ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហាជាតំ បច្ឆាជាតំ
 អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហាជាតា នហេតុ សហេតុកោ
 ខន្ធា ច មហាក្ខតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នហេតុ
 សហេតុកោ ខន្ធា ច កតធឿកាវោ អាហារោ
 ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

នហេតុសហេតុកទុកៈ បញ្ញាវារៈ

ឯបុរេជាត គឺ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង
 កាលកុសលនិងអកុសល រលត់ហើយ វិបាក ដែលមិនមែនជាហេតុ
 តែប្រកបដោយហេតុ កើតឡើង ព្រោះកុសលនិងអកុសលនោះ ជា
 អារម្មណ៍ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី ធម៌
 ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បាន
 ដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជា
 ហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី វត្ថុក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ . . . ក្នុងខណៈ
 នៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី វត្ថុក្តី
 (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកប
 ដោយហេតុក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
 ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។
 សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី
 ពួកមហាកូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។
 បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយ
 ហេតុក្តី កពឡីការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បច្ឆាជាតា នហោត្ថ សហោតុកា ខន្ធា ច រូបដីវិតិច្ឆិ-
យញ្ច កដត្តារូបាណំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦១] អារម្មណោ ចត្តារិ អធិបតិយា ចត្តារិ
អនន្តរេ ចត្តារិ សមនន្តរេ ចត្តារិ សហជាតេ សត្ត
អញ្ញមញ្ញោ ឆ និស្សយេ សត្ត ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ
បុរេជាតេ ទ្វេ បច្ឆាជាតេ ទ្វេ អាសេវនេ ទ្វេ កម្ម
ចត្តារិ វិចារកេ ចត្តារិ អាហារេ ចត្តារិ ឥច្ឆិយេ
ចត្តារិ ឈានេ ចត្តារិ មក្កេ តីណិ សម្បយុត្តេ ទ្វេ
វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា សត្ត នត្ថិយា ចត្តារិ វិភតេ
ចត្តារិ អវិភតេ សត្ត ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦២] នហោត្ថ សហោតុកោ ធម្មោ
នហោតុសហោតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ សហោតាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី រូបជីវិតិទ្រ្ទិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។

[១៦១] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥទ្ធិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១៦២] ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ

និហោតុសិហោតុកិទុកេ បញ្ញាវារោ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កិម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ និហោតុ សិហោតុកោ ធម្មោ និហោតុអ-
 ហោតុកិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កិម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ និហោតុ សិហោតុកោ ធម្មោ និហោតុ-
 សិហោតុកិស្ស ច និហោតុអហោតុកិស្ស ច ធម្មស្ស
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កិម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ និហោតុ អហោតុកោ ធម្មោ និហោតុអហោ-
 តុកិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ស-
 ហាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិ-
 យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ និហោតុ អហោតុកោ ធម្មោ
 និហោតុសិហោតុកិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ និហោតុ សិហោតុកោ ច និហោតុ
 អហោតុកោ ច ធម្មោ និហោតុសិហោតុកិស្ស ធម្មស្ស

នហេតុសហេតុកទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌
ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុផង ដែលមិនមែនជាហេតុ
ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
កម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ
ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកប
ដោយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយ
ហេតុ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជា
បច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែ
ប្រកបដោយហេតុក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ ទាំងមិនប្រកបដោយ
ហេតុក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នហេតុ សហេតុកោ ច នហេតុ
 អហេតុកោ ច ធម្មា នហេតុអហេតុកស្ស ធម្មស្ស
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។

[១៦៣] នហេតុយា សត្ត នអាម្ពណោ សត្ត ។
 សង្ខតំ ។ សព្វត្ត សត្ត នសហជាតេ ឆ នអញ្ញមញ្ញ
 ឆ ននិស្សយេ ឆ សព្វត្ត សត្ត នសម្បយុត្តេ ឆ
 នវិប្បយុត្តេ បញ្ច នោអត្ថិយា បញ្ច នោនត្ថិយា សត្ត
 នោវិតតេ សត្ត នោអវិតតេ បញ្ច ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៤] អាម្ពណាប្បច្ចយា នអធិបតិយា ចត្តារិ
 . . . នអនន្តរេ ចត្តារិ សព្វត្ត ចត្តារិ នោនត្ថិយា ចត្តារិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែល
មិនមែនជាហេតុ តែប្រកបដោយហេតុក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ
ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជាហេតុ
ទាំងមិនប្រកបដោយហេតុ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

[១៦៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៧ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៧
ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦
ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៧
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥
ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង
នោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ឆនីយៈ ។

[១៦៤] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះអារម្ម-
ណប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងបច្ច័យ
ទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៤ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤

សប្បច្ចយទុកេ បដិច្ចវារោ

នោវិតតេ ចត្តារិ នោអវិតតេ ចត្តារិ ។ ឯវំ
កណោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៥] នហោតុប្បច្ចយា អារម្មណោ ចត្តារិ . . .
អធិបតិយា ចត្តារិ អវិតតេ សត្ត ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

នហោតុសហោតុកទុកំ និដ្ឋិតំ ។

សប្បច្ចយទុកំ

បដិច្ចវារោ

[១៦៦] សប្បច្ចយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បច្ចយោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហោតុប្បច្ចយា សប្បច្ចយំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិ-
សន្និក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ
មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

សប្បច្ច័យទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១៦៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ នហេតុសហេតុកទុកៈ ។

សប្បច្ច័យទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៦៦] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល
ប្រកបដោយបច្ច័យ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣
ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ
នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួក
ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាក្ខត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប
និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[១៦៧] សប្បច្ចយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បច្ចយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា ។ សន្និទ្ធីតំ ។
អរិកតប្បច្ចយា ។

[១៦៨] ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ ។
សន្និទ្ធីតំ ។ អរិកតេ ឯកំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៩] សប្បច្ចយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បច្ចយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ សប្បច្ចយំ
ឯកំ ខន្ធិ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ
ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណោ . . . យាវ
អសញ្ញាសត្តា វិចិត្តិក្ខាសហកតេ ឧទ្ធច្ចសហកតេ
ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វិចិត្តិក្ខាសហកតោ ឧទ្ធច្ចសហកតោ
មោហោ ។ សន្និទ្ធីតំ ។

[១៧០] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ ឯកំ
នអធិបតិយា ឯកំ នោរិកតេ ឯកំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[១៦៧] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

[១៦៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១៦៩] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយ បច្ច័យ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ . . . ដរាបដល់ ពួកអសញ្ញាសត្វ មោហាៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[១៧០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

សប្បច្ចយទុកេ បច្ចយវារោ

[១៧១] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ឯកំ . . .
នអធិបតិយា ឯកំ សន្និទ្ធីតំ ជោរិតតេ ឯកំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៧២] ហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ . . .
អនន្តរេ ឯកំ សន្និទ្ធីតំ អរិតតេ ឯកំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[១៧៣] សប្បច្ចយំ ធម្មំ បច្ចយា សប្បច្ចយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សប្បច្ចយំ ឯកំ ខន្ធ
បច្ចយា តយោ ខន្ធ ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ បដិសន្ធិ-
ក្ខណោ ខន្ធ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុ បច្ចយា ខន្ធ ឯកំ
មហាក្ខតំ . . . វត្ថុ បច្ចយា សប្បច្ចយា ខន្ធ ។

[១៧៤] សប្បច្ចយំ ធម្មំ បច្ចយា សប្បច្ចយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ សន្និទ្ធីតំ ។

សប្បច្ច័យទុកៈ បច្ច័យវារៈ

[១៧១] ក្នុងនអាមណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ សេចក្តីបំប្រួញ ក្នុងនោវិត-
តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១៧២] ក្នុងនអាមណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនអនន្តរុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនោវិត-
តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សហជាតវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ច័យវារៈ

[១៧៣] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែល
ប្រកបដោយបច្ច័យ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី
ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពីងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ វត្ថុ
ពីងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ
មហាក្ខត ១ . . . ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

[១៧៤] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ពីងផ្អែក នឹងធម៌
ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ទើបកើតឡើង ព្រោះអាមណប្បច្ច័យ ។
សេចក្តីបំប្រួញ ។

ឯវំ បច្ចយវារោមិ ជិស្សយវារោមិ សំសដ្ឋវារោមិ
សម្បយុត្តវារោមិ វិត្តាវេតញា ។ សព្វត្ត ឯកា-
យេវ បញ្ញា ។

បញ្ញាវារោ

[១៧៥] សប្បច្ចយោ ធម្មោ សប្បច្ចយស្ស
ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សប្បច្ចយោ ហេតុ
សម្បយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ ចិត្តសមុដ្ឋាណាណញា រូចាណំ
ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។

[១៧៦] សប្បច្ចយោ ធម្មោ សប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស
អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ
សមាទិយិត្វា ឧចោសថកម្មំ . . . តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ
សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ ឈាណា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ច-
វេក្ខតិ អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា មត្តំ បច្ចវេក្ខតិ ផលំ
បច្ចវេក្ខតិ បហីនេ កិលេសេ . . . វិក្ខម្ហិតេ កិលេ-
សេ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណោ កិលេសេ ជាណន្តិ
ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . សប្បច្ចយេ ខន្ធភ អនិច្ចតោ . . .
នោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុណា រូបំ បស្សតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកយុដ្ឋាន

បច្ច័យវារៈក្តី និស្ស័យវារៈក្តី សំសង្កវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។ ក្នុងវារៈទាំងអស់
មានប្រស្នាតែមួយគត់ ។

បញ្ហាវារៈ

[១៧៥] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
ប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលប្រកបដោយ
បច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង
ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

[១៧៦] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន
សមាទានសីល ឧបោសថកម្ម . . . ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចា-
រណា នូវពួកកុសល ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពី
ឈាន ហើយពិចារណា នូវឈាន ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ
ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល នូវពួកកិលេស ដែលលះ
បង់ហើយ . . . ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ
ដឹង នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន នូវចក្ក
. . . នូវវត្ថុ . . . នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ថាមិនទៀង
. . . ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ក

សប្បច្ចយទុកេ បញ្ហារាណ

ទិញាយ សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ ចេតោបរិ-
 យញ្ញាលោន សប្បច្ចយចិត្តសមន្តិស្ស ចិត្តំ ជាតាតិ
 អាភាសានញ្ញាយតនំ វិញ្ញាលាញ្ញាយតនំ អាភិញ្ញា-
 ញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញាណសញ្ញាយតនស្ស រូចាយតនំ
 ចក្កវិញ្ញាលាស្ស ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ កាយវិញ្ញាលាស្ស
 សប្បច្ចយា ខន្ធា ឥទ្ធិវិញ្ញាលាស្ស ចេតោបរិយញ្ញា-
 លាស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាលាស្ស យថាកម្ម-
 បតញ្ញាលាស្ស អនាគតំសញ្ញាលាស្ស អារដ្ឋនាយ
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បច្ចយោ ធម្មោ
 សប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អរិយា និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ កោត្រភុស្ស
 វោទានស្ស មក្កស្ស ផលស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៧៧] សប្បច្ចយោ ធម្មោ សប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជា-
 តាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ . . .
 ឧបោសថកម្មំ . . . តំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ . . .
 លាណ . . . អរិយា មក្កា រុដ្ឋហិត្វា មក្កំ ករុំ កត្វា

សប្បច្ច័យទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ព្ម នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតជាតុ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល ដែលប្រកបដោយចិត្តដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ វិញ្ញាណញ្ញាយតនៈ និងអាកិញ្ញញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ក-វិញ្ញាណ ដោដ្ឋញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន ឯព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រក្ខ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[១៧៧] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណា-ធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . . ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ក្នុងកាលមុន . . . អំពីឈាន . . . ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បច្ចុវេក្ខន្តិ ផលំ ករំ . . . ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . .
 សប្បច្ចយេ ខន្ទេ ករំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិណ្ណតិ
 តំ ករំ កត្វា វាកោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហ-
 ជាតាទិបតិ សប្បច្ចយាទិបតិ សម្មយុត្តកានំ ខន្ទានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូទានំ អទិបតិប្បច្ចយេន បច្ចុ-
 យោ ។ អប្បច្ចយោ ធម្មោ សប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស
 អទិបតិប្បច្ចយេន បច្ចុយោ អារម្មណាទិបតិ អរិយា
 និព្វានំ ករំ កត្វា បច្ចុវេក្ខន្តិ និព្វានំ កោត្រភុស្ស
 វោទានស្ស មក្កស្ស ផលស្ស អទិបតិប្បច្ចយេន
 បច្ចុយោ ។

[១៧៨] សប្បច្ចយោ ធម្មោ សប្បច្ចយស្ស
 ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចុយោ ។ សង្ខត្តំ ។ ឧប-
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចុយោ ទ្វេ បញ្ញា ឧបនិស្សយ-
 មូលំ ។ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចុយោ ។ សង្ខត្តំ ។
 អវិភតប្បច្ចយេន បច្ចុយោ សព្វត្ថ ឯកាយេវ បញ្ញា ។

[១៧៩] ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ទ្វេ អទិបតិយា
 ទ្វេ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ ឯកំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ហើយពិចារណា នូវផល ឲ្យជាទីគោរព . . . នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . .
 បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ឲ្យជាទីគោរព
 ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវខន្ធនោះ
 ឲ្យជាទីគោរព ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌
 ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួក
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាបច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បាន
 ដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទី
 គោរព ហើយពិចារណា ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រកូ វោទានៈ
 មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[១៧៨] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។
 ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ មានបញ្ហា ២ ជាមូល នៃ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តី
 បំប្រួញ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអវិតតប្បច្ច័យ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធ
 តែមានបញ្ហាមួយ ។

[១៧៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ១ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

សប្បច្ចយទុកេ បញ្ញាវារោ

អញ្ញមញ្ញ ឯកំ និស្សយេ ឯកំ ឧបនិស្សយេ ទ្វេ
បុរេជាតេ ឯកំ សព្វត្ថ ឯកំ អវិកតេ ឯកំ ។
ឯវំ កលោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១៨០] សប្បច្ចយោ ធម្មោ សប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស
អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បច្ចយោ
ធម្មោ សប្បច្ចយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៨១] នហោតុយា ទ្វេ នអារម្មណោ ឯកំ
នអធិបតិយា ទ្វេ នអនន្តរេ ទ្វេ នសមនន្តរេ ទ្វេ ។
សង្ខតំ ។ នឧបនិស្សយេ ទ្វេ នបុរេជាតេ ទ្វេ ។
សង្ខតំ ។ នោវិកតេ ទ្វេ នោអវិកតេ ទ្វេ ។ ឯវំ
កលោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

សប្បច្ច័យទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១៨០] ធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧប-
និស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆា-
ជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជាបច្ច័យ
ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយបច្ច័យ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[១៨១] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនន្តរៈប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ២ ក្នុងនសមនន្តរៈប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុង
នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។
សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោអវិគត-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[១៨២] ហោតុប្បច្ចយា នអាម្មណោ ឯកំ . . .
 នអធិបតិយា ឯកំ នអនន្តរេ ឯកំ នសមនន្តរេ ឯកំ
 នអញ្ញមញ្ញោ ឯកំ នឧបនិស្សយេ ឯកំ សង្ខតំ . . .
 នសម្បយុត្តេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ឯកំ នោនត្តិយា
 ឯកំ នោវិកតេ ឯកំ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៨៣] នហោតុប្បច្ចយា អាម្មណោ ទ្វេ . . .
 អធិបតិយា ទ្វេ អនន្តរេ ឯកំ សង្ខតំ . . . ឧប-
 និស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ ឯកំ សង្ខតំ . . . អវិកតេ
 ឯកំ ។ ឯវំ កណោតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោម និដ្ឋិតំ ។

សប្បច្ចយទុកំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

[១៨២] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
 នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនសម្ប-
 យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនោ-
 នត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត
 គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១៨៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនបុរេជា-
 តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនអវិតតប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ សប្បច្ចយទុក្ខៈ ។

សង្ខតទុក្ខំ

បដិច្ចវារោ

[១៨៤] សង្ខតំ ធម្មំ បដិច្ច សង្ខតោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សង្ខតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
 តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ
 ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាក្ខតំ
 . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ
 ឧបាទារូបំ ។ ឥមំ ទុក្ខំ យថា សប្បច្ចយទុក្ខំ ឯវ
 កាតព្វំ^(១) និដ្ឋានាភរណំ ។

សង្ខតទុក្ខំ និដ្ឋិតំ ។

សនិទស្សនទុក្ខំ

បដិច្ចវារោ

[១៨៥] អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ឯកំ ខន្ធំ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ
 ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ អនិទស្សនំ ឯកំ
 ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនំ កដត្តា ច រូបំ

១ ម. គណេតព្វន្តិ ទិស្សតិ ។

សង្ខតទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៨២] សង្ខតធម៌ (ធម៌ ដែលមានបច្ច័យតាក់តែង) អាស្រ័យ
 នូវសង្ខតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវសង្ខតក្ខន្ធ ១ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ
 អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាក្ខត ១ . . .
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។
 សប្បច្ច័យទុក្ខៈ ដូចទុក្ខៈនេះដែរ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ នូវទុក្ខៈនេះ ឲ្យដូច
 សប្បច្ច័យទុក្ខៈចុះ មិនមានការធ្វើឲ្យផ្សេងគ្នាទេ ។

ចប់ សង្ខតទុក្ខៈ ។

សនិទស្សនទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៨៥] អនិទស្សនធម៌ (ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយការឃើញ)
 អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ
 ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនៈក្តី អាស្រ័យ នូវ
 អនិទស្សនក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈ នៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ៣
 ក្តី កដត្តារូប ជាអនិទស្សនៈក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនក្ខន្ធ ១

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទ្វេ ខន្ទេ . . . ខន្ទេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ទា ឯកំ
មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច អនិទស្សនំ ចិត្តស-
មុដ្ឋានំ រូបំ កេដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ អនិទស្សនំ ធម្មំ
បដិច្ច សនិទស្សនោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
អនិទស្សនេ ខន្ទេ បដិច្ច សនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ
រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ មហាក្ខតេ បដិច្ច សនិទស្សនំ
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កេដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ អនិ-
ទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនោ ច អនិទស្សនោ ច
ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ឯកំ ខន្ទំ
បដិច្ច តយោ ខន្ទា សនិទស្សនញ្ច អនិទស្សនញ្ច
ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ទេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ
មហាក្ខតេ បដិច្ច សនិទស្សនញ្ច អនិទស្សនញ្ច
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កេដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

[១៨៦] អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនោ

ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ឯកំ
ខន្ទំ បដិច្ច តយោ ខន្ទា ទ្វេ ខន្ទេ . . . បដិសន្ធិក្ខ-
ណោ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ទា ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ
មហាក្ខត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនៈ កដត្តារូប និង
ឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។ សនិទស្សនធម៌ (ធម៌
ដែលប្រកបដោយការឃើញ) អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ
អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្ត-
សមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវ
ពួកមហាក្ខត ។ សនិទស្សនធម៌ក្តី អនិទស្សនធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវ
អនិទស្សនធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី
ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និងអនិទស្សនៈក្តី អាស្រ័យ នូវ
អនិទស្សនក្ខន្ធទ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
ជាសនិទស្សនៈ និងអនិទស្សនៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ
នូវពួកមហាក្ខត ។

[១៨៦] អនិទស្សនធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអនិទស្ស-
នក្ខន្ធទ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ
នូវវត្ថុ ។

សនិទស្សនទុកេ បដិច្ចវារោ

[១៨៧] អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ឯកំ ខន្ធ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធ អនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ
 ទ្វេ ខន្ធ . . . ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច តយោ មហាក្ខតា
 ទ្វេ មហាក្ខតេ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច អនិទស្សនំ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។ អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច
 សនិទស្សនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អនិ-
 ទស្សនេ ខន្ធ បដិច្ច សនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
 មហាក្ខតេ បដិច្ច សនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបា-
 ទារូបំ ។ អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនោ ច
 អនិទស្សនោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ អធិបតិប្បច្ចយា អនិ-
 ទស្សនំ ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច តយោ ខន្ធ សនិទស្សនញ
 អនិទស្សនញ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធ . . . មហា-
 ក្ខតេ បដិច្ច សនិទស្សនញ អនិទស្សនញ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។ សន្និទ្ធីត្ថំ ។ សព្វេ កាតញ ។

[១៨៨] ហេតុយា តីណិ អារម្មណោ ឯកំ អធិ-
 បតិយា តីណិ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ ស-
 ហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ និស្សយេ តីណិ

សនិទស្សនទុកៈ បដិច្ចវារៈ

[១៨៧] អនិទស្សនធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើប កើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជា អនិទស្សនៈក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . មហា- ភូត ៣ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ នូវមហាភូត ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋាន- រូប ជាអនិទស្សនៈ និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ។ សនិទស្សនធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ អធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនៈ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និង ឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ។ សនិទស្សនធម៌ក្តី អនិ- ទស្សនធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ អធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និង អនិទស្សនៈក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ចិត្តស- មុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និងអនិទស្សនៈ និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យគ្រប់ បច្ច័យទាំងអស់ចុះ ។

[១៨៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ឧបនិស្សយេ ឯកំ បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ
 កម្មេ តីណិ វិចារកេ តីណិ សព្វត្ថ តីណិ មក្កេ
 តីណិ សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា
 តីណិ នត្ថិយា ឯកំ វិតតេ ឯកំ អវិតតេ តីណិ ។
 ឯវំ កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១៨៩] អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អនិទស្ស-
 នំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនំ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណោ
 ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាក្ខតំ
 . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច អនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ កដត្តារូបំ ឧទាទារូបំ ពាហិវំ . . . អាហារស-
 មុដ្ឋានំ ឧតុសមុដ្ឋានំ អសញ្ញាសត្តានំ . . . វិចិត្តិក្ខាស-
 ហាតតេ ឧទ្ធចូសហាតតេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វិចិត្តិក្ខាសហ-
 តតោ ឧទ្ធចូសហាតតោ មោហោ ។ អនិទស្សនំ ធម្មំ
 បដិច្ច សនិទស្សនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
 វិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៣
 ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
 វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិ-
 ប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១៨៧] អនិទស្សនធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើប
 កើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិ-
 ទស្សនៈក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនៈ នូវខន្ធ ២ . . .
 ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ
 អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាក្ខត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនៈ
 កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ៣ហិរៈ . . .
 អាហារសមុដ្ឋាន ឧតុសមុដ្ឋាន របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ . . . មោហាៈ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សនិទស្សនធម៌
 អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ

សនិទស្សនទុកេ បដិច្ចវារោ

អហេតុកេ អនិទស្សនេ ខន្ទេ បដិច្ច សនិទស្សនំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ មហាក្សតេ បដិច្ច
 សនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូ-
 បំ ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ
 . . . អសញ្ញាសត្តានំ មហាក្សតេ បដិច្ច សនិទស្សនំ
 កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ អនិទស្សនំ ធម្មំ បដិច្ច
 សនិទស្សនោ ច អនិទស្សនោ ច ធម្មា ឧប្បន្នន្តិ
 នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អនិទស្សនំ ឯកំ ខន្ទំ
 បដិច្ច សនិទស្សនញ្ច អនិទស្សនញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ ទ្វេ ខន្ទេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ មហាក្សតេ បដិច្ច
 . . . ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ
 . . . អសញ្ញាសត្តានំ មហាក្សតេ បដិច្ច សនិទស្សនញ្ច
 អនិទស្សនញ្ច កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ ឯវំ
 សព្វេ កាតញ្ច ។

[១៩០] នហេតុយា តីណិ នអារម្មណោ តីណិ
 នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ តីណិ នសមនន្តរេ
 តីណិ នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុ-
 រោជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ
 នកម្មេ តីណិ នវិចារកេ តីណិ នអាហារេ តីណិ

សនិទស្សនទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវពួកអហេតុកក្ខន្ធ ជា
អនិទស្សនៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ
កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ពាហិរៈ . . .
អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . កដត្តារូប ជាសនិទស្សនៈ
និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ សនិ-
ទស្សនធម៌ក្តី អនិទស្សនធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និង
អនិទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនៈ នូវខន្ធ ២ . . .
អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ពាហិរៈ . . .
អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . កដត្តារូប ជាសនិទស្សនៈ
និងអនិទស្សនៈ និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត របស់ពួក
អសញ្ញាសត្វ ។ បច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនេះចុះ ។

- [១៩០] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋយ
- មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋយ
- មានវារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បដ្ឋយ
- មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេ-
ជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣
- ក្នុងនអាសេវនប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣
- ក្នុងនវិបាកប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាហារប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នស្រិយេ តីណិ នឈានេ តីណិ នមក្កេ តីណិ
នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្តិយា
តីណិ នោវិភតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៩១] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ . . .
នអធិបតិយា តីណិ សព្វត្ថ តីណិ នកម្មេ ឯកំ
នវិចាកេ តីណិ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ
ឯកំ នោនត្តិយា តីណិ នោវិភតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៩២] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ . . .
អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ តីណិ
អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ ឯកំ
បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ តីណិ សង្ខត្តំ
. . . ឈានេ តីណិ មក្កេ ឯកំ សម្បយុត្តេ ឯកំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងនត្រ័យប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[១៩១] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមាន
វារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១៩២] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
... ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
និស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
បុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

សនិទស្សនទុកេ បច្ចយវារោ

វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្តិយា តីណិ នត្តិយា ឯកំ វិភតេ
ឯកំ អវិភតេ តីណិ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

បច្ចយវារោ

[១៩៣] អនិទស្សនំ ធម្មំ បច្ចយា អនិទស្សនោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ឯកំ ខន្ធ
បច្ចយា តយោ ខន្ធ អនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច
រូបំ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធ បច្ចយា
វត្ថុ វត្ថុ បច្ចយា ខន្ធ ឯកំ មហាក្ខតំ បច្ចយា . . .
មហាក្ខតេ បច្ចយា អនិទស្សនំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
កដត្តារូបំ ឧចានារូបំ វត្ថុ បច្ចយា អនិទស្សនា ខន្ធ ។
ឥតរេបិ ទ្វេ បញ្ញា កាតញ្ច ។

[១៩៤] អនិទស្សនំ ធម្មំ បច្ចយា អនិទស្សនោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ឯកំ
ខន្ធ . . . ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ បច្ចយា
ខន្ធ ចក្កាយតនំ បច្ចយា ចក្កវិញ្ញាណំ កាយា-
យតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុ បច្ចយា អនិ-
ទស្សនា ខន្ធ ។ សន្និគ្គំ ។

សនិទស្សនទុក្ខៈ បច្ចយវារៈ

ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

បច្ចយវារៈ

[១៩៣] អនិទស្សនធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអនិទស្សនធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិ-
ទស្សនៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងអនិទស្សនក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈ
នៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ពឹង
ផ្អែក នឹងមហាក្ខត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនៈ កដត្តារូប
និងឧបាទារូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាក្ខត ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក
នឹងវត្ថុ ។ ឯប្រស្នា ២ ក្រៅនេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។

[១៩៤] អនិទស្សនធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអនិទស្សនធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ នឹងអនិទស្សនក្ខន្ធ ១ . . . នឹងខន្ធ ២
. . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចក្កវិញ្ញាណ ពឹង
ផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ពួក
អនិទស្សនក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[១៩៥] ហោតុយា តីណិ អារម្មណោ ឯកំ អធិ-
បតិយា តីណិ ។ បេ ។ អវិតតេ តីណិ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[១៩៦] អនិទស្សនំ ធម្មំ បច្ចយា អនិទស្សនោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហោតុប្បច្ចយា អហោតុកំ អនិទស្សនំ
ឯកំ ខន្ធិ បច្ចយា តយោ ខន្ធា អនិទស្សនំ ចិត្ត-
សមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . អហោតុកប្បដិសន្ធិក្ខ-
ណោ . . . យាវ អសញ្ញាសត្តា ចក្កាយតនំ បច្ចយា
ចក្កវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ
វត្ថុំ បច្ចយា អហោតុកា អនិទស្សនា ខន្ធា វិចិត្តិច្ឆា-
សហកតេ ឧទ្ធចូសហកតេ ខន្ធធ ច វត្ថុញ បច្ចយា
វិចិត្តិច្ឆាសហកតោ ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ ។
ឥតរេមិ ទ្វេ កាតញ ។ សន្ធិត្ថំ ។

[១៩៧] នហោតុយា តីណិ នអារម្មណោ តីណិ
នោវិតតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៩៨] ហោតុប្បច្ចយា នអារម្មណោ តីណិ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[១៩៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោម ។

[១៩៦] អនិទស្សនធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអនិទស្សនធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិ-
ទស្សនៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកក្ខន្ធទ ១ ជាអនិទស្សនៈ នឹងខន្ធ ២ ...
ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ . . . រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ចក្ក-
វិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹង
កាយាយតនៈ ពួកអហេតុកក្ខន្ធ ជាអនិទស្សនៈ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ
មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹង
ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។
ឯប្រស្នាទាំង ២ ក្រៅនេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[១៩៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[១៩៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ...

១៦៧

សនិទស្សនទុកេ សំសដ្ឋវារោ

នកម្មេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ឯកំ ជោនត្តិយា តីណិ
ជោវិតតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៩៩] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ . . .
មត្តេ ឯកំ អវិតតេ តីណិ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

និស្សយវារោមិ ឯវំ កាតព្វោ ។

សំសដ្ឋវារោ

[២០០] អនិទស្សនំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិទស្សនោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនំ ឯកំ ខន្ធ
សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិ ។

[២០១] អនិទស្សនំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិ-
ទស្សនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ ឯវំ
សព្វំ សប្បច្ចយកណាណាហិ សន្ធិ កាតព្វំ ។

សម្បយុត្តវារោមិ សំសដ្ឋវាសទិសោ ។

សនិទស្សនទុកៈ សំសដ្ឋវារៈ

ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
នោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[១៩៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
... ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ឯនិស្សយវារៈ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនេះដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[២០០] អនិទស្សនធម៌ ប្រឡំ នឹងអនិទស្សនធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំ នឹងខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនៈ
នឹងខន្ធ ២ ... មានបដិសន្ធិដែរ ។

[២០១] អនិទស្សនធម៌ ប្រឡំ នឹងអនិទស្សនធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ បទទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ
មួយអន្លើ ដោយការរាប់នូវសប្បច្ច័យៈទាំងឡាយ យ៉ាងនេះចុះ ។

សម្បយុត្តវារៈ ដូចសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

[២០២] អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនា
 ហេតុ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនានំ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិ-
 ទស្សនស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិ-
 ទស្សនា ហេតុ សនិទស្សនានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចា-
 នំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
 អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ច អនិទស្ស-
 នស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិ-
 ទស្សនា ហេតុ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ សនិទស្ស-
 នានញ្ច អនិទស្សនានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។

[២០៣] សនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សនិទស្សនំ
 រូបំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ

បញ្ហាវារៈ

[២០២] អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកអនិទស្សនហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈ នៃបដិសន្ធិ . . . ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកអនិទស្សនហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ផង នៃអនិទស្សនធម៌ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកអនិទស្សនហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និងជាអនិទស្សនៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[២០៣] សនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ គឺ នូវសនិទស្សនរូប ថាមិនទៀង... ទោមនស្ស កើតឡើង

ទិព្វេន ចក្កុនា . . . រូបាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សនិទស្សនា ខន្ធ ឥទ្ធិវិ-
 ធិញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគ-
 តំសញ្ញាណស្ស អារជ្ជនាយ អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានំ . . . សីលំ . . .
 ឧចាសថកម្មំ . . . តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ
 បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ
 អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ បច្ចវេក្ខតិ ផលំ បច្ច-
 វេក្ខតិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ កោត្រភុស្ស វោទា-
 នស្ស មក្កស្ស ផលស្ស អារជ្ជនាយ អារម្មណាប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា បហីនេ កិលេសេ បច្ច-
 វេក្ខតិ វិក្ខម្ហិតេ កិលេសេ . . . បុព្វេ . . . ចក្កុ
 . . . កាយំ សទ្ធិ វត្ថុំ . . . អនិទស្សនេ ខន្ធធ្វេ
 អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វាយ
 សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ ចេតោបរិយញ្ញាណោន
 អនិទស្សនចិត្តសមន្តិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អាកាសា-
 នញ្ជាយតនំ វិញ្ញាណញ្ជាយតនស្ស អាកិញ្ញញ្ញា-
 យតនំ នេវសញ្ញាណសញ្ញាយតនស្ស សទ្ធាយតនំ

សនិទស្សនទុក្ខៈ បញ្ហាវារៈ

ដោយទិព្វចក្ក . . . រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្កវិញ្ញាណ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ពួកសនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវ
 ឥទ្ធិវិញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ទាន . . . សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . .
 ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវពួកកុសល ដែលធ្លាប់សន្សំ
 ហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈាន ពិចារណា នូវឈាន ពួកព្រះ
 អរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចា-
 រណា នូវព្រះនិព្វាន ឯព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោ-
 ត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ
 ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលលះបង់ហើយ នូវពួកកិលេស ដែល
 សង្កត់សង្កិនហើយ ក្នុងកាលមុន . . . នូវចក្ក . . . នូវកាយ
 នូវពួកសំឡេង នូវវត្ថុ . . . នូវពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ថាមិនទៀង . . .
 ទោមនស្ស កើតឡើង ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ដឹង
 នូវចិត្ត របស់បុគ្គល ដែលប្រកបដោយអនិទស្សនចិត្ត ដោយចេតោបរិ-
 យញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញាយតនៈ អា-
 កិញ្ញាញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សោតវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 អនិទស្សនា ខន្ធា ឥទ្ធិវិញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញា-
 ណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្ម-
 បតញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារដ្ឋនាយ
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២០៤] សនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ
 អនិទស្សនំ រូបំ ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិទន្ធតិ តំ
 ករុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ អនិទស្ស-
 នោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្ម-
 ណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ . . . ឧចោសថកម្មំ . . . តំ
 ករុំ កត្វា . . . បុព្វេ សុចិណ្ណានិ . . . ឈានា វុដ្ឋហិត្វា
 . . . អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ ករុំ កត្វា . . . ផលំ
 ករុំ កត្វា . . . និព្វានំ កោត្រភុស្ស រោទានស្ស មក្កស្ស
 ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កំ . . . វត្ថុ
 . . . អនិទស្សនេ ខន្ធា ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិទន្ធតិ
 តំ ករុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

(ជាបច្ច័យ) នៃសោតវិញ្ញាណ ផោដ្ឋញ្ចាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយ-
វិញ្ញាណ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិ-
ធាញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្ម-
បគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[២០២] សនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
អធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវអនិ-
ទស្សនរូប ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវរូប
នោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ អនិទស្ស-
នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់
អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល
ឲ្យទាន សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . . ធ្វើ នូវកម្មនោះ ឲ្យជាទី
គោរព . . . នូវពួកកុសល ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន . . .
ចេញអំពីឈាន . . . ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ
ឲ្យជាទីគោរព . . . ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព . . . ព្រះនិព្វាន
ជាបច្ច័យ នៃគោត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្ប-
ច្ច័យ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកអនិ-
ទស្សនក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ
នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

សនិទស្សនទុកេ បញ្ហាវារោ

សហជាតាធិបតិ អនិទស្សនាធិបតិ សម្មយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ អនិទស្សនានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ
 សនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតាធិបតិ អនិទស្សនាធិបតិ សនិទស្សនានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ច អនិទស្សនស្ស
 ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា-
 ធិបតិ អនិទស្សនាធិបតិ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ
 សនិទស្សនានញ្ច អនិទស្សនានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច
 រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២០៥] អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អនិ-
 ទស្សនា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អនិទស្សនានំ ខន្ធានំ
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រភុស្ស
 កោត្រភុ មត្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ផលស-
 មាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២០៦] អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស

សនិទស្សនទុកៈ បញ្ហាវារៈ

សហជាតាធិបតី គឺ អធិបតីធម៌ ជាអនិទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនៈផង ដោយ
 អធិបតីប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ ដោយ
 អធិបតីប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតី គឺ អធិបតីធម៌ ជាអនិទស្ស-
 នៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ ដោយអធិបតី-
 ប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ផង នៃអនិទស្ស-
 នធម៌ផង ដោយអធិបតីប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតី គឺ អធិបតីធម៌
 ជាអនិទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 ជាសនិទស្សនៈ និងជាអនិទស្សនៈផង ដោយអធិបតីប្បច្ច័យ ។

[២០៥] អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
 អនន្តរប្បច្ច័យ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកអនិទស្ស-
 នក្ខន្ធ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃ
 គោត្រភូ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ជា
 បច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[២០៦] អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សមនន្តវប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតប្បច្ចយេន
បច្ចយោ តីណិ ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ
ឯកំ ។ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[២០៧] សនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌប-
និស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្ស-
យោ វណ្ណសម្បទំ បត្តយមាណោ ទានំ . . . សីលំ . . .
ឧទោសថកម្មំ ករោតិ វណ្ណសម្បទា សទ្ធាយ
។ បេ ។ បត្តនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស
ទុក្ខស្ស មត្តស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌប-
និស្សយោ អនន្ត្របនិស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ
។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សទ្ធិំ ឧបនិស្សាយ ទានំ
ទេតិ ។ បេ ។ សមាបត្តិ ឧប្បាទេតិ មាណំ ជប្បេតិ
ទិដ្ឋិ កណ្ណាតិ សីលំ . . . ។ បេ ។ សេនាសនំ ឧប-
និស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ សង្ឃំ ភិក្ខុតិ សទ្ធា
។ បេ ។ សេនាសនំ សទ្ធាយ ។ បេ ។ ផលសមា-
បត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ មាន
វារៈ ៣ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ១ ។ ជា
បច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

[២០៧] សនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌូបនិស្ស័យ និងបកត្តូបនិស្ស័យ
។ បេ ។ ឯបកត្តូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល ប្រាថ្នា នូវវណ្ណសម្បទា
ទាន . . . សីល . . . ធ្វើឧបោសថកម្ម វណ្ណសម្បទា ជាបច្ច័យ
នៃសទ្ធា ។ បេ ។ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ មគ្គ
និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជា
បច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្ម-
ណ្ឌូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្តូបនិស្ស័យ ។ បេ ។ ឯបក-
ត្តូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។
ញាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង ដំឡើងមានៈ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល . . .
។ បេ ។ អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែក
សង្ឃី សទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ បេ ។
នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២០៨] សនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ សនិទស្សនំ
 រូបំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុ-
 ណា រូបំ បស្សតិ រូបាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស បុរេជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្ស-
 នស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ-
 បុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្កុ . . .
 វត្ថុ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វាយ
 សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ សទ្ធាយតនំ សោត-
 វិញ្ញាណស្ស ដោជ្ជញ្ញាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេ-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្កាយតនំ
 ចក្កុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ
 អនិទស្សនានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សនិទស្សនោ ច អនិទស្សនោ ច ធម្មោ អនិទស្ស-
 នស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្ម-
 ណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ រូបាយតនញ្ច វត្ថុ ច អនិ-
 ទស្សនានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 រូបាយតនញ្ច ចក្កាយតនញ្ច ចក្កុវិញ្ញាណស្ស បុរេ-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សនិទស្សនទុកៈ បញ្ហាវារៈ

[២០៨] សនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
 បុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) នូវសនិទស្សនរូប ថាមិនទៀង . . .
 ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ រូបា-
 យតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ អនិ-
 ទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បាន
 ដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ
 នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង ឮ នូវ
 សំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ សទ្ធាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃសោត-
 វិញ្ញាណ ដោយដ្ឋញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជា-
 តប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ
 កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 អនិទស្សនក្ខន្ធដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ សនិទស្សនធម៌ក្តី អនិទស្ស-
 នធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បាន
 ដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត គឺ រូបាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី ជា
 បច្ច័យ នៃពួកអនិទស្សនក្ខន្ធដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ រូបាយតនៈក្តី ចក្ខា-
 យតនៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[២០៩] អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា
 អនិទស្សនា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស អនិទស្ស-
 នស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អនិទស្សនា
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សនិទស្សនស្ស កាយស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ
 សនិទស្សនស្ស ច អនិទស្សនស្ស ច ធម្មស្ស បច្ឆា-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អនិទស្សនា ខន្ធា
 បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សនិទស្សនស្ស ច អនិទស្ស-
 នស្ស ច កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១០] អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា . . . ។

[២១១] អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស កិម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា ធានា-
 ខណិកា ។ សហជាតា អនិទស្សនា ចេតនា សម្ម-
 យុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
 រូបានំ កិម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ធានាខណិកា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[២០៧] អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
 បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ
 នៃអនិទស្សនកាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។
 អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ
 បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សន-
 កាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ផង នៃអនិទស្សនធម៌ផង ដោយបច្ឆាជា-
 តប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃ
 សនិទស្សនកាយ និងអនិទស្សនកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆា-
 ជាតប្បច្ច័យ ។

[២១០] អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
 អាសេវនប្បច្ច័យ គឺ មុន ... ។

[២១១] អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
 កម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត
 គឺ អនិទស្សនចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនៈផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ

សនិទស្សនទុកេ បញ្ហារាមោ

អនិទស្សនា ចេតនា វិចារកានំ អនិទស្សនានំ ខន្ធានំ
អនិទស្សនានញ្ច កេដត្តារូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នាណខណិកា ។
វិត្តាបេតព្វំ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ច
អនិទស្សនស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតា នាណខណិកា ។ វិត្តាបេតព្វំ ។

[២១២] អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
ធម្មស្ស វិចារកប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ . . .
អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ តីសុបិ កតធុ-
កាហោ អាហារោ កាតព្វោ ។ . . . ឥន្ទ្រិយប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ តីណិ តីសុបិ រូបដីវិតិន្ទ្រិយំ ។ . . .
ណានប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ . . . មក្កប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ តីណិ ។ . . . សម្បយុត្តប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ឯកំ ។

សនិទស្សនទុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ អនិទស្សនចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្នុង ជាអនិទស្សនៈផង នៃ
 ពួកកងត្តារូប ជាអនិទស្សនៈផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជា
 បច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និង
 នានាខណិកៈ ។ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។ អនិទស្សនធម៌ ជា
 បច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ផង នៃអនិទស្សនធម៌ផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ
 បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។

[២១២] អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
 វិបាកប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ . . . ជាបច្ច័យ ដោយអាហារ-
 ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កតឡើង្ការហារ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ក្នុងវារៈ
 ទាំង ៣ ចុះ ។ . . . ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 រូបដីវិត្តិយ (បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ) ក្នុងវារៈ ទាំង ៣ ចុះ ។ . . . ជា
 បច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ . . . ជាបច្ច័យ ដោយ
 មគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ . . . ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ១ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[២១៣] អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេ-
 ជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អនិទស្សនា ខន្ធ
 អនិទស្សនានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ អនិទស្សនា ខន្ធ
 អនិទស្សនានំ កេជត្តារូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ខន្ធ វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ
 ខន្ធនំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ
 ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយ-
 វិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អនិទស្សនានំ ខន្ធនំ វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អនិទស្សនា ខន្ធ
 បុរេជាតស្ស ឥមស្ស អនិទស្សនស្ស កាយស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ
 សនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អនិទស្សនា
 ខន្ធ សនិទស្សនានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិប្ប
 យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ បច្ឆាជាតា
 អនិទស្សនា ខន្ធ បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សនិទស្ស-
 នស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[២១៣] អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហ- ជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជា អនិទស្សនៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកអនិ- ទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនៈ ដោយវិប្ប- យុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយ- តនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយ- វិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និង បច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃ ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុង ខណៈនៃបដិសន្ធិ បច្ឆាជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

សនិទស្សនទុកេ បញ្ហារាព

អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ច អនិទស្សនស្ស
 ច ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អនិទស្សនា ខន្ធោ ស-
 និទស្សនានញ្ច អនិទស្សនានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
 រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ
 បច្ឆាជាតា អនិទស្សនា ខន្ធោ បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 សនិទស្សនស្ស ច អនិទស្សនស្ស ច កាយស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១៤] សនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស
 ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សនិទស្សនំ រូបំ
 អនិច្ចតោ . . . នោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា
 រូបំ បស្សតិ រូចាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្ស-
 នស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ
 អនិទស្សនោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណានុំ ខន្ធានំ អនិ-
 ទស្សនានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . សន្និទ្ធីតំ យាវ អសញ្ញ-
 សត្តា ។ បុរេជាតំ ចក្កុំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . .

សនិទស្សនទុកៈ បញ្ហាវារៈ

អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ផង នៃអនិទស្សនធម៌ផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និងជាអនិទស្សនៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ឯ បច្ឆាជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនកាយ និង អនិទស្សនកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[២១២] សនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ អត្ថិប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) នូវសនិទស្សនរូប ថាមិនទៀង . . . ទោម- នស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជា បច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេ- ជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងតន្រ្តិយ ។ សហជាត គឺ អនិទស្សនក្ខន្ធ ១ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . សេចក្តីបំប្រួញ រហូតដល់ពួកអសញ្ញ- សត្វ ។ បុរេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិញាយ សោតនាតុយា សទ្ធិ
 សុណាតិ សទ្ធាយតនំ សោតវិញ្ញាណស្ស ដោជ្ជញ្ចា-
 យតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញា-
 ណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ
 អនិទស្សនានំ ខន្ធានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បច្ឆាជាតា អនិទស្សនា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 អនិទស្សនស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កតទ្ធិកាហោ អាហារោ ឥមស្ស អនិទស្សនស្ស
 កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដីវិតិទ្ធិយំ
 អនិទស្សនានំ កដត្តារូទានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ
 អាហារំ ឥទ្ធិយំ ។ សហជាតា អនិទស្សនា ខន្ធា
 សនិទស្សនានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូទានំ អត្តិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បដិសន្ធិកូលោ មហាកូតា សនិទស្សនានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូទានំ កដត្តារូទានំ ឧទានារូទានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពាហិរំ . . . អាហារស-
 មុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ មហា-
 កូតា សនិទស្សនស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោត-
 ធាតុ សទ្ធាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃសោតវិញ្ញាណ ដោយដ្ឋព្វាយតនៈ
 (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខុយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ
 កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 អនិទស្សនក្ខន្ធ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកអនិទស្ស-
 នក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្តិ-
 ប្បច្ច័យ កតទ្ធិផ្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនកាយនេះ ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ ឯរូបជីវិតិន្ធិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្ស-
 នៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្ស-
 នធម៌ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និង
 ត្រ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
 ពួកមហាក្ខត ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ
 ពួកកដត្តារូប និងពួកឧបាទារូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ពាហិរៈ . . .
 អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . ពួកមហាក្ខត របស់
 ពួកអសញ្ញាសត្វ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។

សនិទស្សនទុកេ បញ្ហារាម

បច្ឆាជាតា អនិទស្សនា ខន្ធោ បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 សនិទស្សនស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥមស្ស សនិទស្សនស្ស
 កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដីវិតិទ្ធិយំ ស-
 និទស្សនានំ កដត្តារូទានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ច អនិទស្សនស្ស
 ច ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆា-
 ជាតំ អាហារំ ឥទ្ធិយំ ។ សហជាតោ អនិទស្សនោ
 ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណានំ ខន្ធានំ សនិទស្សនានព្វ
 អនិទស្សនានព្វ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូទានំ អត្តិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ មហា-
 ភូតា សនិទស្សនានព្វ អនិទស្សនានព្វ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានានំ រូទានំ កដត្តារូទានំ ឧទានារូទានំ អត្តិ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ
 . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតា
 សនិទស្សនានព្វ អនិទស្សនានព្វ កដត្តារូទានំ ឧ-
 ទានារូទានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សនិទស្សនោ
 ច អនិទស្សនោ ច ធម្មោ អនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ រូទាយតនព្វ

សនិទស្សនទុកៈ បញ្ហាវារៈ

បច្ឆាជាត គឺ ពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ កតទ្យុត្តារាហារ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ឯរូបដីវិត្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសនិទស្សនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ផង នៃអនិទស្សនធម៌ផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងត្រិយ ។ សហជាត គឺ អនិទស្សនក្ខន្ធ ១ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និងជាអនិទស្សនៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកមហាក្ខត ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនៈ និងជាអនិទស្សនៈ ពួកកដត្តារូប និងពួកឧបាទារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧត្តសមុដ្ឋាន . . . ពួកមហាក្ខត របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសនិទស្សនៈ និងជាអនិទស្សនៈ និងពួកឧបាទារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ សនិទស្សនធម៌ក្តី អនិទស្សនធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ រូបាយតនៈក្តី

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វត្ថុ ច អនិទស្សនានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ រូចាយតនព្វា ចក្កាយតនព្វា ចក្កវិញ្ញាណស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 វិភតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិភតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១៥] ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អនិ-
 បតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហ-
 ជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ និស្សយេ តីណិ
 ឧបនិស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ
 អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ តីណិ វិចាកេ តីណិ
 អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ លានេ តីណិ
 មក្កេ តីណិ សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ តីណិ
 អត្ថិយា បព្វា នត្ថិយា ឯកំ វិភតេ ឯកំ អវិភតេ
 បព្វា ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកអនិទស្សនក្ខន្ធ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ រូបាយតនៈក្តី
ចក្ខុយតនៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃចក្កវិញ្ញាណ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ ជា
បច្ច័យ ដោយនត្តិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិតតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
ដោយអវិតតប្បច្ច័យ ។

[២១៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ
១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងតន្រ្តិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈាន-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ
មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៥ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
អវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

សនិទស្សនទុកេ បញ្ហារា

[២១៦] សនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ អនិទស្សនស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កិម្មប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្ស-
 នស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ កិម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អនិទស្សនោ ធម្មោ សនិទស្សនស្ស ច អនិទស្ស-
 នស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កិម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ សនិទស្សនោ ច អនិទស្សនោ ច ធម្មោ អនិ-
 ទស្សនស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២១៧] នហេតុយា បញ្ច នអារម្មណោ ចត្តារិ
 នអធិបតិយា បញ្ច នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច

សនិទស្សនទុកៈ បញ្ហាវារៈ

[២១៦] សនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សន-
 ធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌
 ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនធម៌ផង នៃ
 អនិទស្សនធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាត-
 ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ សនិទស្សនធម៌ក្តី អនិទស្សនធម៌ក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[២១៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអារម្ម-
 ណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុង
 នអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នសហជាតេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច ននិស្សយេ
 ចត្តារិ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ចត្តារិ
 នបច្ឆាជាតេ បញ្ច សព្វត្ថ បញ្ច នសម្បយុត្តេ បញ្ច
 នវិប្បយុត្តេ ចត្តារិ នោអត្ថិយា ចត្តារិ នោនត្ថិយា បញ្ច
 នោវិកតេ បញ្ច នោអវិកតេ ចត្តារិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២១៨] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ . . .
 នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ តីណិ នសមនន្តរេ
 តីណិ នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ
 សង្ខតំ . . . នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ឯកំ
 នោនត្ថិយា តីណិ នោវិកតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២១៩] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ
 . . . អធិបតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ឯកំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥
 ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៥ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៤ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥
 ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[២១៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
 ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុង
 នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២១៩] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
 ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

សប្បដិយទុកេ បដិច្ចវារោ

សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ
 និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ តីណិ
 បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តីណិ
 សង្ខតំ . . . មក្កេ តីណិ សម្មយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ
 តីណិ អត្តិយា បញ្ច នត្តិយា ឯកំ វិតតេ ឯកំ
 អវិតតេ បញ្ច ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សនិទស្សនទុកំ និដ្ឋិតំ ។

សប្បដិយទុកំ

បដិច្ចវារោ

[២២០] សប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សប្បដិយំ ឯកំ
 មហាក្ខតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាក្ខតា ទ្វេ មហាក្ខតេ
 បដិច្ច ឯកំ . . . សប្បដិយេ មហាក្ខតេ បដិច្ច
 សប្បដិយំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កេដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ
 ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ បដិច្ច ចក្កាយតនំ រសាយតនំ ។

សប្បដិយទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
 បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
 កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
 វិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

ចប់ បច្ចុនីយានុលោម ។

ចប់ សនិទស្សនទុកៈ ។

សប្បដិយទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[២២០] សប្បដិយធម៌ (ធម៌ ដែលប្រកបដោយការប៉ះពាល់)
 អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ
 មហាកូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាកូត ១ ដែលជាសប្បដិយៈ (មហាកូត)
 ១ អាស្រ័យ នូវមហាកូត ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដែលជាសប្បដិយៈ
 កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ដែលជាសប្ប-
 ដិយៈ ចក្ខាយតនៈ និងរសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា សប្បដិយេ មហាក្ខតេ បដិច្ច អាចោ-
ណតុ សប្បដិយេ មហាក្ខតេ បដិច្ច អប្បដិយំ
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ ដោដ្ឋព្វា-
យតនំ បដិច្ច អាចោណតុ ឥត្តិទ្ធិយំ កតទ្ធិកាហោ
អាហារោ ។ សប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ
ច អប្បដិយោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
សប្បដិយំ ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាក្ខតា
អាចោណតុ ច ទ្វេ មហាក្ខតេ . . . សប្បដិយេ
មហាក្ខតេ បដិច្ច សប្បដិយញ្ច អប្បដិយញ្ច ចិត្ត-
សមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ
បដិច្ច ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ អាចោណតុ ឥត្តិទ្ធិយំ
កតទ្ធិកាហោ អាហារោ ។ អប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច
អប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បដិយំ
ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អប្បដិយំ ចិត្តស-
មុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធា
បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុ បដិច្ច ខន្ធា អាចោណតុ បដិច្ច
អប្បដិយំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

អប្បដិយធម៌ (ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់) អាស្រ័យ នូវ
សប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្ន័យ គឺ អាបោធាតុ
អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ដែលជាសប្បដិយៈ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដែល
ជាអប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ជា
សប្បដិយៈ អាបោធាតុ ឥត្តិន្ទ្រិយ និងកពឡិវ្យាហារ អាស្រ័យ នូវ
ដោដ្ឋព្វាយតនៈ ។ សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសប្ប-
ដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្ន័យ គឺ មហាកូត ២ ក្តី អា-
បោធាតុក្តី អាស្រ័យ នូវមហាកូត ១ ជាសប្បដិយៈ នូវមហាកូត ២ ...
ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧបាទា-
រូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ជាសប្បដិយៈ ចក្ខុយតនៈ រសាយ-
តនៈ អាបោធាតុ ឥត្តិន្ទ្រិយ និងកពឡិវ្យាហារ អាស្រ័យ នូវដោដ្ឋព្វា-
យតនៈ ។ អប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវអប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បថ្ន័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈក្តី អា-
ស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអប្បដិយៈ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវ
ពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋាន-
រូប ជាអប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ

សប្បដិយទុកេ បដិច្ចវារោ

អាចោណតំ បដិច្ច ឥត្តិទ្រិយំ កតទ្បិដ្ឋារោ អាហារោ ។
 អប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា អប្បដិយេ ខន្ធេ បដិច្ច សប្បដិយំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ អាចោណតំ បដិច្ច
 សប្បដិយា មហាក្ខតា អាចោណតំ បដិច្ច សប្បដិយំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចានារូបំ អាចោណតំ
 បដិច្ច ចក្ខាយតនំ ដោដ្ឋញាយតនំ ។ អប្បដិយំ ធម្មំ
 បដិច្ច សប្បដិយោ ច អប្បដិយោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា អប្បដិយំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា
 សប្បដិយញោ អប្បដិយញោ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ
 . . . បដិសន្ធិក្ខណោ អាចោណតំ បដិច្ច សប្បដិយញោ
 អប្បដិយញោ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចានារូបំ
 អាចោណតំ បដិច្ច ចក្ខាយតនំ ដោដ្ឋញាយតនំ ឥត្តិទ្រិ-
 យំ កតទ្បិដ្ឋារោ អាហារោ ។ សប្បដិយញោ អប្ប-
 ដិយញោ ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេ-
 តុប្បច្ចយា សប្បដិយេ ខន្ធេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច
 សប្បដិយំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ សប្បដិយំ
 ឯកំ មហាក្ខតញោ អាចោណតុញោ បដិច្ច ទ្វេ មហាក្ខតា

សប្បដិយទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ឥត្តិន្ទ្រិយ និងកពឡិដ្ឋារាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។ សប្បដិ-
 យធម៌ អាស្រ័យ នូវអប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអប្បដិយៈ ពួក
 មហាកូត ជាសប្បដិយៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវ
 អាបោធាតុ ចក្ខាយតនៈ និងផោដ្ឋព្វាយតនៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។
 សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអប្បដិយធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ
 និងជាអប្បដិយៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអប្បដិយៈ នូវខន្ធ ២ . . .
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប
 អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចក្ខាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយ-
 តនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ និងកពឡិដ្ឋារាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។ សប្ប-
 ដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ផង នូវអប្បដិយធម៌ផង ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ អាស្រ័យ
 នូវពួកខន្ធ ជាសប្បដិយៈផង នូវពួកមហាកូតផង មហាកូត ២ អាស្រ័យ
 នូវមហាកូត ១ ជាសប្បដិយៈផង នូវអាបោធាតុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សប្បដិយេ មហាក្ខតេ ច អាចោណតុញ្ច បដិច្ច
សប្បដិយំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ
ដោដ្ឋញ្ចាយតនញ្ច អាចោណតុញ្ច បដិច្ច ចក្កាយតនំ
រសាយតនំ ។ សប្បដិយញ្ច អប្បដិយញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
អប្បដិយោ ធម្មា ឧប្បន្នតិ ហេតុប្បច្ចយា សប្ប-
ដិយេ ខន្ទេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច អប្បដិយំ
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្និត្តុលោ អប្បដិយេ ខន្ទេ
ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច អប្បដិយំ កដត្តារូបំ
ដោដ្ឋញ្ចាយតនញ្ច អាចោណតុញ្ច បដិច្ច អប្បដិយំ
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ ដោដ្ឋញ្ចាយ-
តនញ្ច អាចោណតុញ្ច បដិច្ច ឥត្តិទ្រិយំ កតទ្ធិដ្ឋារោ
អាហារោ ។ សប្បដិយញ្ច អប្បដិយញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
សប្បដិយោ ច អប្បដិយោ ច ធម្មា ឧប្បន្នតិ ហេ-
តុប្បច្ចយា អប្បដិយេ ខន្ទេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច
សប្បដិយញ្ច អប្បដិយញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិ-
សន្និត្តុលោ អប្បដិយេ ខន្ទេ ច មហាក្ខតេ ច
បដិច្ច សប្បដិយញ្ច អប្បដិយញ្ច កដត្តារូបំ ដោដ្ឋញ្ច-
យតនញ្ច អាចោណតុញ្ច បដិច្ច សប្បដិយញ្ច អប្ប-
ដិយញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវ
 ពួកមហាកូត ជាសប្បដិយៈផង នូវអាបោធាតុផង ចក្ខុយតនៈ និង
 រសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង នូវអាបោធាតុផង ។
 អប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ផង នូវអប្បដិយធម៌ផង ទើប
 កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មីយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈ អា-
 ស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាសប្បដិយៈផង នូវពួកមហាកូតផង កដត្តារូប ជា
 អប្បដិយៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអប្បដិយៈផង នូវពួកមហាកូតផង
 ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧ-
 បាទារូប អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង នូវអាបោធាតុផង ឥត្តិន្រ្ទិយ
 និងកពឡិញ្ញារាហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង នូវអាបោធាតុ
 ផង ។ សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌
 ផង នូវអប្បដិយធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មីយ គឺ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអប្ប-
 ដិយៈផង នូវពួកមហាកូតផង កដត្តារូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈ
 អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអប្បដិយៈផង នូវពួកមហាកូតផង ក្នុងខណៈ
 នៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈ កដត្តា-
 រូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង នូវអាបោធាតុផង

សប្បដិយទុកេ បដិច្ចវារោ

ដោដ្ឋញ្ចាយតនញ្ច អាថោទាតុញ្ច បដិច្ច ចក្កាយតនំ
រសាយតនំ ឥត្តិទ្រិយំ កតត្ថិញ្ញាញោ អាហារោ ។

[២២១] អប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បដិយោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ អាម្ពណាប្បច្ចយា អប្បដិយំ ឯកំ ខន្ធំ
បដិច្ច តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . បដិសន្ធិក្កុណោ
វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធោ ។

[២២២] សប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិ វន្តេតញ្ច
កដត្តារុទា ច ។ អនន្តរាប្បច្ចយា សមនន្តរាប្បច្ចយា
សហជាតប្បច្ចយា សព្វេ មហាក្ខតា កាតញ្ច ។

[២២៣] . . . អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា សប្បដិយំ ឯកំ
មហាក្ខតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាក្ខតា ទ្វេ មហាក្ខតេ . . . ។
សប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា សប្បដិយេ មហាក្ខតេ បដិច្ច
អាថោទាតុ ។ សប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ ច
អប្បដិយោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា
សប្បដិយំ ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាក្ខតា
ច អាថោទាតុ ច ទ្វេ មហាក្ខតេ . . . ។

សប្បដិយទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ចក្ខុយតនៈ រសាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ និងកពឡិដ្ឋាវាហារ អាស្រ័យ
នូវដោដ្ឋញាយតនៈផង នូវអាបោធាតុផង ។

[២២១] អប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវអប្បដិយធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអប្បដិយៈ
នូវខន្ធ ២... ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[២២២] សប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ និងពួកកដត្តារូប បណ្ឌិត
គប្បីវៀរ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាត-
ប្បច្ច័យ គឺ មហាក្ខតទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។

[២២៣] . . . ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មហាក្ខត ២ អា-
ស្រ័យ នូវមហាក្ខត ១ ជាសប្បដិយៈ នូវមហាក្ខត ២ . . . ។ អប្ប-
ដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញ-
ប្បច្ច័យ គឺ អាបោធាតុ អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ជាសប្បដិយៈ ។
សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មហាក្ខត ២ ក្តី អាបោធាតុក្តី
អាស្រ័យ នូវមហាក្ខត ១ ជាសប្បដិយៈ នូវមហាក្ខត ២ . . . ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អប្បដិយំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ
 ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធា បដិច្ច
 វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។ អប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្ប-
 ដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អាចោណតំ
 បដិច្ច សប្បដិយោ មហាក្ខតា ឥមេ អជ្ឈតិកពាហិរា
 មហាក្ខតា កាតព្វា ។ សប្បដិយព្វា អប្បដិយព្វា
 ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញ-
 មញ្ញប្បច្ចយា សប្បដិយំ ឯកំ មហាក្ខតព្វា អាចោ-
 ណតព្វា បដិច្ច ទ្វេ មហាក្ខតា ។ និស្សយប្បច្ចយា
 អវិតតប្បច្ចយា ។

[២២៤] ហេតុយា នវ អារម្មណោ ឯកំ អធិប-
 តិយា នវ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ
 នវ អញ្ញមញ្ញេ ន និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ ឯកំ
 បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ នវ វិចារកេ
 នវ អាហារេ នវ ឥន្ទ្រិយេ នវ ឈានេ នវ មត្តេ នវ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

អប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវអប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអប្បដិយៈ
នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួក
ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។ សប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវអប្បដិយធម៌
ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ពួកមហាកូត ជាសប្ប-
ដិយៈ អាស្រ័យ នូវអាបោជាតុ ពួកមហាកូត ទាំងក្នុងទាំងក្រៅនេះ
បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។ សប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ផង
នូវអប្បដិយធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មហា-
កូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាកូត ១ ជាសប្បដិយៈផង នូវអាបោជាតុ
ផង ។ ព្រោះនិស្សយប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[២២២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧
ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាក-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងតន្ត្រិយប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧

សប្បដិយទុកេ បដិច្ចវារោ

សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ នវ អត្តិយា នវ នត្តិយា
ឯកំ វិតតេ ឯកំ អវិតតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[២២៥] សប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អប្បដិយំ
ធម្មំ បដិច្ច អប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្ប-
ច្ចយា អហេតុកំ អប្បដិយំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ
ខន្ធា អប្បដិយំ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .
អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុ
បដិច្ច ខន្ធា អាចោណតំ បដិច្ច អប្បដិយំ ចិត្តស-
មុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាណារូបំ អាចោណតំ បដិច្ច
ឥត្តិទ្ធិយំ កតត្ថិកាពោ អាហារោ ពាហិរំ . . . អា-
ហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧត្តសមុដ្ឋានំ . . . អសញ្ញាសត្តានំ
អាចោណតំ បដិច្ច អប្បដិយំ កដត្តារូបំ ឧចាណារូបំ
វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច
វិចិត្តិក្ខាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។
អប្បដិយមូលកំ ឥតរេបិ ទ្វេ បញ្ញា កាតញ្ច

សប្បដិយទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងសម្បយុត្តប្បដិយ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បដិយ មានវារៈ ៩
ក្នុងអត្ថិប្បដិយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បដិយ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បដិយ
មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បដិយ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២២៥] សប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះនហេតុប្បដិយ មានវារៈ ៣ ។ អប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ
នូវអប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដិយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី
ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ជា
អប្បដិយៈ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈ
នៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
ជាអប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ
តត្ថិន្ទ្រិយ និងកតទ្យង្គិរាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ពាហិរៈ . . .
អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . កដត្តារូប ជា
អប្បដិយៈ និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ របស់ពួក
អសញ្ញាសត្វ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។
អប្បដិយមូលកៈ និងបញ្ហា ២ ប្រការ ក្រៅនេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

យដនេបិ តីណិ បញ្ញា កាតព្វា អជ្ឈតិកា

ពាហិរា មហាក្ខតា សព្វេ ជាតិភ្នា កាតព្វា ។

[២២៦] សប្បដិយំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បដិយោ

ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា ។ សព្វំ

សង្ខតំ ។ នោវិតតប្បច្ចយា ។

[២២៧] នហេតុយា នវ នអារម្មណោ នវ

នអធិបតិយា នវ នអនន្តវេ នវ នសមនន្តវេ នវ

នអញ្ញមញ្ញោ នវ នឧបនិស្សយេ នវ នបុរេជាតេ

នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ នវ

នវិចាកេ នវ នអាហារេ នវ នសន្តិយេ នវ

នណានេ នវ នមក្កេ នវ នសម្បយុត្តេ នវ

នវិប្បយុត្តេ នវ នោនតិយា នវ នោវិតតេ នវ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

វារៈ ៣ ក្នុងតំណា និងបញ្ញា បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ មហាក្ខតទាំងអស់
ទាំងខាងក្នុងខាងក្រៅ បណ្ឌិត ដឹងហើយ គប្បីធ្វើចុះ ។

[២២៦] សប្បដិយធម៌ អាស្រ័យ នូវសប្បដិយធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ គឺ សេចក្តីបំប្រួញ ទាំងអស់ ។
ព្រោះនោវិតតប្បច្ច័យ ។

[២២៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៧ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៧ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៧ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៧ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនតន្រ្តិយប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៧ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧
ក្នុងនោនតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

សប្បដិយទុកេ បដិច្ចវារោ

[២២៨] ហេតុប្បច្ចយា នហារម្មណោ នវ
 នអធិបតិយា នវ នអនន្តវេ នវ នសមនន្តវេ នវ
 នអញ្ញមញ្ញោ នវ នឧបនិស្សយេ នវ នបុរេជាតេ នវ
 នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ឯកំ
 នវិចារកេ នវ នសម្បយុត្តេ នវ នវិប្បយុត្តេ ឯកំ
 នោនត្ថិយា នវ នោវិតតេ នវ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២២៩] នហេតុប្បច្ចយា ហារម្មណោ ឯកំ
 អនន្តវេ ឯកំ សមនន្តវេ ឯកំ សហជាតេ ឯកំ
 អញ្ញមញ្ញោ ន និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ ឯកំ
 បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ នវ ។
 សង្ខតំ . . . មក្កេ ឯកំ សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ
 នវ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា ឯកំ វិតតេ ឯកំ
 អវិតតេ នវ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សប្បដិយទុកៈ បដិច្ចវារៈ

[២២៨] ក្នុងនអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
 នោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២២៩] ក្នុងនអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុង
 និស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
 បុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
 កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៩ ក្នុងនអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងនវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សហជាតវារោមិ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[២៣០] សប្បដិយំ ធម្មំ បច្ចយា សប្បដិយោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អប្បដិយំ ធម្មំ
 បច្ចយា អប្បដិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
 អប្បដិយំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា អប្បដិយំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ
 អាចោទាតំ បច្ចយា អប្បដិយំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
 កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ អាចោទាតំ បច្ចយា ឥត្តិទ្រិយំ
 កតទ្បីកាពោ អាហារោ វត្ថុំ បច្ចយា អប្បដិយោ
 ខន្ធា ។ អវសេសា បញ្ច បញ្ញា បដិច្ចវារសទិសោ ។

[២៣១] សប្បដិយំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បដិយោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ចក្ខាយតនំ
 បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា
 កាយវិញ្ញាណំ ។ អប្បដិយំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បដិ-
 យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អប្បដិយំ
 ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .
 បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បច្ចយា អប្បដិយោ ខន្ធា ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ឯសហជាតវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

[២៣០] សប្បដិយធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសប្បដិយធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ អប្បដិយធម៌ ពឹងផ្អែក
នឹងអប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី
ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈ ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ជាអប្បដិយៈ
នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈ កដត្តារូប និងឧបាទារូប
ពឹងផ្អែក នឹងអាបោធាតុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ឥត្តិន្រ្ទិយ និងកពឡិដ្ឋា-
រាហារ ពឹងផ្អែក នឹងអាបោធាតុ ពួកខន្ធ ជាអប្បដិយៈ ពឹងផ្អែក នឹង
វត្ថុ ។ បញ្ហា ៥ យ៉ាង ដ៏សេសសល់ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[២៣១] អប្បដិយធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសប្បដិយធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខុ-
យតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ។ អប្បដិយធម៌
ពឹងផ្អែក នឹងអប្បដិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ
គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ជាអប្បដិយៈ នឹងខន្ធ ២ . . .
ពួកខន្ធ ជាអប្បដិយៈ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

សប្បដិយទុកេ បច្ចយវារោ

សប្បដិយញ្ច អប្បដិយញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អប្បដិយោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា ចក្កុវិញ្ញាណសហ-
 កតំ ឯកំ ខន្ធឮញ្ច ចក្កាយតនញ្ច បច្ចយា តយោ
 ខន្ធា កាយវិញ្ញាណសហកតំ ឯកំ ខន្ធឮញ្ច កាយា-
 យតនញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ។ អធិបតិប្បច្ចយា ។
 សង្ខតំ ។ អវិកតប្បច្ចយា ។

[២៣២] ហេតុយា នវ អារម្មណោ តីណិ
 អធិបតិយា នវ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ
 សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញោ ឆ និស្សយេ នវ ឧប-
 និស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ ឯកំ
 កាម្មេ នវ អវិកតេ នវ ។ ឯវំ បច្ចដិយកណាធាបិ
 កាតញ្ច ។

និស្សយវារោបិ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសង្ខវារោបិ សព្វត្ថ ឯកំ សង្ខតំ ។ អវិកតប្ប-
 ច្ចយា ឯកាយេវ បញ្ញា ។ ទ្វេបិ វារា កាតញ្ច ។

សប្បដិយទុកៈ បច្ចយវារៈ

អប្បដិយធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងសប្បដិយធម៌ផង នឹងអប្បដិយធម៌ផង ទើប
កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែល
ច្រឡំដោយចក្ខុវិញ្ញាណផង នឹងចក្ខាយតនៈផង ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹង
ខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយកាយវិញ្ញាណផង នឹងកាយាយតនៈផង ។
ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

[២៣២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ
៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគ-
តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ឯការរាប់ នូវបច្ចនីយៈ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ
យ៉ាងនេះចុះ ។

និស្សយវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបច្ចយវារៈដែរ ។

ឯក្នុងសំសង្ខវារៈ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ១
សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ មានបញ្ញាតែ ១ គត់ ។
វារៈទាំង ២ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។

បញ្ញាវារោ

[២៣៣] អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បដិយា ហេតុ សម្ម-
 យុត្តកានំ ខន្ធានំ អប្បដិយានញ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
 រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិ ។ អប្ប-
 ដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អប្បដិយា ហេតុ សប្បដិយានំ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានានំ រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិ។
 អប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ច អប្បដិយស្ស
 ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បដិយា
 ហេតុ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ សប្បដិយានញ
 អប្បដិយានញ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ ហេតុប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្កុលោ . . . ។

[២៣៤] សប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កំ . . . ដោដ្ឋព្វ
 អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុណ
 រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតណតុយា សន្នំ សុណាតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បញ្ហាវារៈ

[២៣៣] អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាអប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង់ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានបដិសន្ធិ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាអប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានបដិសន្ធិ . . . ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាអប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង់ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

[២៣៤] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ

សប្បដិយទុកេ បញ្ញាវារោ

រូបាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណាស្ស ដោជ្ជញ្ញាយតនំ កាយ-
 វិញ្ញាណាស្ស សប្បដិយា ខន្ធា ឥទ្ធិវិញ្ញាណាស្ស
 បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណាស្ស អនាគតំសញ្ញាណាស្ស
 អារដ្ឋនាយ អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បដិយោ
 ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ទានំ . . . សីលំ . . . ឧទោសថកម្មំ កត្វា
 តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ លាណ
 វុដ្ឋហិត្វា លាណំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា
 មក្កំ បច្ចវេក្ខតិ ផលំ បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ កោត្រភុស្ស
 វោទានស្ស មក្កស្ស ផលស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្មណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា បហីនេ កិលេសេ បច្ច-
 វេក្ខតិ វិក្ខម្ពិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សមុទា-
 ចិណ្ណោ កិលេសេ ជានន្តិ វត្ថុំ . . . ឥត្តិច្ឆ្រិយំ បុរិសិច្ឆ្រិ-
 យំ ដីវិតិច្ឆ្រិយំ អាចោទាតុំ . . . កតពធិការំ អាហារំ
 អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញ្ញា-
 ណោន អប្បដិយចិត្តសមដ្ឋិស្ស ចិត្តំ ជាតាតិ អាគា-
 សានញ្ញាយតនំ វិញ្ញាណញ្ញាយតនស្ស អាភិញ្ញាញ្ញា-
 យតនំ នេវសញ្ញាណាសញ្ញាយតនស្ស អប្បដិយា ខន្ធា

សប្បដិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ)
 នៃកាយវិញ្ញាណ ពួកខន្ធ ជាសប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា
 នូវឥន្ទ្រវិញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ទាន . . . សីល . . . ធ្វើឧបោ-
 សថកម្ម ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវពួកកុសល ដែល
 ធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈាន ពិចារណា នូវឈាន
 ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល
 ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គ
 និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួក
 កិលេស ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់
 សង្កិនហើយ ដឹង នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន
 នូវវត្ថុ . . . នូវឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ជីវិតិន្រ្ទិយ អាបោធាតុ . . . នូវ
 កតឡិវ្យាហារ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង ដឹង នូវ
 ចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយអប្បដិយចិត្ត ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ
 អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញាយតនៈ អាកិញ្ញញ្ញា-
 យតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ឥទ្ធិវិធម្មណាស្ស ចេតោបរិយម្មណាស្ស បុព្វ-
និវាសានុស្សតិម្មណាស្ស យថាកម្មបកម្មណាស្ស
អនាគតំសម្មណាស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្មណាប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

[២៣៥] សប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ចក្កំ . . .
ដោដ្ឋព្វេ ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិទន្ធតិ តំ ករុំ
កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ អប្បដិយោ
ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន
បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្ម-
ណាធិបតិ ទានំ . . . សីលំ . . . ឧចោសថកម្មំ . . .
តំ ករុំ កត្វា . . . បុព្វេ សុចិណ្ណានិ . . . ឈាន
វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មក្កា
វុដ្ឋហិត្វា មត្តំ ករុំ កត្វា . . . ផលំ ករុំ កត្វា . . .
និព្វានំ កោត្រភុស្ស រោទានស្ស មក្កស្ស ផលស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុំ . . . ឥត្តិទ្ធិយំ
បុរិសិទ្ធិយំ ជីវិតិទ្ធិយំ អាចោទាតុំ . . . កតទ្ធិ-
ការំ អាហារំ ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិទន្ធតិ តំ
ករុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥន្ទ្រិវិជញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[២៣៥] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ អធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . ធ្វើ នូវពួកដោដ្ឋព្វៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវពួកដោដ្ឋព្វៈនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) ទាន . . . សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . . ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព . . . នូវពួកកុសល ដែល ធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន . . . ចេញអំពីឈាន ធ្វើ នូវឈាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព . . . ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព . . . ព្រះ និព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នូវវត្ថុ . . . នូវឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ អាបោធាតុ . . . ធ្វើ នូវកតទ្យង្គារាហារ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវធម៌នោះ ឲ្យជាទីគោរព ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

សប្បដិយទុកេ បញ្ញាវារោ

សហជាតាធិបតិ អប្បដិយាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ អប្បដិយានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ អធិប-
 តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិ-
 យស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បដិយា-
 ធិបតិ អប្បដិយានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ អធិបតិប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស
 ច អប្បដិយស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ សហជាតាធិបតិ អប្បដិយាធិបតិ សម្បយុត្ត-
 កានំ ខន្ធានំ សប្បដិយានញ្ច អប្បដិយានញ្ច ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានានំ រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៦] អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អប្បដិយា
 ខន្ធា . . . ។ បេ ។ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរវ្យច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។

[២៣៧] អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 សមនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៣៨] សប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 សហជាតវ្យច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។ អញ្ញមញ្ញវ្យច្ចយេន
 បច្ចយោ ឆ ។ និស្សយវ្យច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។

សប្បដិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ជាអប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុជ្ជានរូប ជាអប្បដិយៈផង ដោយអធិប-
 តិប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ ដោយអធិប-
 តិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ជាអប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុជ្ជាន-
 រូប ជាអប្បដិយៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ
 នៃសប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់
 សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ជាអប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុជ្ជានរូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្ប-
 ដិយៈផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[២៣៦] អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 អនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ មុន ។ . . . ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ
 នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

[២៣៧] អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 សមនន្តរប្បច្ច័យ ។

[២៣៨] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៦ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[២៣៩] សប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ
 បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ ឧត្តំ
 . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។
 សង្ឃំ ភិណ្ឌតិ ឧត្ត . . . សេនាសនំ សទ្ធាយ ។ បេ ។
 ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ អនន្ត្រូបនិ-
 ស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ
 សទ្ធិំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋិ កណ្ណាតិ
 សីលំ . . . ។ បេ ។ កាយិកំ សុខំ . . . កាយិកំ
 ទុក្ខំ . . . កោជនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។
 សង្ឃំ ភិណ្ឌតិ សទ្ធា ។ បេ ។ កោជនំ សទ្ធាយ ។ បេ ។
 ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៤០] សប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបុរេជាតំ វត្ថុ
 បុរេជាតំ ។ អារម្មណ្ឌបុរេជាតំ ចក្កំ . . . ដោដ្ឋព្វេ
 អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា
 រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតណតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[២៣៩] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌូបនិស្ស័យ និងបកត្ថូបនិស្ស័យ
 ។ លេ ។ ឯបកត្ថូបនិស្ស័យ គឺ (បុគ្គល) នូវរដូវ . . . អាស្រ័យ នូវ
 សេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ។ លេ ។ បំបែកសង្ឃ រដូវ . . . សេនា-
 សនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ លេ ។ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧប-
 និស្សយប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និង
 បកត្ថូបនិស្ស័យ ។ លេ ។ ឯបកត្ថូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ
 នូវសទ្ធា ហើយឲ្យទាន ។ លេ ។ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល . . . ។ លេ ។
 នូវកាយិកសុខ . . . នូវកាយិកទុក្ខ . . . បុគ្គល អាស្រ័យ នូវភោជន
 ហើយឲ្យទាន ។ លេ ។ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ។ លេ ។ ភោជន ជា
 បច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ លេ ។ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្ស-
 យប្បច្ច័យ ។

[២៤០] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 បុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។
 អារម្មណ្ឌបុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ . . . នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ ថា
 មិនឡើង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ
 នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ព្រ ។ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ

រូបាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ កាយ-
 វិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេ-
 ជាតំ ចក្កាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ
 កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។
 អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុ . . . ឥត្តិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ
 ដីវិតិន្ទ្រិយំ អាចោណតំ . . . កតទ្ធិដ្ឋារំ អាហារំ
 អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ
 វត្ថុ អប្បដិយានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សប្បដិយោ ច អប្បដិយោ ច ធម្មា អប្បដិយស្ស
 ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ
 វត្ថុបុរេជាតំ ។ ចក្កាយតនព្វា វត្ថុ ច ដោដ្ឋញ្ចាយត-
 នព្វា វត្ថុ ច អប្បដិយានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។

[២៤១] អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អប្បដិយា
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស អប្បដិយស្ស កាយស្ស

សប្បដិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ
 នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខុ-
 យតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃ
 កាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ
 នៃអប្បដិយធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និង
 វត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវវត្ថុ . . . នូវឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិ-
 សិន្រ្ទិយ ជីវិតិន្រ្ទិយ អាបោធាតុ . . . នូវកពឡិដ្ឋាវហារ ថាមិនទៀង
 . . . ទោមនស្ស កើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ សប្បដិយធម៌ក្តី អប្ប-
 ដិយធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បាន
 ដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ គឺ ចក្ខុយតនៈក្តី វត្ថុក្តី
 ដោយដ្ឋព្វាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ដោយបុរេ-
 ជាតប្បច្ច័យ ។

[២២១] អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌
 ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ចាជាត គឺ ពួកអប្បដិ-
 យក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយកាយនេះ ដែលកើតមុន

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បដិយា
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សប្បដិយស្ស កាយស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បដិយា
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សប្បដិយស្ស ច អប្បដិ-
 យស្ស ច កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 ទ្ធិន្ទម្បិ មូលា កាតព្វា ។

[២៤២] អប្បដិយា ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អប្បដិយា
 ខន្ធា . . . វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។

[២៤៣] អប្បដិយា ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា ធានាខណ៌-
 កា ។ សហជាតា អប្បដិយា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ សប្បដិយានព្វា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូទានំ កម្ម-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ធានាខណ៌កា អប្បដិយា
 ចេតនា វិចារកានំ ខន្ធានំ អប្បដិយានព្វា កដត្តា-
 រូទានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បដិយា
 ធម្មោ សប្បដិយស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ សហជាតា ធានាខណ៌កា ។ សហជាតា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ
នៃសប្បដិយកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។
បច្ឆាជាត គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយកាយ និង
អប្បដិយកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ ឯមូល
នៃបច្ច័យទាំងពីរ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។

[២៤២] អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
អាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ មុន ។ . . . វោទាន ជា
បច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[២៤៣] អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
កម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ
អប្បដិយចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋា-
នរូប ជាសប្បដិយៈផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ អប្ប-
ដិយចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកកដត្តារូប ជាអប្បដិយៈ
ផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌
ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត

សប្បដិយទុកេ បញ្ញាវារោ

អប្បដិយា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ សប្បដិ-
 យានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ ធានាខណិកា អប្បដិយា ចេតនា វិចាកានំ
 ខន្ធានំ សប្បដិយានញ្ច កេតនារូចានំ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ច
 អប្បដិយស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតា ធានាខណិកា ។ បេ ។

[២៤៤] អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 វិចាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចាកោ អប្បដិយោ
 ... តីណិ ។

[២៤៥] អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បដិយា អាហារា
 សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អប្បដិយានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នានំ រូចានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិ-
 កូលោ កតទ្ធិដ្ឋារោ អាហារោ ឥមស្ស អប្ប-
 ដិយស្ស កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អវសេសា ទ្វេបិ បញ្ញា កាតញ្ច បដិសន្ធិ កត-
 ទ្ធិដ្ឋារោ អាហារោ ទ្វិសុបិ កាតញ្ចោ អត្តេ ។

សប្បដិយទុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ អប្បដិយចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ
 គឺ អប្បដិយចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកកដត្តារូប
 ជាសប្បដិយៈផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃ
 សប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់
 សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ បេ ។

[២២២] អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយវិបា-
 កប្បច្ច័យ គឺ វិបាក ជាអប្បដិយៈ ... មានវារៈ ៣ ។

[២២៥] អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយអា-
 ហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ ជាអប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្ត-
 កក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ
 ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កតឡឺង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយកាយនេះ
 ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។ ឯប្រស្នា ទាំង ២ ដ៏សេស និងបដិសន្ធិ
 បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ កតឡឺង្ការាហារ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ក្នុងប្រស្នាទាំង ២
 ត្រង់ខាងចុងបំផុតចុះ ។

[២៤៦] សប្បដិឃោ ធម្មោ អប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កុន្ទ្រិយំ ចក្កុវិញ្ញា-
 ណាស្ស កាយិន្ទ្រិយំ កាយវិញ្ញាណាស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អប្បដិឃោ ធម្មោ អប្បដិឃស្ស
 ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ តីសុបិ
 ដីវិតិន្ទ្រិយំ អក្កេ កាតព្វំ ។ សប្បដិឃោ ច អប្ប-
 ដិឃោ ច ធម្មោ អប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ចក្កុន្ទ្រិយញ្ច ចក្កុវិញ្ញាណញ្ច ចក្កុវិញ្ញា-
 ណាសហកតានំ ខន្ធានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កាយិន្ទ្រិយញ្ច កាយវិញ្ញាណញ្ច កាយវិញ្ញាណាស-
 ហកតានំ ខន្ធានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៤៧] ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។
 មក្កប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ សម្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ឯកំ ។

[២៤៨] សប្បដិឃោ ធម្មោ អប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ ចក្កាយតនំ
 ចក្កុវិញ្ញាណាស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណាស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បដិឃោ ធម្មោ
 អប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[២៤៦] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ចក្កន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្កវិញ្ញាណ កាយិន្ទ្រិយ
 ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣
 ដីវិតិទ្រិយ ក្នុងវារៈទាំង ៣ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ត្រង់ខាងចុងបំផុតចុះ ។
 សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ចក្កន្ទ្រិយក្តី ចក្កវិញ្ញាណក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 ដែលប្រកបដោយចក្កវិញ្ញាណ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ កាយិន្ទ្រិយក្តី
 កាយវិញ្ញាណក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយកាយវិញ្ញាណ
 ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

[២៤៧] ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ជា
 បច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសម្ប-
 យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[២៤៨] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ក-
 វិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយវិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ

សប្បដិយទុកេ បញ្ញាវារោ

សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អប្បដិ-
 យា ខន្ធា អប្បដិយានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិប្ប-
 យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធា វត្ថុស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ វត្ថុ អប្បដិយានំ ខន្ធានំ
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បដិយា
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស អប្បដិយស្ស កាយស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បដិយោ ធម្មា
 សប្បដិយស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អប្បដិយា
 ខន្ធា សប្បដិយានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ បច្ឆា-
 ជាតា អប្បដិយា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សប្ប-
 ដិយស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អប្បដិយោ ធម្មា សប្បដិយស្ស ច អប្បដិយស្ស
 ច ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អប្បដិយា ខន្ធា សប្បដិ-
 យានញ្ច អប្បដិយានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ

សប្បដិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួក
អប្បដិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈ ដោយ
វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយ
វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។
បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអប្បដិយៈ ដោយវិប្បយុត្ត-
ប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយ-
កាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌
ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត
និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួក
ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃ
បដិសន្ធិ . . . ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃសប្ប-
ដិយកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌
ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ
បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកអប្បដិ-
យក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
បច្ឆាជាតា អប្បដិយា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
សប្បដិយស្ស ច អប្បដិយស្ស ច កាយស្ស
វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៤៩] សប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ បដិច្ចសទិសា បឋម-
ប្បញ្ញា ។ សប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហ-
ជាតា សប្បដិយា មហាក្ខតា អាចោណតុយា អត្ថិប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ សប្បដិយា មហាក្ខតា អប្បដិយានំ
ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កេដត្តារូបានំ ឧបាទារូបានំ
អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ឥត្ថិទ្ធិយស្ស
កតទ្ធិដ្ឋារស្ស អាហារស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ ឧតុសមុដ្ឋានំ អសញ្ញ-
សត្តានំ . . . ។ បុរេជាតំ . . . ចក្កំ . . . ដោដ្ឋព្វ
អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ
បស្សតិ ទិព្វាយ សោតណតុយា សន្នំ សុណាតិ រូបា-
យតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញា-
ណស្ស ចក្កាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ដោយវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ជាបច្ឆ័យ នៃសប្បដិយកាយ និងអប្បដិយកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ ។

[២៤៩] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ឆ័យ នៃសប្បដិយធម៌ ដោយ អត្ថិប្បដ្ឋយ គឺ មានវារៈ ១ ប្រស្នាទី ១ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។ សប្បដិយធម៌ ជាបច្ឆ័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយអត្ថិប្បដ្ឋយ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ពួកមហាក្ខត ជាសប្បដិយៈ ជាបច្ឆ័យ នៃអាបោធាតុ ដោយអត្ថិប្បដ្ឋយ ពួកមហាក្ខត ជាសប្បដិយៈ ជាបច្ឆ័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈ ពួកកដត្តារូប និងពួកឧបាទារូប ដោយអត្ថិប្បដ្ឋយ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ឆ័យ នៃ តត្ថិន្ទ្រិយ និងកពឡិដ្ឋារាហារ ដោយអត្ថិប្បដ្ឋយ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន ឧតុសមុដ្ឋាន របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ . . . ។ ឯបុរេជាត . . . គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ ថាមិន ទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឬ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ឆ័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ឆ័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ឆ័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ

សប្បដិយទុកេ បញ្ញាវារោ

កាយវិញ្ញាណស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សប្ប-
 ដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ច អប្បដិយស្ស ច
 ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សប្បដិយំ ឯកំ
 មហាក្ខតំ ទ្ធិន្នំ មហាក្ខតានំ អាចោទានុយោ ច អត្តិប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចសទិសំ យាវ អសញ្ញាសត្តា ។
 អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ
 ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ អប្បដិយោ ឯកោ ខន្ធា
 តិណ្ណាន្នំ . . . យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ បុរេជាតំ វត្ថុ . . .
 ឥត្តិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ អាចោទានុ . . .
 កតទ្ធិញ្ញារំ អាហារំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ
 ឧប្បជ្ជតិ វត្ថុ អប្បដិយានំ ខន្ធានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បដិយា ខន្ធា បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស អប្បដិយស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ កតទ្ធិញ្ញារោ អាហារោ ឥមស្ស អប្បដិយស្ស
 កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ
 អប្បដិយានំ កេត្តារូទានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ

សប្បដិយទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ សប្បដិយធម៌ ជា
 បច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ គឺ ម-
 ហាកូត ១ ជាសប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃមហាកូត ២ ផង នៃអាបោធាតុ
 ផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។
 អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់
 សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហ-
 ជាត គឺ អប្បដិយក្ខន្ធន្ត ១ (នៃខន្ធន្ត) ៣ . . . រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។
 បុរេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវវត្ថុ . . . នូវឥត្តិទ្រិយ បុរិសិទ្ធរិយ ជីវិតិទ្រិយ
 អាបោធាតុ . . . នូវកពឡិដ្ឋារាហារ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស
 កើតឡើង វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអប្បដិយក្ខន្ធន្ត ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។
 បច្ឆាជាត គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធន្ត ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយកាយនេះ ដែល
 កើតមុន ដោយអត្តិប្បច្ច័យ កពឡិដ្ឋារាហារ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយ-
 កាយនេះ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ រូបជីវិតិទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប
 ជាអប្បដិយៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃ
 សប្បដិយធម៌ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា អប្បដិយា ខន្ធា សប្បដិយានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បដិសន្ធិក្ខណោ អាចោណតុ សប្បដិយានំ មហាក្ខតានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចោណតុ សប្បដិយានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ កេដត្តារូចានំ ឧចានារូចានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចោណតុ ចក្ខាយតនស្ស
 ដោដ្ឋញាយតនស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពាហិរំ . . .
 អាហារសមុដ្ឋានំ ឧតុសមុដ្ឋានំ អសញ្ញសត្តានំ . . . ។
 បច្ឆាជាតា អប្បដិយា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 សប្បដិយស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កតទ្ធិដ្ឋាហោ អាហារោ ឥមស្ស សប្បដិយស្ស កា-
 យស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដីរិឥន្ទ្រិយំ សប្ប-
 ដិយានំ កេដត្តារូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ច អប្បដិយស្ស ច
 ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ
 អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ អប្បដិយោ ឯកោ
 ខន្ធា តិណ្ណាន្តំ ខន្ធានំ សប្បដិយានញ អប្បដិយានញ
 . . . បដិច្ចសទិសំ យាវ អសញ្ញសត្តា ។ បច្ឆាជាតា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
 អាបោធាតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកមហាកូត ជាសប្បដិយៈ ដោយអត្ថិ-
 ប្បច្ច័យ អាបោធាតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសប្បដិយៈ
 ពួកកដត្តារូប និងពួកឧបាទារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ អាបោធាតុ ជា
 បច្ច័យ នៃចក្ខាយតនៈ និងផោដ្ឋញាយតនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពាហិរៈ
 . . . អាហារសមុដ្ឋាន ឧតុសមុដ្ឋាន របស់ពួកអសញ្ញាសត្វ . . . ។
 បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអប្បដិយៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយ ជាសប្ប-
 ដិយៈ នេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ កតទ្យិង្ការាហារ ជា
 បច្ច័យ នៃកាយ ជាសប្បដិយៈ នេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ រូបដីវិតិទ្រិយ
 ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសប្បដិយៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ អប្ប-
 ដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។
 សហជាត គឺ អប្បដិយក្ខន្ធ ១ នៃខន្ធ ៣ ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈ
 . . . ដូចបដិច្ចវារៈដែរ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ បច្ឆាជាត

សប្បដិយទុកេ បញ្ញាវារោ

អប្បដិយា ខន្ធោ បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សប្បដិយស្ស
 ច អប្បដិយស្ស ច កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កតទ្ធិដ្ឋាវោ អាហារោ ឥមស្ស សប្បដិយស្ស
 ច អប្បដិយស្ស ច កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ រូបដីវិតិទ្ធិយំ សប្បដិយានព្វ អប្បដិយានព្វ
 កដត្តារូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សប្ប-
 ដិយោ ច អប្បដិយោ ច ធម្មា សប្បដិយស្ស
 ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចសទិសំ យាវ
 អសញ្ញសត្តា ។ សប្បដិយោ ច អប្បដិយោ ច ធម្មា
 អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
 ជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតា អប្បដិយា ខន្ធោ ច
 មហាក្ខតា ច អប្បដិយានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ . . .
 បដិច្ចសទិសំ យាវ អសញ្ញសត្តា ។ សហជាតោ ចក្កុ-
 វិញ្ញាណសហកតោ ឯកោ ខន្ធោ ច ចក្កាយតនព្វ
 តិណ្ណន្តំ ខន្ធានំ . . . ទ្វេ ខន្ធា . . . កាយវិញ្ញាណ-
 សហកតោ ឯកោ ខន្ធោ ច កាយាយតនព្វ តិណ្ណន្តំ
 ខន្ធានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

សប្បដិយទុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ ពួកអប្បដិយក្ខន្ធក៏ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយកាយ និងអប្បដិយកាយ
នេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្តិប្បច្ច័យ កពទ្ធិផ្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃ
សប្បដិយកាយ និងអប្បដិយកាយនេះ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ រូបជីវិតិទ្រិយ
ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសប្បដិយៈ និងជាអប្បដិយៈ ដោយអត្តិ-
ប្បច្ច័យ ។ សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌
ដោយអត្តិប្បច្ច័យ គឺ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។
សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
អត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ពួក
អប្បដិយក្ខន្ធក៏ ពួកមហាក្ខតក៏ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអប្បដិយៈ
. . . ដូចបដិច្ចវារៈដែរ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ សហជាត គឺ
ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយចក្ខុវិញ្ញាណក្តី ចក្ខាយតនៈក្តី នៃខន្ធ ៣ . . .
ខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយកាយវិញ្ញាណក្តី កាយាយ-
តនៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សប្បដិយោ ច អប្បដិយោ ច ធម្មា សប្បដិយស្ស
ច អប្បដិយស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ បដិច្ចសទិសំ ។

[២៥០] ហេតុយា តីណិ អាម្ពុណោ ទ្វេ អធិ-
បតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ
សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ ឆ និស្សយេ នវ ឧប-
និស្សយេ ទ្វេ បុរជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ
អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ តីណិ វិចារកេ តីណិ
អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ បញ្ច ឈានេ តីណិ មក្កេ
តីណិ សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ ចត្តារិ អត្ថិយា
នវ នត្ថិយា ឯកំ វិតតេ នវ ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥១] សប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស
ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សប្បដិ-
យោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស អាម្ពុណាប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ផង នៃ
អប្បដិយធម៌ផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ គឺ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

[២៥០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
អាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងតន្ត្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឈា-
នប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្ត-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២៥១] សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ ដោយ
សហជាតប្បច្ច័យ ។ សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយ-
ធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ

សប្បដិយទុកេ បញ្ញាវារោ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ សប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ច
 អប្បដិយស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អប្បដិយោ ធម្មោ អប្បដិយស្ស ធម្មស្ស
 អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កេម្ពប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាមារប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អប្បដិយោ ធម្មោ
 សប្បដិយស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កេម្ពប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អាមារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អប្បដិយោ ធម្មោ សប្បដិយស្ស ច
 អប្បដិយស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កេម្ពប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាមារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ សប្បដិយោ ច អប្បដិយោ ច ធម្មោ សប្ប-
 ដិយស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សប្បដិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។
 សប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 អាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយតន្ត្រីយប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារ-
 ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយតន្ត្រីយប្បច្ច័យ ។ អប្បដិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃ
 សប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 អាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយតន្ត្រីយប្បច្ច័យ ។ សប្បដិយធម៌ក្តី
 អប្បដិយធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សប្បដិយោ ច អប្បដិយោ ច ធម្មា អប្បដិយស្ស
ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ សប្បដិយោ ច អប្បដិយោ ច
ធម្មា សប្បដិយស្ស ច អប្បដិយស្ស ច ធម្មស្ស
សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៥២] នហេតុយា នវ ។ សង្ខតំ ។ នអនន្តរេ
នវ នសមនន្តរេ នវ នសហជាតេ ចត្តារិ នអញ្ញមញ្ញេ
នវ ននិស្សយេ ចត្តារិ នឧបនិស្សយេ នវ នបុរេជាតេ
នវ ។ សង្ខតំ ។ នសម្បយុត្តេ នវ នវិប្បយុត្តេ
នវ នោអត្តិយា ចត្តារិ នោនត្តិយា នវ នោវិកតេ នវ
នោអវិកតេ ចត្តារិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៣] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណោ តីណិ
សង្ខតំ នអនន្តរេ តីណិ នសមនន្តរេ
តីណិ នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ
សង្ខតំ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ឯកំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

សប្បដិយធម៌ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអប្បដិយធម៌ ដោយ
សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ សប្បដិយធម៌
ក្តី អប្បដិយធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសប្បដិយធម៌ផង នៃអប្បដិយធម៌ផង
ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

[២៥២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។
ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនសម្ប-
យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
នោអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
នោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[២៥៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុ-
ប្បច្ច័យ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុង
នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

រូបិទុកេ បដិច្ចវារោ

នោនត្តិយា តីណិ នោវិកតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៤] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ . . .
អធិបតិយា ចត្តារិ ។ អនុលោមមាតិកា កណោ-
តញា ។ . . . អវិកតេ នវ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សប្បដិយទុកំ និដ្ឋិតំ ។

រូបិទុកេ

បដិច្ចវារោ

[២៥៥] រូបី ធម្មំ បដិច្ច រូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច តយោ មហា-
ក្ខតា ទ្វេ មហាក្ខតេ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តស-
មុដ្ឋានំ រូបំ កេដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ ។ រូបី ធម្មំ បដិច្ច
អរូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណោ
វត្ថុំ បដិច្ច អរូបិណោ ខន្ធ ។ រូបី ធម្មំ បដិច្ច រូបី ច
អរូបី ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណោ
វត្ថុំ បដិច្ច អរូបិណោ ខន្ធ មហាក្ខតេ បដិច្ច កេដត្តា-
រូបំ ។ អរូបី ធម្មំ បដិច្ច អរូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា អរូបី ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច តយោ ខន្ធ

រូបិទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងនោនតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២៥២] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ អនុលោមមាតិកា បណ្ឌិត
គប្បីរាប់ចុះ ។ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ សប្បដិយទុកៈ ។

រូបិទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[២៥៥] រូបិធម៌ (ធម៌ ដែលមានរូប) អាស្រ័យ នូវរូបិធម៌
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មហាកូត ៣ អាស្រ័យ នូវ
មហាកូត ១ នូវមហាកូត ២ . . . ចិត្តសមុជ្ជានរូប កដត្តារូប និង
ឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ។ អរូបិធម៌ (ធម៌ ដែល
មិនមានរូប) អាស្រ័យ នូវរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ រូបិធម៌
ក្តី អរូបិធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កដត្តារូប
អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ។ អរូបិធម៌ អាស្រ័យ នូវអរូបិធម៌
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអរូបិក្ខន្ធ ១

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទ្វេ ខន្ទេ . . . បដិសន្ធិ ។ អរូបី ធម្មំ បដិច្ច រូបី ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អរូបិណោ ខន្ទេ បដិច្ច ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិ ។ អរូបី ធម្មំ បដិច្ច រូបី ច
 អរូបី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អរូបី ឯកំ
 ខន្ធិ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ
 ខន្ទេ . . . បដិសន្ធិ ។ រូបី ច អរូបី ច ធម្មំ បដិច្ច
 រូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អរូបិណោ ខន្ទេ
 ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិ-
 ក្ខណោ . . . ។ រូបី ច អរូបី ច ធម្មំ បដិច្ច អរូបី
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណោ អ-
 រូបី ឯកំ ខន្ធាញ វត្ថុញ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ
 ខន្ទេ . . . ។ រូបី ច អរូបី ច ធម្មំ បដិច្ច រូបី ច
 អរូបី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខ-
 ណោ អរូបី ឯកំ ខន្ធាញ វត្ថុញ បដិច្ច តយោ ខន្ធា
 ទ្វេ ខន្ទេ . . . អរូបិណោ ខន្ទេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច
 កដត្តារូបំ ។ សន្និទ្ធិត្ថំ ។

[២៥៦] ហេតុយា នវ អារម្មណោ តីណិ អធិ-
 បតិយា បញ្ច អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ
 សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញោ ឆ និស្សយេ នវ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

នូវខន្ធ ២ . . . មានបដិសន្ធិដែរ ។ រូបិធម៌ អាស្រ័យ នូវអរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវ ពួកអរូបិក្ខន្ធ មានបដិសន្ធិដែរ ។ រូបិធម៌ក្តី អរូបិធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវ អរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋា- នរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអរូបិក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . មានបដិសន្ធិដែរ ។ រូបិធម៌ អាស្រ័យ នូវរូបិធម៌ផង នូវអរូបិធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកអរូបិក្ខន្ធផង នូវពួក មហាកូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ អរូបិធម៌ អាស្រ័យ នូវ រូបិធម៌ផង នូវអរូបិធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអរូបិក្ខន្ធ ១ ផង នូវវត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ រូបិធម៌ក្តី អរូបិធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវរូបិធម៌ផង នូវអរូបិធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអរូបិក្ខន្ធ ១ ផង នូវវត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . កងត្តារូប អាស្រ័យ នូវពួកអរូបិក្ខន្ធផង នូវពួកមហាកូតផង ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[២៥៦] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៥ ក្នុងអនន្តរប្បដ្ឋាយ មាន វារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បដ្ឋាយ មាន វារៈ ៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៧

រូបិទុកេ បដិច្ចវារោ

ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ
 កម្មេ នវ វិចារកេ នវ អាហារេ នវ ឥន្ទ្រិយេ នវ
 ឈានេ នវ មក្កេ នវ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ
 នវ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា តីណិ វិភតេ តីណិ
 អវិភតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៧] រូបី ធម្មំ បដិច្ច រូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 នហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរូបី ធម្មំ បដិច្ច អរូបី
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អរូបី
 ឯកំ ខន្ធិ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .
 អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណោ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធច្ច-
 សហគតេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វិចិត្តិក្ខាសហគតោ ឧទ្ធច្ច-
 សហគតោ មោហោ ។ នហេតុប្បច្ចយា នវ បញ្ញា
 អហេតុកន្តិ និយាមេតព្វំ ។

[២៥៨] នហេតុយា នវ នអារម្មណោ តីណិ
 នអធិបតិយា នវ នអនន្តរេ តីណិ នសមនន្តរេ តីណិ

រូបិទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 វិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 តន្ត្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមគ្គ-
 ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២៥៧] រូបិធម៌ អាស្រ័យ នូវរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 នហេតុប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ អរូបិធម៌ អាស្រ័យ នូវអរូបិធម៌
 ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអរូបិក្ខន្ធ ១
 ជាអហេតុកៈ នូវខន្ធ ២ . . . មោហាៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។ មានបញ្ហា ៩ ព្រោះ
 នហេតុប្បច្ច័យ តែបណ្ឌិត គប្បីកំណត់ថា ជាអហេតុកៈ ដូច្នោះចុះ ។

[២៥៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណ-
 ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអ-
 នន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ
 នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ទ្វេ
 នវិចាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ នស្រ្តិយេ ឯកំ
 នណានេ ទ្វេ នមត្តេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្ប-
 យុត្តេ ទ្វេ នោនត្តិយា តីណិ នោវិកតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៩] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ . . .
 នអធិបតិយា នវ នអនន្តរេ តីណិ នសមនន្តរេ តីណិ
 នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ
 នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ឯកំ
 នវិចាកេ បញ្ច នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ
 ឯកំ នោនត្តិយា តីណិ នោវិកតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
 ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
 នតន្ត្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង
 នមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
 នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
 នោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[២៥៧] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
 ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុង
 នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

រូបិទុកេ បច្ចយវារោ

[២៦០] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ . . .
 អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ នវ
 អញ្ញមញ្ញេ ន និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ តីណិ
 បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ នវ វិចាកេ
 នវ អាហារេ នវ ឥន្ទ្រិយេ នវ ណានេ នវ មក្កេ
 ឯកំ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ នវ អត្តិយា នវ
 នត្តិយា តីណិ វិតតេ តីណិ អវិតតេ នវ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារោមិ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[២៦១] រូបី ធម្មំ បច្ចយា រូបី ធម្មោ ឧប្ប-
 ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ មហាក្ខតំ . . . បដិច្ច-
 សទិសំ ។ រូបី ធម្មំ បច្ចយា អរូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

រូបិទុកៈ បច្ចយវារៈ

[២៦០] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 អាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 ឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្ប-
 យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 អត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ឯសហជាតវារៈ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

[២៦១] រូបិធម៌ ពីងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មហាកូត ១ . . . ដូចបដិច្ចវារៈ
 ដែរ ។ អរូបិធម៌ ពីងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុ បច្ចយា អរូបិណោ ខន្ធ
 បដិសន្ធិ ។ រូបី ធម្មំ បច្ចយា រូបី ច អរូបី ច
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុ បច្ចយា អរូបិណោ
 ខន្ធ មហាក្ខតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិ-
 សន្ធិ ។ ឯវំ អវសេសា បញ្ញា បវត្តិ បដិសន្ធិ
 វិភជិតញា ។

[២៦២] រូបី ធម្មំ បច្ចយា អរូបី ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ
 អារម្មណប្បច្ចយា ចក្កាយតនំ បច្ចយា ចក្កវិញ្ញាណំ
 កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុ បច្ចយា
 អរូបិណោ ខន្ធ បដិសន្ធិ ។ អរូបី ធម្មំ បច្ចយា អរូបី
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អរូបី ឯកំ ខន្ធ
 . . . ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិ ។ រូបី ច អរូបី ច ធម្មំ
 បច្ចយា អរូបី ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា
 ចក្កវិញ្ញាណសហគតំ ឯកំ ខន្ធឮ ចក្កាយតនញា
 បច្ចយា តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . កាយវិញ្ញាណ-
 សហគតំ . . . អរូបី ឯកំ ខន្ធឮ វត្ថុញា បច្ចយា
 តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . ។ សន្ធិត្ថំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មានបដិសន្ធិ
 ដែរ ។ រូបិធម៌ក្តី អរូបិធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ អរូបិក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុជ្ជានរូប
 ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាកូត មានបដិសន្ធិដែរ ។ ប្រស្នា ដ៏សេស
 និងបវត្តិប្បដិសន្ធិ បណ្ឌិត គប្បីចែក យ៉ាងនេះចុះ ។

[២៦២] អរូបិធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 អារម្មណប្បដ្ឋាយ គឺ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយ-
 វិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ពួកអរូបិក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ
 មានបដិសន្ធិដែរ ។ អរូបិធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះអារម្មណប្បដ្ឋាយ គឺ នឹងអរូបិក្ខន្ធ ១ ... នឹងខន្ធ ២ ... មាន
 បដិសន្ធិដែរ ។ អរូបិធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ផង នឹងអរូបិធម៌ផង ទើប
 កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១
 ដែលប្រកបដោយចក្ខុវិញ្ញាណផង នឹងចក្ខាយតនៈ ផង នឹងខន្ធ ២ ...
 ដែលប្រកបដោយកាយវិញ្ញាណ... ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងអរូបិក្ខន្ធ ១ ផង
 នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

រូបិទុកេ បច្ចយវារោ

[២៦៣] ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិប-
 តិយា នវ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហ-
 ជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ ឆ និស្សយេ នវ ឧបនិស្ស-
 យេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសវនេ តីណិ កម្ម-
 នវ ។ សង្ខតំ ។ មក្កេ នវ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្ប-
 យុត្តេ នវ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា តីណិ វិតតេ តីណិ
 អវិតតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[២៦៤] រូបី ធម្មំ បច្ចយា រូបី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 នហេតុប្បច្ចយា ឯកំ មហាក្ខតំ . . . អសញ្ញាសត្តានំ
 ឯកំ មហាក្ខតំ . . . ។ រូបី ធម្មំ បច្ចយា អរូបី
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ចក្កាយតនំ បច្ចយា
 ចក្កវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ
 វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា អរូបិដោ ខន្ធា អហេតុក-
 ប្បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ
 ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ ។ រូបី ធម្មំ បច្ចយា
 រូបី ច អរូបី ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ នហេតុប្បច្ចយា

រូបិទុកៈ បច្ចយវារៈ

[២៦៣] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋយ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣
 ក្នុងសមនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩
 ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩
 ក្នុងឧបនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣
 ក្នុងអាសេវនប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ។
 សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងមគ្គប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បដ្ឋយ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បដ្ឋយ មាន
 វារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣
 ក្នុងអវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២៦៤] រូបិធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 នហេតុប្បដ្ឋយ គឺ មហាកូត ១ . . . មហាកូត ១ របស់ពួក
 អសញ្ញាសត្វ . . . ។ អរូបិធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ
 កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ពួកអរូបិក្ខន្ធ ជាអហេតុកៈ
 ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។ រូបិធម៌ក្តី
 អរូបិធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បវត្តិ បដិសន្ធិ កាតព្វា ។ អរូបី ធម្មំ បច្ចយា អរូបី
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អរូបី ឯកំ
 ខន្ធំ . . . បដិសន្ធិក្កុណោ វិចិត្តិញ្ញាសហាគតេ ឧទ្ធច្ច-
 សហាគតេ ខន្ធោ បច្ចយា វិចិត្តិញ្ញាសហាគតោ ឧទ្ធច្ច-
 សហាគតោ មោហោ ។ អរូបី ធម្មំ បច្ចយា រូបំ
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អរូបិណោ ខន្ធោ
 បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិ ។ អរូបី ធម្មំ
 បច្ចយា រូបី ច អរូបី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា
 អរូបី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានព្វ
 រូបំ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិ ។ រូបិញ្ចា អរូបិញ្ចា ធម្មំ
 បច្ចយា រូបី ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អរូបិ-
 ណោ ខន្ធា ច មហាក្កតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ បដិសន្ធិ ។ រូបិញ្ចា អរូបិញ្ចា ធម្មំ បច្ចយា អរូបី
 ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ចក្កុវិញ្ញាណសហា-
 គតំ ឯកំ ខន្ធា ចក្កាយតនព្វា បច្ចយា តយោ
 ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . កាយវិញ្ញាណសហាគតំ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ បវត្តិប្បដិសន្ធិ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។ អរូបិធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអរូបិ-
ធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ នឹងអរូបិក្ខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ
... មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក
នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃ
បដិសន្ធិ ។ រូបិធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេ-
តុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកអរូបិក្ខន្ធ មានបដិសន្ធិ
ដែរ ។ រូបិធម៌ក្តី អរូបិធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងអរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
នហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងអរូបិក្ខន្ធ ១
នឹងខន្ធ ២ . . . មានបដិសន្ធិដែរ ។ រូបិធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ផង
នឹងអរូបិធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
ពឹងផ្អែក នឹងពួកអរូបិក្ខន្ធផង នឹងពួកមហាក្ខតផង មានបដិសន្ធិដែរ ។ អរូបិ-
ធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ផង នឹងអរូបិធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេ-
តុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយចក្ខុវិញ្ញាណផង
នឹងចក្ខុយតនៈផង ខន្ធ ២... ដែលប្រកបដោយកាយវិញ្ញាណ ...

រូបិទុកេ បច្ចយវារោ

អរូបី ឯកំ ខន្ធព្វា វត្ថុញ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ
 ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្កុណោ វិចិត្តិក្ខាសហកតេ ឧទ្ធច្ចុ-
 សហកតេ ខន្ធធ្វេ ច វត្ថុញ បច្ចយា វិចិត្តិក្ខាសហ-
 កតោ ឧទ្ធច្ចុសហកតោ មោហោ ។ រូបិញ អរូបិញ
 ធម្មំ បច្ចយា រូបី ច អរូបី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
 នហេតុប្បច្ចយា អរូបី ឯកំ ខន្ធព្វា វត្ថុញ បច្ចយា
 អហេតុកា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . អរូបិនោ
 ខន្ធធ្វេ ច មហាក្ខតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
 បដិសន្ធិ ។

[២៦៥] នហេតុយា នវ នអារម្មណោ តីណិ ន-
 អធិបតិយា នវ នអនន្តវ តីណិ នសមនន្តវ តីណិ
 នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ
 នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ចត្តារិ
 នវិចាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នសន្និយេ ឯកំ
 នណានេ ចត្តារិ នមត្តេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ
 នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនតិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

រូបិទុកៈ បច្ចយវារៈ

ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងអរូបិក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង ខន្ធ ២ . . . មោហៈ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃ
 បដិសន្ធិ ។ រូបិធម៌ក្តី អរូបិធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងរូបិធម៌ផង នឹងអរូបិធម៌ផង
 ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ អហេតុកក្ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹង
 អរូបិក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង ខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក
 នឹងពួកអរូបិក្ខន្ធផង នឹងពួកមហាក្ខតផង មានបដិសន្ធិដែរ ។

[២៦៥] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧
 ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនតន្រ្តិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង
 នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
 ក្នុងនោនតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[២៦៦] ហេតុប្បច្ចយា នហារម្មណោ តីណិ ។
សង្ខតំ សព្វ កាតញ្ច ។ . . . នកម្មេ តីណិ
នវិចារកេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ
ឯកំ នោនតិយា តីណិ នោវិកតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២៦៧] នហេតុប្បច្ចយា ហារម្មណោ តីណិ សព្វ
កាតញ្ច . . . ណានេ នវ មក្កេ តីណិ សង្ខតំ . . .
អវិកតេ នវ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

និស្សយវារោមិ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

[២៦៨] អរូបិ ធម្មំ សំសដ្ឋា អរូបិ ធម្មា
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អរូបិ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា
តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិ ។

[២៦៩] ហេតុយា ឯកំ អវិកតេ ឯកំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[២៦៦] ក្នុងនិកាយម្នាលប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
សេចក្តីបំប្រួញ បច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យដូចគ្នាចុះ ។ . . .
ក្នុងនិកាយម្នាលប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិកាយបុរាណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
និកាយយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិកាយបុរាណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនិកាយត្រៃប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិកាយវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២៦៧] ក្នុងនិកាយម្នាលប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនិកាយហេតុប្បច្ច័យ
បច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យដូចគ្នាចុះ . . . ក្នុងនិកាយប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនិកាយមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុង
និកាយវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ឯនិស្សយវារៈ ដូចគ្នានឹងបច្ច័យវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[២៦៨] អរូបិធម៌ ប្រឡំ នឹងអរូបិធម៌ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំ នឹងអរូបិក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២
. . . មានបដិសន្ធិដែរ ។

[២៦៩] ក្នុងនិកាយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិកាយវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

រូបិទុកេ បញ្ញាវារោ

ឯវំ បច្ចុដីយម្បិ តីណិ កណាណាបិ សម្បយុត្ត-
វារោបិ សព្វេ កាតព្វា ឯកាយេវ បញ្ញា^(១) ។

បញ្ញាវារោ

[២៧០] អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ច-
យេន បច្ចយា អរូបី ហេតុ សម្បយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ
ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិ ។ អរូបី ធម្មោ
រូបិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរូបី ហេតុ
ចិត្តសមុដ្ឋាណាណំ រូចាណំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិ ។ អរូបី ធម្មោ រូបិស្ស ច អរូបិស្ស ច
ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរូបី ហេតុ
សម្បយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ ចិត្តសមុដ្ឋាណាណព្វា រូចាណំ
ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិ ។

[២៧១] រូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-
ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កំ . . . វត្ថុំ ឥត្តិទ្ធិយំ បុរិ-
សិទ្ធិយំ ដីវិតិទ្ធិយំ អាចោណតំ . . . កតទ្ធិដ្ឋារំ
អាហារំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ

១ ម. ឯកាយេវ បញ្ញា ។

រូបិទុកៈ បញ្ញាវារៈ

បច្ចុនីយៈក្តី វារៈ ព្យ ក្តី ការរាប់ក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី
ទាំងអស់នេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនេះចុះ មានបញ្ញា
តែ ១ ប៉ុណ្ណោះទេ ។

បញ្ញាវារៈ

[២៧០] អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ
គឺ ពួកអរូបិហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ
មានបដិសន្ធិដែរ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ
គឺ ពួកអរូបិហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយហេតុប្បច្ច័យ
មានបដិសន្ធិដែរ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ផង និងអរូបិធម៌ផង
ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកអរូបិហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
ផង និងពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានបដិសន្ធិដែរ ។

[២៧១] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
គឺ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ឥតិទ្រិយ បុរិសិទ្ធិយ ដីវិតិទ្រិយ អាបោជាតុ
. . . នូវកតទ្យិដ្តារាហារ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុយា
 សទ្ធិំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស អារម្មណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបិវេនា ខន្ធ ឥទ្ធិវិ-
 ធម្មញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំ-
 សញ្ញាណស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ នានំ . . . សីលំ . . . ឧបោសថកម្មំ
 . . . តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ
 លាណ . . . អរិយា មគ្គា . . . ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ ទិព្វានំ
 កោត្រភុស្ស វោទានស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស អារដ្ឋ-
 នាយ អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា បហីនេ
 កិលេសេ . . . វិក្ខម្ហិតេ កិលេសេ . . . បុព្វេ
 . . . អរូបិវេនា ខន្ធ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ
 ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញ្ញាលោន អរូបិចិត្តសមដ្ឋិស្ស
 ចិត្តំ ជាតតិ អាគាសានព្វាយតនំ វិញ្ញាណព្វាយត-
 នស្ស អាកិញ្ញញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោ-
តធាតុ រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
ដោយដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
ពួកអរូបិក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥន្ទ្រវិញ្ញាណ បុព្វេនិវា-
សានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។
អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ទាន . . .
សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . . ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ
ពិចារណា នូវពួកកុសល ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន អំពី
ឈាន . . . ពួកព្រះអរិយៈ អំពីមគ្គ . . . ហើយពិចារណា នូវផល
ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គ
និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកកិ-
លេស ដែលលះបង់ហើយ . . . នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ
. . . ក្នុងកាលមុន . . . នូវពួកអរូបិក្ខន្ធ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស
កើតឡើង ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយអរូបិចិត្ត ដោយ
ចេតោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញា-
យតនៈ អាកិញ្ញាញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ

រូបិទុកេ បញ្ញាវារោ

អរូបិណោ ខន្ធោ ឥន្ទ្រិវិធម្មញ្ញាណាស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណាស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណាស្ស យថាកម្មបតិញ្ញាណាស្ស អនាគតំសញ្ញាណាស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៧២] រូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ចក្កំ . . . កកត- ឡិដ្ឋារំ អាហារំ ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ ករុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ . . . ។ សន្និទ្ធតំ ។ និព្វានំ មក្កស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរូបិណោ ខន្ធោ ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ . . . រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ អរូបី អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មោ រូបិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អរូបី អធិបតិ ចិត្ត- សមុដ្ឋានានំ រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

រូបិទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ពួកអរូបិក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធិញ្ញាណ ចេតោ-
បរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និង
អនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[២៧២] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . ធ្វើ នូវកព-
ឡិវ្ត្តារាហារ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវវត្ថុ
នោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ អរូបិធម៌
ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ
និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវទាន
. . . ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ និងផល
ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកអរូបិក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព
ហើយត្រេកអរ . . . រាគៈ កើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។
ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អរូបិធម៌ ជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្ប-
យុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌
ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អរូបិធម៌ ជា
អធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អរូបី ធម្មោ រូបិស្ស ច អរូបិស្ស ច ធម្មស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អរូបី
អធិបតិ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋាណនញ្ច
រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៧៣] អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស អនន្ត-
រប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អរូបិនោ ខន្ធា
បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អរូបីនំ ខន្ធានំ ផលសមាបត្តិយា
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ សត្ត មិហ
យដនា នត្តិ ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន ។
និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សត្ត បញ្ញា មិហ
យដនា នត្តិ ។

[២៧៤] រូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្ស-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ បកត្តប-
និស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ ឧតុំ . . . កោដនំ
. . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ សដ្ឋំ
ភិទ្ធពតិ ឧតុំ កោដនំ សេនាសនំ សទ្ធាយ ។ បេ ។ ផល-
សមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី
ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ផង នៃអរូបិធម៌ផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អរូបិធម៌ ជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួក សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[២៧៣] អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកអរូបិក្ខន្ធ ក្រោយៗ ផង នៃផល-សមាបត្តិផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតិប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៧ តំណ មិនមាន ក្នុងទីនេះទេ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៦ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ មានបញ្ញា ៧ ឯតំណ មិនមាន ក្នុងទីនេះទេ ។

[២៧៤] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្តាបនិស្ស័យ និងបកត្តបនិស្ស័យ ។ លេ ។ ឯបកត្តប-និស្ស័យ គឺ (បុគ្គល) នូវរដូវ . . . នូវកោជន . . . អាស្រ័យ នូវសេនា-សនៈ ហើយឲ្យទាន ។ លេ ។ បំបែកសង្ឃ រដូវ កោជន សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ លេ ។ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្ប-ច្ច័យ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ

រូបិទុកេ បញ្ញាវារោ

អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្តប-
 និស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សន្នំ ឧប-
 និស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . សីលំ . . . ។ បេ ។
 កាយិកំ ទុក្ខំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ សដ្ឋំ
 ភិន្នតិ សន្ធា ។ បេ ។ កាយិកំ ទុក្ខំ សន្ធាយ ។ បេ ។
 ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៧៥] រូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស បុរេជាត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។
 អារម្មណបុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . កតទ្ធិដ្ឋារំ
 អាហារំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន
 ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុយា សន្នំ
 សុណាតិ រូចាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋព្វាយ-
 តនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្កាយតនំ
 ចក្កុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 វត្ថុ អរូបីនំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៧៦] អរូបី ធម្មោ រូបិស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អរូបិទោ ខន្ធា បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

រូបិទុកៈ បញ្ហាវារៈ

បានដល់អារម្មណ៍បរិសុទ្ធិយ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្តបរិសុទ្ធិយ
 ។ បេ ។ ឯបកត្តបរិសុទ្ធិយ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា
 ហើយឲ្យទាន . . . នូវសីល . . . ។ បេ ។ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវ
 កាយិកទុក្ខ ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ។ បេ ។
 កាយិកទុក្ខ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ បេ ។ នៃផលសមាបត្តិ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[២៧៥] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ
 បានដល់អារម្មណ៍បុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណ៍បុរេជាត គឺ
 នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវកពឡិដ្ឋារាហារ ថាមិនទៀង . . .
 ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវ
 សំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ
 ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ
 ចក្ខុយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃ
 កាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអរូបិក្ខន្ធ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[២៧៦] អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ
 បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែល
 កើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[២៧៧] អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស អាសេ-
វនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ... ។

[២៧៨] អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ សហជាតា ធានាខណិកា ។
សហជាតា អរូបី ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ធានាខណិកា អរូបី
ចេតនា វិចារកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
អរូបី ធម្មោ រូបិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សហជាតា ធានាខណិកា ។ សហជាតា អរូបី
ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ ធានាខណិកា អរូបី ចេតនា កដត្តារូចានំ
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មោ រូបិស្ស ច
អរូបិស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ស-
ហជាតា ធានាខណិកា ។ សហជាតា អរូបី ចេតនា
សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ
កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ធានាខណិកា អរូបី
ចេតនា វិចារកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូចានំ កម្ម-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[២៧៧] អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអាសេវ-
នប្បច្ច័យ គឺ មុន ។ . . . ។

[២៧៨] អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ
បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ អរូបិចេ-
តនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានា-
ខណិកៈ គឺ អរូបិចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត
និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ អរូបិចេតនា ជាបច្ច័យ នៃ
ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ អរូបិ-
ចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌
ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ផង នៃអរូបិធម៌ផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់
សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ អរូបិចេតនា ជាបច្ច័យ
នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
ឯនានាខណិកៈ គឺ អរូបិចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង នៃ
ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[២៧៩] អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស វិចារ-
កប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[២៨០] រូបី ធម្មោ រូបិស្ស ធម្មស្ស អាហារ-
រប្បច្ចយេន បច្ចយោ កតទ្ធិដ្ឋាវោ អាហារោ សមស្ស
កាយស្ស អាហាររប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មោ
អរូបិស្ស ធម្មស្ស អាហាររប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[២៨១] រូបី ធម្មោ រូបិស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដីវិតិទ្ធិយំ កេជត្តារូចានំ ឥន្ទ្រិ-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស
ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កុទ្ធិយំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស
កាយិទ្ធិយំ កាយវិញ្ញាណស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្ប-
ច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ រូបី ច អរូបី ច ធម្មោ អរូ-
បិស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កុទ្ធិ-
យព្វា ចក្កុវិញ្ញាណព្វា ចក្កុវិញ្ញាណសហគតានំ ខន្ទា-
នំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាយិទ្ធិយព្វា . . . ។

[២៨២] អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស ណានប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ តីណិ ។ មត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ

រូបិទុកៈ បញ្ហាវារៈ

[២៧៩] អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

[២៨០] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ កតទ្យុត្តារាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ មាន វារៈ ៣ ។

[២៨១] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយសន្ត្រិយប្បច្ច័យ គឺ រូបដីវិត្តិសន្ត្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយសន្ត្រិយប្បច្ច័យ ។ រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយសន្ត្រិយប្បច្ច័យ គឺ ចក្ខុសន្ត្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយិសន្ត្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយសន្ត្រិយប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយ សន្ត្រិយប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ រូបិធម៌ក្តី អរូបិធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយសន្ត្រិយប្បច្ច័យ គឺ ចក្ខុសន្ត្រិយក្តី ចក្ខុវិញ្ញាណក្តី ជា បច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយសន្ត្រិយប្បច្ច័យ កាយិសន្ត្រិយក្តី . . . ។

[២៨២] អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយឈា- នប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ

តីណិ ។ សម្មយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ ។

[២៨៣] រូបី ធម្មោ អរូបិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតំ
 បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ អរូបីនំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្កាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស
 កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អរូបីនំ ខន្ធានំ
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មោ រូបិស្ស
 ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អរូបិនោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នានំ រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខ-
 ណោ អរូបី ខន្ធា កេដត្តារូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អរូបិនោ ខន្ធា បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៨៤] រូបី ធម្មោ រូបិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ សហជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។
 សហជាតំ ឯកំ មហាក្ខតំ . . . យាវ អសញ្ញ-
 សត្តា កេតទ្ធិដ្ឋាវោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដិវិតិន្ទ្រិយំ កេដត្តារូចានំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ មានវារៈ ៣ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ១ ។

[២៨៣] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអរូបិក្ខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអរូបិក្ខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកអរូបិក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈ នៃបដិសន្ធិ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[២៨៤] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បាន ដល់សហជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ មហាក្ខត ១ . . . រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ កពឡិក្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ រូបជីវិតិឡិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប

រូបិទុកេ បញ្ញាវារោ

អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបី ធម្មោ អរូបិស្ស
 ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។
 សហជាតំ បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុ អរូបីនំ ខន្ធានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្កំ . . . កក-
 ឡិដ្ឋារំ អាហារំ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 ទិព្វេន ចក្កុនា . . . ទិព្វាយ សោតនាតុយា . . .
 រូចាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ដោជ្ជព្វាយតនំ កាយ-
 វិញ្ញាណស្ស ចក្កាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស កាយា-
 យតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អរូបីនំ ខន្ធានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មោ អរូបិស្ស
 ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរូបី ឯកោ ខន្ធា
 តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
 អរូបី ធម្មោ រូបិស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អរូបិនោ ខន្ធា
 ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិ-
 សន្ធិក្ខណោ . . . ។ បច្ឆាជាតា អរូបិនោ ខន្ធា បុរេ-
 ជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

រូបិទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ
បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ
នៃពួកអរូបិក្ខន្ធ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯបុរេជាត
គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . នូវកពឡិដ្ឋារាហារ ថាមិនទៀង . . .
ទោមនស្ស កើតឡើង ដោយទិព្វចក្ខុ . . . ដោយទិព្វសោតជាតុ . . .
រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ)
នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយ-
តនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអរូបិក្ខន្ធ
ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយ
អត្តិប្បច្ច័យ គឺ អរូបិក្ខន្ធ ១ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២ . . . ក្នុង
ខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយ
អត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ច័យជាត ។ សហជាត គឺ
ពួកអរូបិក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ
ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ឯបច្ច័យជាត គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធ
ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អរូបី ធម្មា រូបិស្ស ច អរូបិស្ស ច ធម្មស្ស អត្តិប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ អរូបី ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ
 ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។ រូបី ច អរូបី
 ច ធម្មា រូបិស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហ-
 ជាតា អរូបិណោ ខន្ធា ច មហាក្ខតា ច ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នានំ រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា
 អរូបិណោ ខន្ធា ច កតទ្បិញ្ញាហោ អាហារោ ច ឥមស្ស
 កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អរូបិ-
 ណោ ខន្ធា ច រូបដីវិតិទ្រិយព្វ កជត្តារូចានំ អត្តិប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបី ច អរូបី ច ធម្មា អរូបិស្ស
 ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជា-
 តំ ។ សហជាតោ ចក្កវិញ្ញាណសហគតោ ឯកោ
 ខន្ធា ច ចក្កាយតនព្វ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្តិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . កាយវិញ្ញាណសហ-
 គតា អរូបី ឯកោ ខន្ធា ច វតុ ច តិណ្ណន្នំ
 ខន្ធានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ផង នៃអរូបិធម៌ផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ គឺ
អរូបិក្ខន្ធទ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយ
អត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ រូបិធម៌ក្តី
អរូបិធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហ-
ជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកអរូ-
បិក្ខន្ធក្តី មហាកូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយ
អត្តិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធក្តី កពឡិដ្ឋារាហារក្តី ជា
បច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បច្ឆាជាត គឺ ពួកអរូបិក្ខន្ធក្តី
រូបដីវិតិទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។
រូបិធម៌ក្តី អរូបិធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បាន
ដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលប្រកប
ដោយចក្ខុវិញ្ញាណក្តី ចក្ខាយតនៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយ
អត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . អរូបិក្ខន្ធទ ដែលប្រកបដោយកាយវិញ្ញាណ
ក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . .

រូបិទុកេ បញ្ញាវារោ

បដិសន្ធិក្ខណោ អរូបី ឯកោ ខន្ធា ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ
ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។ នត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិក-
តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិកតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៨៥] ហេតុយា តីណិ អារម្មណោ ទ្វេ
អធិបតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ
សហជាតេ សត្ត អញ្ញមញ្ញេ ឆ និស្សយេ សត្ត
ឧបនិស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ ឯកំ បច្ឆាជាតេ ឯកំ
អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ តីណិ វិចាកេ តីណិ
អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ឆ ឈានេ តីណិ មក្កេ
តីណិ សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ ទ្វេ អត្តិយា សត្ត
នត្តិយា ឯកំ វិកតេ ឯកំ អវិកតេ សត្ត ។ ឯវំ
កណោតព្វំ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[២៨៦] រូបី ធម្មោ រូបិស្ស ធម្មស្ស
សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបី ធម្មោ
អរូបិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

រូបិទុក្ខៈ បញ្ហាវារៈ

អរូបិក្ខន្ធ ១ ក្តី វត្ថុក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ក្នុងខណៈ នៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ២
... ។ ជាបច្ច័យ ដោយនត្តិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

[២៨៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧
ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងឈាន-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ
មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៧ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
អវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២៨៦] រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។
រូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មា
 អរូបិស្ស ធម្មស្ស អាវម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មា រូបិស្ស ធម្មស្ស
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរូបី ធម្មា
 រូបិស្ស ច អរូបិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបី ច អរូបី ច
 ធម្មា រូបិស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបី ច អរូបី ច
 ធម្មា អរូបិស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២៨៧] នហោតុយា សត្តំ នអាវម្ពណោ សត្តំ នអ-
 ធិបតិយា សត្តំ នអនន្តរេ សត្តំ នសមនន្តរេ សត្តំ
 នសហជាតេ ឆ នអញ្ញមញ្ញេ ឆ ននិស្សយេ ឆ នឧប-
 និស្សយេ សត្តំ នបុរេជាតេ សត្តំ ។ សង្ខត្តំ ។ នមក្កេ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆា-
 ជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ អរូបិធម៌ ជាបច្ច័យ
 នៃរូបិធម៌ផង នៃអរូបិធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 កម្មប្បច្ច័យ ។ រូបិធម៌ក្តី អរូបិធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃរូបិធម៌ ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 អាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ រូបិធម៌ក្តី អរូបិ-
 ធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអរូបិធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[២៨៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៧ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៧ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៦ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៦ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបុរេជា-
 តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ

រូបិទុកេ បញ្ញាវារោ

សត្ត នសម្បយុត្តេ ឆ នវិប្បយុត្តេ បញ្ច នោអត្តិយា
ចត្តារិ នោនត្តិយា សត្ត នោវិកតេ សត្ត នោអវិកតេ
ចត្តារិ ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២៨៨] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ . . .
នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ តីណិ នសមនន្តរេ
តីណិ នអញ្ញមញ្ញេ ឯកំ នឧបនិស្សយេ តីណិ
សព្វត្ត តីណិ នសម្បយុត្តេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ឯកំ
នោនត្តិយា តីណិ នោវិកតេ តីណិ ។ ឯវំ កលោតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២៨៩] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ . . .
អធិបតិយា ចត្តារិ អនុលោមមាតិកា កាតព្វា . . .
អវិកតេ សត្ត ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

រូបិទុកំ និដ្ឋិតំ ។

រូបិទុកៈ បញ្ញាវារៈ

មានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ
មានវារៈ ៥ ក្នុងនោអត្តិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោនត្តិប្បដ្ឋយ មាន
វារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោអវិគតប្បដ្ឋយ មាន
វារៈ ៤ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[២៨៨] ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ
... ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣
ក្នុងនសមនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១
ក្នុងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងបដ្ឋយទាំងអស់ មានវារៈ ៣
ដូចគ្នា ក្នុងនសម្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ មាន
វារៈ ១ ក្នុងនោនត្តិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ
៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២៨៩] ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ
... ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៤ អនុលោមមាតិកា បណ្ឌិត គប្បី
ធ្វើចុះ... ក្នុងនអវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៧ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ រូបិទុកៈ ។

លោកិយទុកំ

បដិច្ចវារោ

[២៩០] លោកិយំ ធម្មំ បដិច្ច លោកិយោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកិយំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
តយោ ខន្ធោ ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ ទ្វេ ខន្ធោ . . .
បដិសន្ធិក្កុលោ ខន្ធោ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធោ ឯកំ
មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ ។ លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច
លោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោ-
កុត្តរំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . ។
លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច លោកិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា លោកុត្តរេ ខន្ធោ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
រូបំ ។ លោកុត្តរំ ធម្មំ បដិច្ច លោកិយោ ច លោ-
កុត្តរោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា លោកុត្តរំ
ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធោ ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ
ទ្វេ ខន្ធោ . . . ។ លោកិយញា លោកុត្តរញា ធម្មំ
បដិច្ច លោកិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

លោកិយទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ

[២៩០] លោកិយធម៌ អាស្រ័យ នូវលោកិយធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ
 នូវលោកិយក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុង
 ខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាកូត ១ . . .
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប ឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ។
 លោកុត្តរធម៌ អាស្រ័យ នូវលោកុត្តរធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-
 តុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវលោកុត្តរក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . .។
 លោកិយធម៌ អាស្រ័យ នូវលោកុត្តរធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 ហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ។
 លោកិយធម៌ក្តី លោកុត្តរធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវលោកុត្តរធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ
 នូវលោកុត្តរក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ។ លោកិយធម៌ អាស្រ័យ នូវ
 លោកិយធម៌ផង នូវលោកុត្តរធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ

លោកិយទុកេ បដិច្ចវារោ

លោកុត្តរេ ខន្ធេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច ចិត្តស-
មុដ្ឋានំ រូបំ ។ សន្និទ្ធិតំ ។

[២៩១] ហេតុយា បញ្ច អាវម្មណោ ទ្វេ អធិប-
តិយា បញ្ច អនន្តរេ ទ្វេ សមនន្តរេ ទ្វេ សហជាតេ
បញ្ច អញ្ញមញ្ញោ ទ្វេ និស្សយេ បញ្ច ឧបនិស្សយេ
ទ្វេ បុរេជាតេ ទ្វេ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ បញ្ច វិចារកេ
បញ្ច អាហារេ បញ្ច ឥន្ទ្រិយេ បញ្ច ណារេ បញ្ច
មត្តេ បញ្ច សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្តិយា
បញ្ច នត្តិយា ទ្វេ វិតតេ ទ្វេ អវិតតេ បញ្ច ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[២៩២] លោកិយំ ធម្មំ បដិច្ច លោកិយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ លោ-
កិយំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តស-
មុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកប្បដិសន្និ

លោកិយទុកៈ បដិច្ចវារៈ

គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកលោកុត្តរក្ខន្ធផង់ នូវពួកមហាក្ខត ផង ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[២៩១] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងអនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងសមនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងសហជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងឧបនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងអាសេវនប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិបាកប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាហារប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងតន្ត្រិយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងឈានប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងមគ្គប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងសម្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងអតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ក្នុងនតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងវិតតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិតតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៥ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២៩២] លោកិយធម៌ អាស្រ័យ នូវលោកិយធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវលោកិយក្ខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ខន្ធ ២ ... មានអហេតុកប្បដិសន្ធិដែរ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

យាវ អសញ្ញសត្តា វិចិត្តិច្ឆាសហកតេ ឧទ្ធច្ចសហកតេ
ខន្ទេ បដិច្ច វិចិត្តិច្ឆាសហកតោ ឧទ្ធច្ចសហកតោ
មោហោ ។ សង្ខតំ ។

[២៩៣] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណោ តីណិ
នអធិបតិយា ទ្វេ នអនន្តរេ តីណិ នសមនន្តរេ តីណិ
នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ
ចត្តារិ នបច្ឆាជាតេ បញ្ច នអាសេវនេ បញ្ច ។
នអាសេវនមូលកេ លោកុត្តរេ សុទ្ធកេ អរូបេ
វិចាកោតិ និយាមេតព្វំ អវសេសា បកតិកា-
យេវ ។ នកម្មេ ទ្វេ នវិចាកេ បញ្ច នអាហារេ
ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមក្កេ ឯកំ
នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្តិយា តីណិ
នោវិតតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២៩៤] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណោ តីណិ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ មោហាៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[២៩៣] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋាយ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ២ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋាយ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បដ្ឋាយ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជា-
តប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអា-
សេវនប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីកំណត់ថា វិបាក ក្នុង
លោកុត្តរៈ មាននអាសេវនមូល ក្នុងអរូបសុទ្ធ ដូច្នោះ ពួកបច្ច័យដ៏សេស
នៅជាប្រក្រតីដដែល ។ ក្នុងនកម្មប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បដ្ឋាយ
មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ១ ក្នុងនតន្ត្រិយប្បដ្ឋាយ
មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ១
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ២
ក្នុងនោនតិប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[២៩៤] ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ...

លោកិយទុកេ បច្ចយវារោ

នអធិបតិយា ទ្វេ នអនន្តរឋនាទិ បច្ចដិយសទិសា
. . . នវិចារកេ បញ្ច នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ
ទ្វេ នោនត្តិយា តីណិ នោវិគតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[២៩៥] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណោ ឯកំ . . .
អនន្តរេ ឯកំ ។ សង្ខតំ ។ . . . អវិគតេ ឯកំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[២៩៦] លោកិយំ ធម្មំ បច្ចយា លោកិយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកិយំ ឯកំ ខន្ធ
បច្ចយា ។ សង្ខតំ ។ ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហា-
ក្ខតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចា-
នារូបំ វត្ថុំ បច្ចយា លោកិយា ខន្ធ ។ លោកិយំ
ធម្មំ បច្ចយា លោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា លោកុត្តរោ ខន្ធ ។

លោកិយទុកៈ បច្ចយវារៈ

ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ (បច្ច័យ) មាននអនន្តរប្បច្ច័យជាដើម
ដូចបច្ចនីយវារៈដែរ . . . ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុង
នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២៩៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . .
ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សហជាតវារៈ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

[២៩៦] លោកិយធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងលោកិយធម៌ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពឹងផ្អែក នឹងលោកិយក្ខន្ធន ១ ។
សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាកូត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប
និងឧបាទារូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាកូត ពួកលោកិយក្ខន្ធន ពឹងផ្អែក
នឹងវត្ថុ ។ លោកុត្តរធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងលោកិយធម៌ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធន ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

លោកិយំ ធម្មំ បច្ចយា លោកិយោ ច លោកុត្តរោ
 ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា លោ-
 កុត្តរា ខន្ធា មហាក្សតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។
 លោកុត្តរំ ធម្មំ បច្ចយា លោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ លោកិយញ្ច លោកុត្តរញ្ច
 ធម្មំ បច្ចយា លោកិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-
 ច្ចយា លោកុត្តរេ ខន្ធា ច មហាក្សតេ ច បច្ចយា
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ លោកិយញ្ច លោកុត្តរញ្ច
 ធម្មំ បច្ចយា លោកុត្តរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ច-
 យា លោកុត្តរំ ឯកំ ខន្ធាញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ
 ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . ។ លោកិយញ្ច លោកុត្តរញ្ច ធម្មំ
 បច្ចយា លោកិយោ ច លោកុត្តរោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា លោកុត្តរំ ឯកំ ខន្ធាញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា
 តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . លោកុត្តរេ ខន្ធា ច
 មហាក្សតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សង្ខតំ ។

[២៩៧] ហេតុយា នវ អារម្មណោ ចត្តារិ
 អធិបតិយា នវ អនន្តរេ ចត្តារិ សមនន្តរេ ចត្តារិ
 សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញោ ចត្តារិ និស្សយេ នវ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

លោកិយធម៌ក្តី លោកុត្តរធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងលោកិយធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាកូត ។ លោកុត្តរធម៌ ពឹងផ្អែក
 នឹងលោកុត្តរធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ មានវារៈ ៣ ។
 លោកិយធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងលោកិយធម៌ផង នឹងលោកុត្តរធម៌ផង ទើប
 កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួក
 លោកុត្តរក្ខន្ធផង នឹងពួកមហាកូតផង ។ លោកុត្តរធម៌ ពឹងផ្អែក នឹង
 លោកិយធម៌ផង នឹងលោកុត្តរធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ
 គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងលោកុត្តរក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។
 លោកិយធម៌ក្តី លោកុត្តរធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹងលោកិយធម៌ផង នឹង
 លោកុត្តរធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក
 នឹងលោកុត្តរក្ខន្ធ ១ ផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹង
 ផ្អែក នឹងពួកលោកុត្តរក្ខន្ធផង នឹងពួកមហាកូតផង ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[២៩៧] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋាយ
 មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៤
 ក្នុងសមនន្តរប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៤ ក្នុងសហជាតប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩
 ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៤ ក្នុងនិស្សយប្បដ្ឋាយ មានវារៈ ៩

លោកិយទុកេ បច្ចយវារោ

ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ បុរេជាតេ ចត្តារិ អាសេវនេ
ចត្តារិ កម្មេ នវ វិចារកេ នវ ។ សង្ខតំ ។ មក្កេ
នវ សម្បយុត្តេ ចត្តារិ វិប្បយុត្តេ នវ អត្តិយា នវ
នត្តិយា ចត្តារិ វិតតេ ចត្តារិ អវិតតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[២៩៨] លោកិយំ ធម្មំ បច្ចយា លោកិយោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ លោកិ-
យំ ឯកំ ខន្ធ . . . យាវ អសញ្ញសត្តា ចក្ខាយតនំ
បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយ-
វិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា លោកិយា ខន្ធា
វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ធច ច វត្ថុញ
បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធចូសហគតោ មោ-
ហោ ។ សង្ខតំ ។

[២៩៩] នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណោ តីណិ
នអធិបតិយា ចត្តារិ នអនន្តរេ តីណិ ។ សង្ខតំ ។ ន-
ឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជាតេ ចត្តារិ នបច្ឆាជាតេ នវ

លោកិយទុកៈ បច្ចយវារៈ

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
 ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាក-
 ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 អត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២៩៨] លោកិយធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងលោកិយធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ នូវលោកិយក្ខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ . . .
 រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយ-
 វិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ពួកលោកិយក្ខន្ធ ជាអហេតុកៈ
 ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខុច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
 ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខុច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង
 នឹងវត្ថុផង ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[២៩៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនបច្ចាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នអាសេវនេ នវ ។ លោកុត្តវេ អរូបេ វិចាកន្តិ
និយាមេតព្វំ ។ នកម្មេ ចត្តារិ នវិចាកេ នវ នអា-
ហារេ ឯកំ នសង្ខិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមត្តេ
ឯកំ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្តិ-
យា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣០០] ហេតុប្បច្ចយា នអាម្ពលោ តីណិ . . .
នអធិបតិយា ចត្តារិ នអនន្តរបទាទិ^(១) បច្ចនីយសទិ-
សា . . . នវិចាកេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្ប-
យុត្តេ ទ្វេ នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣០១] នហេតុប្បច្ចយា អាម្ពលោ ឯកំ . . .
អនន្តវេ ឯកំ អវិតតេ ឯកំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

១ ម. នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេបទាទិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីកំណត់ថា វិបាក
មានក្នុងលោកុត្តរៈ និងអរូបដូច្នោះចុះ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤
ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
នតន្ត្រីយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
នមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៣០០] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងបទ មានបទថា នអនន្ត-
រប្បច្ច័យ ជាដើម ដូចបច្ចនីយៈដែរ ... ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៣០១] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
... ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សំសដ្ឋវារោ

[៣០២] លោកិយំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ លោកិយោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកិយំ ឯកំ ខន្ធ
 សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ
 . . . ។ លោកុត្តរំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ លោកុត្តរោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកុត្តរំ ឯកំ ខន្ធ សំសដ្ឋា
 តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . ។ សំសដ្ឋវារោ ឯវំ
 វិត្តាវេតព្វោ សហ កណាធាហិ ទ្វេ បញ្ញា ។ សម្ប
 យុត្តវារោ សំសដ្ឋវាវសទិសោ ។

បញ្ញាវារោ

[៣០៣] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស
 ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ លោកិយា ហេតុ
 សម្បយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ ចិត្តសមុដ្ឋាធានព្វ រូចាណំ
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ . . . ។
 លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស ហេតុ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[៣០៤] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ធាណំ . . . សីលំ . . .

សំសដ្ឋវារៈ

[៣០២] លោកិយធម៌ ច្រឡំ នឹងលោកិយធម៌ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡំ នឹងលោកិយក្ខន្ធ ១
 នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ លោកុត្តរធម៌ ច្រឡំ
 នឹងលោកុត្តរធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣
 ច្រឡំ នឹងលោកុត្តរក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ . . . ។ សំសដ្ឋវារៈ
 បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះ ជាមួយ នឹងការរាប់ទាំងឡាយ
 មានបញ្ហា ២ ។

សម្បយុត្តវារៈ ដូចគ្នានឹងសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

[៣០៣] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ
 ហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ពួកលោកិយហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង
 នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បដ្ឋយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។
 លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយហេតុប្បដ្ឋយ គឺ
 មានវារៈ ៣ ។

[៣០៤] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌
 ដោយអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ (បុគ្គល) ទាន . . . សីល . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចុវេក្ខតិ បុព្វេ សុ-
 ចិណ្ណានិ បច្ចុវេក្ខតិ ឈានា . . . អរិយា កោត្រភំ
 បច្ចុវេក្ខន្តិ វោទានំ បច្ចុវេក្ខន្តិ បហីនេ កិលេសេ
 បច្ចុវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ពិតេ កិលេសេ បច្ចុវេក្ខន្តិ បុព្វេ
 សមុទាចិណ្ណោ កិលេសេ ជានន្តិ ចក្កំ . . . វត្ថុ
 . . . លោកិយេ ខន្ធភ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ
 ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោ-
 តនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ ចេតោបរិយញ្ញាលោន
 លោកិយចិត្តសមន្តិស្ស ចិត្តំ ជាតតិ អាកាសាន-
 ញ្ញាយតនំ វិញ្ញាលាញ្ញាយតនស្ស អាកិញ្ញាយតនំ
 នេវសញ្ញាណសញ្ញាយតនស្ស រូបាយតនំ ចក្កវិញ្ញា-
 ណស្ស ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ កាយវិញ្ញាលាស្ស លោកិយា
 ខន្ធា ឥទ្ធិវិញ្ញាលាស្ស ចេតោបរិយញ្ញាលាស្ស បុព្វេ-
 និវាសានុស្សតិញ្ញាលាស្ស យថាកម្មបតិញ្ញាលាស្ស
 អនាគតំសញ្ញាលាស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្មណាប្បច្ចុ-
 យេន បច្ចុយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកុត្ត-
 រស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចុយេន បច្ចុយោ និព្វានំ
 មក្កស្ស ផលស្ស អារម្មណាប្បច្ចុយេន បច្ចុយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធ្វើ នូវឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវ
 ពួកកុសល ដែលសន្សំទុកហើយ ក្នុងកាលមុន អំពីឈាន . . . ពួក
 ព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវគោត្រភូ ពិចារណា នូវវោទានៈ ពិ-
 ចារណា នូវពួកកិលេស ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួក
 កិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ដឹង នូវពួកកិលេស ដែល
 ធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវពួក
 លោកិយក្ខន្ធ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល
 ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ
 ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយលោកិយចិត្ត ដោយចេ-
 តោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញា-
 យតនៈ អាកិញ្ញញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ
 រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោដ្ឋញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ)
 នៃកាយវិញ្ញាណ ពួកលោកិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវ
 ឥទ្ធិវិញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថា-
 កម្មបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។
 លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ
 ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

លោកិយទុកេ បញ្ញាវារោ

លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-
 ណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា រុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ
 បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ
 កោត្រភុស្ស វោទានស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អរិយា ចេតោបរិយញ្ញាណោន លោ-
 កុត្តរចិត្តសមន្តិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ លោកុត្តរា ខន្ធា
 ចេតោបរិយញ្ញាណាស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណាស្ស
 អនាគតំសញ្ញាណាស្ស អារដ្ឋនាយ អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។

[៣០៥] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហ-
 ជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ . . .
 ឧចោសថកម្មំ . . . បុព្វេ . . . ឈានា . . . សេក្ខា
 កោត្រភុំ ករុំ កត្វា . . . វោទានំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ
 ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . លោកិយេ ខន្ធា ករុំ កត្វា
 អស្សាទេតិ អភិទន្ធាតិ តំ ករុំ កត្វា វាកោ ឧប្បជ្ជតិ
 ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ លោកិយាធិបតិ
 សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណព្វា រូចានំ
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ

លោកិយទុកៈ បញ្ហាវារៈ

លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន ឯព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការ ពិចារណា នូវគោត្រកូ និងវោទានៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួក ព្រះអរិយៈ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយលោកុត្តរចិត្ត ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតិសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៣០៥] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ អធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សីល . . . ឧបោសថកម្ម . . . ក្នុងកាលមុន . . . អំពីឈាន . . . ពួកសេក្ខបុគ្គល ធ្វើ នូវ គោត្រកូ ឲ្យជាទីគោរព . . . ធ្វើ នូវវោទានៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយ ពិចារណា នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកលោកិយក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវលោកិយក្ខន្ធ នោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ លោកិយាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ
 និព្វានំ មក្កស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សហជាតាធិបតិ លោកុត្តរាធិបតិ សម្មយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ
 ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អា-
 រម្មណាធិបតិ អរិយា មក្កា វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ ករុំ . . .
 ផលំ ករុំ . . . និព្វានំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ
 កោត្រភុស្ស វោទានស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សហជាតាធិបតិ លោកុត្តរាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
 រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ
 ធម្មោ លោកិយស្ស ច លោកុត្តរស្ស ច ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ លោ-
 កុត្តរាធិបតិ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានា-
 នញ្ច រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣០៦] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា លោកិ-
 យា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ លោកិយានំ ខន្ធានំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណា-
 ធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជា
 បច្ច័យ នៃមគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ
 លោកុត្តរាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្ប-
 ច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
 បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ
 ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ (ធ្វើ) នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព . . . នូវផល
 ឲ្យជាទីគោរព . . . ធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ឯ
 ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ និងវោទានៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។
 ឯសហជាតាធិបតិ គឺ លោកុត្តរាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តស-
 មុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃ
 លោកិយធម៌ផង នៃលោកុត្តរធម៌ផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់
 សហជាតាធិបតិ គឺ លោកុត្តរាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្ត-
 កក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៣០៦] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយអនន្តរប្ប-
 ច្ច័យ គឺ ពួកលោកិយក្ខន្ធ មុន ។ (ជាបច្ច័យ) នៃពួកលោកិយក្ខន្ធ ក្រោយ។

លោកិយទុកេ បញ្ញាវារោ

. . . អនុលោមំ កោត្រកុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស
អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកិយោ ធម្មោ
លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ
កោត្រកុ មក្កស្ស វោទានំ មក្កស្ស អនុលោមំ ផលស-
មាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយ-
តំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។
លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស អនន្ត-
រវ្យច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា លោកុត្តរា ខន្ធា
បច្ឆិមាទំ បច្ឆិមាទំ លោកុត្តរាទំ ខន្ធាទំ អនន្តរវ្យច្ច-
យេន បច្ចយោ មក្កោ ផលស្ស ផលំ ផលស្ស អនន្ត-
រវ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោ-
កិយស្ស ធម្មស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ ផលំ
វុដ្ឋានស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកិយោ
ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស អនន្តរវ្យច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ សហជាតវ្យច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច បញ្ញា
យជនា នត្តិ ។ អញ្ញមញ្ញវ្យច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។
និស្សយវ្យច្ចយេន បច្ចយោ សត្ត ។

[៣០៧] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
ឧបនិស្សយវ្យច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ

លោកិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

... អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោ-
 ទានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌
 ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជា
 បច្ច័យ) នៃមគ្គ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញា-
 នាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គល កាលចេញ អំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផល-
 សមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោ-
 កុត្តរធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ លោកុត្តរក្ខន្ធ មុន ។ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មគ្គ (ជាបច្ច័យ)
 នៃផល ផល ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ លោកុត្ត-
 រធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺផល ជា
 បច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ (ការចេញ) ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ លោកិយ-
 ធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ជាបច្ច័យ
 ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ មានបញ្ញា ៥ ការជាប់ទាក់ទង មិនមាន
 ទេ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ២ ។ ជា
 បច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៧ ។

[៣០៧] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយ-
 ធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្តាបនិស្ស័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អនន្តបនិស្សយោ បកត្ថបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្សយោ លោកិយំ សទ្ធិំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ អភិញ្ញំ ឧប្បាទេតិ សមាបត្តិំ ឧប្បាទេតិ មាណំ ជយ្យតិ ទិដ្ឋិំ កណ្ណាតិ លោកិយំ សីលំ . . . ។ បេ ។ សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ សជ្ឈំ ភិទ្ធីតិ លោកិយា សទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនំ លោកិយាយ សទ្ធាយ ។ បេ ។ កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលាកុសលំ កម្មំ វិទាកស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកិយោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តបនិស្សយោ បកត្ថបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្សយោ បឋមស្ស មក្កស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស មក្កស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ ចតុត្ថស្ស មក្កស្ស បរិកម្មំ ចតុត្ថស្ស មក្កស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្តបនិស្សយោ បកត្ថបនិស្សយោ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ លេ ។ ឯបកត្ថបនិស្ស័យ
 គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវលោកិយសទ្ធា ហើយឲ្យទាន ។ លេ ។
 ញ៉ាំងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងអភិញ្ញា ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងសមាបត្តិ
 ឲ្យកើតឡើង ដំឡើងមានៈ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ លោកិយសីល . . . ។ លេ ។
 បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ។ លេ ។
 បំបែកសង្ឃ លោកិយសទ្ធា ។ លេ ។ សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ
 នៃលោកិយសទ្ធា ។ លេ ។ នៃកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ច័យ កុសលាកុសលកម្ម ជាបច្ច័យ នៃវិបាក ដោយឧបនិស្ស-
 យប្បច្ច័យ ។ លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ
 ។ លេ ។ ឯបកត្ថបនិស្ស័យ គឺ បរិកម្ម នៃបឋមមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃ
 បឋមមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ លេ ។ បរិកម្ម នៃចតុត្ថមគ្គ
 ជាបច្ច័យ នៃចតុត្ថមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់
 អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ លេ ។

លោកិយទុកេ បញ្ញាវារោ

បកត្ថបនិស្សយោ បឋមោ មក្កោ ទុតិយស្ស មក្កស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តតិយោ មក្កោ
 ចតុត្ថស្ស មក្កស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្ស-
 យប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្ត្រ-
 បនិស្សយោ បកត្ថបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្ថប-
 និស្សយោ អរិយា មក្កំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បដ្ឋំ
 សមាបត្តិ ឧប្បាទេន្តិ ឧប្បដ្ឋំ សមាបដ្ឋន្តិ សដ្ឋារ
 អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ តេសំ មក្កោ
 ។ បេ ។ ហាណហានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ផលសមាបត្តិ កាយិកស្ស សុខស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣០៨] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស
 ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបុរេ-
 ជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណ្ឌបុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុ
 អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ . . . ទោមនស្សំ
 ឧប្បដ្ឋតិ ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ
 សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ រូចាយតនំ ចក្កុ-
 វិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ។

លោកិយទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ឯបកត្តបនិស្ស័យ គឺ បឋមមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃទុតិយមគ្គ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ តតិយមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃចតុត្ថមគ្គ ដោយឧប-
 និស្សយប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និង
 បកត្តបនិស្ស័យ ។ បេ ។ ឯបកត្តបនិស្ស័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ អា-
 ស្រ័យ នូវមគ្គ ញ៉ាំងសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ឲ្យកើតឡើង
 ហើយចូលកាន់សមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ឃើញច្បាស់ នូវពួក
 សង្ខារ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន មគ្គ របស់ពួកព្រះអរិយៈ
 នោះ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ នៃការៈឈ្លាស ក្នុងឋានៈនិងអដ្ឋានៈ
 (ហេតុគួរ និងហេតុមិនគួរ) ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ផលសមាបត្តិ
 ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣០៨] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយបុរេ-
 ជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណ្ឌ-
 បុរេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ
 មិនមែនខ្លួន . . . ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប
 ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជា
 បច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វត្ថុបុរេជាតំ ចក្កាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស កាយាយត-
នំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ លោកិយានំ ខន្ធានំ បុរេជា-
តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកិយោ ធម្មោ លោកុត្ត-
រស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុបុរេជាតំ
វត្ថុ លោកុត្តរានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣០៩] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស
ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា
លោកិយា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ
លោកិយស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បច្ឆាជាតា លោកុត្តរា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣១០] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា លោកិយា
ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ លោកិយានំ ខន្ធានំ
អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រភុស្ស
អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ លោកិយោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស
អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ កោត្រភុ មក្កស្ស

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

វត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខុយានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកលោកិយក្ខន្ធ ដោយ បុរេជាតប្បច្ច័យ ។ លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយ បុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់វត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៣០៧] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ បច្ច័យជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ច័យជាត គឺ ពួកលោកិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ច័យជាតប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយបច្ច័យជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ច័យជាត គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយ បច្ច័យជាតប្បច្ច័យ ។

[៣១០] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ អាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកលោកិយក្ខន្ធ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួក លោកិយក្ខន្ធ ក្រោយៗ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម (ជា បច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយ អាសេវនប្បច្ច័យ ។ លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ

លោកិយទុកេ បញ្ហាវារោ

វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣១១] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នាណខណិកា ។
 សហជាតា លោកិយា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ
 ខន្ទានំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ នាណខណិកា លោកិយា ចេតនា វិចារកានំ
 ខន្ទានំ កដត្តា ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស កម្មប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នាណខណិកា ។
 សហជាតា លោកុត្តរា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ
 ខន្ទានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នាណខណិកា
 លោកុត្តរា ចេតនា វិចារកានំ ខន្ទានំ កម្មប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិយស្ស
 ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ លោកុត្តរា
 ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិយស្ស ច
 លោកុត្តរស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ លោកុត្តរា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ទានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

លោកិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៣១១] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ
កម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ
លោកិយចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋា-
នរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ លោកិយចេតនា
ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់
សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ លោកុត្តរចេតនា
ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ
គឺ លោកុត្តរចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ
លោកុត្តរចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ផង នៃលោកុត្តរធម៌ផង ដោយ
កម្មប្បច្ច័យ គឺ លោកុត្តរចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ
នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៣១២] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
 វិចាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចាកោ លោកិយោ ឯកោ
 ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ វិចា-
 កប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណោ
 . . . ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស
 វិចាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[៣១៣] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
 អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ លោកិយា អាហារា
 សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ
 អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ កត-
 ទ្ធិដ្ឋានោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស អាហារប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស
 ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

[៣១៤] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិ កាតញ្ច ចក្កុទ្ធិ-
 យំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស កាយិទ្ធិយំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដីវិទ្ធិយំ កដត្តារូចានំ
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោ-
 កុត្តរស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៣១២] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ លោកិយវិបាកក្ខន្ធទ ១ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ខន្ធទ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

[៣១៣] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកលោកិយាហារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ កតទ្យឺង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

[៣១៤] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ចក្ខុន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ រូបដីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

លោកិយទុកេ បញ្ញាវារោ

[៣០៥] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស
 ធម្មស្ស ណានប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ ។ លោ-
 កុត្តរោ . . . តីណិ ។ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ លោ-
 កិយេ ឯកំ លោកុត្តរេ តីណិ ។ លោកិយោ
 ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស សម្មយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឯកំ ។ លោកុត្តរោ . . . ឯកំ ។

[៣០៦] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស
 ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេ-
 ជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា លោកិយា ខន្ធា
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បដិសន្ធិកូលោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ
 កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ លោកិយានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា លោកិយា ខន្ធា
 បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ លោកិយោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស
 ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ
 លោកុត្តរានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

លោកិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

[៣១៥] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ
 ឈានប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ១ ។ លោកុត្តរធម៌ . . . គឺ មានវារៈ
 ៣ ។ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងលោកិយៈ មានវារៈ ១
 ក្នុងលោកុត្តរៈ មានវារៈ ៣ ។ លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយ-
 ធម៌ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ១ ។ លោកុត្តរៈ . . .
 គឺ មានវារៈ ១ ។

[៣១៦] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយវិប្ប-
 យុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហ-
 ជាត គឺ ពួកលោកិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយ
 វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុង
 ខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។
 បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ
 (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកលោកិយក្ខន្ធ ដោយ
 វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកលោកិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃ
 កាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ លោកិយធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត
 គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា
 លោកុត្តរា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបានំ វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា លោកុត្តរា ខន្ធា
 បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។

[៣១៧] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស
 ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ
 បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ លោកិ-
 យោ ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នញ្ច . . . យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ បុរេជាតំ ចក្កំ . . .
 វត្ថុំ . . . បុរេជាតសទិសំ វត្ថុ លោកិយានំ ខន្ធានំ
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា លោកិយា
 ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ កតទ្ធិដ្ឋារោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដីវិតិទ្ធរិយំ កដត្តារូបានំ
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកិយោ ធម្មោ លោ-
 កុត្តរស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ
 វត្ថុ លោកុត្តរានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បាន ដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៣១៧] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ អត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និង តន្ត្រិយ ។ សហជាត គឺ លោកិយក្ខន្ធ ១ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង . . . រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ បុរេ ជាត គឺ នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ . . . ដូចបុរេជាតប្បច្ច័យដែរ វត្ថុ ជា បច្ច័យ នៃពួកលោកិយក្ខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួក លោកិយក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយ អត្ថិប្បច្ច័យ កតឡិដ្ឋារាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ រូបដីវិតិទ្ធិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកលោកុត្តរក្ខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

លោកិយទុកេ បញ្ចារាពោ

លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ លោកុត្តរោ ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណាដ្ឋំ
ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា

លោកុត្តរោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា លោកុត្តរោ ខន្ធា បុរេ-
ជាតស្ស ឥសស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិយស្ស ច លោកុត្តរស្ស
ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ លោកុត្តរោ
ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណាដ្ឋំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ
រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

លោកិយោ ច លោកុត្តរោ ច ធម្មា លោកិយស្ស
ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ
អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា លោកុត្តរោ ខន្ធា

ច មហាក្ខតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា លោកុត្តរោ ខន្ធា ច

កតទ្បិដ្ឋារោ អាហារោ ច ឥសស្ស កាយស្ស អត្ថិ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា លោកុត្តរោ ខន្ធា ច

លោកិយទុក្ខៈ បញ្ហាវារៈ

លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ លោកុត្តរក្ខន្ធទ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធទ ២ . . . ។

លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធទ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធទ ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ផង នៃលោកុត្តរធម៌ផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ លោកុត្តរក្ខន្ធទ ១ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធទ ២ . . . ។ លោកិយធម៌ក្តី លោកុត្តរធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធទក្តី ពួកមហាកូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធទក្តី កពឡិដ្ឋាវារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បច្ឆាជាត គឺ ពួកលោកុត្តរក្ខន្ធទក្តី

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដានំ

រូបដីវិតិដ្ឋិយញ្ច កងត្តារូបាណំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ លោកិយោ ច លោកុត្តរោ ច ធម្មា លោ-
 កុត្តរស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បុរេជាតំ ។ សហជាតោ លោកុត្តរោ ឯកោ ខន្ធា
 ច វត្ថុ ច តិណ្ណាន្នំ ខន្ធាណំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ
 ខន្ធា . . . ។ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិភតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អវិភតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣១៨] ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណោ តីណិ
 អធិបតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ចត្តារិ សមនន្តរេ ចត្តារិ
 សហជាតេ បញ្ច អញ្ញមញ្ញេ ទ្វេ និស្សយេ សត្ត
 ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ បុរេជាតេ ទ្វេ បច្ឆាជាតេ ទ្វេ
 អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ ចត្តារិ វិចាកេ ចត្តារិ អាហារេ
 ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ចត្តារិ ឈានេ ចត្តារិ មក្កេ ចត្តារិ
 សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា សត្ត
 នត្ថិយា ចត្តារិ វិភតេ ចត្តារិ អវិភតេ សត្ត ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។
លោកិយធម៌ក្តី លោកុត្តរធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយ
អត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ
លោកុត្តរក្ខន្ធ ១ ក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ
ខន្ធ ២ . . . ។ ជាបច្ច័យ ដោយនត្តិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
វិតតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិតតប្បច្ច័យ ។

[៣១៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ២ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ
មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤
ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងត្រ័យប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុង
ឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសម្ប-
យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
អត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិតតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

ចប់ អនុលោម ។

លោកិយទុកេ បញ្ញាវារោ

[៣១៧] លោកិយោ ធម្មោ លោកិយស្ស
 ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេ-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកិយោ ធម្មោ
 លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ
 លោកុត្តរស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកុត្តរោ ធម្មោ លោកិ-
 យស្ស ច លោកុត្តរស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ លោកិយោ ច លោកុត្តរោ ច
 ធម្មោ លោកិយស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

លោកិយទុកៈ បញ្ញាវារៈ

[៣១៧] លោកិយធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 អាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ លោកិយធម៌ ជា
 បច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 បុរេជាតប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ លោកុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ លោ-
 កុត្តរធម៌ ជាបច្ច័យ នៃលោកិយធម៌ផង នៃលោកុត្តរធម៌ផង ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ ។ លោកិយធម៌ក្តី លោកុត្តរធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
 លោកិយធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

លោកិយោ ច លោកុត្តរោ ច ធម្មា លោកុត្តរស្ស
ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្ប-
ច្ចយេន បច្ចយា ។

[៣២០] នហេតុយា សត្ត ។ សង្ខតំ ។ នសម-
នន្តរេ សត្ត នសហជាតេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច
ននិស្សយេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ សត្ត នបុរេជាតេ
ន នបច្ឆាជាតេ សត្ត ។ សង្ខតំ ។ នមក្កេ សត្ត
នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ចត្តារិ នោអត្ថិយា
ចត្តារិ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិកតេ សត្ត នោអវិកតេ
ចត្តារិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣២១] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។
សង្ខតំ ។ . . . នសមនន្តរេ ចត្តារិ នអញ្ញមញ្ញេ ទ្វេ
នឧបនិស្សយេ ចត្តារិ ។ សង្ខតំ ។ . . . នមក្កេ
ចត្តារិ នសម្បយុត្តេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា
ចត្តារិ នោវិកតេ ចត្តារិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

លោកិយធម៌ក្តី លោកុត្តរធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃលោកុត្តរធម៌ ដោយ
សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៣២០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។
ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥
ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥
ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦
ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុង
នមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុង
នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុង
នោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង
នោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ចប់ បច្ចុនីយៈ ។

[៣២១] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះហេតុ-
ប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . . ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤
ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៤ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . . ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ ។

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកេ បដិច្ចវារោ

[៣២២] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ . . .
អធិបតិយា ចត្តារិ អនុលោមមាតិកា កាតញ្ច . . .
អរិកតេ សត្ត ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

លោកិយទុកំ និដ្ឋិតំ ។

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកំ

បដិច្ចវារោ

[៣២៣] កេនចិ វិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច កេនចិ
វិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កេនចិ
វិញ្ញេយ្យំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋា-
នញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ
បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច
តយោ មហាក្ខតា មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ កេនចិ វិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច
កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកៈ បដិច្ចវារៈ

[៣២២] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ អនុលោមមាតិកា បណ្ឌិត គប្បី
ធ្វើចុះ . . . ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ លោកិយទុកៈ ។

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣២៣] ធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ
(មានចក្ខុវិញ្ញាណ ជាដើម) អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលបុគ្គល
ត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គលត្រូវ
ដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវ
ពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាកូត
៣ អាស្រ័យ នូវមហាកូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និង
ឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ។ ធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវ
ដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវ
ដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

កោណចិ វិញ្ញេយ្យំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច កោណចិ ន វិញ្ញេយ្យា
 តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ
 បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធធ្វេ
 ឯកំ មហាក្ខតំ មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ ។ កោណចិ វិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ
 បដិច្ច កោណចិ វិញ្ញេយ្យោ ច កោណចិ ន វិញ្ញេយ្យោ
 ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កោណចិ វិញ្ញេយ្យំ
 ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច កោណចិ វិញ្ញេយ្យា ច កោណចិ ន
 វិញ្ញេយ្យា ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ ទ្វេ
 ខន្ធធ្វេ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច
 ខន្ធធ្វេ ឯកំ មហាក្ខតំ មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុ-
 ដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧចាទារូបំ ។ កោណចិ ន វិញ្ញេយ្យំ
 ធម្មំ បដិច្ច កោណចិ ន វិញ្ញេយ្យោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា កោណចិ ន វិញ្ញេយ្យំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
 កោណចិ ន វិញ្ញេយ្យា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

គឺ ខន្ធ ៣ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយ វិញ្ញាណណាមួយ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាកូត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួក មហាកូត ។ ធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី ធម៌ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយ វិញ្ញាណណាមួយក្តី មិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី ចិត្តសមុដ្ឋា- នរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណ ណាមួយ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈ នៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាកូត ១ . . . ចិត្ត- សមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហា- កូត ។ ធម៌ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលបុគ្គល មិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អា- ស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកេ បដិច្ចវារោ

ទ្វេ ខន្ទេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ទេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុ
 បដិច្ច ខន្ទា ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ កេន-
 ចិ ន វិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ធម្មា
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យំ ឯកំ ខន្ទំ
 បដិច្ច កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ តយោ ខន្ទា ចិត្តសមុដ្ឋានញ
 រូបំ ទ្វេ ខន្ទេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ទេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុ
 បដិច្ច ខន្ទា ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតំ បដិច្ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ កេនចិ
 ន វិញ្ញេយ្យំ ធម្មំ បដិច្ច កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ច កេនចិ
 ន វិញ្ញេយ្យោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កេនចិ
 ន វិញ្ញេយ្យំ ឯកំ ខន្ទំ បដិច្ច កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ច
 កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យោ ច តយោ ខន្ទា ចិត្តសមុដ្ឋានញ
 រូបំ ទ្វេ ខន្ទេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ទេ បដិច្ច វត្ថុ
 វត្ថុ បដិច្ច ខន្ទា ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ
 បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកៈ បដិច្ចវារៈ

នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួក
 ខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាក្ខត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តា-
 រូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។ ធម៌ ដែល
 បុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល
 បុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-
 តុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ
 គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង
 ដោយវិញ្ញាណណាមួយ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ
 ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាក្ខត ១ . . .
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហា-
 ក្ខត ។ ធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី ធម៌
 ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី អាស្រ័យ នូវ
 ធម៌ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណ
 ណាមួយក្តី មិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី ចិត្តសមុដ្ឋាន-
 រូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណ
 ណាមួយ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃ
 បដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាក្ខត ១ . . . ចិត្តស-
 មុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

កេនចិ វិញ្ញេយ្យញ្ច កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
 កេនចិ វិញ្ញេយ្យញ្ច កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យញ្ច ឯកំ ខន្ធ
 បដិច្ច កេនចិ វិញ្ញេយ្យា តយោ ខន្ធ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច
 រូបំ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធ បដិច្ច
 វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធ ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ
 បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។
 កេនចិ វិញ្ញេយ្យញ្ច កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
 កេនចិ វិញ្ញេយ្យញ្ច កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យញ្ច ឯកំ ខន្ធ
 បដិច្ច កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យា តយោ ខន្ធ ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធ បដិច្ច
 វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធ ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ
 បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវធម៌
 ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង នូវធម៌ ដែលបុគ្គល
 មិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-
 តុប្បថ្មីយ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ
 ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង
 ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង មិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង
 នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
 ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាកូត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ។ ធម៌
 ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ អាស្រ័យ នូវ
 ធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង មិនត្រូវ
 ដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មីយ
 គឺ ខន្ធ ៣ ដែលបុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយ
 វិញ្ញាណណាមួយផង មិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង នូវ
 ខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ
 ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាកូត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋាន-
 រូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាកូត ។

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកេ បដិច្ចវារោ

កេនចិ វិញ្ញេយ្យញ្ច កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ច កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យោ ច ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កេនចិ វិញ្ញេយ្យញ្ច កេនចិ
 ន វិញ្ញេយ្យញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ច
 កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យោ ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច
 រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ
 វត្ថុ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ
 បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កេនត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។
 សន្និដ្ឋតំ ។

[៣២៤] ហេតុយា នវ អារម្មណោ នវ ។
 សន្និដ្ឋតំ ។ អវិកតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៣២៥] នហេតុយា នវ នអារម្មណោ នវ ។
 សន្និដ្ឋតំ ។ នៅវិកតេ នវ ។

ឯវំ ចត្តារិមិ កណាណា បរិបុណ្ណា ។

សហជាតវារោមិ បច្ចយវារោមិ និស្សយវារោមិ
 សំសដ្ឋវារោមិ សម្បយុត្តវារោមិ ឯវំ វិត្តារេតញ្ច ។

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី ធម៌ ដែល
 បុគ្គលមិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌
 ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង មិនត្រូវដឹង ដោយ
 វិញ្ញាណណាមួយផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣
 ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយក្តី មិនត្រូវដឹង ដោយ
 វិញ្ញាណណាមួយក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលបុគ្គល
 ត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយផង មិនត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណា
 មួយផង នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃ
 បដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាក្វត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្វត ។
 សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៣២៤] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋ័យ
 មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បដ្ឋ័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣២៥] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋ័យ
 មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនោវិគតប្បដ្ឋ័យ មានវារៈ ៩ ។
 វារៈ ២ ក្តី ការរាប់ក្តី (ចប់) បរិបូណ៌ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។
 សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី
 សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បច្ចយវារេ វត្ថុ ច បញ្ចាយតនាជិ ច ទស្សេតញ្ញាជិ ។
យថា យថា សព្ពតិ តំ តំ កាតព្វំ ។

បញ្ចារាវោ

[៣២៦] កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ធម្មោ កេនចិ
វិញ្ញេយ្យស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
កេនចិ វិញ្ញេយ្យោ ហេតុ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ
ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បដិសន្ធិ ។ សន្ធិត្ថំ ។

[៣២៧] ហេតុយា នវ អារម្មណោ នវ ។
សន្ធិត្ថំ ។ អវិកតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៣២៨] នហេតុយា នវ នោវិកតេ នវ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

ឯវំ ចត្តារិបិ កណាណា បរិបុណ្ណា ។

កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

វត្ថុក្តី អាយតនៈ ៥ ក្តី បណ្ឌិត គប្បីសម្តែង (តាម) ក្នុងបច្ច័យវារៈ ផងចុះ ។ (លោកិយទុកៈ) បណ្ឌិត បាន (យល់) យ៉ាងណា ។ កេន- ចិ វិញ្ញេយ្យទុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនោះៗ ផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[៣២៦] ធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលបុគ្គលត្រូវដឹង ដោយវិញ្ញាណ ណាមួយ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានបដិសន្ធិដែរ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៣២៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣២៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

វារៈ ៤ ក្តី ការរាប់ក្តី (ចប់) បរិបូណ៌ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

ចប់ កេនចិ វិញ្ញេយ្យទុកៈ ។

អាសវទុកំ

បដិច្ចវារោ

[៣២៩] អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កាមាសវំ បដិច្ច ទិដ្ឋាសវោ
 អវិជ្ជាសវោ ទិដ្ឋាសវំ បដិច្ច កាមាសវោ អវិជ្ជាសវោ
 អវិជ្ជាសវំ បដិច្ច កាមាសវោ ទិដ្ឋាសវោ ភវាសវំ
 បដិច្ច អវិជ្ជាសវោ ទិដ្ឋាសវំ បដិច្ច អវិជ្ជាសវោ ឯកេ-
 កម្មិ ចក្កំ កាតព្វំ ។ អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច លោអា-
 សវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវំ បដិច្ច
 អាសវសម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ។
 អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ ច លោអាសវោ^(១) ច
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កាមាសវំ បដិច្ច ទិដ្ឋា-
 សវោ អវិជ្ជាសវោ សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា ចិត្តស-
 មុដ្ឋានញ រូបំ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ លោអាសវំ ធម្មំ
 បដិច្ច លោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
 លោអាសវំ ឯកំ ខន្ធា បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធា
 បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាក្ខតំ . . .

១ ម. នវាសវោ ។ ឯវំ សព្វត្ថំ ។

អាសវទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣២៧] អាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ទិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវកាមាសវៈ
 កាមាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវទិដ្ឋាសវៈ កាមាសវៈ ទិដ្ឋាសវៈ
 អាស្រ័យ នូវអវិជ្ជាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវភវាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ
 អាស្រ័យ នូវទិដ្ឋាសវៈ បណ្ឌិត គប្បីចង់ ចក្កៈ ម្តងមួយ ។ ផងចុះ ។
 នោអាសវធម៌ (ធម៌ ដែលមិនមានអាសវៈ) អាស្រ័យ នូវអាសវធម៌
 ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ពួកអាសវសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអាសវៈ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវ-
 ធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ
 គឺ ទិដ្ឋាសវៈក្តី អវិជ្ជាសវៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី
 អាស្រ័យ នូវកាមាសវៈ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ ជាចក្កៈចុះ ។
 នោអាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវនោអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 ហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវ
 នោអាសវក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុង
 ខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាក្ខត ១ . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កេដត្តារូបំ ឧបា-
 នារូបំ ។ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោអាសវេ ខន្តេ បដិច្ច
 ចត្តារោ អាសវា ។ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ
 ច នោអាសវោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា
 នោអាសវំ ឯកំ ខន្តំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អាសវា
 ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្តេ . . . ។ អាសវញ
 នោអាសវញ ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា កាមាសវញ សម្បយុត្តកេ ច ខន្តេ
 បដិច្ច ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។
 អាសវញ នោអាសវញ ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោអាសវំ ឯកំ ខន្ធាញ
 អាសវេ ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ
 ទ្វេ ខន្តេ . . . ។ អាសវញ នោអាសវញ ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា នោអាសវំ ឯកំ ខន្ធាញ កាមាសវញ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្តេ . . . ។ ចក្កំ ។ សន្និទ្ធីតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កងត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហា-
 ភូត ។ អាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវនោអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះហេតុប្បថ្មយ គឺ អាសវៈ ៤ អាស្រ័យ នូវពួកនោអាស-
 វក្ខន្ធ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវនោអាសវធម៌
 ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មយ គឺ អាសវក្ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នរូបក្តី អាស្រ័យ នូវនោអាសវក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ។ អា-
 សវធម៌ អាស្រ័យ នូវអាសវធម៌ផង នូវនោអាសវធម៌ផង ទើបកើតឡើង
 ព្រោះហេតុប្បថ្មយ គឺ ទិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវកាមា-
 សវៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ បណ្ឌិត គប្បីចង់ ជាចក្កៈចុះ ។
 នោអាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវអាសវធម៌ផង នូវនោអាសវធម៌ផង ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ
 នូវនោអាសវក្ខន្ធ ១ ផង នូវពួកអាសវៈផង នូវខន្ធ ២ . . . ។ អាសវធម៌ក្តី
 នោអាសវធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអាសវធម៌ផង នូវនោអាសវធម៌ផង ទើប
 កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ទិដ្ឋាសវៈក្តី អវិជ្ជាសវៈ
 ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវនោអាសវក្ខន្ធ ១ ផង នូវកាមាសវៈផង
 នូវខន្ធ ២ . . . ។ ចក្កៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

អាសវទុកេ បដិច្ចវារោ

[៣៣០] ហេតុយា នវ អារម្មណោ នវ សព្វត្ថ
នវ វិចារកេ ឯកំ អាហារេ នវ អវិតតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៣១] នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ចំ នោអាសវោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នោអា-
សវំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ចំ តយោ ខន្ធោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច
រូបំ ទ្វេ ខន្ធោ . . . អហេតុកប្បជិសន្តិក្ខណោ ខន្ធោ
បដិច្ចំ វត្ថុ វត្ថុ បដិច្ចំ ខន្ធោ ឯកំ មហាក្ខតំ . . .
យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ចំ អា-
សវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាស-
ហាភតេ ឧទ្ធចូសហាភតេ ខន្ធោ បដិច្ចំ វិចិត្តិច្ឆាស-
ហាភតោ ឧទ្ធចូសហាភតោ មោហោ ។

[៣៣២] អាសវំ ធម្មំ បដិច្ចំ នោអាសវោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា អាសវេ បដិច្ចំ ចិត្តស-
មុដ្ឋានំ រូបំ ។ នោអាសវំ ធម្មំ បដិច្ចំ នោអាសវោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា នោអាសវេ ខន្ធោ បដិច្ចំ
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្តិក្ខណោ ខន្ធោ បដិច្ចំ វត្ថុ

អាសវទុកៈ បដិច្ចវារៈ

[៣៣០] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣៣១] នោអាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវនោអាសវធម៌ ទើប កើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវនោអាសវក្ខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាកូត ១ . . . រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ អាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវនោអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៣៣២] នោអាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវអាសវធម៌ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវ ពួកអាសវៈ ។ នោអាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវនោអាសវធម៌ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវ ពួកនោអាសវក្ខន្ធ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ឯកំ មហាក្ខតំ . . . យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ អាសវញ្ច
នោអាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោអាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
នអារម្មណាប្បច្ចយា អាសវេ ច សម្បយុត្តកេ ច
ខន្ទេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សង្ខតំ ។

[៣៣៣] នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណោ តីណិ
នអធិបតិយា នវ នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេ
តីណិ នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបទិស្សយេ តីណិ
នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ
នកម្មេ តីណិ នវិចារកេ នវ នអាហារេ ឯកំ
នសង្ខិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមត្តេ ឯកំ
នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ នវ នោនត្តិយា
តីណិ នោវិគតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៣៤] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណោ តីណិ . . .
នអធិបតិយា នវ នអនន្តវេ តីណិ នសមនន្តវេ តីណិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

នូវមហាក្ខត ១ . . . រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ នោអាសវធម៌
អាស្រ័យ នូវអាសវធម៌ផង នូវនោអាសវធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ
នការម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តត្ថសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកអាសវក្ខន្ធផង
នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៣៣៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនការម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៣៣៤] ក្នុងនការម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
នអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

អាសវទុកេ បច្ចយវារោ

នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ នបុរេជា-
តេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសវនេ នវ នកម្មេ
តីណិ នវិចារកេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ ន វិប្ប-
យុត្តេ នវ នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៣៥] នហេតុប្បច្ចយា អាម្ពុលោ ទ្វេ . . .
អនន្តរេ ទ្វេ វិចារកេ ឯកំ មក្កេ ឯកំ អវិតតេ ទ្វេ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[៣៣៦] អាសវំ ធម្មំ បច្ចយា អាសវោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវម្ពុលកំ តីណិ បដិច្ច
សទិសា ។ នោអាសវំ ធម្មំ បច្ចយា នោអាសវោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោអាសវំ ឯកំ
ខន្ធិំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ
ខន្ធូ . . . បដិសន្ធិក្កុលោ ខន្ធូ បច្ចយា វត្ថុ

អាសវទុកៈ បច្ចយវារៈ

ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៣៣៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សហជាតវារៈ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

[៣៣៦] អាសវធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ អាសវមូលកៈ និងវារៈ ៣ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈ
ដែរ ។ នោអាសវធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងនោអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងនោអា-
សវក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ . . . វត្ត ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា មហាក្វតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ វត្ថុំ បច្ចយា លោកាសវា
 ខន្ធា ។ លោកាសវំ ធម្មំ បច្ចយា កាសវោ ធម្មោ ឧប្ប-
 ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកាសវេ ខន្ធោ បច្ចយា កាសវា
 វត្ថុំ បច្ចយា កាសវា ។ លោកាសវំ ធម្មំ បច្ចយា កា-
 សវោ ច លោកាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា
 លោកាសវំ ឯកំ ខន្ធិ បច្ចយា តយោ ខន្ធា កាសវា
 ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធោ . . . វត្ថុំ បច្ចយា
 កាសវា សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា ។ កាសវញ លោកា-
 សវញ ធម្មំ បច្ចយា កាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
 ប្បច្ចយា កាមាសវញ សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធោ បច្ច-
 យា ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ ។ ចក្កំ ។ កាមាសវញ
 វត្ថុញ បច្ចយា ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ ។ ចក្កំ ។
 កាសវញ លោកាសវញ ធម្មំ បច្ចយា លោកាសវោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា លោកាសវំ ឯកំ ខន្ធាញ
 កាសវេ ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ
 ទ្វេ ខន្ធោ . . . កាសវញ វត្ថុញ បច្ចយា លោកាសវា
 ខន្ធា ។ កាសវញ លោកាសវញ ធម្មំ បច្ចយា កាសវោ
 ច លោកាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទា-
 រូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាកូត ពួកនោអាសវក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹង
 វត្ថុ ។ អាសវធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងនោអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 ហេតុប្បថ្មយ គឺ ពួកអាសវៈ ពឹងផ្អែក នឹងនោអាសវក្ខន្ធ ពួកអាសវៈ
 ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹង
 នោអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មយ គឺ អាសវក្ខន្ធ ៣
 ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងនោអាសវក្ខន្ធ ១ នឹងខន្ធ ២ . . .
 ពួកអាសវៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ អាសវធម៌
 ពឹងផ្អែក នឹងអាសវធម៌ផង នឹងនោអាសវធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 ហេតុប្បថ្មយ គឺ ទិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ពឹងផ្អែក នឹងកាមាសវៈផង
 នឹងពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ ចក្កៈ ។ ទិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ពឹងផ្អែក
 នឹងកាមាសវៈផង នឹងវត្ថុផង ។ ចក្កៈ ។ នោអាសវធម៌ ពឹងផ្អែក នឹង
 អាសវធម៌ផង នឹងនោអាសវធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មយ
 គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងនោអាសវក្ខន្ធ ១ ផង
 នឹងពួកអាសវៈផង នឹងខន្ធ ២ . . . ពួកនោអាសវក្ខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹង
 អាសវៈផង នឹងវត្ថុផង ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ពឹងផ្អែក នឹង
 អាសវធម៌ផង នឹងនោអាសវធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បថ្មយ

អាសវទុកេ បច្ចយវារោ

នោអាសវំ ឯកំ ខន្ធពញ្ច កាមាសវញ្ច បច្ចយា តយោ
 ខន្ធា ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ
 ខន្ធធ្វេ . . . ។ ចក្កំ ។ កាមាសវញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា
 ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា ។
 ចក្កំ ។ សង្ខតំ ។

[៣៣៧] ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិប-
 តិយា នវ ។ សង្ខតំ ។ វិចារកេ ឯកំ អវិតតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៣៨] នោអាសវំ ធម្មំ បច្ចយា នោអាសវោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ឈតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នោអាសវំ
 ឯកំ ខន្ធនំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ
 ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិ យាវ អសញ្ញ-
 សត្តា ។ ចក្កាយតនំ បច្ចយា ចក្កវិញ្ញាណំ កាយា-
 យតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុ-
 កា នោអាសវា ខន្ធា ។ នោអាសវំ ធម្មំ បច្ចយា
 អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ឈតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆា-
 សហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ធធ្វេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា
 វិចិត្តិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ ។

[៣៣៩] នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ

អាសវទុកៈ បច្ចយវារៈ

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ទិដ្ឋាសវៈក្តី អវិដ្ឋាសវៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក
នឹងនោអាសវក្ខន្ធ ១ ផង នឹងកាមាសវៈផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ចក្កៈ ។
ទិដ្ឋាសវៈក្តី អវិដ្ឋាសវៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ពឹងផ្អែក នឹង
កាមាសវៈផង នឹងវត្ថុផង ។ ចក្កៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៣៣៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។
ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣៣៨] នោអាសវធម៌ ពឹងផ្អែក នឹងនោអាសវធម៌ ទើប
កើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹង
ផ្អែក នឹងនោអាសវក្ខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ នឹងខន្ធ ២ . . . មានអហេតុ-
កប្បដិសន្ធិ រហូតដល់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹង
ចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ពួកនោអា-
សវក្ខន្ធ ជាអហេតុកៈ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ អាសវធម៌ ពឹងផ្អែក
នឹងនោអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ
ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ
ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង ។

[៣៣៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

តីណិ នអធិបតិយា នវ នកម្មេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ
នវ នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។

ឯវំ សព្វេ កណាណា កណោតញា ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

[៣៤០] អាសវំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាសវោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កាមាសវំ សំសដ្ឋោ ទិដ្ឋា-
សវោ អវិជ្ជាសវោ ។ ចក្កំ ។ សង្ខត្តំ ។

[៣៤១] ហេតុយា នវ អាម្មណោ នវ សព្វត្ត
នវ វិទាកេ ឯកំ អវិតតេ នវ ។

[៣៤២] នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា នវ
នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ
នកម្មេ តីណិ នវិទាកេ នវ នណានេ ឯកំ នមក្កេ
ឯកំ នវិប្បយុត្តេ នវ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ការរាប់ទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

និស្សយវារៈ ដូចគ្នានឹងបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[៣៤០] អាសវធម៌ ច្រឡំ នឹងអាសវធម៌ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ទិដ្ឋាសវៈ និងអវិជ្ជាសវៈ ច្រឡំ នឹងកាមា-
សវៈ ។ ចក្កៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៣៤១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ
មានវារៈ ១ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៣៤២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

កណាធាបិ សម្បយុត្តវារោបិ សំសង្កវារសទិសោ ។

បញ្ញាវារោ

[៣៤៣] អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាមាសវោ ទិដ្ឋាសវស្ស
 អវិជ្ជាសវស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភវាសវោ
 អវិជ្ជាសវស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ។
 អាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អាសវា ហេតុ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូបាទំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច
 ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាមាសវោ
 ទិដ្ឋាសវស្ស អវិជ្ជាសវស្ស សម្បយុត្តកាណញ្ច
 ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូបាទំ ហេតុប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស
 ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ នោអាសវា
 ហេតុ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច
 រូបាទំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិ ។

អាសវទុកៈ បញ្ញាវារៈ

ការរាប់ក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងសំសង្ខវារៈដែរ ។

បញ្ញាវារៈ

[៣៤៣] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយហេតុ-
 ប្បច្ច័យ គឺ កាមាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃទិដ្ឋាសវៈ និងអវិជ្ជាសវៈ ដោយ
 ហេតុប្បច្ច័យ ភវាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃអវិជ្ជាសវៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។
 ចក្កៈ ។ អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយហេ-
 តុប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
 ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយហេ-
 តុប្បច្ច័យ គឺ កាមាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃទិដ្ឋាសវៈផង នៃអវិជ្ជាសវៈ
 ផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយ
 ហេតុប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយ
 ហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកនោអាសវហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
 ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានបដិសន្ធិដែរ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ នោអាសវា ហេតុ សម្មយុត្តកានំ
 អាសវានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអាសវោ
 ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច ធម្មស្ស
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ នោអាសវា ហេតុ សម្ម-
 យុត្តកានំ ខន្ធានំ អាសវានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច
 រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ ច
 នោអាសវោ ច ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស ហេ-
 តុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវា ច នោអាសវា ច
 ហេតុ សម្មយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច
 រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៤៤] អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
 អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវេ អាវត្ត អាសវា
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស អា-
 ម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវេ អាវត្ត នោអាសវា
 ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោ
 អាសវស្ស ច ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាសវេ អាវត្ត អាសវា ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។ នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

នោអាសវេធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវេធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកនោ-
 អាសវេហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកាសវៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។
 នោអាសវេធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវេធម៌ផង នៃនោអាសវេធម៌ផង ដោយ
 ហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកនោអាសវេហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
 ផង នៃពួកអាសវៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។
 អាសវេធម៌ក្តី នោអាសវេធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវេធម៌ ដោយហេ-
 តុប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវេហេតុក្តី ពួកនោអាសវេហេតុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួក
 សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣២២] អាសវេធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវេធម៌ ដោយអារម្មណ-
 ប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកអាសវៈ ។
 អាសវេធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវេធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួក
 នោអាសវេក្ខន្ធ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកអាសវៈ ។ អាសវេធម៌
 ជាបច្ច័យ នៃអាសវេធម៌ផង នៃនោអាសវេធម៌ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
 គឺ ពួកអាសវេក្ខន្ធក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ
 នូវពួកអាសវៈ ។ នោអាសវេធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវេធម៌

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ សីលំ
 ឧចោសថកម្មំ ឈានា អរិយា
 មត្តា រុដ្ឋហិត្វា មត្តំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ
 និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ កោត្រភុស្ស វោទានស្ស
 មត្តស្ស ផលស្ស អាវដ្ឋនាយ អាម្ពណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អរិយា នោអាសវេ បហីនេ កិលេសេ
 វិត្តម្ហិតេ កិលេសេ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណោ កិលេ-
 សេ ជាទន្តិ ចក្កំ វត្ថុំ នោអាសវេ ខន្ទេ
 អនិច្ចតោ នោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា
 រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ
 ចេតោបរិយញ្ញាណេន នោអាសវចិត្តសមដ្ឋីស្ស ចិត្តំ
 ជាតាតិ អាគាសានញ្ញាយតនំ វិញ្ញាណញ្ញាយតនស្ស
 អាភិញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស
 រូចាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ កាយ-
 វិញ្ញាណស្ស នោអាសវា ខន្ទា ឥទ្ធិវិញ្ញាណស្ស
 ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស
 យថាកម្មបកញ្ញាណស្ស អនាគតសញ្ញាណស្ស អា-
 វដ្ឋនាយ អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអាសវោ
 ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អាសវទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ នូវទាន . . . នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . អំពីឈាន . . . ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន ឯព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកនោអាសវៈ នូវពួក កិលេស ដែលលះបង់ហើយ . . . នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិន ហើយ . . . ដឹង នូវពួកកិលេស ដែលសន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន នូវ ចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវពួកនោអាសវក្ខន្ធ ថាមិនទៀង . . . ទោម- នស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយនោអា- សវចិត្ត ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ញាយតនៈ អាកិញ្ញាញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានា- សញ្ញាយតនៈ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋាញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ពួកនោអាសវក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារ- ណា នូវឥទ្ធិវិធាញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មបគញ្ញាណ និងអនាគតិសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទានំ ទត្វា តំ អស្សាទេតិ អភិទទ្ធាតិ តំ អារត្ត
 អាសវា ឧប្បជ្ជន្តិ សីលំ . . . ឧចោសថកម្មំ
 . . . ឈានំ . . . ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . នោអាសវេ
 ខន្ទេ អស្សាទេតិ អភិទទ្ធាតិ តំ អារត្ត អាសវា
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។ នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោ
 អាសវស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ទានំ . . . ទុតិយកមំ នោអាសវេ ខន្ទេ អស្សាទេតិ
 អភិទទ្ធាតិ តំ អារត្ត អាសវា ច សម្បយុត្តកា ច
 ខន្ទា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មា
 អាសវស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាសវេ ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ទេ អារត្ត អាសវា
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មា
 នោអាសវស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាសវេ ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ទេ អារត្ត នោអា-
 សវា ខន្ទា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវោ ច នោអាសវោ ច
 ធម្មា អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច ធម្មស្ស អា-
 រម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវេ ច សម្បយុត្តកេ
 ច ខន្ទេ អារត្ត អាសវា ច សម្បយុត្តកា ច ខន្ទា
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន ហើយត្រេកអរ រីករាយ នឹងកុសលនោះ ពួកអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវកុសលនោះ នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . នូវឈាន . . . នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . ត្រេកអរ រីករាយ នឹងពួកនោអាសវក្ខន្ធ ពួកអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកអាសវក្ខន្ធនោះ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃ នោអាសវធម៌ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ នូវទាន . . . ដូចដំណើរ ទី ២ ដែរ ត្រេកអរ រីករាយ នឹងពួកនោអាសវក្ខន្ធ ពួកអាសវៈក្តី ពួក សម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកអាសវៈផង នូវពួក សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃ នោអាសវធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកនោអាសវក្ខន្ធ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកអាសវៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី កើត ឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកអាសវៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

[៣៤៥] អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាម្ពណាធិបតិ អាសវេ
កវំ កត្វា អាសវា ឧប្បជ្ជន្តិ តីណិ ។ អាម្ពណា-
សទិសា កុការម្ពណា កាតព្វា ។ នោអាសវោ
ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ អាម្ពណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អាម្ពណា-
ធិបតិ ទានំ . . . សីលំ . . . ឧចោសថកម្មំ . . . បុព្វ
. . . អរិយា មគ្គា . . . ផលំ . . . និព្វានំ កវំ . . .
និព្វានំ កោត្រិកុស្ស វោទានស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . នោ-
អាសវេ ខន្ទេ កវំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ កវំ
កត្វា វាកោ ឧប្បជ្ជតិ និដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតា-
ធិបតិ នោអាសវាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ទានំ ចិត្ត-
សមុដ្ឋាណនព្វា រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ អាម្ពណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។
អាម្ពណាធិបតិ ទានំ . . . នោអាសវេ ខន្ទេ កវំ កត្វា
អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ កវំ កត្វា អាសវា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

អាសវទុកៈ បញ្ហាវារៈ

[៣២៥] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអធិប-
 តិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះ
 ធ្វើ នូវពួកអាសវៈ ឲ្យជាទីគោរព មានវារៈ ៣ ។ គរុការម្មណ៍ ដូច
 គ្នានឹងអារម្មណាប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។ នោអាសវធម៌ ជា
 បច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ
 និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវទាន . . .
 នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . ក្នុងកាលមុន . . . ពួកព្រះអរិយៈ
 អំពីមគ្គ . . . នូវផល . . . នូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព . . . ឯព្រះ
 និព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិប-
 តិប្បច្ច័យ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . ធ្វើ នូវពួកនោអាសវក្ខន្ធ ឲ្យជាទី
 គោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវអាសវៈនោះ ឲ្យជា
 ទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ
 នោអាសវាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួក
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ
 នៃអាសវធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និង
 សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវទាន . . .
 ធ្វើ នូវពួកនោអាសវក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ពួក
 អាសវៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហជាតាធិបតិ នោអាសវាធិបតិ សម្មយុត្តកានំ
 អាសវានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអាសវោ
 ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច ធម្មស្ស អធិ-
 បតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិ-
 បតិ ។ អារម្មណាធិបតិ នានំ . . . នោអាសវេ ខន្ទេ
 ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិណន្ទតិ តំ ករុំ កត្វា វាកោ
 ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ នោអា-
 សវាធិបតិ សម្មយុត្តកានំ ខន្ទានំ អាសវានំ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អាសវេ
 ច សម្មយុត្តកោ ច ខន្ទេ ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ . . .
 អាសវា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ តីណិ ករុការម្មណា ។

[៣៤៦] អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អាសវា
 បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាសវានំ អនន្តរប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស
 ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា
 អាសវា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នោអាសវានំ ខន្ទានំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

សហជាតាធិបតិ គឺ នោអាសវាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកាសវៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវទាន . . . ធ្វើ នូវពួកនោអាសវក្ខន្ធ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអររីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវអាសវៈនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើងទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ នោអាសវាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកអាសវៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកអាសវៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ . . . ពួកអាសវៈ កើតឡើង ។ មានវារៈ ៣ មានគុករាម្មណ៍ ។

[៣២៦] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវក្ខន្ធ ក្រោយៗ

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវា វុជ្ជានស្ស អនន្ត-
រប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច
នោអាសវស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បុរិមា បុរិមា អាសវា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាសវានំ
សម្បយុត្តកានញ្ច ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នោអាសវា
ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នោអាសវានំ ខន្ធានំ អនន្ត-
រប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រភុស្ស ផលស-
មាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអាសវោ
ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បុរិមា បុរិមា នោអាសវា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ
អាសវានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោ-
អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច
ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា
នោអាសវា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាសវានំ
សម្បយុត្តកានញ្ច ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មោ អាស-
វស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

អាសវទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ ពួកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្ត-
 រហ្មត្ថិយ ។ អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌
 ផង ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ គឺ ពួកអាសវៈ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 អាសវៈ ក្រោយៗ ផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ ។
 នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ គឺ
 ពួកនោអាសវក្ខន្ធ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកនោអាសវក្ខន្ធ ក្រោយ ។
 ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ និងផលសមា-
 បត្តិ ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌
 ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ គឺ ពួកនោអាសវក្ខន្ធ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួក
 អាសវក្ខន្ធ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ ។ នោអាសវធម៌ ជា
 បច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ គឺ
 ពួកនោអាសវក្ខន្ធ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ក្រោយ ។ ផង នៃ
 ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវ-
 ធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអនន្តរហ្មត្ថិយ គឺ មានវារៈ ៣ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ សហជាតប្បច្ចយេនបច្ចយោ
នវ ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។ និស្ស-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ វត្ថុ ច ទស្សេតព្វំ ។

[៣៤៧] អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ
អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្វូបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្វូ-
បនិស្សយោ អាសវា អាសវានំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ តីណិ ។ នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូប-
និស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកត្វូបនិស្សយោ
។ បេ ។ បកត្វូបនិស្សយោ សទ្ធិំ ឧបនិស្សាយ ទានំ
ទេតិ ។ បេ ។ សមាបត្តិ ឧប្បាទេតិ មាណំ ជប្បេតិ
ទិដ្ឋិ កណ្ណាតិ សីលំ . . . ។ បេ ។ សេនាសនំ
ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ។ បេ ។ សដ្ឋំ ភិន្ទតិ
សទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនំ សទ្ធាយ ។ បេ ។ ផលស-
មាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអា-
សវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ។ ជា
បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ។ ជាបច្ច័យ ដោយ
អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ
គឺ មានវារៈ ៩ ។ ឯវត្ថុ បណ្ឌិត គប្បីសម្តែងចុះ ។

[៣៤៧] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយឧបនិស្ស-
យប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្វ-
បនិស្ស័យ ។ បេ ។ ឯបកត្វបនិស្ស័យ គឺ ពួកអាសវៈ ជាបច្ច័យ
នៃពួកអាសវៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហើយមានវារៈ ៣ ។
នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្វបនិស្ស័យ
។ បេ ។ ឯបកត្វបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា
ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង ដំឡើងមានៈ
ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល . . . ។ បេ ។ អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ
ហើយឲ្យទាន ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនៈ
ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ។ បេ ។ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្ស-
យប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយ
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សទ្ធិ
 ឧបនិស្សាយ មាណំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋិ កណ្ណាតិ សីលំ . . .
 ។ បេ ។ សង្ឃំ ភិណ្ណតិ សទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនំ
 រាគស្ស ។ បេ ។ បត្តនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោ-
 អាសវស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ អនន្ត្របនិស្សយោ បកត្តបនិ-
 ស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ សទ្ធិ ឧបនិស្សា-
 យ មាណំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋិ កណ្ណាតិ សីលំ . . . ។ បេ ។
 សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ចាណំ ហានតិ ។ បេ ។
 សង្ឃំ ភិណ្ណតិ សទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនំ រាគស្ស
 ។ បេ ។ បត្តនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មា អាសវស្ស ធម្មស្ស
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបនិស្សយោ
 អនន្ត្របនិស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ តីណិ ។

[៣៤៨] នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស
 ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌបុរេ-
 ជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណ្ឌបុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុ
 . . . ឯវំ វិត្តាវេតព្វំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស

អាសវទុកៈ បញ្ញាវារៈ

និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ
 នូវសទ្ធា ហើយដំឡើងមានៈ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល... ។ បេ ។ បំបែក
 សង្ឃ សទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ ។ បេ ។
 នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ
 នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បាន
 ដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។
 ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ហើយដំឡើងមានៈ
 ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល... ។ បេ ។ អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយ
 សម្លាប់សត្វ ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ។ បេ ។ សេនាសនៈ
 ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ ។ បេ ។ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ
 និងបកតូបនិស្ស័យ ហើយមានវារៈ ៣ ។

[៣២៨] នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយ
 បុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។
 អារម្មណ្ឌបុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . បណ្ឌិត គប្បីឲ្យ
 ពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ដោយដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្កា-
 យតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយ-
 វិញ្ញាណស្ស វត្ថុ លោកាសវានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ លោកាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស
 ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេ-
 ជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្កំ . . .
 វត្ថុ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារត្ត អាសវា ឧប្ប-
 ជ្ជន្តិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អាសវានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ លោកាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច លោ-
 កាសវស្ស ច ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ
 ចក្កំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារត្ត អាសវា
 សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ
 អាសវានញ្ច អាសវសម្បយុត្តកានញ្ច ខន្ធានំ បុរេជា-
 តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៤៩] អាសវោ ធម្មោ លោកាសវស្ស
 ធម្មស្ស បច្ចាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចាជាតា
 អាសវា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ចា-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ លោកាសវោ ធម្មោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខុយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកនោអាសវក្ខន្ធ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ ... ត្រេកអរ រីករាយ និងវត្ថុ ពួកអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ និងចក្ខុ ពួកអាសវៈ ក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈផង នៃពួកអាសវសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៤៧] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ចាជាត គឺ ពួកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

នោអាសវស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បច្ឆាជាតា នោអាសវា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ
 ច នោអាសវោ ច ធម្មា នោអាសវស្ស ធម្មស្ស បច្ឆា-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អាសវា ច សម្ម-
 យុត្តកា ច ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៥០] អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
 អាសវេនប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។

[៣៥១] នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នាណាខណិកា ។
 សហជាតា នោអាសវា ចេតនា សម្មយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នាណាខណិកា នោអាសវា ចេតនា
 វិចាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
 កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នោអាសវា ចេតនា សម្ម-
 យុត្តកានំ អាសវានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាសវទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយបច្ច័យជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ច័យជាត គឺ ពួកនោអាសវក្ខន្ធក៏ ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយ បច្ច័យជាតប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃនោ- អាសវធម៌ ដោយបច្ច័យជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ច័យជាត គឺ ពួកអាសវៈ ក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយ បច្ច័យជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៥០] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអាសេវ- នប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ។

[៣៥១] នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយ កម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ នោអាសវចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋា- នរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ នោអាសវចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ នោអា- សវចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកាសវៈ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច
ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នោអាសវា ចេតនា
សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អាសវានព្វ ចិត្តសមុដ្ឋានា-
នព្វ រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៥២] នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស
ធម្មស្ស វិចារកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ ។

[៣៥៣] នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស
អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ នោអាសវា អាហារា សម្ប-
យុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អាហារ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ កតទ្បិដ្ឋារោ
អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ នោអាសវា អាហារា
សម្បយុត្តកានំ អាសវានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស
ច ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ នោអាសវា
អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អាសវានព្វ ចិត្ត-
សមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយ
កម្មប្បច្ច័យ គឺ នោអាសវចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង
នៃពួកអាសវៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៥២] នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយ
វិបាកប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ១ ។

[៣៥៣] នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយ
អាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកនោអាសវាហារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ កតទ្ធិញ្ញាវាហារ
ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។
នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួក
នោអាសវាហារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកាសវៈ ដោយអាហារ-
ប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវ-
ធម៌ផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកនោអាសវាហារ ជាបច្ច័យ
នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកអាសវៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង
ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

[៣៥៤] នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស
 ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ នោអាសវា
 ឥន្ទ្រិយា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច
 រូទានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ
 ចក្កុន្ទ្រិយំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស កាយិន្ទ្រិយំ កាយ-
 វិញ្ញាណស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបដីវិតិទ្ធិយំ
 កេដត្តារូទានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។
 ណានប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ មក្កប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ នវ ។ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។

[៣៥៥] អាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។
 សហជាតា អាសវា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូទានំ វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាសវា បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្ត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។
 សហជាតា នោអាសវា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូទានំ

អាសវទុកៈ បញ្ញាវារៈ

[៣៥៤] នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយ
 តន្ត្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពួកនោអាសវតន្ត្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
 ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយតន្ត្រិយប្បច្ច័យ ចក្កតន្ត្រិយ (ជាបច្ច័យ)
 នៃចក្កវិញ្ញាណ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កាយិន្ត្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកាយ-
 វិញ្ញាណ ដោយតន្ត្រិយប្បច្ច័យ រូបដីវិតិទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកដត្តា-
 រូប ដោយតន្ត្រិយប្បច្ច័យ ហើយមានវារៈ ៣ ។ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឈានប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ គឺ
 មានវារៈ ៩ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ។

[៣៥៥] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយវិប្ប-
 យុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួក
 អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។
 ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន
 ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌
 ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។
 សហជាត គឺ ពួកនោអាសវក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធា
 វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្កាយតនំ
 ចក្កវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 វត្ថុ នោអាសវានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បច្ឆាជាតា នោអាសវា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអា-
 សវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អាសវានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោ-
 អាសវស្ស ច ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរេជាតំ វត្ថុ អាសវានំ សម្មយុត្តកានញ្ច ខន្ធានំ
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ ច នោអា-
 សវោ ច ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា
 អាសវា ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
 រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា
 អាសវា ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ
ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។
បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ
(ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកនោអាសវក្ខន្ធ
ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បច្ចាជាត គឺ ពួកនោអាសវក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ
នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌
ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត
គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ នោ-
អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយ
វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ
ផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ក្តី
នោអាសវធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ
បានដល់សហជាត និងបច្ចាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកអាសវៈក្តី
ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្ប-
យុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ចាជាត គឺ ពួកអាសវៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី
ជាបច្ច័យ នៃកាយ នេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

[៣៥៦] អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាមាសវោ ទិដ្ឋាសវស្ស
អវិជ្ជាសវស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ។
អាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន
បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អាស-
វា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូចានំ
អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាសវា បុរេ-
ជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាស-
វស្ស ច ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាមាស-
វោ ទិដ្ឋាសវស្ស អវិជ្ជាសវស្ស សម្បយុត្តកាណញ្ច
ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូចានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស
អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆា-
ជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ នោអាសវោ
ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណាន្នំ ខន្ធានំ យាវ អសញ្ញាសត្តា ។
បុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ . . . នោ-
មនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ
ទិព្វាយ សោតនាតុយា សន្នំ សុណាតិ រូចាយតនំ

អាសវទុកៈ បញ្ញាវារៈ

[៣៥៦] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ កាមាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃទិដ្ឋាសវៈ និងអវិជ្ជាសវៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ចក្កៈ ។ អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ កាមាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃទិដ្ឋាសវៈ និងអវិជ្ជាសវៈផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ នោអាសវក្ខន្ធ ១ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ បុរេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ក ឬ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ចក្កវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 ចក្កាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយ-
 វិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នោអាសវានំ ខន្ធានំ អត្តិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នោអាសវា ខន្ធា បុរេជា-
 តស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 កតទ្ធិដ្ឋាហោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស អត្តិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ រូបដីវិតិទ្ធិយំ កេត្តារូចានំ អត្តិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស
 ធម្មស្ស អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេ-
 ជាតំ ។ សហជាតា នោអាសវា ខន្ធា អាសវានំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុ
 អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ព អាសវា ឧប្បជ្ជន្តិ
 វត្ថុ អាសវានំ អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអាស-
 វោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច ធម្មស្ស
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។
 សហជាតោ នោអាសវោ ឯកោ ខន្ធា តិណ្ណន្នំ
 ខន្ធានំ អាសវានព្វា ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វា រូចានំ អត្តិ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។ ចក្កំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

(ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ
 ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ)
 នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកនោអាសវក្ខន្ធ ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកនោអាសវក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកាយ
 នេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ កពទ្យិដ្ឋារាហារ ជាបច្ច័យ នៃ
 កាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ រូបដីវិតិទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប
 ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ពួក
 នោអាសវក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេ-
 ជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . ត្រេកអរ រីករាយ នឹងវត្ថុ ពួកអាសវៈ
 កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ
 ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃ
 នោអាសវធម៌ផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។
 សហជាត គឺ នោអាសវក្ខន្ធ ១ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកអាសវៈផង
 នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។ ចក្ខុៈ ។

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មា អាសវស្ស ធម្មស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ ស-
 ហជាតោ កាមាសវោ ច នោអាសវា សម្មយុត្តកា
 ច ខន្ធោ ទិដ្ឋាសវស្ស អវិដ្ឋាសវស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ ចក្កំ ។ កាមាសវោ ច វត្ថុ ច ទិដ្ឋាស-
 វស្ស អវិដ្ឋាសវស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ
 ច នោអាសវោ ច ធម្មា នោអាសវស្ស ធម្មស្ស អត្ថិ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ
 អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ នោអាសវោ ឯកោ
 ខន្ធោ ច អាសវា ច តិណ្ណាន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានា-
 នញ្ច រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា
 អាសវា ច មហាក្ខតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ អត្ថិ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវា ច វត្ថុ ច នោអាសវានំ
 ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាសវា
 ច កតទ្បិដ្ឋាវោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អាសវា ច រូបដីវិ-
 តិទ្រិយញ្ច កដត្តារូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មា អាសវស្ស ច
 នោអាសវស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អាសវេទកៈ បញ្ញាវារៈ

អាសវេទក្តី នោអាសវេទក្តី ជាបច្ច័យ នៃអាសវេទក្តី ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ
បានដល់សហជាត និវបុរេជាត ។ សហជាត គឺ កាមាសវៈក្តី
ពួកនោអាសវៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃទិដ្ឋាសវៈ និង
អវិដ្ឋាសវៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ចក្កៈ ។ កាមាសវៈក្តី វត្ថុក្តី ជា
បច្ច័យ នៃទិដ្ឋាសវៈ និងអវិដ្ឋាសវៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ អាសវេទក្តី
នោអាសវេទក្តី ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវេទក្តី ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បាន
ដល់សហជាត បុរេជាត បច្ចាជាត អាហារ និងត្រ័យ ។ សហជាត
គឺ នោអាសវក្ខន្ធ ១ ក្តី ពួកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួក
ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ សហជាត គឺ ពួកអាសវៈក្តី
ពួកមហាកូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ
ពួកអាសវៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកនោអាសវក្ខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។
បច្ចាជាត គឺ ពួកអាសវៈក្តី កតឡិដ្ឋារាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ
ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បច្ចាជាត គឺ ពួកអាសវៈក្តី រូបជីវិត្រ័យក្តី ជា
បច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ អាសវេទក្តី នោអាសវេទក្តី
ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអាសវេទក្តីផង នៃនោអាសវេទក្តីផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ នោអាសវោ
 ឯកោ ខន្ធលោ ច កាមាសវោ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធលោ
 ទិដ្ឋាសវស្ស អវិដ្ឋាសវស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូបាណំ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធលោ . . . ។ ចក្កំ
 ពន្ធិតព្វំ ។ សហជាតោ កាមាសវោ ច វត្ថុ ច
 ទិដ្ឋាសវស្ស អវិដ្ឋាសវស្ស សម្បយុត្តកាណញ្ច ខន្ធលោ
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

[៣៥៧] ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ នវ អធិ-
 បតិយា នវ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ
 នវ អញ្ញមញ្ញេ នវ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ នវ
 បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសវេនេ នវ
 កម្មេ តីណិ វិចារកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ ។
 សន្និទ្ធិតំ ។ មក្កេ នវ សម្បយុត្តេ នវ វិប្បយុត្តេ
 បញ្ច អត្តិយា នវ វិតតេ នវ អវិតតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ នោអាសវក្ខន្ធ ១ ក្តី
កាមាសវក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ទិដ្ឋាសវៈ និងអវិជ្ជាសវៈផង នៃពួក
ចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។ បណ្ឌិត គប្បី
ចង ជាចក្កៈចុះ ។ សហជាត គឺ កាមាសវក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ
នៃទិដ្ឋាសវៈ និងអវិជ្ជាសវៈផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយ
អត្តិប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីចង ជាចក្កៈចុះ ។

[៣៥៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៥ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
អវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

អាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

[៣៥៨] អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ធម្មស្ស
 អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ
 ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ បន្តាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច
 ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 នោអាសវោ ធម្មោ នោអាសវស្ស ធម្មស្ស អាម្ពណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បន្តាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស
 ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោអាសវោ ធម្មោ

អាសវធម៌ៈ បញ្ញាវារៈ

[៣៥៨] អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃនោអាសវធម៌ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយតន្ត្រីប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ នោអាសវធម៌

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អាសវោ ច នោអាសវោ ច ធម្មា
 អាសវស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ^(១) ។ អាសវោ
 ច នោអាសវោ ច ធម្មា នោអាសវស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ
 ច នោអាសវោ ច ធម្មា អាសវស្ស ច នោអាសវស្ស
 ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៥៩] នហោតុយា នវ នអារម្មណោ នវ
 នអធិបតិយា នវ សព្វត្ថ នវ នោអវិគតេ នវ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

១ ម. បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ នត្ថិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ជា
 បច្ច័យ នៃអាសវធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហ-
 ជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 បុរេជាតប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃនោ-
 អាសវធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ អាសវធម៌ក្តី នោអាសវធម៌ក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃអាសវធម៌ផង នៃនោអាសវធម៌ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៥៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៧ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធ
 តែមានវារៈ ៧ (ដូចគ្នា) ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

សាសវទុកេ បដិច្ចវារោ

[៣៦០] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត . . .
 នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តវេ សត្ត នសមនន្តវេ សត្ត
 នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ សត្ត សព្វត្ត
 សត្ត នមក្កេ សត្ត នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ
 សត្ត នោនត្តិយា សត្ត នោវិកតេ សត្ត ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៦១] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ . . .
 អធិបតិយា នវ អនុលោមបទា បរិបុណ្ណា . . .
 អវិកតេ នវ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

អាសវទុកំ និដ្ឋិតំ ។

សាសវទុកំ

បដិច្ចវារោ

[៣៦២] សាសវំ ធម្មំ បដិច្ច សាសវោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សាសវំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
 តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញា រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . .

សាសវទុក្ខៈ បដិច្ចវារៈ

[៣៦០] ក្នុងនអាមណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧
 ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
 ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែ
 មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៣៦១] ក្នុងអាមណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ អនុលោមបទទាំងឡាយ (ចប់)
 បរិបូណ៌ (តែប៉ុណ្ណោះ) . . . ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ អាសវទុក្ខៈ ។

សាសវទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៦២] សាសវធម៌ (ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ) អា-
 ស្រ័យ នូវសាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣
 ក្តី ចិត្តសមុជ្ជានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវសាសវក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធោ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា
 ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច
 អនាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនាសវំ
 ឯកំ ខន្ធនំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ . . . ។
 អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច សាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា អនាសវេ ខន្ធធ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ ។ អនាសវំ ធម្មំ បដិច្ច សាសវោ ច អនាស-
 វោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនាសវំ ឯកំ
 ខន្ធនំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ
 ខន្ធធ . . . ។ សាសវញ អនាសវញ ធម្មំ បដិច្ច
 សាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនាសវេ
 ខន្ធធ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។
 យថា ច្ចុឡន្តរទុកេ លោកិយទុកំ ឯវំ កាតព្វំ
 និដ្ឋានាករណំ ។

សាសវទុកំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ
 នូវវត្ថុ នូវមហាក្ខត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប
 អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។ អានាសវធម៌ (ធម៌ ដែលមិនមាន
 អាសវៈ) អាស្រ័យ នូវអានាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ
 គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអានាសវក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២ . . . ។ សាសវ-
 ធម៌ អាស្រ័យ នូវអានាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ
 ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកអានាសវក្ខន្ធ ។ សាសវធម៌ក្តី អនា-
 សវធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអានាសវធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ
 គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអានាសវក្ខន្ធ ១ នូវខន្ធ ២
 . . . ។ សាសវធម៌ អាស្រ័យ នូវសាសវធម៌ផង នូវអានាសវធម៌ផង
 ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ
 នូវពួកអានាសវក្ខន្ធផង នូវពួកមហាក្ខតផង ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ នូវ
 សាសវទុកៈ ឲ្យដូចគ្នានឹងលោកិយទុកៈ ក្នុងចូឡន្តរទុកៈចុះ មិនមាន
 ការធ្វើឲ្យប្លែក ។ គ្នាទេ ។

ចប់ សាសវទុកៈ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកំ

បដិច្ចវារោ

[៣៦៣] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវ-
សម្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ
ខន្ធធ្វេ . . . ។ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
វិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវ-
សម្បយុត្តោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទោម-
នស្សសហកតេ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋា-
នញ្ច រូបំ ។ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
សម្បយុត្តោ ច អាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .
ទោមនស្សសហកតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា
មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។
អាសវវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវវិប្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ
បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .

អាសវសម្បយុត្តិទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៦៣] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ នូវខន្ធ ២ ...

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទោមនស្សសហគតំ វិចិត្តិកិច្ចាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ
 មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធ
 បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាក្ខតំ បដិច្ច តយោ
 មហាក្ខតា តយោ មហាក្ខតេ បដិច្ច ឯកំ មហាក្ខតំ ទ្វេ
 មហាក្ខតេ បដិច្ច ទ្វេ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តស-
 មុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ អាសវិប្បយុត្តំ
 ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
 ប្បច្ចយា ទោមនស្សសហគតំ វិចិត្តិកិច្ចាសហគតំ ឧទ្ធចូ-
 សហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ អាសវ-
 ិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវិប្ប-
 យុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទោមនស្សស-
 ហគតំ វិចិត្តិកិច្ចាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ មោហំ បដិច្ច
 សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ។ អាសវ-
 សម្បយុត្តញ អាសវិប្បយុត្តញ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទោមនស្ស-
 សហគតំ វិចិត្តិកិច្ចាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ
 ខន្ធា មោហញ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា ... ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
 ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ
 អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាក្ខត ៣
 អាស្រ័យ នូវមហាក្ខត ១ មហាក្ខត ១ អាស្រ័យ នូវមហាក្ខត ៣
 មហាក្ខត ២ អាស្រ័យ នូវមហាក្ខត ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាក្ខត ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
 ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ
 នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើប
 កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តស-
 មុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវមោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
 ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ
 ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំ
 ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង នូវខន្ធ ២ . . . ។

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បដិច្ចវារោ

អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវវិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវ-
 សម្បយុត្តេ ខន្ធេ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ ទោមនស្សសហកតេ វិចិត្តិក្ខាសហកតេ ឧទ្ធច្ចុ-
 សហកតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។
 អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវវិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អា-
 សវសម្បយុត្តោ ច អាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា ទោមនស្សសហកតំ វិចិត្តិក្ខាសហកតំ
 ឧទ្ធច្ចុសហកតំ ឯកំ ខន្ធចញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ
 ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធេ . . . ។

[៣៦៤] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា អា-
 សវសម្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធិ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធេ
 . . . ។ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា ទោមនស្សសហ-
 កតេ វិចិត្តិក្ខាសហកតេ ឧទ្ធច្ចុសហកតេ ខន្ធធេ បដិច្ច
 មោហោ ។ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្ប-
 យុត្តោ ច អាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 ហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកប
 ដោយអាសវៈផង នូវពួកមហាក្ខតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវ
 ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែល
 ប្រាសចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង
 នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ
 គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំ
 ដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈ
 ផង នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៣៦២] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣
 អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ នូវខន្ធ ២ . . . ។
 ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ មោហៈ អាស្រ័យ
 នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អារម្មណាប្បច្ចយា ទោមនស្សសហគតំ វិចិត្តិក្ខាសហ-
 គតំ ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា
 មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។ អាសវិប្បយុត្តំ ធម្មំ
 បដិច្ច អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណា-
 ប្បច្ចយា អាសវិប្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ
 ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។
 អាសវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា ទោមនស្សសហគតំ
 វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ មោហំ បដិច្ច
 សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវ-
 វិប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា ទោមនស្សសហគតំ
 វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ ខន្ធា មោ-
 ហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។

[៣៦៥] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។
 អាសវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អាសវិប្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យ នូវ
 ខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ
 នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ
 គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ នូវខន្ធ ២ . . .
 ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលប្រកប
 ដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវ
 មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើត
 ឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែល
 ច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវ
 មោហៈផង នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៣៦៥] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ មាន
 វារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តស-
 មុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ នូវខន្ធ ២ . . .

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បដិច្ចវារោ

ទោមនស្សសហគតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ
 ឯកំ មហាក្ខតំ . . . មហាក្ខតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ
 រូបំ ឧបាទារូបំ ។ អាសវីប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អា-
 សវសម្បយុត្តោ^(១) ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា
 ទោមនស្សសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា
 ខន្ធា ។ អាសវីប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្ប-
 យុត្តោ ច អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អធិប-
 តិប្បច្ចយា ទោមនស្សសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្ប-
 យុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ។ អាសវសម្ប-
 យុត្តញ អាសវីប្បយុត្តញ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្ប-
 យុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា ទោមនស្ស-
 សហគតំ ឯកំ ខន្ធាញ មោហាញ បដិច្ច តយោ ខន្ធា
 ទ្វេ ខន្ធា . . . ។ អាសវសម្បយុត្តញ អាសវីប្បយុត្តញ
 ធម្មំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . ។ អាសវសម្ប-
 យុត្តញ អាសវីប្បយុត្តញ ធម្មំ បដិច្ច អាសវីប្បយុត្តោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អាសវីប្បយុត្តោ
 ខន្ធា ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ

១ ម. អាសវីប្បយុត្តោ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវមោហាៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
 នូវមហាកូត ១ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវ
 ពួកមហាកូត ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល
 ប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្ប-
 យុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវមោហាៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ
 នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ
 គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវមោហាៈ ដែល
 ច្រឡំដោយទោមនស្ស ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ
 នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
 ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ
 ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្សផង នូវមោហាៈផង នូវខន្ធ ២ . . . ។
 ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែល
 ប្រាសចាកអាសវៈផង នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
 អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង នូវពួកមហាកូតផង

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទោមនស្សសហគតេ ខន្ធ ច មោហញ បដិច្ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាសវសម្បយុត្តញ អាសវវិប្ប-
 យុត្តញ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវ-
 វិប្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បន្ននិ អធិបតិប្បច្ចយា ទោម-
 នស្សសហគតំ ឯកំ ខន្ធឯ មោហញ បដិច្ច តយោ
 ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ . . . ។ ឯវំ
 សព្វេ បច្ចយា វិត្តារតញ ។ សន្និទ្ធីតំ ។

[៣៦៦] ហេតុយា នវ អាម្ពុណោ ន អធិបតិ-
 យា នវ អនន្តវេ ន សមនន្តវេ ន សហជាតេ នវ
 អញ្ញមញ្ញោ ន និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ ន បុរេ-
 ជាតេ ន អាសវនេ ន កម្មេ នវ វិចារកេ ឯកំ
 អាហារេ នវ ភិក្ខុយេ នវ ណារេ នវ មត្តេ នវ
 សម្បយុត្តេ ន វិប្បយុត្តេ នវ អត្តិយា នវ នត្តិយា ន
 វិតតេ ន អវិតតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្សផង
នូវមោហៈផង ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាស
ចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវ
ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ
គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំ
ដោយទោមនស្សផង នូវមោហៈផង នូវខន្ធ ២... ។ បច្ច័យទាំងអស់
បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៣៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៦ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
តន្ត្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមគ្គ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិប្បយុត្ត-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៦ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បដិច្ចវារោ

[៣៦៧] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
 វិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ចា-
 សហកតេ ឧទ្ធចូសហកតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ចាស-
 ហកតោ ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ ។ អាសវវិប្បយុត្តំ
 ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេ-
 តុប្បច្ចយា អហេតុកំ អាសវវិប្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ
 . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិ យាវ អសញ្ញាសត្តា ។

[៣៦៨] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
 វិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា អាសវ-
 សម្បយុត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។
 អាសវវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា អាសវវិប្បយុត្តេ ខន្ធេ
 បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទោមនស្សសហកតំ វិចិ-
 កិច្ចាសហកតំ ឧទ្ធចូសហកតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ
 ឯកំ មហាក្ខតំ . . . យាវ អសញ្ញាសត្តា ។ អាសវ-
 សម្បយុត្តញ អាសវវិប្បយុត្តញ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
 វិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណាប្បច្ចយា

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បដិច្ចវារៈ

[៣៦៧] ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែល ប្រាកចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើប កើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ នូវខន្ធ ២ . . . មានអហេតុកប្បដិសន្ធិ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។

[៣៦៨] ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បដ្ឋយ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ ឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ នូវមហា- ភូតិ ១ . . . រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាក អាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បដ្ឋយ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធ ច មហាក្វតេ ច បដិច្ច
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទោមនស្សសហកតេ វិចិត្តិក្ខាស-
ហកតេ ឧទ្ធច្ចសហកតេ ខន្ធ ច មោហញ បដិច្ច
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៣៦៩] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្ប-
យុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។ សង្ខតំ ។

[៣៧០] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូប
អាសវសម្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច តយោ ខន្ធ ទ្វេ
ខន្ធ . . . ។ អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្ប-
យុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូប
វិចិត្តិក្ខាសហកតេ ឧទ្ធច្ចសហកតេ ខន្ធ បដិច្ច វិចិ-
ក្ខាសហកតោ ឧទ្ធច្ចសហកតោ មោហោ អាសវ-
សម្បយុត្តោ ខន្ធ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាសវ-
សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវ-
វិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូប
វិចិត្តិក្ខាសហកតំ ឧទ្ធច្ចសហកតំ ឯកំ ខន្ធ បដិច្ច
តយោ ខន្ធ មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធ . . . ។ អាសវ-
វិប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកយុដ្ឋាន

គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវ
ពួកមហាកូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយ
ទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ។

[៣៦៧] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។
សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៣៧០] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ
ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ក្នុងអរូប នូវ
ខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល
ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ
ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ
ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងអរូប ចិត្តសមុដ្ឋានរូប
អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកប
ដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ
ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា
ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងអរូប នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាក
អាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បដិច្ចវារោ

នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អាសវីប្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ
 បដិច្ច តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . អាសវីប្បយុត្តេ
 ខន្ធោ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទោមនស្សសហកតំ
 វិចិត្តិក្ខាសហកតំ ឧទ្ធចូសហកតំ មោហំ បដិច្ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិ យាវ អសញ្ញាសត្តា ។
 អាសវីប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ វិចិត្តិក្ខាសហកតំ
 ឧទ្ធចូសហកតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធោ ។
 អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវីប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា
 អរូបេ វិចិត្តិក្ខាសហកតំ ឧទ្ធចូសហកតំ ឯកំ ខន្ធឯញ្ច
 មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធោ . . . ។
 អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវីប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា
 អាសវសម្បយុត្តេ ខន្ធោ ច មហាក្ខតេ ច បដិច្ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទោមនស្សសហកតេ វិចិត្តិក្ខាសហ-
 កតេ ឧទ្ធចូសហកតេ ខន្ធោ ច មោហញ្ច បដិច្ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ទ្វេ ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា

អាសវេសម្បយុត្តទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ព្រោះនបុរេជាតប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈ ក្នុងអរូប នូវខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវ
 ពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវមោហៈ
 ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
 មានបដិសន្ធិ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះនបុរេជាតប្បដ្ឋយ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យ នូវមោហៈ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងអរូប ។ ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវ
 ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បដ្ឋយ
 គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ក្នុងអរូប នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បដ្ឋយ
 គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈផង នូវពួកមហាក្ខតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួក
 ខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ។ មានវារៈ ២ ។ ព្រោះនបច្ចាជាតប្បដ្ឋយ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នវ នអាសវនប្បច្ចយា នវ ។

[៣៧១] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវ-
សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា អាសវ-
សម្បយុត្តោ ខន្ធ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។
អាសវីប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា អាសវីប្បយុត្តោ ខន្ធ បដិច្ច
វិប្បយុត្តកា ចេតនា ។ អាសវីប្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច
អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា
នោមនស្សសហគតំ វិចិត្តិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ
មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។ អាសវសម្ប-
យុត្តញ្ច អាសវីប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្ប-
យុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា នោមនស្សស-
ហគតេ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធ ច
មោហញ្ច បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។ នវិចាក-
ប្បច្ចយា នអាហារប្បច្ចយា នសន្និយប្បច្ចយា នឈា-
នប្បច្ចយា នមក្កប្បច្ចយា នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្ប-
យុត្តប្បច្ចយា នោនតិប្បច្ចយា នោវិតតប្បច្ចយា ។

[៣៧២] នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ មានវារៈ ៩ ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ។

[៣៧១] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាក អាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ វិប្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកប ដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើត ឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ ឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល ប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើត ឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ សម្បយុត្តកចេតនា អាស្រ័យ នូវពួក ខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ ឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ។ ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នតន្ត្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនតិប្បច្ច័យ និងនោវិតតប្បច្ច័យ ។

[៣៧២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បដិច្ចវារោ

តីណិ នអធិបតិយា នវ នអនន្តវ តីណិ នសម-
 នន្តវ តីណិ នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ
 នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ
 នវ នកម្មេ ចត្តារិ នវិចារកេ នវ នអាហារេ ឯកំ
 នស្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមត្តេ ឯកំ
 នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ឆ នោនត្តិយា
 តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៧៣] ហេតុប្បច្ចយា នអាម្មណោ តីណិ . . .
 នបុរេជាតេ ឆ នវិចារកេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ
 នវិប្បយុត្តេ ចត្តារិ នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ
 តីណិ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៧៤] នហេតុប្បច្ចយា អាម្មណោ ទ្វេ . . .
 អនន្តវ ទ្វេ សមនន្តវ ទ្វេ កម្មេ ទ្វេ វិចារកេ ឯកំ

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បដិច្ចវារៈ

មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរាប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរាប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញាប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ
 ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនតន្រ្ទិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
 ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
 នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦
 ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៣៧៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
 ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៣៧៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
 . . . ក្នុងនអនន្តរាប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនសមនន្តរាប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ២ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាហារេ ទ្វេ មក្កេ ឯកំ សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ
ទ្វេ វិកតេ ទ្វេ អវិកតេ ទ្វេ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

[៣៧៥] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អាស-
វសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ
បដិច្ចសទិសោ ។ អាសវិប្បយុត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អា-
សវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាស-
វិប្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្ត-
សមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ទោមនស្សសហកតំ
វិចិត្តិកិច្ចាសហកតំ ឧទ្ធច្ចសហកតំ មោហំ បច្ចយា ចិត្ត-
សមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុ
បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាក្ខតំ បច្ចយា តយោ មហា-
ក្ខតា មហាក្ខតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កាដត្តារូបំ
ឧទាទារូបំ វត្ថុ បច្ចយា អាសវិប្បយុត្តោ ខន្ធា វត្ថុ
បច្ចយា ទោមនស្សសហកតោ វិចិត្តិកិច្ចាសហកតោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
សម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង
វិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សហជាតវារៈ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

[៣៧៥] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ
មានវារៈ ៣ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-
តុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពីងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែល
ប្រាសចាកអាសវៈ នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពីងផ្អែក នឹងមោហៈ
ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ ពីងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ពួកខន្ធ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ
មហាក្ខត ៣ ពីងផ្អែក នឹងមហាក្ខត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និង
ឧបាទារូប ពីងផ្អែក នឹងពួកមហាក្ខត ពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បច្ចយវារោ

ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ ។ អាសវីប្បយុត្តំ ធម្មំ
 បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេ-
 តុប្បច្ចយា វត្ថំ បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តា ខន្ធ
 ទោមនស្សសហកតំ វិចិត្តិក្ខាសហកតំ ឧទ្ធចូសហកតំ
 មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធ ។ អាសវីប្ប-
 យុត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវីប្ប-
 យុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថំ បច្ចយា
 អាសវសម្បយុត្តា ខន្ធ មហាក្ខតេ បច្ចយា ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានំ រូបំ ទោមនស្សសហកតំ វិចិត្តិក្ខាសហកតំ
 ឧទ្ធចូសហកតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធ
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វត្ថំ បច្ចយា ទោមនស្សសហកតា
 ខន្ធ ច មោហោ ច ។ អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាស-
 វីប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធច្ច
 វត្តញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . ទោម-
 នស្សសហកតំ វិចិត្តិក្ខាសហកតំ ឧទ្ធចូសហកតំ ឯកំ
 ខន្ធច្ច មោហាញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធ ទ្វេ ខន្ធ . . . ។
 អាសវសម្បយុត្តញ្ច អាសវីប្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បច្ចយា
 អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បច្ចយវារៈ

ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង
 ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ពីងផ្អែក
 នឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពីងផ្អែក នឹងមោហៈ ដែលច្រឡំ
 ដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ពីងផ្អែក
 នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ
 គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋាន-
 រូប ពីងផ្អែក នឹងពួកមហាក្ខត ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ និងចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 ពីងផ្អែក នឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្សក្តី មោហៈក្តី
 ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើប
 កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ពីងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ ពីងផ្អែក
 នឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហៈផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែល
 ប្រាសចាកអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង
 នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវសម្បយុត្តេ ខន្ទេ ច មហាក្ខតេ ច បច្ចយា
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទោមនស្សសហគតេ វិចិត្តិក្ខាស-
 ហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ទេ ច មោហញ បច្ចយា
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទោមនស្សសហគតេ ខន្ទេ ច
 វត្ថុញ បច្ចយា ទោមនស្សសហគតោ មោហោ ។
 អាសវសម្បយុត្តញ អាសវីប្បយុត្តញ ធម្មំ បច្ចយា
 អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា
 ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តំ ឯកំ
 ខន្ធា វត្ថុញ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . .
 អាសវសម្បយុត្តេ ខន្ទេ ច មហាក្ខតេ ច បច្ចយា
 ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទោមនស្សសហគតំ វិចិត្តិក្ខាសហ-
 គតំ ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ ខន្ធា មោហញ បច្ចយា
 តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ ទ្វេ ខន្ធា . . .
 ទោមនស្សសហគតំ ឯកំ ខន្ធា វត្ថុញ បច្ចយា
 តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៣៧៦] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ
 បដិច្ចសទិសោ ។ អាសវីប្បយុត្តំ ធម្មំ បច្ចយា
 អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណប្បច្ចយា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង
 នឹងពួកមហាក្ខតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ
 ដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហៈ
 ផង មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែល
 ច្រឡំដោយទោមនស្សផង នឹងវត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
 ក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈផង នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 ហេតុប្បថ្ន័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
 ផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នឹងពួកមហាក្ខតផង ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយ
 វិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងមោហៈផង នឹងខន្ធ ២ . . . ខន្ធ
 ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្សផង
 នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។

[៣៧៦] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បថ្ន័យ គឺ មានវារៈ
 ៣ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ពឹងផ្អែក
 នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បថ្ន័យ

អាសវេសម្បយុត្តទុកេ បច្ចយវារោ

អាសវេសម្បយុត្តំ ឯកំ ខន្ធពញ វត្តញ បច្ចយា តយោ
 ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . បដិសន្ធិក្ខណោ វត្តំ បច្ចយា ខន្ធា
 ចក្កាយតនំ បច្ចយា ចក្កវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ច-
 យា កាយវិញ្ញាណំ វត្តំ បច្ចយា អាសវេសម្បយុត្តា ខន្ធា
 វត្តំ បច្ចយា ទោមនស្សសហគតោ វិចិកិច្ឆាសហ-
 គតោ ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ ។ អាសវេសម្បយុត្តំ
 ធម្មំ បច្ចយា អាសវេសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អា-
 រម្មណាប្បច្ចយា វត្តំ បច្ចយា អាសវេសម្បយុត្តា ខន្ធា
 ទោមនស្សសហគតំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ
 មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ អាសវេសម្បយុត្តំ
 ធម្មំ បច្ចយា អាសវេសម្បយុត្តោ ច អាសវេសម្បយុត្តោ ច
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណាប្បច្ចយា វត្តំ បច្ចយា ទោម-
 នស្សសហគតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ឧទ្ធចូសហគតា
 ខន្ធា ច មោហោ ច ។ អាសវេសម្បយុត្តញ អាសវេ-
 សម្បយុត្តញ ធម្មំ បច្ចយា អាសវេសម្បយុត្តោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា អាសវេសម្បយុត្តំ ឯកំ
 ខន្ធពញ វត្តញ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ។
 អាសវេសម្បយុត្តញ អាសវេសម្បយុត្តញ ធម្មំ បច្ចយា
 អាសវេសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណាប្បច្ចយា

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បច្ចយវារៈ

គឺ ខន្ធ ៣ ពីងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង នឹងវត្ថុ
ផង នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកខន្ធ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ
ចក្ខុវិញ្ញាណ ពីងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពីងផ្អែក នឹង
កាយាយតនៈ ពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ
មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយ
ឧទ្ធច្ចៈ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ពីងផ្អែក
នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ
គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ពួកសម្ប-
យុត្តកក្ខន្ធ ពីងផ្អែក នឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំ
ដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
ក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រាស
ចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែល
ច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោ-
ហៈក្តី ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ពីងផ្អែក
នឹងធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពីងផ្អែក នឹងខន្ធ ១
ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែល
ប្រាសចាកអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នឹង
ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ទោមនស្សសហគតេ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធចូសហ-
 គតេ ខន្ធ ច វត្ថុញ បច្ចយា ទោមនស្សសហគតោ
 វិចិត្តិក្ខាសហគតោ ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ ។
 អាសវសម្បយុត្តញ អាសវិប្បយុត្តញ ធម្មំ បច្ចយា
 អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា
 ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណាប្បច្ចយា ទោមនស្សសហគតំ វិចិ-
 ក្ខិក្ខាសហគតំ ឧទ្ធចូសហគតំ ឯកំ ខន្ធឯ វត្ថុញ
 បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធ . . . ។
 អធិបតិប្បច្ចយា អនន្តរាប្បច្ចយា អវិតតប្បច្ចយា ។

[៣៧៧] ហេតុយា នវ អារម្មណោ នវ សព្វត្ត
 នវ កម្មេ នវ វិចារកេ ឯកំ អវិតតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៧៨] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ បច្ចយា
 អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា
 វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ធ បច្ចយា
 វិចិត្តិក្ខាសហគតោ ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពីងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពីងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ . . . ។ ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៣៧៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣៧៨] ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពីងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

អាសវេសម្បយុត្តុកុកេ បច្ចយវារោ

អាសវេសម្បយុត្តុ ធម្មំ បច្ចយា អាសវេសម្បយុត្តោ ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អាសវេសម្បយុត្តុ
 ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ រូបំ
 ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . អហេតុកប្បដិសន្ធិ យាវ អសញ្ញាសត្តា
 ចក្កាយតនំ បច្ចយា ចក្កវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ
 បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា អា-
 សវេសម្បយុត្តោ ខន្ធា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហកតោ
 ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ ។ អាសវេសម្បយុត្តញ
 អាសវេសម្បយុត្តញ ធម្មំ បច្ចយា អាសវេសម្បយុត្តោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាសហកតោ
 ឧទ្ធចូសហកតោ ខន្ធធ ច វត្ថុញ បច្ចយា វិចិត្តិច្ឆាស-
 ហកតោ ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ ។ សន្និទ្ធីត្ថំ ។

[៣៧៩] នហេតុយា តីណិ នអារម្មណោ តីណិ
 នអធិបតិយា នវ នអនន្តវ តីណិ នសមនន្តវ
 តីណិ នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបនិស្សយេ តីណិ
 នបុរេជាតេ សត្តំ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេ-
 វនេ នវ នកម្មេ ចត្តារិ នវិចារកេ នវ

អាសវសម្មយុត្តទុកៈ បច្ចយវារៈ

ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នរូបក្តី ពីងផ្អែក នឹងអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ នឹងខន្ធ ២
 . . . មានអហេតុកប្បដិសន្ធិដែរ រហូតដល់ពួកអសញ្ញាសត្វ ចក្ខុវិញ្ញាណ
 ពីងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពីងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ
 ពួកអហេតុកក្ខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ
 ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពីងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ពីងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
 ផង នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេ-
 តុប្បដ្ឋយ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ
 ពីងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង
 នឹងវត្ថុផង ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[៣៧៩] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បដ្ឋយ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បដ្ឋយ មាន
 វារៈ ៣ ក្នុងនសមនន្តរប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអញ្ញាមញ្ញប្បដ្ឋយ
 មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បដ្ឋយ
 មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ចាជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បដ្ឋយ
 មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

នអាហារេ ឯកំ នន្ទ្រិយេ ឯកំ នណានេ ឯកំ
នមត្តេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ឆ
នោនត្តិយា តីណិ នោវិតតេ តីណិ ។

ឯវំ ឥតវេមិ ទ្វេ កណានា កាតញ្ចា ។

និស្សយវារោមិ បច្ចយវាវសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

[៣៨០] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អា-
សវសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៣៨១] ហេតុយា ឆ អារម្មណោ ឆ អធិប-
តិយា ឆ សព្វត្ថ ឆ វិចារកេ ឯកំ អវិតតេ ឆ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៨២] អាសវសម្បយុត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ
អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា
វិចិត្តិក្ខាសហកតេ ឧទ្ធច្ចសហកតេ ខន្ធសំសដ្ឋោ
វិចិត្តិក្ខាសហកតោ ឧទ្ធច្ចសហកតោ មោហោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនតន្ត្រីយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១
ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង
នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦
ក្នុងនោនតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ការរាប់ ២ យ៉ាង ក្រៅពីនេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនេះចុះ ។

ឯនិស្សយវារៈ ដូចគ្នានឹងបច្ច័យវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[៣៨០] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ច្រឡំ នឹងធម៌ ដែល
ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៨១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់
សុទ្ធតែមានវារៈ ៦ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៦ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣៨២] ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ច្រឡំ នឹងធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ
មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ច្រឡំ
នឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ញាវារោ

អាសវីប្បយុត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។ បេ ។

[៣៨៣] នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា ឆ
នបុរេជាតេ ឆ នបច្ឆាជាតេ ឆ នអាសវនេ ឆ
នកម្មេ ចត្តារិ នវិចារកេ ឆ នឈានេ ឯកំ នមក្កេ
ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ឆ ។

ឯវំ ឥតវេបិ ទ្វេ កណាណ កាតញ្ច ។

សម្បយុត្តវារោបិ សំសដ្ឋវារសទិសោ^(១) ។

បញ្ញាវារោ

[៣៨៤] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្ប-
យុត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវ-
សម្បយុត្តា ហេតុ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
អាសវសម្បយុត្តា ហេតុ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ
ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោសោ មោហាស្ស ចិត្ត-
សមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

១ ម. សម្បយុត្តវារិបិ សំសដ្ឋវារសទិសំ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ច្រឡំ នឹងធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បដ្ឋយ ។ បេ ។

[៣៨៣] ក្នុងនហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនបុរេជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអាសេវនប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ក្នុងនឈានប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បដ្ឋយ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៦ ។

ការរាប់២យ៉ាង ក្រៅពីនេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនេះចុះ ។

ឯសម្បយុត្តវារៈ ដូចគ្នានឹងសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

[៣៨៤] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ពួកហេតុ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បដ្ឋយ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ពួកហេតុ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយហេតុប្បដ្ឋយ ទោសៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បដ្ឋយ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អា-
 សវីប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាសវសម្បយុត្តោ ហេតុ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
 ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ទោសោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានាណញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវីប្បយុត្តោ ហេតុ
 សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានាណញ្ច រូចានំ
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហគតោ វិចិ-
 កិច្ចាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ចិត្តស-
 មុដ្ឋានានំ រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិ ។
 អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហគតោ
 វិចិកិច្ចាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ
 សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាស-
 វីប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ
ពួកហេតុ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង
នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ទោសៈ ជាបច្ច័យ នៃពួក
សម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយ
ហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
ប្រាសចាកអាសវៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលប្រាស
ចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប
ផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំ
ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប
ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានបដិសន្ធិដែរ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ
មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
ឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។
ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

ទោមនស្សសហគតោ វិចិត្តិកិច្ចាសហគតោ ឧទ្ធចូស-
 ហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា អា-
 សវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ទោសោ ច មោហោ ច អាសវសម្បយុត្តកានំ ខន្ធា-
 នំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ
 ច អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវីប្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោសោ ច មោ-
 ហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវីប្បយុត្តោ
 ច ធម្មា អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវីប្បយុត្តស្ស
 ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោសោ ច
 មោហោ ច សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានា-
 នញ្ច រូចានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨៥] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវ-
 សម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធា អាវុត្ត អាសវសម្ប-
 យុត្តោ ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ

អាសវសម្បយុត្តក្កៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខុច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តក្កក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ទោសៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ទោសៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ទោសៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តក្កក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៨៥] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ អាសវសម្បយុត្តេ ខន្ធោ អារត្ត អាសវីប្បយុត្តា
 ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវសម្បយុត្តោ
 ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវីប្បយុត្តស្ស ច
 ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវសម្ប-
 យុត្តេ ខន្ធោ អារត្ត ទោមនស្សសហគតា វិចិត្តិច្ឆា-
 សហគតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច
 ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវីប្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ
 . . . សីលំ . . . ឧចោសថកម្មំ . . . តំ បច្ចវេក្ខតិ
 បុព្វេ សុចិណ្ណានិ . . . លាដា . . . អរិយា មក្កា
 វុដ្ឋហិត្វា មក្កំ . . . ផលំ . . . និព្វានំ . . . និព្វានំ
 កោត្រភុស្ស វោទានស្ស មក្កស្ស ផលស្ស អារជ្ជ-
 នាយ អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា អាសវ-
 វិប្បយុត្តេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ពិតេ
 កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ . . . ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . .
 អាសវីប្បយុត្តេ ខន្ធោ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ
 វិបស្សតិ ។ ឥធម អស្សាទនា នត្តិ ។ ទិព្វេន ចក្កុនា
 រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុយា សទ្ធិំ សុណាតិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី មោហៈក្តី កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាស ចាកអាសវៈផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយ ទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី កើត ឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គលឲ្យ) នូវទាន . . . នូវសីល . . . នូវ ឧបោសថកម្ម . . . ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ នូវពួកកុសល ដែលសន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន . . . អំពីឈាន . . . ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ នូវមគ្គ . . . នូវផល . . . នូវនិព្វាន . . . ឯព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែល ប្រាសចាកអាសវៈ ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ក្នុងកាលមុន . . . នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ . . . ឃើញ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ។ សេចក្តីត្រេកអរ មិនមាន ក្នុងពួកខន្ធនេះទេ ។ បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ក ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

ចេតោបរិយញ្ញាណោន អាសវវិប្បយុត្តចិត្តសមន្តិស្ស
 ចិត្តំ ជាតតិ អាគាសានញ្ញាយតនំ វិញ្ញាណញ្ញាយ-
 តនស្ស អាភិញ្ញាញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញាណសញ្ញាយ-
 តនស្ស រូបាយតនំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ
 កាយវិញ្ញាណស្ស អាសវវិប្បយុត្តា ខន្ធ ឥន្ទ្រិវិញ្ញា-
 ណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្ស-
 តិញ្ញាណស្ស យថាកម្មបកញ្ញាណស្ស អនាគតំ-
 សញ្ញាណស្ស អារដ្ឋនាយ មោហស្ស អារម្មណាប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវ-
 សម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ទានំ . . . សីលំ . . . ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ អស្សា-
 ទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ព រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្ប-
 ជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា . . . ឧទ្ធចំ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
 បុព្វេ សុចិណ្ណានិ . . . ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ . . .
 ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . . អាសវវិប្បយុត្តោ ខន្ធ អស្សាទេតិ
 អភិនន្ទតិ តំ អារព្ព រាគោ . . . ទិដ្ឋិ ទោមនស្សំ វិចិ-
 កិច្ឆា . . . ឧទ្ធចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មោ
 អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវវិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្កំ . . . វត្ថុំ . . .

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
 ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញា-
 ណញ្ញាយតនៈ អាកិញ្ញញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញា-
 យតនៈ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្កវិញ្ញាណ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ (ជា
 បច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ
 នៃការពិចារណា នូវឥន្ទ្រិវិញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសា-
 នុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មបគញ្ញាណ និងអនាគតិសញ្ញាណ និងមោហៈ
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គលឲ្យ) នូវទាន
 . . . នូវសីល . . . ធ្វើឧបោសថកម្ម ហើយត្រេកអរ រីករាយ នឹង
 កុសលនោះ រាគៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវកុសលនោះ ទិដ្ឋិ កើត
 ឡើង វិចិកិត្តា . . . ឧទ្ធច្ចៈ . . . ទោមនស្ស កើតឡើង នូវពួកកុសល
 ដែលសន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន . . . ចេញអំពីឈាន នូវឈាន . . .
 នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ . . . ត្រេកអរ រីករាយ នឹងពួកខន្ធ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈ រាគៈ ព្រោះប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ . . . ទិដ្ឋិ ទោមនស្ស វិចិ-
 កិត្តា . . . ឧទ្ធច្ចៈ កើតឡើង ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ក . . . នូវវត្ថុ . . .

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវីប្បយុត្តោ ខន្ធោ អារព្ព ទោមនស្សសហគតា
 វិចិត្តិក្ខាសហគតា ឧទ្ធចូសហគតា ខន្ធា ច មោហោ
 ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវីប្ប-
 យុត្តោ ច ធម្មា អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហគតេ
 វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ធោ ច មោ-
 ហាព្វ អារព្ព អាសវសម្បយុត្តា ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។
 អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា
 អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ទោមនស្សសហគតេ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ ឧទ្ធចូ-
 សហគតេ ខន្ធោ ច មោហាព្វ អារព្ព អាសវីប្បយុត្តា
 ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវសម្បយុត្តោ
 ច អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវសម្បយុត្តស្ស
 ច អាសវីប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ទោមនស្សសហគតេ វិចិត្តិក្ខាសហគតេ
 ឧទ្ធចូសហគតេ ខន្ធោ ច មោហាព្វ អារព្ព ទោម-
 នស្សសហគតា វិចិត្តិក្ខាសហគតា ឧទ្ធចូសហគតា
 ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណ៍-
 ប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ
 នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
 ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី មោហៈ
 ក្តី កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
 ច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ។ ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយ
 អារម្មណ៍ប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយ
 វិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវ
 ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិត្រិកិច្ចា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈផង នូវមោហៈផង ។

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

[៣៨៦] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្ម-
 ណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អា-
 សវសម្បយុត្តោ ខន្ធ ករុំ កត្វា អាសវសម្បយុត្តោ
 ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ សហជាតាធិបតិ អាសវសម្បយុត្តា-
 ធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវវិប្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
 ជាតាធិបតិ អាសវសម្បយុត្តាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
 រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហ-
 កតាធិបតិ មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ អធិ-
 បតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
 អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវវិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា អាសវសម្ប-
 យុត្តាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច
 រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហ-
 កតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច
 ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

[៣៨៦] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ឲ្យជាទីគោរព ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ អធិបតិធម៌ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ អធិបតិធម៌ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជា-
 តាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ . . . សីលំ . . .
 ឧចោសថកម្មំ ករុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិ-
 ណ្ណានិ . . . ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ . . . អរិយា មក្កា
 វុដ្ឋហិត្វា មត្តំ . . . ផលំ . . . និព្វានំ ករុំ កត្វា បច្ច-
 វេក្ខន្តិ និព្វានំ កោត្រភុស្ស វោទានស្ស មក្កស្ស ផល-
 ស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតាធិបតិ
 អាសវីប្បយុត្តាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ទានំ . . .
 សីលំ . . . ឧចោសថកម្មំ កត្វា តំ ករុំ កត្វា អស្សា-
 ទេតិ អភិទន្ធតិ តំ ករុំ កត្វា វាកោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ
 ឧប្បជ្ជតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ . . . ឈានា . . . ចក្កំ . . .
 វត្ថុំ . . . អាសវីប្បយុត្តោ ខន្ធានុ ករុំ កត្វា អស្សាទេតិ
 អភិទន្ធតិ តំ ករុំ កត្វា វាកោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ
 ឧប្បជ្ជតិ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) ទាន . . . សីល . . . ធ្វើ នូវឧបោសថកម្ម ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា នូវពួកកុសល ដែល បានសន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន . . . ចេញអំពីឈាន ឈាន . . . ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ មគ្គ . . . ផល . . . ធ្វើ នូវព្រះ និព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ឯព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃ គោត្រកូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ឯសហ- ជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយ អាសវៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) ទាន . . . សីល . . . ធ្វើ នូវឧបោសថកម្ម ធ្វើនូវកុសលនោះ ឲ្យ ជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទី គោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ពួកកុសល ដែលបានសន្សំ ហើយ ក្នុងកាលមុន . . . អំពីឈាន . . . ចក្ក . . . វត្ថុ . . . ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវពួកខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ។

[៣៨៧] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា
 បុរិមា អាសវសម្បយុត្តា ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ
 អាសវសម្បយុត្តកាណំ ខន្ធាណំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវរិប្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា
 ទោមនស្សសហកតា វិចិកិច្ចាសហកតា ឧទ្ធច្ចសហ-
 កតា ខន្ធា បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស ទោមនស្សសហ-
 កតស្ស វិចិកិច្ចាសហកតស្ស ឧទ្ធច្ចសហកតស្ស
 មោហស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវសម្ប-
 យុត្តា ខន្ធា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច
 អាសវរិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ បុរិមា បុរិមា ទោមនស្សសហកតា
 វិចិកិច្ចាសហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា ខន្ធា បច្ឆិមាណំ
 បច្ឆិមាណំ ទោមនស្សសហកតាណំ វិចិកិច្ចាសហកតាណំ
 ឧទ្ធច្ចសហកតាណំ ខន្ធាណំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អាសវរិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវ-
 រិប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ញាវារៈ

[៣៨៧] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ
 គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា និង
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយៗ ដែលច្រឡំដោយទោ-
 មនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា និងច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ
 ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយ
 អនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយ
 អនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំ
 ដោយវិចិកិត្តា និងច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយៗ
 ដែលច្រឡំដោយទោមនស្សផង ច្រឡំដោយវិចិកិត្តាផង ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈផង និងមោហៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បុរិមោ បុរិមោ ទោមនស្សសហកតោ វិចិត្តិក្ខាសហ-
 កតោ ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស
 ទោមនស្សសហកតស្ស វិចិត្តិក្ខាសហកតស្ស ឧទ្ធចូ-
 សហកតស្ស មោហស្ស អនន្តរយ្យចូយេន បច្ចយោ
 បុរិមោ បុរិមោ អាសវិប្បយុត្តោ ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ
 អាសវិប្បយុត្តាណំ ខន្ធាណំ អនន្តរយ្យចូយេន បច្ចយោ
 អនុលោមំ កោត្រកុស្ស ផលសមាបត្តិយា អនន្តរយ្យចូ-
 យេន បច្ចយោ ។ អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវ-
 សម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរយ្យចូយេន បច្ចយោ
 បុរិមោ បុរិមោ ទោមនស្សសហកតោ វិចិត្តិក្ខាសហ-
 កតោ ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ
 ទោមនស្សសហកតាណំ វិចិត្តិក្ខាសហកតាណំ ឧទ្ធចូស-
 ហកតាណំ ខន្ធាណំ អនន្តរយ្យចូយេន បច្ចយោ អារដ្ឋនា
 អាសវសម្បយុត្តាណំ ខន្ធាណំ អនន្តរយ្យចូយេន បច្ច-
 យោ ។ អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស
 ច អាសវិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរយ្យចូយេន
 បច្ចយោ បុរិមោ បុរិមោ ទោមនស្សសហកតោ វិចិ-
 ក្ខាសហកតោ ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ បច្ឆិមាណំ
 បច្ឆិមាណំ ទោមនស្សសហកតាណំ វិចិត្តិក្ខាសហកតាណំ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ មោហៈ មុនៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា និងច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ និងផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ មោហៈ មុនៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា និងច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា និងច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ អាវជ្ជនា (ការពិចារណា) ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ មោហៈ មុនៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា និងច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

ឧទ្ធចូសហកតានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច អនន្តរប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អារជ្ជនា ទោមនស្សសហកតានំ វិចិ-
 កិច្ចាសហកតានំ ឧទ្ធចូសហកតានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស
 ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច
 អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ទោមនស្ស-
 សហកតា វិចិកិច្ចាសហកតា ឧទ្ធចូសហកតា ខន្ធា
 ច មោហោ ច បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ ទោមនស្សសហក-
 តានំ វិចិកិច្ចាសហកតានំ ឧទ្ធចូសហកតានំ ខន្ធានំ
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច
 អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ទោមនស្ស-
 សហកតា វិចិកិច្ចាសហកតា ឧទ្ធចូសហកតា ខន្ធា
 ច មោហោ ច បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស ទោមនស្សសហ-
 កតស្ស វិចិកិច្ចាសហកតស្ស ឧទ្ធចូសហកតស្ស មោ-
 ហាស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហ-
 កតា វិចិកិច្ចាសហកតា ឧទ្ធចូសហកតា ខន្ធា ច
 មោហោ ច វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មា

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ញាវារៈ

ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ អាវជ្ជនា ជាបច្ច័យ
 នៃពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកប
 ដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែល
 ច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោ-
 ហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយៗ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
 ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា និងច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។
 ច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោ-
 ហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយ ។ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
 ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា និងច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ពួក
 ខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។
 ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវវិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ទោមនស្ស-
 សហកតា វិចិត្តិក្ខាសហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា ខន្ធា
 ច មោហោ ច បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ ទោមនស្សសហក-
 តាណំ វិចិត្តិក្ខាសហកតាណំ ឧទ្ធច្ចសហកតាណំ ខន្ធាណំ
 មោហាស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។ សហជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ នវ ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឆ ។ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។

[៣៨៨] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាម្ពណ្ណបនិស្សយោ អនន្ត្របនិស្សយោ បកត្តប-
 និស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ អាសវសម្ប-
 យុត្តោ ខន្ធា អាសវសម្បយុត្តាណំ ខន្ធាណំ ឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
 អាសវវិប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អនន្ត្របនិស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ
 ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ និងធម៌ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលច្រឡំ
 ដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈ
 ក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
 ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ដោយអនន្ត-
 រហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ដោយសមនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ។ ជា
 បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ។ ជាបច្ច័យ ដោយ
 អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៦ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ
 គឺ មានវារៈ ៩ ។

[៣៨៨] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌ-
 បនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្តបនិស្ស័យ ។ លេ ។ ឯបកត្តប-
 និស្ស័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកត្តបនិស្ស័យ
 ។ លេ ។ ឯបកត្តបនិស្ស័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

អាសវីប្បយុត្តានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច ឧបនិស្ស-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវីប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស
ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្ត្រូបនិស្សយោ
បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្សយោ អាស-
វសម្បយុត្តា ខន្ធា ទោមនស្សសហកតានំ វិចិត្តិច្ឆា-
សហកតានំ ឧទ្ធច្ចសហកតានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស
ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវីប្ប-
យុត្តោ ធម្មោ អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្ស-
យប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្សយោ អនន្ត្រូប-
និស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តបនិស្ស-
យោ សទ្ធិំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ . . . ។ បេ ។
បញ្ញំ កាយិកំ សុខំ សេនាសនំ . . . មោហំ ឧប-
និស្សាយ សមាបត្តិំ ឧប្បាទេតិ សន្ធា ។ បេ ។ បញ្ញា
កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ មោហោ ច សន្ធាយ
មោហាស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណ្ឌូបនិស្ស-
យោ អនន្ត្រូបនិស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ និងមោហៈ ដោយឧប-
និស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយ
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។
ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ
នៃពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្ចៈ នឹងមោហៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែល
ប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយ
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណ្ឌូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និង
បកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ
នូវសទ្ធា ហើយឲ្យទាន នូវសីល . . . ។ បេ ។ បញ្ញា កាយិក-
សុខ សេនាសនៈ . . . អាស្រ័យ នូវមោហៈ ហើយញ្ញាំងសមាបត្តិ
ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ។ បេ ។ បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ
និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា និងមោហៈ ដោយឧបនិស្ស-
យប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃ
ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់
អារម្មណ្ឌូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បកត្ថបនិស្សយោ សទ្ធិំ ឧបនិស្សាយ មាណំ ជម្រុតិ
 ទិដ្ឋិ កណ្ណាតិ សីលំ . . . ។ បេ ។ បញ្ញំ កាយិកំ
 សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ឧត្ថំ កោជនំ សេនាសនំ
 . . . មោហំ ឧបនិស្សាយ ចាណំ ហានតិ ។ បេ ។
 សង្ឃំ ភិណ្ឌតិ សទ្ធា ច មោហោ ច វាគស្ស
 ។ បេ ។ បត្តនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច
 អាសវីប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ អនន្តបនិស្សយោ បកត្ថបនិស្សយោ
 ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្សយោ សទ្ធា . . . សីលំ
 . . . មោហោ ទោមនស្សសហកតានំ វិចិត្តិក្ខាសហ-
 កតានំ ឧទ្ធច្ចសហកតានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច ឧប-
 និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច
 អាសវីប្បយុត្តោ ច ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្ម-
 ស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តបនិស្ស-
 យោ បកត្ថបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្ថបនិស្សយោ
 ទោមនស្សសហកតា វិចិត្តិក្ខាសហកតា ឧទ្ធច្ចស-
 ហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច អាសវសម្បយុត្តា-
 នំ ខន្ធានំ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ហើយដំឡើងមានៈ
 ប្រកាន់ទិដ្ឋិ សីល . . . ។ បេ ។ បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ រដូវ
 ភោជន សេនាសនៈ . . . អាស្រ័យ នូវមោហៈ ហើយសម្លាប់សត្វ
 ។ បេ ។ បំបែកសង្ឃី សទ្ធាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ ។ បេ ។
 នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង ធម៌ ដែល
 ប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូប-
 និស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បេ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ សទ្ធា . . .
 សីល . . . មោហៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោម-
 នស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខុ ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែល
 ប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ
 ។ បេ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
 ច្រឡំដោយវិចិក្ខុ ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
 ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ញាវារោ

បុច្ឆិតព្វំ មូលំ ទោមនស្សសហកតា វិចិត្តិក្ខាសហ-
 កតា ឧទ្ធចូសហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច អាសវិប្ប-
 យុត្តានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវិប្បយុត្តោ ច
 ធម្មា អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវិប្បយុត្តស្ស ច
 ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូប-
 និស្សយោ បកត្តបនិស្សយោ ។ បេ ។ បកត្តប-
 និស្សយោ ទោមនស្សសហកតា វិចិត្តិក្ខាសហកតា
 ឧទ្ធចូសហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច ទោមនស្សសហ-
 កតានំ វិចិត្តិក្ខាសហកតានំ ឧទ្ធចូសហកតានំ ខន្ធា-
 នព្វា មោហាស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨៩] អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មា អាសវិប្បយុត្ត-
 ស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណា-
 បុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណាបុរេជាតំ ចក្កំ
 . . . វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ
 ទិព្វេន ចក្កុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតនាតុ-
 យា សន្នំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណាស្ស
 ដោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណាស្ស ។ វត្ថុបុរេជាតំ
 ចក្កាយតនំ ចក្កុវិញ្ញាណាស្ស កាយាយតនំ

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

មូល បណ្ឌិត គប្បីសួរចុះ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំ
 ដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។
 ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជា
 បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ
 និងបកត្ថបនិស្ស័យ ។ បេ ។ ឯបកត្ថបនិស្ស័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំ
 ដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា
 ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៨៧] ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេ-
 ជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . .
 ឃើញច្បាស់ នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ឃើញ នូវរូប
 ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជា
 បច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ។
 ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អាសវិប្បយុត្តានំ ខន្ធានំ មោ-
 ហស្ស ច បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវិប្ប-
 យុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស បុរេជាត-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។
 អារម្មណបុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុ អស្សាទេតិ អភិ-
 នន្ទតិ តំ អារព្ព រាតោ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។ ទោមនស្សំ
 ឧប្បជ្ជតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អាសវសម្បយុត្តានំ
 ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវិប្ប-
 យុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវិប្ប-
 យុត្តស្ស ច ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេ-
 ជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុ អារព្ព ទោមនស្សសហគតា
 វិចិត្តិក្ខាសហគតា ឧទ្ធចូសហគតា ខន្ធា ច មោហោ
 ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ទោមនស្សសហគតានំ
 វិចិត្តិក្ខាសហគតានំ ឧទ្ធចូសហគតានំ ខន្ធានំ មោ-
 ហស្ស ច បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩០] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវិប្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈផង នៃមោហៈផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាស
 ចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយបុរេ-
 ជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុ-
 រេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ . . . ត្រេកអរ រីករាយ នឹងវត្ថុ រាគៈ ក៏កើត
 ឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ។ បេ ។ ទោមនស្ស កើតឡើង ។
 ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
 ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង
 ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។
 អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ . . . ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោម-
 នស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ កើតឡើង
 ព្រោះប្រារព្ធ នូវវត្ថុ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ
 ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង
 នៃមោហៈផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៩០] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយបច្ច័យជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ច័យជាត

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ញាវារោ

អាសវសម្បយុត្តា ខន្ធោ បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវីប្បយុត្តា
 យុត្តា ធម្មោ អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អាសវីប្បយុត្តា
 ខន្ធោ ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តា
 ច អាសវីប្បយុត្តា ច ធម្មោ អាសវីប្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា
 ទោមនស្សសហគតា វិចិត្តិកិច្ចាសហគតា ឧទ្ធច្ចសហគតា
 ខន្ធោ ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
 បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩០] អាសវសម្បយុត្តា ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស អាសវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ អារជ្ជនាបិ
 វុដ្ឋានម្បិ នត្តិ ។

[៣៩២] អាសវសម្បយុត្តា ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវសម្បយុត្តា
 ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ។ អាសវសម្បយុត្តា ធម្មោ អាសវីប្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា

អាសវេសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ចាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ចាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។

[៣៩១] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ឯ អាវជ្ជនាក្តី វុដ្ឋានៈក្តី មិនមានទេ ។

[៣៩២] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

ធានាខណ៌កា ។ សហជាតា អាសវសម្បយុត្តា
 ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ ធានាខណ៌កា អាសវសម្បយុត្តា
 ចេតនា វិចារកានំ ខន្ធានំ កេតត្តាច រូចានំ កម្ម
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហកតា វិចិត្តិច្ឆា-
 សហកតា ឧទ្ធចូសហកតា ចេតនា មោហាស្ស ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានានញ រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច
 អាសវិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ អាសវសម្បយុត្តា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ទោមនស្សសហកតា វិចិត្តិច្ឆាសហកតា
 ឧទ្ធចូសហកតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ
 មោហាស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ រូចានំ កម្មប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវ-
 ិប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
 ជាតា ធានាខណ៌កា ។ សហជាតា អាសវិប្បយុត្តា
 ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ
 រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ធានាខណ៌កា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
 ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃ
 ពួកវិបាកក្ខន្ធផង្គ នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែល
 ច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជា
 បច្ច័យ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។
 ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ
 ចេតនា ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ
 ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែល
 ច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិក្ខា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជា
 បច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប
 ផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់
 សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃ
 ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ

អាសវីប្បយុត្តា ចេតនា វិចាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច
រូចានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៩៣] អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវីប្ប-
យុត្តស្ស ធម្មស្ស វិចាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ ។

[៣៩៤] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្ប-
យុត្តស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាស-
វសម្បយុត្តា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អាហារ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ
អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ អាសវសម្បយុត្តា អាហារា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
រូចានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហ-
កតា វិចិត្តិក្ខាសហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា អាហារា
មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ អាហារប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវ-
សម្បយុត្តស្ស ច អាសវីប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស
អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវសម្បយុត្តា អា-
ហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច
រូចានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សស-
ហកតា វិចិត្តិក្ខាសហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា អាហារា

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ ចេតនា ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង្គ នៃ
ពួកកងត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៣៩៣] ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ១ ។

[៣៩៤] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ ដែល
ប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអាហារ-
ប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
ប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ អាហារ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអាហារប្បច្ច័យ ពួក
អាហារ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយ
ឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារ-
ប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកប
ដោយអាសវៈផង ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ
គឺ ពួកអាហារ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្ត-
កក្ខន្ធផង្គ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ពួកអាហារ
ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នានញ រូចានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវ-
 វិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវវិប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អា-
 ហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវវិប្បយុត្តោ អាហារា
 សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ រូចានំ
 អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណោ កត-
 ឡិដ្ឋារោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស អាហារប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។

[៣៩៥] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ
 ណានប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ មក្កប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ចត្តារិ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឆ ។

[៣៩៦] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវវិប្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
 ជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធា
 ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូចានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បច្ឆាជាតា អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធា បុរេជាតស្ស
 ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋាន-
រូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួក
អាហារ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង្គ
នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ
កតឡឺវ្យាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

[៣៩៥] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយតន្ត្រិយប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៤ ជា
បច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៤ ជាបច្ច័យ ដោយ
មគ្គប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៤ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ
មានវារៈ ៦ ។

[៣៩៦] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត
និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកប
ដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្ត-
ប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជា
បច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវិប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ
 បច្ចាជាតំ ។ សន្និទ្ធីត្ថំ វិត្តារេតព្វំ ។ អាសវិប្បយុត្តោ
 ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អាសវសម្បយុត្តានំ
 ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវិប្ប-
 យុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវិប្ប-
 យុត្តស្ស ច ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរេជាតំ វត្ថុ ទោមនស្សសហកតានំ វិចិកិច្ចាសហ-
 កតានំ ឧទ្ធច្ចសហកតានំ ខន្ធានំ មោហាស្ស ច វិប្ប-
 យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច
 អាសវិប្បយុត្តោ ច ធម្មោ អាសវិប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ចាជាតំ ។
 សហជាតា ទោមនស្សសហកតា វិចិកិច្ចាសហកតា
 ឧទ្ធច្ចសហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នានំ រូទានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ចា-
 ជាតា ទោមនស្សសហកតា វិចិកិច្ចាសហកតា ឧទ្ធច្ច-
 សហកតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
 កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាសវេសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាក
អាសវៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និង
បច្ចាជាត ។ សេចក្តីបំប្រួញ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។ ធម៌
ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃ
ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌
ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង
នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់
បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
ច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈផង នៃមោហៈផង ដោយវិប្ប-
យុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាស
ចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយ
វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ចាជាត ។ សហជាត
គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំ
ដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយ
វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ចាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស
ច្រឡំដោយវិចិកិត្វា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ
នេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៣៩៧] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ ។
 អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវិប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។
 សហជាតា អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ
 រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហកតា
 វិចិត្តិក្ខាសហកតា ឧទ្ធច្ចសហកតា ខន្ធ មោហស្ស
 ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 បច្ឆាជាតា អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធ បុរេជាតស្ស ត-
 មស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវិប្ប-
 យុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាត-
 សទិសំ ។ អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវិប្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ
 បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សង្ខតំ វិត្តារេតព្វំ ។
 អាសវិប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៣៩៧] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ១ ។ ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិ-
 ប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំ
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយ
 អត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ
 នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកប
 ដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងសហ-
 ជាតប្បច្ច័យដែរ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត
 បច្ឆាជាត អាហារ និងតន្ត្រិយ ។ សេចក្តីបំប្រួញ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យ
 ពិស្តារចុះ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកប
 ដោយអាសវៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

សហជាតោ ទោមនស្សសហគតោ វិចិត្តិក្ខាសហ-
 គតោ ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ
 ចក្កំ . . . វត្ថុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ព
 វាកោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិត្តិក្ខា . . . ឧទ្ធចំ
 . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ វត្ថុ អាសវសម្បយុត្តកានំ
 ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវិប្បយុត្តោ
 ធម្មា អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវិប្បយុត្តស្ស ច
 ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជា-
 តំ ។ សហជាតោ ទោមនស្សសហគតោ វិចិត្តិក្ខា-
 សហគតោ ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកា-
 នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានព្វ រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្កំ . . . វត្ថុំ អារព្ព ទោម-
 នស្សសហគតា វិចិត្តិក្ខាសហគតា ឧទ្ធចូសហគតា
 ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច
 អាសវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហ-
 ជាតោ អាសវសម្បយុត្តោ ឯកោ ខន្ធា ច វត្ថុ ច

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

សហជាត គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយ
 វិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយ
 អត្តិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ក . . . ហើយត្រេកអរ
 រីករាយ នឹងវត្ថុ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ
 កើតឡើង វិចិកិត្តា . . . ឧទ្ធច្ចៈ . . . ទោមនស្ស កើតឡើង វត្ថុ
 ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។
 ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈផង ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បាន
 ដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំ
 ដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ
 នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្តិប្បច្ច័យ ។
 ឯបុរេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ក . . . ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោម-
 នស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិត្តា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ និងមោហៈ ប្រារព្ធ
 នូវវត្ថុ ទើបកើតឡើង ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី
 ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។
 សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី វត្ថុក្តី

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

តិណ្ណាដ្ឋំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . .
 ទោមនស្សសហគតោ វិចិត្តិកិច្ចាសហគតោ ឧទ្ធច្ចស-
 ហគតោ ឯកោ ខន្ធា ច មោហោ ច តិណ្ណាដ្ឋំ ខន្ធានំ
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។ អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ច អាសវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវិប្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ
 បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា
 អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធា ច មហាក្ខតា ច ចិត្តស-
 មុដ្ឋាណំ រូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទោមនស្ស-
 សហគតា វិចិត្តិកិច្ចាសហគតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា
 ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋាណំ រូចានំ អត្ថិប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ទោមនស្សសហគតា វិចិត្តិកិច្ចាសហ-
 គតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច វត្ថុ ច មោហស្ស
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាសវស-
 ម្បយុត្តោ ខន្ធា ច កតព្យិដ្ឋាហោ អាហារោ ច
 ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆា-
 ជាតា អាសវសម្បយុត្តោ ខន្ធា ច រូបដីវិតិទ្រិ-
 យញ្ច កដត្តារូចានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតបុរេជាត បច្ចាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ពួកមហាកូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យនៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយទោមនស្ស ច្រឡំដោយវិចិកិច្ចា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្នៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យនៃមោហៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ចាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី កពឡិក្តីរាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បច្ចាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវវិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស
 អត្តិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។
 សហជាតោ ទោមនស្សសហកតោ វិចិត្តិក្ខាសហក-
 តោ ឧទ្ធច្ចសហកតោ ឯកោ ខន្ធោ ច មោហោ
 ច តិណ្ណានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋាណាណញ្ច រូចានំ អត្តិប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

[៣៩៨] ហេតុយា នវ អារម្មណោ នវ អធិបតិ-
 យា បញ្ច អនន្តវេ នវ សមនន្តវេ នវ សហជាតេ
 នវ អញ្ញមញ្ញោ ឆ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ នវ
 បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសវេនេ នវ
 កម្មេ ចត្តារិ វិចាកេ ឯកំ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ
 ចត្តារិ ឈានេ ចត្តារិ មក្កេ ចត្តារិ សម្បយុត្តេ ឆ
 វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្តិយា នវ នត្តិយា នវ វិកតេ នវ
 អវិកតេ នវ ។

អនុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាស
ចាកអាសវៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។
សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយទោមនស្ស ប្រឡំដោយ
វិចិកិត្តា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃ
ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ។

[៣៩៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារ-
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦
ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
នត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោម ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៣៩៩] អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្ប-
 យុត្តស្ស ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហ-
 ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវីប្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បន្ទាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្ត-
 ស្ស ច អាសវីប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អាម្ពណា-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវីប្បយុត្តោ
 ធម្មោ អាសវីប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយ-
 ប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បន្ទាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អាសវីប្បយុត្តោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស
 ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្ប-
 ច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋាន

[៣៩៧] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 កម្មប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយតន្ត្រីប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជា
 បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ

អាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ហាវារោ

បុរេជាតប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ ។ អាសវវិប្បយុត្តោ ធម្មា
 អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវវិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស
 អាវម្ពណាប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ សហជាតប្បដ្ឋយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ បុរេជាត-
 ប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវ-
 វិប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវសម្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស
 អាវម្ពណាប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ សហជាតប្បដ្ឋយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ ។ អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ច អាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវ-
 វិប្បយុត្តស្ស ធម្មស្ស អាវម្ពណាប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ
 សហជាតប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បដ្ឋយេន
 បច្ចយោ បន្តាជាតប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ ។ អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ច អាសវវិប្បយុត្តោ ច ធម្មា អាសវ-
 សម្បយុត្តស្ស ច អាសវវិប្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អាវម្ព-
 ណាប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ សហជាតប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ
 ឧបនិស្សយប្បដ្ឋយេន បច្ចយោ ។

[៤០០] នហោតុយា នវ នអាវម្ពណោ នវ នអធិ-
 បតិយា នវ សព្វត្ថ នវ នោអវិតតេ នវ ។

បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ
 ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតិប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតិ-
 ប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាក
 អាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែល
 ប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ដោយ
 អារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ច័យជាតិប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃ
 ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈផង
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៤០០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៩ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធ
 តែមានវារៈ ៩ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៤០១] ហេតុប្បច្ចយា នហារម្មណោ នវ . . .
 នអធិបតិយា នវ សង្ខតំ . . . នសមនន្តវេ នវ
 នអញ្ញមញ្ញោ តីណិ នឧបនិស្សយេ នវ សង្ខតំ . . .
 នមត្តេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ នវ
 នោនតិយា នវ នោវិតតេ នវ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ និដ្ឋិតំ ។

[៤០២] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណោ នវ . . .
 អធិបតិយា បញ្ច សង្ខតំ អនុលោមកណាណា . . .
 អវិតតេ នវ ។

បច្ចនីយានុលោមំ និដ្ឋិតំ ។

អាសវសម្បយុត្តទុកំ និដ្ឋិតំ ។

អាសវសាសវទុកំ

បដិច្ចវារោ

[៤០៣] អាសវញ្ចោវ សាសវញ្ចោ ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវោ ចេវ សាសវោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
 ប្បច្ចយា កាមាសវំ បដិច្ច ទិដ្ឋាសវោ អវិដ្ឋាសវោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[២០១] ក្នុងនាមអរម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនាមអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ សេចក្តីបំប្រួញ . . .
ក្នុងនាមសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនាមអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងនាមឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុង
នាមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនាមសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
នាមវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនាមត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
នាមវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២០២] ក្នុងនាមអរម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនាមអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ សេចក្តីបំប្រួញ អនុលោម-
គណនា . . . ក្នុងនាមវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ អាសវសម្បយុត្តទុកៈ ។

អាសវសាសវទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[២០៣] ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ
នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ គឺ ទិដ្ឋាសវៈ និងអវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវកាមាសវៈ

អាសវសាសវទុកេ បដិច្ចវារោ

ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ភវាសវំ បដិច្ច អវិជ្ជាសវោ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ
 ទិដ្ឋាសវំ បដិច្ច អវិជ្ជាសវោ ។ អាសវញ្ចោវ សាស-
 វញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សាសវោ ចេវ នោ ច អាសវោ
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវេ^(១) បដិច្ច
 សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ អា-
 សវញ្ចោវ សាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ ចេវ
 សាសវោ ច សាសវោ ចេវ នោ ច អាសវោ ច
 ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា កាមាសវំ បដិច្ច ទិដ្ឋា-
 សវោ អវិជ្ជាសវោ សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋា-
 នញ្ច រូបំ ភវាសវំ . . . ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ សាសវញ្ចោវ
 នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច សាសវោ ចេវ នោ ច
 អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សាសវញ្ចោវ
 នោ ច អាសវំ ឯកំ ខន្ធា បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្ត-
 សមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធា
 បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាក្ខតំ . . . ។
 សាសវញ្ចោវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ
 ចេវ សាសវោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សា-
 សវេ ចេវ នោ ច អាសវេ^(២) ខន្ធា បដិច្ច អាសវា ។

១ ម. អាសវំ ។ ២ ម. សាសវោ ចេវ នោ ច អាសវេ ។

អាសវសាសវេទកៈ បដិច្ចវារៈ

បណ្ឌិត គប្បីចង់ ជាចក្កៈចុះ អវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវភវាសវៈ បណ្ឌិត
 គប្បីចង់ ជាចក្កៈចុះ អវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវទិដ្ឋាសវៈ ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌
 ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ
 គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវពួកអាសវៈ ។
 ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំង
 ប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ទិដ្ឋាសវៈ
 អវិជ្ជាសវៈ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ និងចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវ
 កាមាសវៈ នូវភវាសវៈ . . . បណ្ឌិត គប្បីចង់ ជាចក្កៈចុះ ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
 ហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុង
 បដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវ
 វត្ថុ នូវមហាក្ខត ១ . . . ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយ
 អាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
 អាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ពួកអាសវៈ អាស្រ័យ
 នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សាសវព្វោវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ
 ចេវ សាសវោ ច សាសវោ ចេវ នោ ច អាស-
 វោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សាសវព្វោវ
 នោ ច អាសវំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា
 អាសវា ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ . . . ។
 អាសវព្វោវ សាសវញ្ច សាសវព្វោវ នោ ច អាស-
 វញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ ចេវ សាសវោ ច ធម្មា
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កាមាសវញ្ច សម្បយុត្តកេ
 ច ខន្ធធ បដិច្ច ទិដ្ឋាសវោ អវិដ្ឋាសវោ ឯវំ ចក្កំ
 ពន្ធិតព្វំ ។ អាសវព្វោវ សាសវញ្ច សាសវព្វោវ នោ ច
 អាសវញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សាសវោ ចេវ នោ ច អាស-
 វោ ធម្មា ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សាសវព្វោវ នោ
 ច អាសវំ ឯកំ ខន្ធា អាសវេ ច បដិច្ច តយោ
 ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ . . . ។ អាស-
 វព្វោវ សាសវញ្ច សាសវព្វោវ នោ ច អាសវញ្ច ធម្មំ
 បដិច្ច អាសវោ ចេវ សាសវោ ច សាសវោ ចេវ
 នោ ច អាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ
ខន្ធ ៣ ក្តី ពួកអាសវៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែល
ប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ នូវខន្ធ ២ . . ។ ធម៌ ជា
អាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំង
ប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
អាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ទិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ
អាស្រ័យ នូវកាមាសវៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង បណ្ឌិត គប្បី
ចង ជាចក្កៈ យ៉ាងនេះចុះ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិន
មែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង
នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង នូវពួកអាសវៈផង
នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី
ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវ
ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ

អាសវសាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

សាសវញ្ជោ ឆោ ច អាសវំ ឯកំ ខន្ធភ្ន កាមា-
 សវញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ
 ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ចក្កំ ។ សង្ខតំ ។
 ឯវំ បដិច្ចវារោមិ សហជាតវារោមិ បច្ចយវារោមិ
 និស្សយវារោមិ សំសដ្ឋវារោមិ សម្បយុត្តវារោមិ
 យថា អាសវទុកំ ឯវំ កាតព្វំ និដ្ឋានំ ។

បញ្ញាវារោ

បញ្ញាវារោ ហេតុប្បច្ចយេមិ អារម្មណប្បច្ចយេមិ
 លោកុត្តរំ ន កាតព្វំ សេក្ខា កោត្រកំ បច្ចវេក្ខន្តិ
 វោនានំ បច្ចវេក្ខន្តិភិ កាតព្វំ អធិបតិប្បច្ចយេមិ^(១)
 សព្វំ ជានិត្វា កាតព្វំ ។

[៤០៤] អាសវោ ចេវ សាសវោ ច ធម្មោ អា-
 សវស្ស ចេវ សាសវស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរយ្យច្ច-
 យេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អាសវា បច្ឆិមានំ បច្ឆិ-
 មានំ អាសវានំ អនន្តរយ្យច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ
 ចេវ សាសវោ ច ធម្មោ សាសវស្ស ចេវ ឆោ
 ច អាសវស្ស ធម្មស្ស អនន្តរយ្យច្ចយេន បច្ចយោ

១ ម. កាតព្វា អធិបតិប្បច្ចយំបីតិ ទិស្សតិ ។

អាសវសាសវទុកៈ បញ្ញាវារៈ

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ទិដ្ឋាសវៈក្តី អវិដ្ឋាសវៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ
នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង នូវ
កាមាសវៈផង នូវខន្ធ ២ ... ចក្កៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

បដិច្ចវារៈក្តី សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី
សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី មានប្រការយ៉ាងនេះឯង
អាសវទុកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនេះចុះ
មិនមានសេចក្តីផ្សេងគ្នាទេ ។

បញ្ញាវារៈ

ក្នុងបញ្ញាវារៈ បណ្ឌិត មិនគប្បីធ្វើ នូវលោកុត្តរៈ ក្នុងហេតុប្បដ្ឋយ
និងអារម្មណប្បដ្ឋយទេ គប្បីធ្វើថា ពួកសេក្ខបុគ្គល ពិចារណា នូវ
គោត្រក្ខ ពិចារណា នូវវេទានៈចុះ បើដឹងបទទាំងអស់ ក្នុងអធិប-
តិប្បដ្ឋយហើយ គប្បីធ្វើចុះ ។

[២០២] ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអនន្តរប្បដ្ឋយ គឺ
ពួកអាសវៈ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ក្រោយ ។ ដោយអនន្តរប្ប-
ដ្ឋយ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ដោយអនន្តរប្បដ្ឋយ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

បុរិមា បុរិមា អាសវា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ សាសវានញោវ
 នោ ច អាសវានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 អាសវា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ចេវ សាសវោ ច ធម្មោ អាសវស្ស ចេវ
 សាសវស្ស ច សាសវស្ស ចេវ នោ ច អាសវស្ស ច
 ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អា-
 សវា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាសវានំ សម្មយុត្តកានញ
 ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សាសវោ ចេវ
 នោ ច អាសវោ ធម្មោ សាសវស្ស ចេវ នោ ច
 អាសវស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា
 បុរិមា សាសវា ចេវ នោ ច អាសវា ខន្ធា បច្ឆិមានំ
 បច្ឆិមានំ សាសវានញោវ នោ ច អាសវានំ ខន្ធានំ
 អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ កោត្រកុស្ស
 អនុលោមំ វោទានស្ស អារដ្ឋេនា សាសវានញោវ នោ
 ច អាសវានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សាសវោ ចេវ នោ ច អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ចេវ
 សាសវស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរិមា បុរិមា សាសវា ចេវ នោ ច អាសវា ខន្ធា
 បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាសវានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

គឺ ពួកអាសវៈ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ពួក
 អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ
 ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកប
 ដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
 អាសវៈផង ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈ មុន ។ ជាបច្ច័យ នៃ
 ពួកអាសវៈ ក្រោយ ។ ផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអនន្ត-
 រហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ជា
 បច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ដោយ
 អនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិន
 មែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ។ ដែលប្រកបដោយ
 អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ អនុលោម (ជា
 បច្ច័យ) នៃគោត្រកូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ អាវជ្ជនា ជា
 បច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ
 ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
 អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយ
 អនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិន
 មែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ក្រោយ។ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ

អាសវសាសវទុកេ បញ្ញាវារោ

អារដ្ឋនា អាសវានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 សាសវោ ចេវ នោ ច អាសវោ ធម្មា អាសវស្ស
 ចេវ សាសវស្ស ច សាសវស្ស ចេវ នោ ច
 អាសវស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 បុរិមា បុរិមា សាសវា ចេវ នោ ច អាសវា ខន្ធា
 បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាសវានំ សម្មយុត្តកានញ្ច
 ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារដ្ឋនា អាសវានំ
 សម្មយុត្តកានញ្ច ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ ។ អាសវោ ចេវ សាសវោ ច សាសវោ ចេវ
 នោ ច អាសវោ ច ធម្មា អាសវស្ស ចេវ សាស-
 វស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា
 បុរិមា អាសវា ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា បច្ឆិមានំ
 បច្ឆិមានំ អាសវានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ចេវ សាសវោ ច សាសវោ ចេវ នោ ច
 អាសវោ ច ធម្មា សាសវស្ស ចេវ នោ ច អាសវស្ស
 ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា
 អាសវា ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ
 សាសវានញ្ចេវ នោ ច អាសវានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ អាសវា ច សម្មយុត្តកា ច ខន្ធា

អាសវសាសវទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

អាវជ្ជនា ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជា
 អាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
 តែមិនមែនជាអាសវៈផង ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ។
 ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ
 ក្រោយ ។ ផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ អាវជ្ជនា
 ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអនន្ត-
 រហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជា
 អាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈ
 មុន ។ ក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ក្រោយ ។
 ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី
 ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ដោយ
 អនន្តរហ្មច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈ មុន ។ ក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ។ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
 អាសវៈ ដោយអនន្តរហ្មច្ច័យ ពួកអាសវៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

វុដ្ឋានស្ស អនន្តវប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ ចេវ
សាសវោ ច សាសវោ ចេវ នោ ច អាសវោ ច ធម្មា
អាសវស្ស ចេវ សាសវស្ស ច សាសវស្ស ចេវ
នោ ច អាសវស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តវប្បច្ចយេន
បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អាសវា ច សម្មយុត្តកា ច
ខន្ធា បច្ឆិមាណំ បច្ឆិមាណំ អាសវាណំ សម្មយុត្តកា-
នញ្ច ខន្ធាណំ អនន្តវប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯវំ សព្វំ វិត្តាវេតព្វំ ។ អាសវទុកេបិ អនន្តវ
ឥមស្ស សទិសំ កាតព្វំ ។ អាវុដ្ឋនាបិ វុដ្ឋានម្បិ ឯវំ
សមុទ្ធិដ្ឋំ ។ សទ្ធិត្តំ សព្វំ បរិបុណ្ណំ អាសវទុកេស-
ទិសំ កាតព្វំ និដ្ឋានំ ។

អាសវសាសវទុកំ និដ្ឋិតំ ។

អាសវអាសវសម្មយុត្តទុកំ

បដិច្ចវារោ

[៤០៥] អាសវញោវ អាសវសម្មយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច
អាសវោ ចេវ អាសវសម្មយុត្តោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា កាមាសវំ បដិច្ច ទិដ្ឋាសវោ អវិដ្ឋាសវោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរវប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង ដោយអនន្តរវប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈ មុន ។ ក្តី ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកអាសវៈ ក្រោយ ។ ផង នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ដោយអនន្តរវប្បច្ច័យ ។

បទទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។ ឯក្នុងអាសវៈទុកៈ អនន្តរវប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យដូចគ្នានឹងបច្ច័យនេះដែរ ។ អាវុជនាគី វុដ្ឋានៈក្តី លោក បានសម្តែងហើយ យ៉ាងនេះ ។ សេចក្តីបំប្រួញ បទទាំងអស់ ចប់សព្វគ្រប់ហើយ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យដូចគ្នានឹងអាសវៈទុកៈចុះ មិនមានផ្សេងគ្នាទេ ។

ចប់ អាសវៈសាសវៈទុកៈ ។

អាសវៈអាសវៈសម្បយុត្តទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[២០៥] ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ទិដ្ឋាសវៈក្តី អវិជ្ជាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវកាមាសវៈ

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកេ បដិច្ចវារោ

ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ភវាសវំ បដិច្ច អវិជ្ជាសវោ ចក្កំ
 ទិដ្ឋាសវំ បដិច្ច អវិជ្ជាសវោ ។ អាសវញ្ចោវ អា-
 សវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ
 ចេវ នោ ច អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា
 អាសវេ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ អាសវញ្ចោវ
 អាសវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អាសវោ ចេវ អាស-
 វសម្បយុត្តោ ច អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច
 អាសវោ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយោ អាសវ-
 សម្បយុត្តំ កាមាសវំ បដិច្ច ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ
 សម្បយុត្តកា ច ខន្ធា សព្វំ ចក្កំ ។ អាសវសម្ប-
 យុត្តញ្ចោវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្ប-
 យុត្តោ ចេវ នោ ច អាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
 ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តញ្ចោវ នោ ច អាសវំ
 ឯកំ ខន្ធា បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធា . . . ។
 អាសវសម្បយុត្តញ្ចោវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច ធម្មោ
 ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ
 នោ ច អាសវេ ខន្ធា បដិច្ច អាសវា ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ បដិច្ចវារៈ

បណ្ឌិត គប្បីចង់ ជាចក្កៈចុះ អវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវភវាសវៈ ចក្កៈ
អវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ នូវទិដ្ឋាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
តែមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយ
អាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកិក្ខន្ធ
អាស្រ័យ នូវពួកអាសវៈ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ
ក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី អាស្រ័យ
នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ទិដ្ឋាសវៈក្តី អវិជ្ជាសវៈក្តី ពួកសម្បយុត្តកិក្ខន្ធក្តី
អាស្រ័យ នូវកាមាសវៈ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ (បណ្ឌិត គប្បីចង់)
ជាចក្កៈ ទាំងអស់ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែន
ជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
អាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ
នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ នូវ
ខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ
អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋ័យ គឺ ពួកអាសវៈ អាស្រ័យ
នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកយ្យដ្ឋានំ

អាសវសម្បយុត្តញ្ចោវ នោ ច អាសវំ ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវសម្ប-
 យុត្តោ ចេវ នោ ច អាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តញ្ចោវ នោ ច អាសវំ
 ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អាសវា ច ទ្វេ
 ខន្ធធ្វេ . . . ។ អាសវញ្ចោវ អាសវសម្បយុត្តញ្ចោ
 អាសវសម្បយុត្តញ្ចោវ នោ ច អាសវញ្ចោ ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ
 ហេតុប្បច្ចយា កាមាសវញ្ចោ សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធធ្វេ
 បដិច្ច ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវោ សព្វំ ចក្កំ ។
 អាសវញ្ចោវ អាសវសម្បយុត្តញ្ចោ អាសវសម្បយុត្តញ្ចោវ
 នោ ច អាសវញ្ចោ ធម្មំ បដិច្ច អាសវសម្បយុត្តោ
 ចេវ នោ ច អាសវោ ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្ប-
 ច្ចយា អាសវសម្បយុត្តញ្ចោវ នោ ច អាសវំ ឯកំ
 ខន្ធកញ្ចោ អាសវេ ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ
 ខន្ធធ្វេ . . . ។ អាសវញ្ចោវ អាសវសម្បយុត្តញ្ចោ
 អាសវសម្បយុត្តញ្ចោវ នោ ច អាសវញ្ចោ ធម្មំ បដិច្ច
 អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវសម្ប-
 យុត្តោ ចេវ នោ ច អាសវោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ
ខន្ធ ៣ ក្តី ពួកអាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ
តែមិនមែនជាអាសវៈ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកប
ដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ
ផង នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ គឺ ទិដ្ឋាសវៈ និងអវិជ្ជាសវៈ អាស្រ័យ
នូវកាមាសវៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង (ចង) ជាចក្កៈទាំងអស់ចុះ ។
ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ
នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង នូវធម៌ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋាយ
គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែន
ជាអាសវៈផង នូវពួកអាសវៈផង នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំង
ប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
អាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង នូវ
ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង ទើបកើតឡើង

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកេ បដិច្ចវារោ

ហេតុប្បច្ចយា អាសវសម្បយុត្តញ្ចេវ នោ ច អាសវំ
ឯកំ ខន្ធឮញ្ច កាមាសវញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា
ទិដ្ឋាសវោ អវិដ្ឋាសវោ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . . ចក្កំ ។ ឯវំ
សព្វេ បច្ចយា កាតញ្ច ។

[៤០៦] ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិ-
យា នវ សព្វត្ថ នវ ។ សង្ខត្តំ ។ កម្មេ នវ វិចាកំ
នត្ថិ អាហារេ នវ អវិកតេ នវ ។

[៤០៧] អាសវញ្ចេវ អាសវសម្បយុត្តញ្ច ធម្មំ
បដិច្ច អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា នហេតុម្បលកំ នត្ថិ ។
នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ។ សង្ខត្តំ ។

[៤០៨] នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ
នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ តីណិ
នវិចាកេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ ។

ឯវំ ឥតវេ ទ្វេ កណាណាបិ សហជាតវារោបិ
បច្ចយវារោបិ និស្សយវារោបិ សំសដ្ឋវារោបិ សម្ប-
យុត្តវារោបិ បរិបុណ្ណា បដិច្ចសទិសា ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ បដិច្ចវារៈ

ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ទិដ្ឋាសវៈក្តី អវិដ្ឋាសវៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង នូវ កាមាសវៈផង នូវខន្ធ ២ . . . ចក្កៈ ។ បដ្ឋយទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បី ធ្វើ យ៉ាងនេះចុះ ។

[២០៦] ក្នុងហេតុប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងបដ្ឋយទាំងអស់ សុទ្ធតែ មានវារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ឯ វិបាកប្បដ្ឋយ មិនមានវារៈទេ ក្នុងអាហារប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុង អវិគតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ។

[២០៧] ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះ នអធិបតិប្បដ្ឋយ គឺ នហេតុមូលកៈ មិនមានទេ ។ ព្រោះនបុរេជា- តប្បដ្ឋយ និងនបច្ឆាជាតប្បដ្ឋយ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

[២០៨] ក្នុងនអធិបតិប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បដ្ឋយ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បដ្ឋយ មានវារៈ ៩ ។ ការរាប់ទាំង ២ យ៉ាង ក្រៅពីនេះក្តី សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី (ចប់) បរិបូណ៌ហើយ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

[៤០៩] អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច
ធម្មោ អាសវស្ស ចេវ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច
ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អាសវ-
សម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច អាសវោ ធម្មោ អាសវ-
សម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច អាសវស្ស ធម្មស្ស
ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ នោ
ច អាសវា ហេតុ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។

[៤១០] អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច
ធម្មោ អាសវស្ស ចេវ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច
ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អាសវ-
សម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច អាសវោ ធម្មោ អាសវ-
សម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច អាសវស្ស ធម្មស្ស
អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ
នោ ច អាសវេ ខន្ធលោ អាវត្ត អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ
នោ អាសវា ខន្ធលោ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ
នោ ច អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ចេវ អាសវសម្ប-
យុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

បញ្ហាវារៈ

[២០៩] ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ
មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ
ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ
ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិន
មែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[២១០] ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
គឺ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
អាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជា
អាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវ
ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ។ ធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃ
ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អាសវអាសវសម្បយុត្តុកុកេ បញ្ចវារោ

អាសវសម្បយុត្តេ ចេវ នោ អាសវេ ខន្ទេ អារត្ត
អាសវា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច
អាសវោ ធម្មា អាសវស្ស ចេវ អាសវសម្បយុត្តស្ស
ច អាសវសម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច អាសវស្ស
ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាសវសម្ប-
យុត្តេ ចេវ នោ ច អាសវេ ខន្ទេ អារត្ត អាសវា ច
អាសវសម្បយុត្តកា ច ខន្ទា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាសវោ
ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវសម្បយុត្តោ
ចេវ នោ ច អាសវោ ច ធម្មា អាសវស្ស ចេវ
អាសវសម្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណាប្បច្ចយេន
បច្ចយោ តីណិ ។

អធិបតិប្បច្ចយា អារម្មណាសទិសា តុការម្ម-
ណា ។ អនន្តរប្បច្ចយា អារម្មណាសទិសាយេវ បុរិមា
បុរិមាតិ កាតព្វា ។ សមនន្តរប្បច្ចយា សហ-
ជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា
ឧបនិស្សយប្បច្ចយា អារម្មណាសទិសាយេវ វិភជនា
នត្តិ តីណិ ឧបនិស្សយំ សព្វំ កាតព្វំ ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ ពួកអាសវៈ កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយ
អាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ។ ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិន
មែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ
ផង នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ដោយ
អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាសវៈក្តី ពួកអាសវៈសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី កើត
ឡើង ព្រោះប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិន
មែនជាអាសវៈ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌
ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌
ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មាន
វារៈ ៣ ។

អធិបតិប្បច្ច័យ មានគុករាម្មណ៍ ដូចគ្នានឹងអារម្មណប្បច្ច័យ
ដែរ ។ អនន្តរប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងអារម្មណប្បច្ច័យដែរ បណ្ឌិត គប្បី
ធ្វើ ដូចពាក្យថា ពួកខន្ធ មុន ។ ចុះ ។ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជា-
តប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ និងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
ដូចគ្នានឹងអារម្មណប្បច្ច័យដែរ មិនមានការចែកទេ គ្រាន់តែមានវារៈ ៣
ឧបនិស្សយប្បច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

[៤០១] អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច អា-
 សវោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច
 អាសវស្ស ធម្មស្ស កិម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ
 អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ណានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មក្កប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ នវ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ
 អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 វិកតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិកតប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 នវ ។

[៤០២] ហេតុយា ចត្តារិ អាម្ពុណោ នវ អធិ-
 បតិយា នវ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ
 នវ អញ្ញមញ្ញេ នវ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ នវ
 អាសេវនេ នវ កម្មេ នវ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ
 តីណិ ណានេ តីណិ មក្កេ នវ សម្បយុត្តេ នវ
 អត្ថិយា នវ នត្ថិយា នវ វិកតេ នវ អវិកតេ នវ ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

[៤១១] ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ
 ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ
 ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ
 មានវារៈ ៣ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈា-
 នប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ជាបច្ច័យ
 ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ជាបច្ច័យ ដោយអត្តិប្បច្ច័យ
 ជាបច្ច័យ ដោយនត្តិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិតតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយអវិតតប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៩ ។

[៤១២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
 ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិ-
 យប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ
 មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មាន
 វារៈ ៩ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង
 អវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ញាវារោ

[៤១៣] អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច
 ធម្មោ អាសវស្ស ចេវ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច
 ធម្មស្ស អាវម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច ធម្មោ អាសវ-
 សម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច អាសវស្ស ធម្មស្ស
 អាវម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ
 ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច ធម្មោ អាសវស្ស ចេវ
 អាសវសម្បយុត្តស្ស ច អាសវសម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ
 ច អាសវស្ស ច ធម្មស្ស អាវម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច
 អាសវោ ធម្មោ អាសវសម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច
 អាសវស្ស ធម្មស្ស អាវម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ
 សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច
 អាសវោ ធម្មោ អាសវស្ស ចេវ អាសវសម្ប-
 យុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អាវម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកៈ បញ្ញាវារៈ

[២១៣] ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ
នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជា
បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។
ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល
ប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជា
បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។
ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាអាសវៈ
ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិន
មែនជាអាសវៈផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជា-
តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលប្រកប
ដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកប
ដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។
ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃ
ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកប្បដ្ឋានំ

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ។ អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច អាសវោ
 ធម្មា អាសវស្ស ចេវ អាសវសម្បយុត្តស្ស ច
 អាសវសម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច អាសវស្ស ច
 ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។
 អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវសម្បយុត្តោ
 ចេវ នោ ច អាសវោ ច ធម្មា អាសវស្ស ចេវ អាស-
 វសម្បយុត្តស្ស ច ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ច-
 យោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ច-
 យេន បច្ចយោ ។ អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ
 ច អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច អាសវោ ច ធម្មា
 អាសវសម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច អាសវស្ស ធម្មស្ស
 អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន
 បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាសវោ
 ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច អាសវសម្បយុត្តោ ចេវ
 នោ ច អាសវោ ច ធម្មា អាសវស្ស ចេវ អាសវ-
 សម្បយុត្តស្ស ច អាសវសម្បយុត្តស្ស ចេវ នោ ច
 អាសវស្ស ច ធម្មស្ស អាម្ពណាប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។
 ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌
 ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអា-
 សវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ
 សហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ
 ទាំងប្រកបដោយអាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែន
 ជាអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយ
 អាសវៈក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី
 ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ
 ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ
 ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈ
 ក្តី ធម៌ ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈក្តី ជាបច្ច័យ
 នៃធម៌ ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង នៃធម៌ ដែល
 ប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកេ បញ្ញាវារោ

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន

បច្ចយោ ។

[៤០៤] នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ សព្វត្ត
នវ នោអវិកតេ នវ ។

[៤០៥] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ សង្ខតំ
. នសមនន្តវេ ចត្តារិ នឧបនិស្សយេ ចត្តារិ
នមក្កេ ចត្តារិ នវិប្បយុត្តេ ចត្តារិ នោនត្តិយា ចត្តារិ
នោវិកតេ ចត្តារិ ។

[៤០៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ
អធិបតិយា នវ អនុលោមបទានិ កណោតព្វានិ
អវិកតេ នវ ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុកំ និដ្ឋិតំ ។

អាសវអាសវសម្បយុត្តទុក្ខៈ បញ្ញាវារៈ

ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្ស-
យប្បច្ច័យ ។

[២១២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ
មានវារៈ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៩ ។

[២១៥] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
សេចក្តីបំប្រួញ . . . ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង
នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង
នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង
នោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

[២១៦] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ
. . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ អនុលោមបទទាំងឡាយ បណ្ឌិត
គប្បីរាប់ផងចុះ . . . ក្នុងនអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ អាសវអាសវសម្បយុត្តទុក្ខៈ ។

អាសវិប្បយុត្តសាសវទុកំ

បដិច្ចវារោ

[៤១៧] អាសវិប្បយុត្តំ សាសវំ ធម្មំ បដិច្ច
អាសវិប្បយុត្តោ សាសវោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា អាសវិប្បយុត្តំ សាសវំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច
តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុជ្ជានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធធ្វេ . . .
បដិសន្ធិក្ខណោ ខន្ធធ្វេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា
ឯកំ មហាក្ខតំ . . . ។ អាសវិប្បយុត្តំ អនាសវំ
ធម្មំ បដិច្ច អាសវិប្បយុត្តោ អនាសវោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ យថា ចូឡន្តរទុកេ
លោកិយទុកំ ឯវំ វិត្តាវេតព្វំ និដ្ឋានាករណំ ។
សន្ធិត្តំ ។

អាសវិប្បយុត្តសាសវទុកំ និដ្ឋិតំ ។

អាសវិប្បយុត្តសាសវទុកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៤១៧] ធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយ
អាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ តែប្រកបដោយ
អាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បដ្ឋយ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋា-
នរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រាសចាកអាសវៈ តែប្រកបដោយ
អាសវៈ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួក
ខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាក្ខត ១ . . . ។ ធម៌ ដែល
ប្រាសចាកអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាអាសវៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែល
ប្រាសចាកអាសវៈ ទាំងមិនមែនជាអាសវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-
តុប្បដ្ឋយ គឺ មានវារៈ ៣ ។ លោកិយទុកៈ ក្នុងចូឡន្តរទុកៈ យ៉ាងណា
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ មិនមានការធ្វើឲ្យផ្សេង ។ គ្នា
ទេ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

ចប់ អាសវិប្បយុត្តសាសវទុកៈ ។

អភិធម្មបិដកេ
 បដ្ឋានំ សត្តមោ ភាគោ
 អនុលោមទុក្ខប្បដ្ឋានំ បុរិមំ
 មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	ហេតុកំ	អង្កេ
បដិច្ចវារោ	១
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	៤
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	១០
បច្ចនីយានុលោមំ	"
បញ្ញាវារោ	១១
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	៣៤
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	៣៦
បច្ចនីយានុលោមំ	"
សហេតុកំ		
បដិច្ចវារោ	៣៧

អភិធម្មបិដក
 បដ្ឋាន សត្តមភាគ
 អនុលោមទុកប្បដ្ឋាន ខាងដើម
 សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ហេតុកៈ	ទំព័រ
បដិច្ចវារៈ:		១
អនុលោម		"
បច្ចុនីយៈ:		៤
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ:.....		១០
បច្ចុនីយានុលោម		"
បញ្ញាវារៈ:		១១
អនុលោម		"
បច្ចុនីយៈ:		៣៤
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ:.....		៣៦
បច្ចុនីយានុលោម		"
សហេតុកៈ		
បដិច្ចវារៈ:		៣៧

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេត
អនុលោមំ	៣៧
បច្ចុនីយំ	៤៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	៥១
បច្ចុនីយានុលោមំ	៥២
បច្ចុយវារោ	៥៣
អនុលោមំ	"
បច្ចុនីយំ	៦០
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	៦១
បច្ចុនីយានុលោមំ	"
សំសង្កវារោ	៦២
អនុលោមំ	"
បច្ចុនីយំ	៦៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ	៦៦
បច្ចុនីយានុលោមំ	"
បញ្ហាវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចុនីយំ	៧៣

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
អនុលោម	៣៧
បច្ចុនីយៈ	៤៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ.....	៥១
បច្ចុនីយានុលោម	៥២
បច្ចុយវាវៈ	៥៣
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	៦០
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ.....	៦១
បច្ចុនីយានុលោម	"
សំសង្កវាវៈ	៦២
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	៦៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ	៦៦
បច្ចុនីយានុលោម	"
បញ្ហាវាវៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	៧៣

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេត
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	៩៥
បច្ចនីយានុលោមំ	"
ហោតុសម្បយុត្តិទុកំ	
បដិច្ចវារោ	៩៦
ហោតុសហោតុកិទុកំ	
បដិច្ចវារោ	៩៧
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១០០
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	១០១
បច្ចនីយានុលោមំ	១០២
បញ្ញាវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១១៦
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	១១៨
បច្ចនីយានុលោមំ	"

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

អនុលោមប្បវត្តនីយៈ..... ៩៥

បច្ច្រឹក្សានុលោម..... ”

ហេតុសម្បយុត្តិទុកៈ

បដិច្ចវារៈ: ៩៦

ហេតុសហេតុក៏ទុកៈ

បដិច្ចវារៈ: ៩៧

អនុលោម ”

បច្ច្រឹក្សានុលោម: ១០០

អនុលោមប្បវត្តនីយៈ..... ១០១

បច្ច្រឹក្សានុលោម ១០២

បញ្ហាវារៈ: ”

អនុលោម ”

បច្ច្រឹក្សានុលោម: ១១៦

អនុលោមប្បវត្តនីយៈ: ១១៨

បច្ច្រឹក្សានុលោម ”

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេ
ហោតុហោតុសម្បយុត្តិទុកំ	១១៩
នហោតុសហោតុកិសម្បយុត្តិ	"
បដិច្ចវារោ	១២០
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១២២
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	១២៦
បច្ចនីយានុលោមំ	"
បច្ចយវារោ	១២៧
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១២៨
សំសដ្ឋវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១២៩
បញ្ញាវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១២៨
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	១៥០

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
ហេតុហេតុសម្បយុត្តិទុក្ខៈ	១១៧
នហេតុសហេតុកសម្បយុត្តិ	"
បដិច្ចវារៈ:	១២០
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ:	១២៤
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ:.....	១២៦
បច្ចុនីយានុលោម	"
បច្ចុយវារៈ:	១២៧
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ:	១២៨
សំសដ្ឋវារៈ:	"
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ:	១២៩
បញ្ហាវារៈ:	"
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ:	១២៨
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ:.....	១៥០

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

បច្ចុនីយានុលោមំ..... ១៥១

សប្បច្ច័យទុកំ

បដិច្ចវារោ “

អនុលោមំ “

បច្ចុនីយំ ១៥២

អនុលោមប្បច្ចុនីយំ..... ១៥៣

បច្ចុនីយានុលោមំ “

បច្ចុយវារោ “

បញ្ចវារោ ១៥៤

អនុលោមំ “

បដិច្ចវារោ ១៥៧

អនុលោមប្បច្ចុនីយំ ១៥៨

បច្ចុនីយានុលោមំ..... “

សង្ខតទុកំ

បដិច្ចវារោ ១៥៩

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

បច្ចុនីយានុលោម ១៥១

សប្បុរ្តិយទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ: "

អនុលោម "

បច្ចុនីយៈ ១៥២

អនុលោមប្បុរ្តិយៈ ១៥៣

បច្ចុនីយានុលោម "

បច្ចុយវារៈ: "

បញ្ចវារៈ: ១៥៤

អនុលោម "

បដិច្ចវារៈ: ១៥៧

អនុលោមប្បុរ្តិយៈ: ១៥៨

បច្ចុនីយានុលោម "

សង្ខតិទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ: ១៥៩

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

សនិទស្សនទុក្ខំ

បដិច្ចវារោ	១៥៧
អនុលោមំ	“
បច្ចុនីយំ	១៦២
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	១៦២
បច្ចុនីយានុលោមំ	“
បច្ចុយវារោ	១៦៥
អនុលោមំ	“
បច្ចុនីយំ	១៦៦
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ	“
បច្ចុនីយានុលោមំ.....	១៦៧
សំសដ្ឋវារោ	“
បញ្ចវារោ	១៦៨
អនុលោមំ	“
បច្ចុនីយំ	១៨១
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	១៨២
បច្ចុនីយានុលោមំ.....	“

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

សនិទស្សនទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ	១៥៩
អនុលោម	“
បច្ចុនីយៈ	១៦២
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ	១៦៤
បច្ចុនីយានុលោម	“
បច្ចុយវារៈ	១៦៥
អនុលោម	“
បច្ចុនីយៈ	១៦៦
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ	“
បច្ចុនីយានុលោម	១៦៧
សំសដ្ឋវារៈ	“
បញ្ញាវារៈ	១៦៨
អនុលោម	“
បច្ចុនីយៈ	១៨១
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ	១៨២
បច្ចុនីយានុលោម	“

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា

អង្កេត

សប្បដិយទុកំ

បដិច្ចវារោ	១៨៣
អនុលោមំ	“
បច្ចុនីយំ	១៨៤
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	១៨១
បច្ចុនីយានុលោមំ	“
បច្ចុយវារោ	១៨២
បញ្ញាវារោ	១៨៤
អនុលោមំ	“
បច្ចុនីយំ	២០៨
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	២១០
បច្ចុនីយានុលោមំ.....	២១១

រូបទុកំ

បដិច្ចវារោ	“
អនុលោមំ	“
បច្ចុនីយំ	២១៣

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

សប្បដិយទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ:	១៨៣
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ:	១៨៩
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ:.....	១៩១
បច្ចុនីយានុលោម	"
បច្ចុយវារៈ:	១៩២
បញ្ចវារៈ:	១៩៤
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ:	២០៨
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ:.....	២១០
បច្ចុនីយានុលោម	២១១

រូបទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ:	"
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ:	២១៣

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេត
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	២១៤
បច្ចនីយានុលោមំ.....	២១៥
បច្ចយវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២១៧
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	២២០
បច្ចនីយានុលោមំ	"
សំសដ្ឋវារោ	"
បញ្ញាវារោ	២២១
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២៣១
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	២៣៣
បច្ចនីយានុលោមំ.....	"

លោកិយទុកំ

បដិច្ចវារោ	២៣៤
អនុលោមំ	"

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

អនុលោមប្បវត្តនីយៈ.....	២១៤
បច្ចុនីយានុលោម	២១៥
បច្ចុយវារៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	២១៧
អនុលោមប្បវត្តនីយៈ.....	២២០
បច្ចុនីយានុលោម	"
សំសង្កវារៈ	"
បញ្ហាវារៈ	២២១
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	២៣១
អនុលោមប្បវត្តនីយៈ.....	២៣៣
បច្ចុនីយានុលោម	"

លោកីយទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ	២៣៤
អនុលោម	"

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្ក
បច្ចុនីយំ	២៣៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	២៣៦
បច្ចុនីយានុលោមំ	២៣៧
បច្ចុយវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចុនីយំ	២៣៩
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	២៤០
បច្ចុនីយានុលោមំ	"
សំសដ្ឋវារោ	២៤១
បញ្ញាវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចុនីយំ	២៥៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	២៥៦
បច្ចុនីយានុលោមំ	២៥៧

កេនចិវិញ្ញេយ្យទុកំ

បដិច្ចវារោ	"
------------------	---

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
បច្ចុនីយៈ	២៣៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ.....	២៣៦
បច្ចុនីយានុលោម	២៣៧
បច្ចុយវារៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	២៣៩
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ.....	២៤០
បច្ចុនីយានុលោម	"
សំសដ្ឋវារៈ	២៤១
បញ្ញាវារៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	២៥៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ.....	២៥៦
បច្ចុនីយានុលោម	២៥៧

កេនចិវិញ្ញេយ្យទុកៈ

បដិច្ចវារៈ	"
------------------	---

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេ
អនុលោមំ	២៥៧
បញ្ហាវារោ	២៦២
អនុលោមំ	"
បច្ចុនីយំ	"

អាសវទុកំ

បដិច្ចវារោ	២៦៣
អនុលោមំ	"
បច្ចុនីយំ	២៦៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយំ.....	២៦៦
បច្ចុនីយានុលោមំ	២៦៧
បច្ចុយវារោ	"
អនុលោមំ	"
សំសជ្ជវារោ	២៧០
បញ្ហាវារោ	២៧១
អនុលោមំ	"
បច្ចុនីយំ	២៨៩

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
អនុលោម	២៥៧
បញ្ហាវារៈ	២៦២
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	"

អាសវឡេកៈ

បដិច្ចវារៈ	២៦៣
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	២៦៥
អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ.....	២៦៦
បច្ចុនីយានុលោម	២៦៧
បច្ចុយវារៈ	"
អនុលោម	"
សំសដ្ឋវារៈ	២៧០
បញ្ហាវារៈ	២៧១
អនុលោម	"
បច្ចុនីយៈ	២៨៩

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេ
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	២៩១
បច្ចនីយានុលោមំ.....	"

សាសវទុកំ

បដិច្ចវារោ.....	"
-----------------	---

អាសវសម្បយុត្តទុកំ

បដិច្ចវារោ.....	២៩៣
អនុលោមំ.....	"
បច្ចនីយំ.....	២៩៩
អនុលោមប្បច្ចនីយំ.....	៣០៣
បច្ចនីយានុលោមំ.....	"

បច្ចយវារោ.....	៣០៤
អនុលោមំ.....	"

សំសដ្ឋវារោ.....	៣១០
អនុលោមំ.....	"

បញ្ញាវារោ.....	៣១១
អនុលោមំ.....	"

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

អនុលោមប្បវត្តនីយៈ..... ២៩១

បច្ចុនីយានុលោម..... ”

សាសវទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ: ”

អាសវសម្បយុត្តិទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ: ២៩៣

អនុលោម ”

បច្ចុនីយៈ: ២៩៩

អនុលោមប្បវត្តនីយៈ:..... ៣០៣

បច្ចុនីយានុលោម..... ”

បច្ចុយវារៈ: ៣០៤

អនុលោម ”

សំសដ្ឋវារៈ: ៣១០

អនុលោម ”

បញ្ហាវារៈ: ៣១១

អនុលោម ”

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា

អង្កេត

បច្ចុនីយំ	៣៣៦
អនុលោមប្បុច្ចុនីយំ.....	៣៣៨
បច្ចុនីយានុលោមំ	“

អាសវសាសវទុកំ

បដិច្ចវារោ	“
បញ្ញាវារោ	៣៤១

អាសវអាសវសម្បយុត្តិទុកំ

បដិច្ចវារោ	៣៤៤
បញ្ញាវារោ	៣៤៨

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

បច្ចុនីយៈ: ៣៣៦

អនុលោមប្បច្ចុនីយៈ:..... ៣៣៨

បច្ចុនីយានុលោម ”

អាសវសាសវទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ: ”

បញ្ញាវារៈ: ៣៤១

អាសវអាសវសម្បយុត្តិទុក្ខៈ

បដិច្ចវារៈ: ៣៤៤

បញ្ញាវារៈ: ៣៤៨

រៀបចំវាយអក្សរឡើងវិញនិងពិនិត្យតាមច្បាប់ដើមដោយ

កល្លៈកម្មការពុទ្ធិការប្បធម៌អង្គការមូលនិធិវត្តបញ្ញាដំ

ការវាយអក្សរ និងបោះពុម្ពសាឡើងវិញនូវសៀវភៅព្រះត្រៃបិដកបាលី និងសេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ ដែលជាស្នាដៃ របស់លោកអ្នកប្រាជ្ញជំនាន់មុន គឺអាស្រ័យដោយការមើលឃើញនូវកត្តាចាំបាច់ មួយចំនួនដូចខាងក្រោម ៖

- ឯកសារដើម ត្រូវបានថតចម្លងច្រើនសា ធ្វើឲ្យមានលក្ខណៈមិនច្បាស់ពិបាកក្នុងការអាន
- រក្សាស្នាដៃវប្បធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យគង់វង្សស្ថិតស្ថេរ
- តម្រូវការរបស់សិក្ខាកាមអ្នកប្រាជ្ញាចង់យល់ដឹងនូវខ្លឹមសារពុទ្ធសាសនា
- ផ្សាយនូវធម្មទាន ធ្វើឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនាកាន់តែមានភាពរីកចម្រើនរុងរឿងក្នុងលោក

ដោយកុសលផលបុណ្យទាំងអម្បាលមាណ ដែលកើតអំពីធម្មទាននេះ

សូមឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនាផ្សាយទៅគ្រប់ទិសទីទូទាំងសកលលោក

សូមឲ្យសព្វសត្វទាំងឡាយទាំងពួងបាននូវសេចក្តីសុខសួស្តី

សូមឲ្យមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍មានភាគរកាពនឹងគ្នា

សូមឲ្យពិភពលោកទាំងមូលមានសុខសន្តិភាព ។

ក្នុងករណីដែលលោកអ្នកអានបានពើបប្រទះនូវកំហុសឆ្គងណាមួយ ចង់ឲ្យយើងកែតម្រូវ ឬចង់បានសៀវភៅធម៌យកទៅអាន សូមទាក់ទងមកយើងខ្ញុំតាមអាសយដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

វត្តបញ្ញា សង្កាត់ក្រាំងធ្នង់ ខណ្ឌសែនសុខ រាជធានីភ្នំពេញ

លេខទូរស័ព្ទ៖ (៨៥៥) ១២ ៩៦១ ៤២៩, (៨៥៥) ៨៨៧ ៩៦១ ៤២៩

អ៊ីមែល៖ maha.panna@gmail.com

គេហទំព័រ៖ <http://www.mahapanna.org>

*“Wherever the Buddha’s teachings have flourished,
either in cities or countrysides,
people would gain inconceivable benefits.
The land and people would be enveloped in peace.
The sun and moon will shine clear and bright.
Wind and rain would appear accordingly,
and there will be no disasters.
Nations would be prosperous
and there would be no use for soldiers or weapons.
People would abide by morality and accord with laws.
They would be courteous and humble,
and everyone would be content without injustices.
There would be no thefts or violence.
The strong would not dominate the weak
and everyone would get their fair share.”*

~THE BUDDHA SPEAKS OF
THE INFINITE LIFE SUTRA OF
ADORNMENT, PURITY, EQUALITY
AND ENLIGHTENMENT OF
THE MAHAYANA SCHOOL~

